

Jeesus kristus ja isä Jumala – luominen ja jumaluus

Alkusanat

Tämä nimeltään kristitty maailma uskoo katolisen eli yleisen uskontunnustuksen mukaan kolmiyhteiseen Jumalaan. Jokainen kirkon tilaisuuteen osallistuva tunnustaa uskoaan kolmiyhteiseen Jumalaan lausueessaan yhteisen uskontunnustuksen. He tunnustavat samalla todeksi katolisen kirkon suurimman mysteerin: miten Jeesus voi olla ihminen ja Jumala yhtä aikaa olematta ihmisenä eri olento kuin Jumala?

Tätä mysteeriä ei ole kukaan voinut koskaan ymmärtää. Koska sitä ei voida ymmärtää, on sen totena pitämistä vaadittu sokeasti "uskon kautta", tai muuten on eri tavalla uskovat erotettu kirkosta ja uskovien yhteydestä tai jopa tapettu heidät eriuskoisuuden vuoksi.

Kun nykyään ei ketään enää tapeta eriuskoisuuden vuoksi, ovat monet alkaneet tutkia kolmiyhteisen Jumalan oppia ja havainneet sen virhetulkinnaksi. Kolmiyhteisen jumalan oppi on alkuisin Babyloniasta ja se on levinnyt sieltä kaikkialle antiikin maailmaan ja lopulta myös katolinen kirkko sisällytti sen uskontoonsa. Juutalaisuuteen se harhaoppi ei ole koskaan pesiytynyt.

Totuuden löytäminen ja tunnustaminen tässä asiassa johtaa edelleen "uskovien" yhteydestä erotetuksi tulemiseen, mutta me emme voi mitään totuutta vastaan vaan ainoastaan sen puolesta. Jeesus on luvannut meille monin verroin enemmän veljiä ja sisaria ja isiä ja äitejä tulevassa maailmassa ja jo tässä ajassa, kun totuutta rakastavat Jumalan lapset lähtevät ulos suuresta Babylonista.

Suuri Babylon ja kaikkien porttojen äiti rakentuu katolisen uskontunnustuksen varaan. Jokainen kolmiyhteiseen Jumalaan uskova on vielä sisällä suuressa Babyloniassa ja osallinen porton synteihin, jotka ulottuvat taivaaseen asti (Ilm 18). Babylonista lähdetään ulos ja portosta erotaan vain siten, että hylätään kolmiyhteisen jumalan oppi.

Kolmiyhteisen jumalan opin hylkäävän ei tarvitse itse erota jostakin kirkosta tai puolueesta tai lahkosta, vaikka se käyttäisi itsestään nimeä "Jumalan seurakunta". Riittää, että joku tuo julki totuuden kolmiyhteisen jumalan opin pakanallisesta alkuperästä ja harhasta, jonka vallassa lähes koko nimeltään kristitty maailma sokeana vaeltaa, niin hänet erotetaan tai pakotetaan eroamaan "uskovien" yhteydestä hyvin nopeasti sen jälkeen.

Pyydän sinua tutkimaan tätä asiaa ennakkoluulottomasti ja ilman pelkoa kadotustuomiosta. Meidän isämme Jumala ei hylkää ketään, joka herran Jeesuksen kristuksen kautta hänen tykönsä tulee. Voit siis tutkia tätä aihetta avoimin sydämin ja pelottomin mielin, sillä meidän taivaallinen isämme tahtoo meidän vaeltavan totuudessa ja rakkaudessa totuutta kohtaan.

Johdanto

Katolinen kirkko on vaikuttanut jo liki kahden vuosituhannen ajan kristilliseen ajatteluun ja Raamatun tulkintaan. Se on kehittänyt opin kolmiyhteisestä Jumalasta, jonka mukaan on muotoiltu yleinen uskontunnustus nimeltään kristillisille seurakunnille. Jokainen niin kutsuttua apostolista tai

sitä myöhempää [uskontunnustusta](#) tunnustava henkilö tunnustaa uskovansa kolmiyhteiseen jumalaan.

Katolinen kirkko on rajannut kristuksen ruumiin ulkopuolelle kaikki ne, jotka eivät tunnusta uskoaan kolmiyhteiseen jumalaan. Samaa rajausta käytetään yhä vielä suurimmassa osassa kristillistä maailmaa. Niitä ei pidetä lainkaan kristittyinä, jotka eivät usko kolmiyhteiseen jumalaan.

Kirkko on hallinnut jäseniään pelolla. Se on määritellyt hyvin tarkasti sen, mikä on oikea oppi, joka tulee tunnustaa, jotta sielu voi pelastua. Oikean opin hylkääminen on johtanut "kerettiläisen" aina uskovien yhteydestä erottamiseen tai kuolemanrangaistukseen.

Rooman valtakunnassa on säädetty kuolemanrangaistus kolmiyhteisen jumalan opin hylkäämisestä [vuonna 529 jaa](#). Jo aiemmin vuonna 413 oli säädetty kuolemanrangaistus kasteen uusijoille eli anabaptisteille. Uskonpuhdistajat [Luther](#), [Zwingli ja Calvin](#) ottivat käyttöönsä nämä rangaistukset heidän kanssaan eri tavalla Jeesukseen uskojille.

On aiheellista kysyä, miksi kolmiyhteisen jumalan oppi piti suojata näin ankarilla rangaistuksilla? Senkin pitäisi mietityttää uudestisyntynyttä Jumalan lasta, miten katolisen kirkon vasta [300-luvulla kirkolliskokouksessa äänten enemmistöllä hyväksymä oppi](#) voisi olla Jumalasta lähtöisin?

Katolinen kirkko alkoi palvoa herraa Jeesusta kristusta Jumalana, mutta koska Jeesus on Raamatun mukaan ihminen, joutuivat he vaikean tehtävän eteen: miten selittää se, että Jeesus on ihminen ja Jumala yhtä aikaa olematta ihmisenä eri olento kuin Jumala?

Tähän vaikeaan kysymykseen ei ole löydetty vastausta vielääkään. Kukaan ei ole pystynyt selittämään sitä, miten tämä on mahdollista. Kukaan ei ole ymmärtänyt sitä, miten se on mahdollista.

Tätä asiaa on yritetty perustella sillä, että "Jumalalle on kaikki mahdollista". Tämä on virheellinen perustelu. Jumala ei ole ristiriitainen eikä voi tehdä sellaista järjettömyyttä, joka kumoo itse itsensä. Jumala ei esimerkiksi tee syntiä, joka on vanhurskautta tai ihmistä, joka on luonut tämän maailman.

Kyse on katolisen uskon suurimmasta mysteeristä, minkä katoliset isät ja kirkon miehet ovat kautta aikojen tunnustaneet. Koska asiaa ei voida ymmärtää, pitää se vain uskoa ja tunnustaa sokeasti todeksi, tai muuten et ole kristitty ja joudut helvettiin.

Monet ovat hylänneet kolmiyhteisen jumalan opin, mutta uskovat edelleen siihen, että Jeesus on ollut elävänä olentona Jumalan tykönä ennen ihmiseksi syntymistään. Tällä ikivanhalla Jumalan Pojalla tai Sanalla on ollut oma tahto, tunteet, ajatukset, tieto ja mieli niin että ne ovat täysin erilaiset kuin sillä ihmisellä, joksi hän tämän teorian mukaan syntyi. Häntä ei pidetä silti eri olentona vaan saman olennon eri muotona: taivaasta tullut Jumalan Poika ihmisen ruumiissa.

Kun uskotaan tällä tavalla, niin silloin ei pidetä Jeesusta ihmisenä samanlaisena kuin me olemme. Meillä on ihmisenä alku äitimme kohdussa, mitä ennen me emme ole olleet olemassa. Meillä on myös kreikkalaisen ihmiskuvan mukaan henki, sielu ja ruumis, jotka ovat kaikki luotuja, eivät ikuisia niin kuin Jumala ikuinen ilman elämän alkua ja loppua on. Me eroamme siten ihmisinä hyvin paljon ikivanhasta Jumalan Pojasta, joka olisi tullut ihmiseksi taivaasta.

Jos Raamatussa sanotaan Jeeusta ihmiseksi, vaikka hän on vain "ihmisen kaltainen", niin silloin tämä teoria voisi olla totta. Jumala olisi lähettänyt Poikansa syntisen lihan kaltaisuudessa maailman vapahtajaksi ja tuominnut synnin hänen lihassaan. (Room 8:3) Jeesus olisi luopunut Jumalan muodosta ja valta-asemastaan taivaasta, tyhjentänyt itsensä ja syntynyt ihmisen kaltaiseksi olennoksi, niin että hänet olisi havaittu olemukseltaan sellaiseksi kuin ihminen. (Fil 2:5-8)

Jeesuksen itsensä tyhjentäminen tarkoittaisi siinä tapauksessa myös hänen muistinsa tyhjentämistä. Jeesuksen täytyi käydä läpi kaikki tavallisen ihmisen kehitysvaiheet sikiöstä aikuiseksi. Hänen täytyi oppia puhumaan ja hänen tietonsa sekä viisautensa karttui hänen ikänsä myötä. Jeesus olisi poikennut muista ihmisistä kuitenkin siten, että hänellä oli aivan erityinen yhteys isäänsä Jumalaan. Jeesus olisi saanut tietää isältään olemisestaan hänen tykönään taivaassa ennen ihmiseksi syntymistään.

Tämä teoria selittäisi jotkut hankalat kohdat Johanneksen evankeliumissa (Joh 1:1-34; 3:13, 26-36; 6:25-69; 7:28-29; 8:58; 16:26-17:5). Jeesus saattoi sanoa tullessaan taivaasta isän lähettämänä ja menevänsä taas isän tykö. Hänen tietonsa ajasta ennen ihmiseksi syntymistään olisi ollut kuitenkin puutteellista ja hän olisi luopunut valta-asemastaan, joka hänellä oli ollut enkeleihin nähden taivaassa ennen ihmiseksi syntymistään. (Hebr 1-2) Kun Jumala sitten herätti poikansa ylös kuolleista ja otti hänet tykönsä taivaaseen, olisi Jeesus saanut silloin takaisin valta-asemansa ja täydellisemmän tiedon entisestä elämästään isän tykönä ennen ihmisyyttä.

Jeesus olisi tällä hetkellä kirkastetussa ylösnousemusruumiissa isän tykönä taivaassa. Hän olisi ihminen edelleen sen vuoksi, että on syntynyt äidistään Mariasta ihmiseksi ja on kuolleista nousseiden esikoinen. (Luuk 1:27-36; 1Kor 15; Ilm 1:5, 17-18; 2:8; 5; 22:13-16) Hän ei olisi kuitenkaan täysin samanlainen kuin me olemme ihmisensä, koska olisi ikivanha Jumalan Poika ihmisen ruumiissa. Jeesus olisi "ihmisen kaltainen", mutta ei samanlainen ihminen kuin me.

Jeesus olisi käynyt lävitse muodonmuutoksia elämänsä eri vaiheissa. Hän olisi ollut ensin ikivanha Jumalan Poika isän tykönä taivaassa, sitten ihmisen kaltainen olento ja sitten ikivanha Jumalan Poika ihmisen ylösnousseessa ja kirkastetussa ruumiissa. Tärkeää tässä on se, että hänellä olisi ollut vain yksi tietoisuus kerrallaan, ei kahta, niin kuin Kristuksen kaksiluonto-opissa virheellisesti väitetään. On vain yksi Jeesus kristus, joka tahtoo, tuntee, ajattelee, muistaa, tietää ja tekee asioita. Jeesusta ei ole jaettu kahtia, niin että hänellä olisi kaksi tietoisuutta ja kaksi "minää", jotka tahtovat, tuntevat, ajattelevat, muistavat, tietävät ja tekevät asioita yhtä aikaa. Tuollainen ajatus on melko järjetön, kun sanotaan kyseessä olevan silti yksi ainoa olento ja persoona eikä kaksi eri olentoa ja persoona.

Tämä selitys voi olla teoriassa totta, mutta sitä ei voida mielestäni niin tyhjentävästi selittää ja varmasti todeksi osoittaa, että sen uskomista voitaisiin pitää vaatimuksena pelastavalle uskolle, niin kuin ei mitään muutakaan tähän aiheeseen liittyvää teoriaa voida pelastumisen ehtona pitää. On myös hyviä perusteluja sen puolesta, että Jeesus on saanut alkunsa vasta ihmisenä eikä hän ole ollut olemassa ennen sikiämistään äitinsä kohdussa. Siinä tapauksessa hän olisi ollut Jumalan tykönä ennen maailman luomista ainoastaan Jumalan mielessä ja ajatuksina, hänen suunnitelmissaan, ei elävänä olentona. Tätä tulkintaa voidaan perustella riittävän hyvin, jotta sitä ei voida suoralta kädeltä virhetulkinnaksi sanoa. Jos tämä teoria olisi totta, niin silloin ei tarvitsisi antaa sanalle "ihminen" mitään muuta merkitystä Jeesuksesta puhuttaessa kuin mikä sillä kirjaimen tasolla on. Jeesus olisi samanlainen ihminen kuin me, niin että ei olisi ikivanha Jumalan Poika ihmisen ruumiissa.

On varmaa, että on oikein julistaa evankeliumia ja rukoilla samalla tavalla kuin apostolit tekivät Apostolien teoissa. Näemme sieltä, että he sanoivat vain isää kaiken olevaisen luojaksi. Jeesuksen he kuvasivat pelkästään ihmiseksi: mieheksi, jonka Jumala on herättänyt kuolleista ja antanut hänelle vallan tuomita. Juutalaisille oli tämän lisäksi tärkeää osoittaa kirjoituksista todeksi se, että Jeesus on Kristus. (Apt 2:12-42; 3:12-4:31; 5:29-32; 7:42-60; 8:12, 26-40; 9:20-22; 10:34-48; 13:26-52; 17:2-3, 22-31; 8:4-5, 28;23-24) Nämä seikat puoltavat vahvasti sitä, että Jeesus olisi saanut alkunsa vasta äitinsä Marian kohdussa, mitä ennen hän ei olisi ollut olemassa elävänä olentona.

Jos et ole tätä asiaa aiemmin ajatellut tai tutkinut ja olet katolisen uskontunnustuksen vallassa elävien keskuudessa, niin tämä asia kuulostaa sinusta vieraalta ja pidät sitä harhaoppina, mutta anna silti Raamatun pyhien kirjoitusten ennakkoluulottoman tutkimisen muodostaa opetus mielessäsi sen sijaan, että tunnustat sokeasti todeksi jotakin sellaista mitä et ymmärrä. Sinä tiedät omassatunnossasi todeksi sen, että jokainen katolista uskoa kolmiyhteiseen jumalaan tunnustava pitää sokeasti totena kolmiyhteisen jumalan opin, vaikka ei sitä todellisuudessa voi ymmärtää.

Pohjimmiltaan on siis kyse siitä, onko Jeesus samanlainen ihminen kuin me (kuitenkin ilman syntiä) vai onko hän ikivanha Jumalan Poika tai Jumala ihmisen ruumiissa. Molempia hän ei voi olla, joten kumpaa hän Raamatun kirjoitusten mukaan on?

Kun julkaisin tämän kirjoituksen, niin olin kallistunut sen tulkinnan kannalle, että Jeesus Kristus on samanlainen ihminen kuin me olemme, niin että hänellä on alku äitinsä Marian kohdussa, kun hän sikisi pyhästä hengestä ja syntyi ihmiseksi. Sitä ennen häntä ei olisi ollut olemassa. Kun sain sitten myöhemmin tietooni sen tulkinnan, jonka mukaan Raamatussa saatetaan sanoa Jeesusta "ihmiseksi", vaikka hän olisi vain "ihmisen kaltainen" eikä täysin samanlainen ihmisenä kuin me olemme, niin päätin jättää kantani avoimeksi, koska molemmille tulkinnoille löytyy hyviä perusteluja sekä puolesta että vastaan.

Minä en tiedä sitä, onko Jeesus ollut isän tykönä elävänä olentona eli Jumalan poikana ennen maailman luomista vai ei. Hän on tullut taivaasta isän lähettämänä ja mennyt isän tykö kuolleista herätetyksi tulemisen jälkeen, mutta en tiedä varmuudella sitä, mitä "taivaasta tuleminen" hänen kohdallaan tarkoittaa. On parempi tunnustaa, että ei tiedä jotakin asiaa, kuin väittää sitä varmaksi "Jumalan sanan ilmoittamaksi totuudeksi". Epätietoisuus ja epävarmuus tässä asiassa ei ketään kadota, mutta toisten kristittyjen rakkaudeton kohtelu ja väärä tuomitseminen voivat olla kadotuksen merkki niille, jotka sillä tavalla toimivat.

Petteri Haipola 29.6.2016

Olen tutkinut tätä aihetta lisää sen jälkeen, kun päivitin tekstiäni edellisen kerran. Pidän tällä hetkellä parhaana perusteluna sitä, että Jeesus on saanut alkunsa äitinsä Marian kohdussa, mitä ennen hän ei ole ollut olemassa. Olen kirjoittanut tästä aiheesta monia kirjoituksia, joissa olen käsitellyt tätä asiaa juurta jaksain. Linkitän ne myöhemmät artikkelini nyt tähän, tänään 11.9.2016.

- √¹ [Johanneksen evankeliumin alku](#) (pdf)
- √¹ [Logos on Jumalan sana, ei henkilö](#)
- √¹ [Jeesuksen kristuksen sukuluettelo ja vähän muutakin](#) (pdf)
- √¹ [Neitseestä syntyminen: tarua vai totta?](#) (pdf)
- √¹ [Kristuksen kaksiluonto-oppi paljastettuna ja kumottuna](#)
- √¹ [Kirkkauden Jumala ilmestyi Aabrahamille](#)
- √¹ [Mitä meidän tulee pitää totena, jotta voisimme pelastua?](#) (pdf)

- √¹ [Onko Jeesus kristus Jumala, enkeli vai ihminen?](#)
- √¹ [Miten me olemme Jumalassa ja kristuksessa?](#)
- √¹ [Jumalan seurakunta ja kristuksen seurakunnat](#)
- √¹ [Jumalan seurakunta ja kristuksen seurakunnat, aloitussivu](#)
- √¹ [Heprealaiskirjeen alun lyhyt selitys \(pdf\)](#)
- √¹ [Jumala ja kristus evankeliumin julistuksessa ja rukouksessa](#)
- √¹ [Isässä Jumalassa ja herrassa Jeesuksessa kristuksessa \(pdf\)](#)
- √¹ [Jeesus on Jumala](#) Sean Finnegan, muokattu versio (pdf)
- √¹ [Johannes 2:13-25 selitys](#)
- √¹ [Olisiko Jeesus voinut langeta syntiin?](#)
- √¹ [Jeesus isän tykönä ennen maailman luomista pdf](#)
- √¹ [Onko Kristus jaettu kahtia?](#)
- √¹ [Herra Jumala Kaikkivaltias](#)
- √¹ [Tekikö Jeesus ihmeitä ihmisenä vai Jumalana?](#)
- √¹ [Kaksi eri uskoa](#)
- √¹ [Roomalaiskirjeen 8:26-27 selitys \(pdf\)](#)
- √¹ [Ei erehtymätöntä Jumalan sanaa](#)
- √¹ [Sekalaisia kirjoituksia Jumalasta ja kristuksesta](#)
- √¹ [Johannes vanhuuden päivinä Efesossa, Cerinthus ja doketismi \(pdf\)](#)
- √¹ [Katolisen kirkon ja sen tyttärien eli Ilmestyskirjan porton säätämistä rangaistuksista "harhaoppisille" \(pdf\)](#)
- √¹ [Johannes kirjoitti kirjeensä doketismia vastaan](#)
- √¹ [Minä en ketään tuomitse, Jumalan sana tuomitsee](#)
- √¹ [Kuka on Jumala? Kuka on Jeesus? Kuka on antikristus?](#)
- √¹ [Tiede ja usko \(pdf\)](#)
- √¹ [Luominen ja Jeesuksen oleminen Jumalan tykönä ennen maailman luomista](#)
- √¹ [Ovatko ihmiset langenneita enkeleitä? \(pdf\)](#)
- √¹ [Yksi vai kaksi olentoa? Jeesus kristus, Nasaretilainen: Jumala ja ihminen vai pelkästään ihminen? \(pdf\)](#)
- √¹ [Jesaja 9:5-6 selitys ja portto paljastettuna \(keisarin uudet vaatteet\)](#)

Loppuosa tästä kirjoituksestani on ajalta, jolloin pidin totena sitä, että Jeesus ei ole ollut olemassa isän tykönä elävänä olentona ennen syntymistään ihmiseksi. Siinä voi olla sen vuoksi joitakin sellaisia kohtia, joista en ole enää yhtä ehdoton tai yhtä varma kuin aiemmin. Siitä olen kuitenkin täysin varma, että on oikein julistaa evankeliumia ja rukoilla täsmälleen niin kuin apostolit ja opetuslapset tekivät Apostolien tekojen kuvausten mukaan. Olen nyt 11.9.2016 myös sitä mieltä, että evankeliumia ei pidä julistaa sillä tavalla, että kerrotaan Jeesuksen olleen isän tykönä taivaassa ennen maailman luomista ja sanotaan hänen syntyneen neitsyt Mariasta. Tälle tavalle julistaa evankeliumia ei ole Raamatussa riittävästi perusteita.

Jumalan poika Jeesus on kuvattu Apostolien teoissa pelkästään kuoleman kärsineenä miehenä ja kristuksensa, jonka Jumala on herättänyt ylös kuolleista ja antanut hänelle vallan tuomita eläviä ja kuolleita. (Apt 2:12-42; 3:12-4:31; 10:34-48; 17:22-31) Vain isää sanotaan Jumalaksi ja kaiken luojaksi. Olen varma siitä, että Jeesus kristus ei ole ollut luomassa tätä maailmaa eikä hän ole siten Jumala eikä etenkään kaikkivaltias, sillä senhän todistaa jokainen kohta Raamatussa, jossa tästä asiasta puhutaan. (1Kor 11:3; 15:24-28)

Raamatun tulkinnan periaate

Kun luemme Uuden testamentin kirjoituksia, niin meidän tulee tutkia niitä Vanhan testamentin kirjoitusten valossa. Uuden testamentin kirjoittajilla ei ollut muuta "Raamattua" kuin meidän Vanha testamenttimme.

Jeesus ja apostolit perustelivat opetuksensa aina Vanhan testamentin kirjoituksilla, sen mukaan, miten Jumala opetti heitä pyhän hengen kautta. Niinpä Uuden testamentin kirjoituksissa ei pitäisi olla mitään sellaista, mitä Vanhan testamentin kirjoitukset eivät tue. Jumalan myöhemmät sanat eivät voi kumota hänen aiempia sanojaan. Sen sijaan niiden tulee tukea vanhempaa Jumalan sanan ilmoitusta, selittää sitä ja vahvistaa se totuudeksi.

Jos siis jotakin opetusta ei löydy Vanhasta testamentista, mutta sitä väitetään totuudeksi Uuden testamentin kirjoitusten perusteella, niin kyseessä täytyy olla virhetulkinta.

Yksi tällainen virhetulkinta on oppi kolmiyhteisestä jumalasta sen eri muodoissaan. Kolmiyhteistä jumalaa on mahdoton löytää Vanhasta testamentista väkivaltaa tekemättä. Jos luet Vanhan testamentin lävitse ilman ennakkoon tehtyä päätöstä siitä, että Jumala on kolmiyhteinen Isä ja Poika ja Pyhä Henki, niin et pysty muodostamaan sitä oppia sieltä. Miten sitten Jeesus ja apostolit olisivat voineet muodostaa sen? Eivät he voineetkaan. Kukaan heistä ei uskonut "kolmiyhteiseen Jumalaan".

Jeesus sanoi opetuslapsilleen "Uskokaa Jumalaan ja uskokaa minuun!" (Joh 14:1)

Meidän tulee uskoa Jumalaan ja hänen poikaansa Jeesukseen kristukseen, molempiin. Jeesus ei ole se Jumala, johon meidän tulee uskoa. Jeesus on sen Jumalan poika, johon me uskomme Jeesuksen kautta. (1Piet 1:21; 2Joh 1:3)

Jeesus ja opetuslapset erottivat sanoillaan aina isän ja pojan toisistaan. He erottivat toisistaan Jumalan ja hänen poikansa Jeesuksen kristuksen sillä tavalla, että sanoivat vain isää Jumalaksi niissä kohdissa, joissa molemmat on mainittu yhtä aikaa. Jeesusta he kutsuivat herraksi, kristukseksi tai Jumalan pojaksi, mutta eivät isän kaltaiseksi Jumalaksi, koska Jeesus ei ole isän kaltainen Jumala.

Profeettojen, Jeesuksen ja apostolien sanojen mukaan isä on yksin ainoa totinen Jumala ja valtiias, joten meidän ei ole lupa palvoa Pyhää Kolmiyhteistä Jumalaa, koska sellaista ei ole olemassakaan (Mar 12:29; Joh 17:3; Room 16:25-27; 1Kor 8:4-6; Efe 4:6; 1Piet 1:3; 5:10-11; Jda 1:24-25; Ilm 4:8-11). Vaikka profeetat, Jeesus ja apostolit tunsivat isän ja pojan ja pyhän hengen, sanoivat he vain isää ainoaksi totiseksi Jumalaksi ja valtiiaaksi. Jos he olisivat uskoneet kolmiyhteiseen Jumalaan, niin he eivät olisi näin sanoneet.

Me suomalaiset olemme saaneet isien perintönä opin kolmiyhteisestä jumalasta ja olemme juoneet sitä jo äidinmaidosta lähtien "ravintonamme", niin että se on juurtunut syvälle meidän sydämiimme ja kaikkien nimeltään kristittyjen sydämiin koko maailmassa. Jos sitä opetusta ei kuitenkaan löydy Raamatusta, niin se tulee repiä irti Jumalan lasten sydämistä juuriaan myöten, jotta se ei saastuta meitä ja aiheuta paljon pahaa pyhien keskuudessa.

Meidän tulee kuitenkin muistaa se, että yleisessä eli katolisessa uskossa on muutamia rakkaita veljiä ja sisaria, joiden joukossa moni meistäkin on valtaosan elämästämme kristittynä viettänyt. Emme saa sen vuoksi kohdella kaltoin niitä veljiä ja sisaria, joille Jumala ei ole vielä avannut tätä asiaa,

niin että he voisivat sen ymmärtää. Tärkeintä herran Jeesuksen seuraamisessa on rakastaa Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistä niin kuin itseään. Jos me pidämme tämän käskyn, niin meidän käy hyvin.

Me emme siis saa tuomita kristuksen ruumiin ulkopuolelle kuuluvaksi ketään, joka huutaa avukseen herran Jeesuksen kristuksen nimeä, vaikka hän olisi erehtynyt jossakin opillisessa asiassa. Kukaan meistä ei ole erehtymätön, ja jos joku sellaista itsestään luulee, on hän paisunut ja ylpeä, niin että ei voi ottaa vastaan nuhteita, varoituksia ja kehotuksia pelastuakseen eksytykseltä.

Jokainen kristuksen oma hairahtuu jossakin asiassa: jos ei puheessa ja sanoissa, niin sitten hän on täydellinen mies ja pystyy hillitsemään koko ruumiinsa. Minä tunnen vain yhden miehen, joka on pystynyt siihen ja hän on Jeesus Kristus, Jumalan poika. Koska me muut emme ole täydellisiä, niin meidän tulee antaa anteeksi toinen toisillemme ja rukoilla toistemme puolesta, että emme tämän maailman mukana kadotukseen joutuisi.

Jumala on luvannut antaa meille kaikki synnit anteeksi itsensä tähden, jos vain uskomme loppuun saakka herran Jeesuksen kristuksen nimeen ja evankeliumin sanaan. Kuningas Daavid sai anteeksi aviorikoksen ja salaliiton, jonka kautta hän tapatti sotapäällikkö Uurian ja monta viatonta miestä hänen kanssaan. Jumala ei silti ottanut häneltä pois pyhää henkeään vaan antoi hänelle anteeksi, kun hän katui syntiään ja pyysi sitä anteeksi.

Jos siis tuollaisen synnin saa anteeksi, niin eikö sitä, että on vahingossa erehtynyt jossakin opillisessa asiassa? Eihän kukaan ymmärrä kirjoituksia tahallaan väärin vai ymmärtääkö? Tiedän vain yhden, joka niin tekee, mutta hänen kanssaan minä en tahdo olla missään tekemisissä. Herran Jeesuksen kristuksen nimi ja Jumalan pyhä henki meitä suojelkoon ja varjelkoon sellaiselta väärin ymmärtämiseltä, ja johdattakoon meidät kaikkeen totuuteen, niin kuin herra Jeesus sanoi pyhän hengen tekevän, jos se henki meissä asuu ja pysyy ikuisesti.

Jos sinä siis erehdyt tai olet jo nyt erehtynyt tulkinnassasi koskien kristuksen oppia Jumalasta, niin saatko sen erehdyksen anteeksi, jos tunnustat sen ja pyydät sitä anteeksi isältä Jumalalta herran Jeesuksen kristuksen nimessä hänen ruumiinsa ja verensä uhriin vedoten, joka on annettu meille syntien anteeksisaamiseksi?

Jumala antaa aivan varmasti anteeksi sinulle vilpittömät erehdykset, mutta jos jatkat tahallaan virheellisten tulkintojen levittämistä ja niiden kautta tapahtuvaa väärää tuomitsemista sen jälkeen, kun pyhä henki on avannut sinulle totuuden tässä asiassa, niin en voi olla täysin varma siitä, miten herra sinuun suhtautuu ja miten hänen sanansa sinut silloin tuomitsevat viimeisenä päivänä. Mutta meillähän ei ole mitään pelkoa kadotustuomiosta, jos emme levitä tahallaan mitään harhaoppia vaan ojentaudumme aina totuuden sanan mukaan, kun se meille avautuu!

Olipa se totuus sitten mikä tahansa – jopa katolisen kirkon keksimää ja vähän kerrassaan kehittämää kolmiyhteisen jumalan oppia vastaan¹ – niin me emme voi mitään totuutta vastaan vaan ainoastaan sen puolesta. Me julistamme totuuden tälle kansalle, joka niin työläästi kuulee ja näkevin silmin ei näe, vaikka totuus heille taivaasta asti lähetetyssä pyhässä hengessä ja Jumalan voimassa julistettaisiin.

¹ Kolmiyhteisen Jumalan oppi muotoiltiin katolisen kirkon kirkolliskokouksissa vuosina 325-451: Nikea 325, Konstantinopol 381, Efesos 431 ja Khalkedon 451.

Niin kova ja paatunut on tämän kansan sydän, mutta meidän isämme Jumala tahtoo herätellä tätä kansaa näkemään ja kuulemaan, jotta se parantuisi ja saisi elää ikuisesti herran Jeesuksen ja kaikkien pyhitettyjen kanssa isän tykönä uudessa taivaassa ja uudessa maassa, jotka Jumala on tekevä vanhurskaudessa vaeltavia varten.

Kumpi on sinusta omaa lastaan rakastavan isän neuvoma oikea tapa kehottaa sinua tutkimaan tätä asiaa Raamatusta:

1) Sanoa, että sinut erotetaan uskovien yhteydestä ja joudut kadotukseen, jos et tunnusta sitä, mitä "me" tunnustamme (puoluehenki, jossa jaetaan kristuksen ruumis "meihin" ja "teihin", eikä vain veljiä ja sisaria jaeta, vaan sanotaan suoraan, ketkä pelastuvat ja ketkä eivät pelastu, ikään kuin tämän opillisen asian oikein ymmärtäminen olisi pelastuskysymys, kun korkeasti arvostetut oppi-isätkään eivät sitä ole täysin ymmärtäneet ja sanovat, että se pitää vain sokeasti uskoa eli pitää totena, vaikka sitä ei voida ymmärtää ja se on täynnä ristiriitoja ja se on selvästi Raamatun kirjoitusten vastainen).

2) Tutki avoimin sydämin ja ilman ennakkoluuloa, mitä Raamattuun on kirjoitettu. Jumala ei hylkää sinua, kunhan vain olet avoin ja rehellinen ja vilpitön sen edessä, miten ymmärrät lukemasi ja tunnustat, jos et kirjoituksia ymmärrä ja asia jää sinulle epäselväksi. Sinä pelastut varmasti, kun et vain hylkää Jumalaa ja seuraat Jeesusta loppuun asti elämässäsi. Jumala on tehnyt sinut iankaikkisesti täydelliseksi poikansa Jeesuksen kristuksen ruumiin ja veren uhrin kautta, jonka kautta sinut on sovitettu Jumalan kanssa ja lunastettu isiltä peritystä turhasta vaelluksesta palvelemaan elävää Jumalaa. Voit olla varma siitä, että Jumala vie sinussa alkamansa hyvän työn päätökseen asti, kun vain pysyt herrassa Jeesuksessa kristuksessa ja hänen kauttaan isässä Jumalassa.

Jumala on puhunut meille poikansa Jeesuksen kristuksen kautta ja luvannut, että sitä, joka hänen kauttaan isän tykö tulee, ei heitetä ulos, eikä kukaan pysty riistämään hyvän paimenen lampaita isän kädestä, sillä isä on suurempi kuin poika, ja isällä ja pojalla on yhteinen päämäärä, pelastaa pyhät ja valitut Jumalan lapset iankaikkiseen Jumalan pojan valtakuntaan (Joh 10).

Jos Jumala on meidän isämme ja hän on meidän puolellamme, niin mitä voi ihminen tai kukaan meille tehdä? He voivat kyllä erottaa meidät keskuudestaan niin kuin jonkun pahan – jopa niin kuin saatanan palvelijan, antikristuksen ja villitsijän – mutta jos Jumala on meidän puolellamme ja me huudamme avuksi meidän herramme Jeesuksen kristuksen nimeä, niin mitä vahinkoa he väärällä tuomitsemisellaan meille aiheuttavat?

Jos vaikka menetämmekin tässä maailmassa veljemme ja sisaremme ja äitimme, niin on meillä kuitenkin oleva moninkertaisesti enemmän veljiä ja sisaria ja äitejä ja isiä tulevassa maailmassa, ja jos herra suo, niin jo tässä ajassa, kun valitut ja pyhät eroavat siitä portosta, joka on rakentanut kirkkonsa kolmiyhteisen jumalan opin ja muiden riivaajien oppien varaan hiekalle (Ilm 17-18; Matt 7:21-29).

Älä siis pelkää, sinä Jumalan lapsi, kun luet ja tutkit Raamattua. Anna Jumalan pyhän hengen johdattaa sinua yhä syvemmälle meidän herramme Jeesuksen kristuksen tuntemiseen, sillä hän ilmoittaa meille isän ja tekee hänen nimensä meille tiettäväksi, Jumalan nimen ja on ilmestyvä toistamiseen ilman syntiä pelastukseksi niille, jotka häntä odottavat (Hebr 9:28). Sitä varten hän on tähän maailmaan tullut, että hän opettaisi seuraajilleen tien isän tykö, sillä hän itse on tie ja totuus ja elämä: ei kukaan mene isän tykö muutoin kuin hänen kauttansa.

Jos sinä nyt turvaat kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi ja kaikesta hengestäsi ja kaikesta voimastasi isään Jumalaan meidän herramme Jeesuksen kristuksen kautta, niin mikään mahti maailmassa tai taivaassa ei voi riistää sinua isän kädestä, koska hän on Jumala yli kaikkien, kiitetty iankaikkisesti ja hän on antanut pojalleen Jeesukselle vallan yli kaikkien henkivaltojen ja herrauksien, niin että me varjellumme Jumalan antamalla viisaudella ja voimalla eksytyksen salakavalilta juonilta, joiden kautta koko kristikunta on ollut saastutettu ja palvellut isiltä perittyjä oppeja ja turhia perinnäissääntöjä jo liki kahden vuosituhannen ajan.

Katso, nyt on kohta kolmas päivä ja herra Jumala on herättävä kansansa kolmantena päivänä!

Avaa siis sielusi silmät ja sydämesi korvat ja henkesi mieli tutkimaan Raamattua Jumalan meille antaman hengen opetuksella, ilman pelkoa kadotustuomiosta, sillä mitään kadotustuomiota ei ole niille, jotka ovat isässä Jumalassa ja hänen pojassaan Jeesuksessa kristuksessa, siinä rakastetussa, joka on ilmoitettu meille jo etukäteen ennen hänen syntymäänsä pyhien kirjoitusten kautta, joiden kautta Jumala on puhunut palvelijoidensa suulla, niin kuin kirjoitukset meitä selvästi opettavat.

Kun siis Jumala puhuu meille ja opettaa meitä, niin hän tekee sen palvelijoidensa kautta, jotka hän on siihen tehtävään asettanut, ja kristuksen omat tuntevat heidät, sillä he tuntevat hyvän paimenen äänen, eivätkä seuraa vierasta ääntä. Jos siis joku tulee lammasten vaatteissa sanomaan meille, että ellemme taivu heidän vaatimaansa uskontunnustukseen, niin he erottavat meidät yhteydestään niin kuin jonkin pahan – jopa niin kuin saatanan palvelijan – niin iloitkaa ja riemuitkaa, sillä niin heidän isänsä ja heidän isiensä isät tekivät Jumalan palvelijoille profeetoille ennen meitä, ja herralle Jeesukselle kristukselle ja apostoleille hänen jälkeensä.

Me olemme autuaat kun meitä herran Jeesuksen nimen tähden vainotaan ja pilkataan, ikään kuin emme Jumalaa tuntisi, vaikka tunnemme hänet, sillä hänen poikansa Jeesus Kristus on hänet meille ilmoittanut. Mutta noille toisille herra Jeesus ei ole saanut isää Jumalaa ilmoittaa, koska he luulevat, että herra Jeesus on itse se Jumala, joka hänessä asuu ja jonka hän opetuslapsilleen ilmoittaa.

Vanhan testamentin profeettojen Jumala ja messias

Johannes kastaja oli vanhan liiton ajan viimeinen profeetta, joka tuli valmistamaan herralle tietä (Luuk 1:15-17; Matt 11:4-14; 17:10-13). Johannes kastoi ja teki paljon opetuslapsia (Joh 3:23; 1:15-28). Johanneksen opetuslapset levittivät Johanneksen sanomaa ja parannuksen kastetta kaikkialle, missä juutalaisia asui. Niinpä Paavali tapasi Efesossa joukon opetuslapsia, jotka oli kastettu vain Johanneksen kasteella, mutta jotka eivät tieneet pyhän hengen edes olevan olemassa (Apt 19:1-9). Jo pelkästään tämä seikka todistaa siitä, että profeetat eivät tunteneet kolmiyhdistä jumalaa eivätkä sellaista kenellekään opettaneet.

Profeetat eivät tunteneet kolmiyhdistä Jumalaa. He eivät rukoilleet koskaan Jumalan toista tai kolmatta persoonaa, poikaa tai pyhää henkeä. He rukoilivat pelkästään isää Jumalaa, joka on luonut taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on.

Profeetat eivät sanoneet, että Isä Jumala ja Messias Jeesus eli Jumalan Poika ja Herran Henki ovat tasavertaisia Jumalan persoonia, yhtä ikuisia ja samalla tavalla kaikkivaltiaita. Kolmiyhdistä jumalaa on mahdoton löytää Vanhasta testamentista, ellei sitä sinne väkisin sisällytä.

Kun profeetat puhuivat tulevasta messiaasta, niin he eivät uskoneet sen messiaan olevan jo silloin heidän keskellään, sillä se messias ei ollut vielä syntynyt. Messiaan piti oleman Daavidin suvusta syntyvä kuningas, joka on ihminen. Jumala puhui Daavidille pyhän hengen kautta, profeetta Naatanin suun kautta näin:

2.Samuelin kirja:

7:12 Kun sinun päiväsi ovat päättyneet ja sinä lepää isiesi tykönä, korotan minä sinun seuraajaksesi jälkeläisesi, joka lähtee sinun ruumiistasi; ja minä vahvistan hänen kuninkuutensa.

7:13 Hän on rakentava huoneen minun nimelleni, ja minä vahvistan hänen valtaistuimensa ikuisiksi ajoiksi.

7:14 Minä olen oleva hänen isänsä ja hän minun poikani, niin että, jos hän tekee väärin, minä rankaisen häntä ihmisvitsalla ja niin kuin ihmislapsia lyödään;

7:15 mutta minun armoni ei poistu hänestä, niin kuin minä poistin sen Saulista, jonka minä poistin sinun tieltäsi.

7:16 Ja sinun sukusi ja kuninkuutesi pysyvät sinun edessäsi iäti, ja sinun valtaistuimesi on oleva iäti vahva."

7:17 Aivan näillä sanoilla ja tämän näyn mukaan Naatan puhui Daavidille.

On aivan selvää, että tuleva messias on ihminen. Tämän saman asian kertovat monet muut profetiat Jeesuksesta. Jeesus kuvataan vaimosta syntyvänä "siemenenä" (jälkeläinen), jota paholainen on pistävä kantapäähän, mutta se siemen on murskaava käärmeen pään (1Moos 3:15), se siemen on isän Aabrahamin jälkeläinen ja hänessä tulevat kaikki kansakunnat siunatuiksi (1Moos 12:3; 18:18), hän on Mooseksen kaltainen profeetta (5Moos 18:15-18), ylimmäinen pappi ja kuningas, joka on Daavidin herra, ja jonka valtaan Jumala alistaa maan kuninkaat (esikuva 2Moos 4:15-16; 1Moos 14:18; Psa 110:1-7), Daavidin juurivesa eli hänen jälkeläisensä alenevassa polvessa (Ilm 22:16; Jes 11:1, 10; Jer 23:5; 33:15; Matt 1:1; Luuk 1:32-35; Apt 2:30; 13:22-23; Room 1:3), ihmislapsista ihanin ja kuningas, jolla on kuninkaan tyttäriä vaimoina (Psa 45:3-12), ylkä, jolla on morsian, miehellensä kaunistettu (Jes 61:10), Jumalan poika, jonka isä on Jumala (Psa 2:7; 1Aik 17:13; 22:10; 28:6), ihminen ja ihmisen (Adamin) poika (Psa 8:5-10) ja herran kärsivä palvelija (Psa 22 ja 69; Jes 53).

Uudessa testamentissa vahvistetaan se, että Jeesus on syntynyt ihmiseksi ja hänellä on todellinen ihmisen ruumis. Jeesus kärsi sielultaan ja ruumiiltaan ihmisenä kuoleman ristillä ja Jumala herätti hänet ylös kuolleista. (Hebr 5:4-11; 13:20-21; Room 5:10-21; 1Tim 2:3-7; 1Kor 15:1-28) Jos joku ei tunnusta tätä asiaa, niin hän on Johanneksen mukaan antikristus ja villitsijä (1Joh 2:18-28; 4:1-5:13, 20; 2Joh 1:7-11). Syy, miksi Jeesusta sanotaan Jumalan pojaksi, on se, että Israelin kuningasta ja kristusta piti kutsuttaman Jumalan pojaksi. (2Sam 7:8-16; 1Aik 17:13; 22:10; 28:6) Jeesus on lisäksi "[ainoa](#)" Jumalan poika siitä syystä, että [hän on ainoa laatuun ja ainoa ihminen](#), jonka Jumala on herättänyt kuolleista, niin että hän ei kuole enää koskaan, ja jonka kuolleista herättämisen kautta Jumala on tehnyt uuden ihmisen, uuden luomuksen. (Joh 1:14; 3:13-17; Apt 2:12-38; 1Kor 15; 1Tess 4:13-18; 1Piet 1:3; Efe 2:10-22; 4:24; Kol 1:10-11; 2Kor 5:17; Psa 2:7; Apt 13:33; Hebr 1:5; 5:5)

Kun Jumalan sana tuli lihaksi meidän herrassamme Jeesuksessa, niin se tarkoittaa siis sitä, että Jeesus syntyi ihmiseksi Jumalan sanan lupauksen ja ennustusten mukaan. Joka ei tunnusta, että Jeesus on kristus, lihassa tullut, ihmiseksi syntynyt, on antikristus ja villitsijä. Joka ei tunnusta, että Jeesus on Jumalan poika, ja että isä Jumala on lähettänyt hänet koko maailman vapahtajaksi, on antikristus ja villitsijä. Joka ei tunnusta sitä, että Jeesuksella on todellinen ihmisen ruumis, on

antikristus ja villitsijä. Joka ei tunnusta sitä, että Jeesus kärsi sielultaan ihmisenä ristillä liharuumiissa kuoleman, on antirkistus ja villitsijä. (1Joh 2:18-28; 4:1-5:13; 2Joh 1:7-11)

Profeetat eivät sanoneet missään Raamatun kohdassa, että messias olisi jo ilmestynyt heille ja vaeltanut Jumalan kansan keskellä esimerkiksi Mooseksen aikana, kun Israel oli paennut Egyptistä ja herran enkeli antoi lain Moosekselle. Sen sijaan, että messias olisi jo ilmestynyt, odotti Israel häntä vielä Jeesuksen päivinä, niin että kansa ensin tunnisti hänet Daavidin pojaksi ja messiaaksi, mutta suurin osa heistä kääntyi sitten hänestä pois ja hylkäsi herransa. Olen kirjoittanut myöhemmin Raamattuun pohjautuvia artikkeleita, joissa todistetaan Raamatun avulla varmuudella se, että Jeesus ei ole yksikään niistä enkeleistä, jotka ilmestyivät profetoille Vanhan testamentin aikana.

[Logos on Jumalan sana, ei henkilö](#) [Kirkkauden Jumala ilmestyi Aabrahamille](#)

Vanhan testamentin profetioissa on myös kohtia, joissa Jeesusta sanotaan jahveksi ja elohimiksi, herraksi ja jumalaksi. (Jes 40:1-11; 42:1-8; 53:1-12; vrt. Mar 1:1-15; Luuk 4:17-22; Apt 13:47; Hebr 10:5; 1Kor 15:1-11; Luuk 24:25-30, 44-49; Joh 1:1-3,14,49; 3:16-17; 5:43; 10:33-38; 12:28,29; 16:28; 17:1-8,24-26; 20:17; Fil 2:5-11; Jes 9:5,6; 1Joh 4:13-15; Matt 3:17; 17:5; 6:6-9 ja Sak 14:1-5, vrt. Apt 1:9-11.)

Näiden kohtien perusteella on muotoiltu oppi, jonka mukaan Jeesus kristus on yhtä aikaa ihminen ja Jumala olematta silti ihmisenä eri olento kuin Jumala. Tämän mysteerin totena pitämistä on sitten pidetty pelastuksen ehtona, mitä se ei kuitenkaan ole. Jonkin opillisen asian oikein ymmärtäminen ei ratkaise sitä, miten meidän lopulta käy.

Isä ja poika eivät ole yksi ja sama olento. Isä Jumala asuu pojassaan Jeesuksessa kristuksessa (Joh 14:9-11). Kun Jeesus syntyi ihmiseksi ja ilmestyi opetuslapsille, niin Jumala ilmestyi heille hänen ruumiissaan. Jumala on näkymätön henki (Joh 4:24), joka asuu pojassaan. Isää ei voi kukaan ihminen luonnollisin silmin nähdä, mutta hengessä hänet voidaan "nähdä", koska hän asuu pojassaan (Joh 1:18; 1Tim 6:13-16; 1Joh 4:12; 3Joh 1:11). Näkemisellä tarkoitetaan tässä ja vastaavissa Raamatun kohdissa "ymmärtämistä" (Joh 8:38, 28; 6:45; 12:40). Me ymmärrämme uskon kautta, että isä Jumala asuu pojassaan Jeesuksessa kristuksessa, mutta nämä kaksi ovat eri olentoa. Jeesus kristus on ihminen ja hänen isänsä on Jumala, joka asuu pojassaan.

Kun Jeesus tuli maailmaan isän lähettämänä ja hänen nimessään (Joh 5:37-47; 10:25), niin silloin itse Jumala tuli kansansa Israelin tykö poikansa ruumiissa. Sen vuoksi on kirjoitettu profetian sanaan, että "Jahve ja Elohim" eli "Herra ja Jumala" ovat tuleva maailmaan, kun messias Jeesus saapuu. Tämä ei tarkoita sitä, että Jeesus on itse se Jumala, joka hänessä asuu. Jeesus kristus on ihminen, jossa isä Jumala asuu. Näitä kahta ei saa sekoittaa toisiinsa eikä yhdistää toisiinsa väärällä tavalla, niin että sanottaisiin pojan olevan isän vertainen Jumala, joka hän ei Raamatun mukaan ole.

Kun Raamatun kokonaisilmoitus otetaan huomioon, niin Jeesus ei ole se "Jahve ja elohim", "herra ja Jumala", joka hänet maailmaan lähettää. Hän on sen "Jahven ja elohimin", "herran ja Jumalan", poika. Jeesus kristus on Jumalan poika, mutta poika on itsekin "herra ja jumala". Hän on "minun herrani ja minun jumalani", koska hän on kaikkien luotujen yli korotettu valtias, mutta hänen herransa ja jumalansa on isä, joka on "Jeesuksen kristuksen Jumala ja isä" (Efe 1:3).

Näin ollen, isä yksin on ainoa totinen Jumala, ylhäisin kirkkaus, majesteetti ja voima, pojan isä ja Jumala (Joh 17:3; 2Piet 1:17; Jda 1:24-25). Tosi Jumalalla ei nimittäin ole Jumalaa, joka olisi hänen yläpuolellaan oleva valtias, mutta Jeesuksella on Jumala ja isä, josta hän on syntynyt. Tosi Jumala

ei ole syntynyt, sillä hän on ollut aina olemassa. Se, että Jeesus Kristus on syntynyt, todistaa, että hän ei ole Jumala sillä tavalla kuin isä on yksin ainoa totinen Jumala.

Jeesus saa käyttää itsestään Jumalan nimeä, koska Jumala on hänet lähettänyt ja antanut hänelle valtuuden käyttää hänen nimeään ja sen arvovaltaa. Jeesus ei tullut maailmaan omassa nimessään etsimään kunniaa itselleen vaan hän tuli isänsä Jumalan nimessä etsimään Jumalan kunniaa (Joh 5:37-47; 7:16-18; 8:54-55). Onkin aivan käsittämätöntä, miten lähes koko kristikunta on korottanut Jeesuksen isän vertaiseksi jumalaksi ja riistänyt näin isältä kunnian ja antanut sen pojalle! Jumala on hän, joka kunnian pojalle antaa, mutta poika kunnioittaa ikuisesti isää ja on hänelle alamainen, niin kuin lakikin vaatii.

Jeesus käyttää isän Jumalan nimeä samalla tavalla kuin enkeli käytti sitä Vanhassa testamentissa antaessaan lain Moosekselle. Kirjoituksissa on monia tapauksia, joissa enkeleitä sanotaan jahveksi ja elohimiksi, mutta kyse on enkeleistä, ei itsestään Jumalasta; Jumalan nimi asuu/on siinä enkelissä, joka Jumalan nimessä ilmestyy. (Tuom 6:11,12, 14, 20, 21, 22,23; 13:3, 8, 22; 1Moos 11:5, 6, 8, 9; 1Moos 17:1-22; 1Moos 18:1-33; 1Moos 19:1ss.; 28:13-22; 32:24-32; 48:3; Hoos. 12:5; 2Moos. 3:1-15; 13:21; 14:19; 20:20-22; 23:20-23; 24:10, 12; 33:21; 5Moos 5:24; Hes 3:11) Jeesus ei ole kuitenkaan enkeli vaan ihminen ja Jumalan poika, niin kuin on kirjoitettu (Luuk 1:35; 1Tim 2:5).

Israelin uskontunnustus kuuluu näin:

"Kuule Israel: jahve meidän elohimimme on yksi jahve" (5Moos 6:4)

Suomeksi voidaan sanoa myös näin:

"Kuule Israel, herra meidän jumalamme on yksi herra"

tai

"Kuule Israel, herra, meidän jumalamme, herra on yksi"

Sana "herra" tarkoittaa "jahvea" ja sana "jumala" tarkoittaa "elohimia".

Kun Jeesukselta kysyttiin, mikä on tärkein käsky laissa, hän aloitti vastauksensa lainaamalla Moosesta:

"Ensimmäinen on tämä: 'Kuule Israel: jahve, meidän Jumalamme, jahve on yksi ainoa;'"

Luulisi Jeesuksen olevan kaikkein pätevin tulkitsemaan profeettojen kirjoituksia. Jeesus sanoo tässä ihan selvästi, että Jahve meidän Jumalamme on yksi ainoa (vrt. 5Moos 4:35, 39). Ei ole siis monta Jahvea, niin kuin jotkut väittävät, että "Isä on Jahve" ja "Poika on Jahve" ja "Pyhä Henki on Jahve". Jeesus saa tosin käyttää isänsä Jahven nimeä, mutta hän ei ole itse se Jahve, joka on hänet maailman vapahtajaksi lähettänyt.

Profeettojen kirjoituksissa tulee edellä kerrotun lisäksi huomioida mm. se, puhuuko profeetta messiaan ensimmäisestä vai toisesta tuleuksesta. Ja kaikki kohdat, joissa Jeesusta sanotaan herraksi ja jumalaksi, on tutkittava laajemmassa asiayhteydessään alkukielen sanojen mukaan. Silloin käy ilmi, että kirjoituksissa on enkeleitä ja Jumalan poika, joita kaikkia kutsutaan "jahveksi

ja elohimiksi", "herraksi ja jumalaksi", mutta vain isää Jumalaa sanotaan hänen poikansa "Jahveksi ja Elohimiksi", "Herraksi ja Jumalaksi", jolloin hän on se ainoa totinen valtiasta ja Jumala, josta kirjoitukset puhuvat, kaiken olevaisen luoja (2Moos 20:11; Apt 4:24-31; 17:24-31; Ilm 4:11).

Jaakobin kirjeen Jumala

Jaakob oli herran biologinen veli. Jaakob ei tunnusta kirjeessään Jeesusta Jumalaksi vaan sanoo Jumalaksi pelkästään isää. Luther ei pitänyt Jaakobin kirjettä arvossa juuri sen vuoksi, että hän ei puhu kristuksesta ja sanoo Jumalaksi vain isää. Kolmiyhteisen jumalan opista Jaakob tietysti vaikennee tyystin, koska ei tiennyt sellaista oppia olevan olemassakaan.

1:5 Mutta jos joltakin teistä puuttuu viisautta, anokoon sitä Jumalalta, joka antaa kaikille alttiisti ja soimaamatta, niin se hänelle annetaan.

Jumala, jota rukoillaan ja jolta jotakin anotaan, on Jeesuksen sanojen mukaan isä (Matt 6:9; Luuk 11.13; Joh 16:23-24).

1:13 Älköön kukaan, kiusauksessa ollessaan, sanoko: "Jumala minua kiusaa"; sillä Jumala ei ole pahan kiusattavissa, eikä hän ketään kiusaa.

Jeesus Kristus oli kaikessa kiusattu niin kuin mekin, mutta hän ei langennut syntiin (Hebr 2:18; 4:15) Jaakob puhuu tässä siis isästä, ei pojasta tai kolmiyhteisestä Jumalasta.

Huomaatko muuten sen, että Raamatussa ei kertaakaan tarkoiteta sanalla "Jumala" kolmiyhteistä Jumalaa vaan sillä viitataan aina yhteen, joko isään tai poikaan tai enkeliin tai ihmiseen, Moosekseen (2Moos 4:16)?

1:20 sillä miehen viha ei tee sitä, mikä on oikein Jumalan edessä.

1:27 Puhdas ja tahraton jumalanpalvelus Jumalan ja isän silmissä on käydä katsomassa orpoja ja leskiä heidän ahdistuksessaan ja varjella itsensä niin, ettei maailma saastuta.

Jaakob sanoo pelkästään isää Jumalaksi ja on johdonmukainen läpi koko kirjeensä.

2:5 Kuulkaa, rakkaat veljeni. Eikö Jumala ole valinnut niitä, jotka maailman silmissä ovat köyhiä, olemaan rikkaita uskossa ja sen valtakunnan perillisiä, jonka hän on luvannut niille, jotka häntä rakastavat?

Jeesus on valinnut apostolit, mutta Jaakob hänen veljensä ei ollut heidän joukossaan (Joh 15:16; Apt 1:2). Jumala on valinnut kutsuttujen joukosta ne, jotka saavat armon pelastua. (Mar 13:20; Efe 1:4) Jumala on valinnut jopa Jeesuksen kristuksen (Matt 12:18) ja pelastanut hänet kuolemalta (Hebr 5:7).

2:19 Sinä uskot, että Jumala on yksi. Siinä teet oikein; riivaajatkin sen uskovat ja vapisevat.

Tämä on vallan erikoinen sanavalinta. Sinä teet oikein, kun uskot, että Jumala on yksi; riivaajatkin uskovat, että Jumala on yksi ja vapisevat. Jos Jaakob olisi uskonut kolmiyhteiseen jumalaan, niin

miksi hän kirjoitti noin? Missä on poika? Missä on pyhä henki? Riivaajatkin tietävät, että isä yksin on totinen Jumala ja ainoa valtiass, niin että he vapisevat ja pelkäävät, mutta miksi kolmiyhdyteiseen jumalaan uskovat eivät tätä asiaa tiedä?

2:23 ja niin toteutui Raamatun sana: "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi", ja häntä sanottiin Jumalan ystäväksi.

Jaakob viittaa tässä siihen enkeliin, joka ilmestyi Abrahamille ja puhui hänelle Jumalan antamin valtuuksin Jahven nimessä. Jumala on silti yksi Jahve, vaikka hän on omassa nimessään palvelijoitaan enkeleitä valittujen tykö lähettänytkin.

3:9 Kielellä me kiitämme herraa ja isää, ja sillä me kiroamme ihmisiä, Jumalan kaltaisiksi luotuja;

Jeesuksen veljet ja apostolit kiittivät isää Jumalaa herran Jeesuksen kristuksen nimessä (1Kor 1:4, 14; 2Kor 1:3; Efe 1:3; 1Piet 1:3). Jumala on luonut ihmisen kuvakseen (sanon tästä enemmän toisaalla).

4:4 Te avionrikkojat, ettekö tiedä, että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan? Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, siitä tulee Jumalan vihollinen.

4:5 Vai luuletteko, että Raamattu turhaan sanoo: "Kateuteen asti hän halajaa henkeä, jonka hän on pannut meihin asumaan"?

4:6 Mutta hän antaa sitä suuremman armon. Sentähden sanotaan: "Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon."

4:7 Olkaa siis Jumalalle alamaiset; mutta vastustakaa perkelettä, niin se teistä pakenee.

4:8 Lähestykää Jumalaa, niin hän lähestyy teitä. Puhdistakaa kätenne, te syntiset, ja tehkää sydämenne puhtaiksi, te kaksimielisiset.

4:9 Tuntekaa kurjuutenne ja murehtikaa ja itkekää; naurunne muuttukoon murheeksi ja ilonne suruksi.

4:10 Nöyrytkää herran edessä, niin hän teidät korottaa.

Meidän ei tule rakastaa maailmaa, sillä jos sitä rakastamme, ei isän rakkaus ole meissä, sillä maailman himo ei ole isästä; maailma katoaa ja sen himo, mutta joka tekee isän Jumalan tahdon, se pysyy ikuisesti (1Joh 2:15-17; vrt. Matt 7:21-24). Jumala on lähettänyt meidän sydämiimme poikansa hengen, joka huutaa "Abba, isä!" (Gal 4:6) Isä antaa pyhän hengen lapsilleen ja sitä Jeesus häneltä pyytää/anoo (Luuk 11:13; Joh 14:16). Ei liene mitään syytä olettaa, että Jumala tarkoittaisi tässä jotakin muuta kuin isää yksin.

5:4 Katso, työmiesten palkka, jonka te vainioittenne niittäjiltä olette pidättäneet, huutaa, ja leikkuumiesten valitukset ovat tulleet Herran Sebaotin korviin.

Herra Sebaot (jahve tsavaot) on sotapäällikköjen herra ja sillä voidaan tarkoittaa isää Jumalaa (1Sam 1:3,11; 2Sam 7:26-27) tai enkeliä (Joos 5:13-15) tai Jeesusta kristusta (Jes 8:13, 18: tässä Jahve on isä ja Jahve tsavaot on herra Jeesus). Jakeessa Jaak 5:4 on viittaus isään.

Tämän jälkeen Jaakob puhuu toistuvasti "herrasta" ja tarkoittanee sillä aina herraa Jeesusta, joka on tullut isänsä nimessä ja jonka nimessä meidän hänen seuraajiensa tulee kaikki tehdä, mutta silloinkin me annamme ylistyksen ja kiitoksen yli kaiken ja yli kaikkien olevalle isällemme Jumalalle.

Kolossalaiskirje:

3:17 Ja kaikki, minkä teette sanalla tai työllä, kaikki tehkää herran Jeesuksen nimessä, kiittäen isää Jumalaa hänen kauttansa.

Juudaan kirjeen Jumala

Juuda on Jaakobin veli ja siten myös herran Jeesuksen biologinen veli.

Juudaan kirje:

1:1 Juudas, Jeesuksen kristuksen palvelija ja Jaakobin veli, kutsutuille, jotka ovat isässä Jumalassa rakastetut ja Jeesukselle kristukselle varjellut.

Juuda erottaa heti kirjeensä alussa selvästi toisistaan isän ja pojan, eikä näiden kahden välinen valtasuhde voi olla erilainen kuin muissa Raamatun kohdissa.

1:4 Sillä teidän keskuuteenne on pujahtanut eräitä ihmisiä, joiden jo aikoja sitten on kirjoitettu tulevan tähän tuomioon, jumalattomia, jotka kääntävät meidän jumalamme armon irstaudeksi ja ainoan valtiaan jumalan ja herran meidän jeesuksen kieltävät.

Kolmiyhteiseen jumalaan uskovan kirjanoppineen valhekynä on kääntänyt tämän jakeen törkeästi väärin vuoden 1938 kirkkoraamattuun. Kirjoitin tuohon Novumissa olevan sanajärjestyksen mukaisen version, josta käy ilmi, että nämä jumalattomat olivat kieltäneet ainoan valtiaan, Jumalan (isä), ja meidän herramme Jeesuksen (poika). Tässä on siis alkutekstin mukaan yhtäpitävästi muun Raamatun mukaan erotettu isä ja poika toisistaan siten, että vain isää sanotaan "ainoaksi valtiaksi" (vrt. j. 24-25, Room 16:25-27). Jae näyttää oikein käännettyltä siis tältä:

1:4 Sillä teidän keskuuteenne on pujahtanut eräitä ihmisiä, joiden jo aikoja sitten on kirjoitettu tulevan tähän tuomioon, jumalattomia, jotka kääntävät meidän Jumalamme armon irstaudeksi ja kieltävät ainoan valtiaan, Jumalan, ja meidän herramme, Jeesuksen.

Joistakin käsikirjoituksista puuttuu sana "theos" (Jumala) sanojen "ainoan valtiaan" yhteydessä, mutta se on vanhimmissa ja luotettavissa käsikirjoituksissa mukana. Jos sana "Jumala" jätetään siitä pois tai sanotaan Jeesusta "Jumalaksi ja ainoaksi valtiaksi" niin kuin monet englanninkieliset käännökset tekevät, niin silloin syrjäytetään isä Jumala valtaistuimeltaan ja korotetaan Paavalin tuntema "toinen Jeesus" Jumalaksi hänen sijastaan. Näin "antikristus" on saanut kaiken vallan ja häntä palvotaan Jumalana isän Jumalan sijasta, aivan niin kuin katolisessa uskossa olevat ovat jo vuosituhansia tehneet (vrt. Jes 14:1-27; Hes 28:1-19; 2Kor 11:4; 2Tess 2; Ilm 11:11-18).

1:14 Heistäkin Eenok, Aadamista seitsemäs, on ennustanut, sanoen: "Katso, herra tulee tuhannen tuhansine pyhinensä

Kiistämätöntä on se, että Jeesus kristus on se herra, josta tässä puhutaan. Se ei tee hänestä kuitenkaan isän vertaista Jumalaa, että häntä herraksi kutsutaan.

1:20 Mutta te, rakkaani, rakentakaa itseänne pyhimmän uskonne perustukselle, rukoilkaa pyhässä hengessä

1:21 ja pysyttäkää niin itsenne Jumalan rakkaudessa, odottaessanne meidän herramme Jeesuksen kristuksen laupeutta iankaikkiseksi elämäksi.

Joku näkee tässä selvän todistuksen kolmiyhteisestä jumalasta, koska isä ja poika ja pyhä henki on mainittu näin lähekkäin, mutta eihän tässä sanota, että ne kolme ovat Jumalan kolme persoonaa, ja että kukin on yksin kaikkivaltias, mutta silti ei ole kolmea kaikkivaltiasta vaan ainoastaan yksi, jne. muita järjettömiä kolmiyhteisen jumalan opin määritelmiä! Tuollaisia tulkintoja voi tehdä Raamatusta vain siten, että pidetään jo ennalta totena oppia kolmiyhteisestä jumalasta ja sisällytetään se väkisin kirjoituksiin.

1:24 Mutta hänelle, joka voi varjella teidät lankeamasta ja asettaa teidät nuhteettomina, riemuitsevina, kirkkautensa eteen,

1:25 hänelle, ainoalle Jumalalle ja meidän pelastajallemme herramme Jeesuksen kristuksen kautta, hänelle kunnia, majesteetti, voima ja valta ennen kaikkia aikoja ja nyt ja iankaikkisesti! Amen.

Tämä on jo paremmin käännetty, sillä sanoma on nyt linjassa Raamatun kaikkien kohtien kanssa, niin että isä Jumala on korotettu pojan yläpuolelle ainoaksi Jumalaksi ja ainoaksi pelastajaksi, jolle annetaan kunnia ja valta kaikkina aikoina. Jumala pelastaa valitut lapsensa poikansa Jeesuksen kristuksen kautta ja on siksi ylin pelastaja ja tuomari (Apt 17:22-31; 1Piet 1:1-25; Efe 1:1-23).

Raamatun selvä ilmoitus on siis se, että isä Jumala on ollut, on ja on oleva, ainoa kaikkivaltias, jopa pojan "herra ja Jumala".

Rauhallista tutkistelua ja pohdintaa

Lähes kaikki maailman nimeltään kristilliset kirkot ja yhteisöt tunnustavat todeksi opin kolmiyhteisestä Jumalasta muodossa tai toisessa. Myös ns. Jumalan seurakunnat tunnustavat tämän opin joitakin poikkeuksia lukuun ottamatta. Osa on jopa määritellyt uskontunnustuksen kirjalliseen muotoon, niin että oppi kolmiyhteisestä Jumalasta on ihan ensimmäiseksi mainittu eikä sitten paljon muuta.

Jos nyt ajatellaan, että Ilmestyskirjan portto olisi kristuksesta luopunut uskonnollinen järjestelmä, niin mikä oppi yhdistää sitä yli kaiken? (Ilm 17–18)

Oppi kolmiyhteisestä jumalasta.

Sen mukaan on määritelty ja määritellään se, kuka on kristitty ja kuka ei ole kristitty. Myös Jumalan seurakunnan ns. opettajat rajaavat kristinuskon ulkopuolelle ne, jotka eivät tunnusta kolmiyhteistä Jumalaa.

Kun nyt viimeisinä päivinä Jumala kutsuu omia lapsiaan lähtemään ulos portosta, niin onko se portto niiden harvojen valittujen ja pyhien yhteys, jossa tunnustetaan Jeesus kristukseksi, lihaan tullee Jumalan pojaksi, joka on ihminen, mutta korotetaan kirjoitusten mukaan ja pyhän hengen opettamana isä Jumala pojan yläpuolella olevaksi Jumalaksi?

Siitä pienestä laumastako Jumala kutsuu lapsiaan ulos vai kutsuuko hän meitä ulos yleisestä eli katolisesta uskosta, joka on valhetellen riistänyt isältä Jumalalta sen kunnian ja vallan ja voiman ja majesteetin ja kirkkauden, joka kuuluu yksin hänelle kaiken luojana ja ylläpitäjänä (1Moos 1-2;

2Moos 20:11; Psa 33:6-9; Snl 3:19; 8:12-30; Jer 10:12; 50:15; Jes 42:1-8; Apt 4:24-30; 17:22-30; Ilm 4:11; 14:7)

Lue nuo viitteenä olevat kohdat ja mieti sitä, miksi Jeesus ei sanonut koskaan olleensa luomassa tätä nykyistä maailmaa yhdessä isänsä kanssa, miksi apostolit sanoivat isän yksin luoneen tämän maailman ja miksi Jeesuksen kristuksen ilmestyksessä sanotaan isän luoneen yksin tämän nykyisen maailman? Kohdille [1Kor 8:6](#); [Kol 1:15-18](#) ja [Hebr 1:2, 10-14](#) on selitykset toisaalla. Jatka kuitenkin tämän kirjoituksen lukemista, sillä näitä asioita käsitellään heti seuraavaksi.

Luomisesta minulla on oma lyhyt [artikkeli](#), jossa on mainittu lähes kaikki Raamatun kohdat, joissa luomisesta puhutaan.

Evankeliumin julistamisen tapa

Nykyään on hyvin tavallista julistaa evankeliumia siten, että kuulijoille kerrotaan ensin Jeesuksen olevan se Jumala, joka on luonut taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on. Sitten sanotaan, että tämä sama Jumala on tullut alas taivaasta ja syntynyt ihmiseksi, joka tunnetaan nimellä Jeesus Kristus, Nasaretilainen. Vasta sen jälkeen kerrotaan jotakin Jeesuksen kärsimyksistä ja kuolemasta sekä ylösnousemuksesta kuolleista. Sitten todistetaan monisanaisesti sitä, että Jeesus on Jumala, joka tuomitsee eläviä ja kuolleita. Lopuksi kehoitetaan uskomaan tämä evankeliumi ja tekemään parannus, hylkäämään synnit ja kääntymään pois pahuudesta.

Onko tämä oikea järjestys tai edes oikea tapa julistaa evankeliumia?

Jotta tietäisimme oikean vastauksen, pitää meidän tutkia Raamatusta, miten Jeesus ja apostolit julistivat evankeliumia.

Jeesus julisti evankeliumia ja sanoi:

"Aika on täyttynyt, ja Jumalan valtakunta on tullut lähelle; tehkää parannus ja uskokaa evankeliumi." (Mar 1:15)

Jeesus käski opetuslapsia niin ikään saarnaamaan parannusta eli mielenmuutosta syntien anteeksisaamiseksi hänen nimessään (Mar 6:12; Luuk 24:46-47), mutta hän ei käskenyt heitä sanomaan evankeliumin aluksi tai lopuksi tai missään vaiheessa, että hän on Jumala, joka on luonut kaiken, mitä on olemassa. Jeesus ei itse sanonut kertaakaan evankeliumien kirjoituksissa, että hän on luonut taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on. Jos sen uskominen todeksi olisi sielujen pelastumisen ehto, niin miksi evankeliumit vaikenivat kokonaan siitä asiasta?

Jeesus ei myöskään koskaan sanonut sitä, että hän on tullut oma-aloitteisesti alas taivaasta ja suunnitellut itse pelastussuunnitelman, koska on Jumala. Hän sanoi se sijaan tullessaan toteuttamaan isän tahdon maan päällä, sillä sitä varten isä on hänet maailmaan lähettänyt: sovittamaan meidän syntimme ja tekemään paholaisen teot tyhjäksi. Paavali puolestaan kertoo selvin sanoin, että isä Jumala on päättänyt jo ennen maailman luomista pelastaa valitut Jeesuksen kristuksen kautta. Pelastussuunnitelma on siis isän käsialaa, ei pojan (Efe 1-2; 2Tim 1:8-11; Room 8:28-39; 1Piet 1:1-23).

Koska Jeesus kertoi edellä mainitulla tavalla omasta maailmaan tulostaan ja isän Jumalan tahdon toteuttamisesta maan päällä, niin miksi meidän pitäisi kertoa tämä sama asia eri tavalla vieläpä

uskosta osattomille, joita Jumala kutsuu? Miksi sanoisimme itsensä Jumalan tulleen alas taivaasta, kun tämä "Jumala" kuitenkin tuli tekemään lähettäjänsä tahdon ja etsimään hänen kunniaa, ei omaa kunniaansa sitä kautta, että olisi toteuttanut omaa tahtoaan "Jumalana ihmisen ruumiissa"?

Meillä on vielä Apostolien teoissa selvät esimerkit siitä, miten opetuslapset ja apostolit julistivat evankeliumia juutalaisille ja sitten myös pakanoille.

Apt 2:14-41; 3:12-26; 4:8-23; 5:29-32; 7:2-60; 8:12, 26-40; 10:34-48; 13:14-52; 14:5-19; 17:2-3, 16-32; 18:5, 28; 22:1-22; 26:1-32.

Jeesusta ei sanota yhdessäkään kohdassa Jumalaksi. Jeesuksen ei sanota yhdessäkään kohdassa luoneen tätä maailmaa. Sen sijaan isän Jumalan sanotaan luoneen tämän maailman, mutta Jeesus kuvataan ihmisenä, joka kuoli ristillä, ja jonka Jumala on herättänyt ylös kuolleista, ja jolle isä on antanut vallan tuomita eläviä ja kuolleita.

Apostolien teot:

[17:22](#) Niin Paavali astui keskelle Areiopagia ja sanoi: "Ateenan miehet, minä näen kaikesta, että te suuresti kunnioitatte jumalia.

[17:23](#) Sillä kävellessäni ympäri ja katsellessani teidän pyhiä paikkojanne minä löysin myös alttarin, johon oli kirjoitettu: 'Tuntemattomalle jumalalle.' Mitä te siis tuntemattanne palvelette, sen minä teille ilmoitan.

[17:24](#) Jumala, joka on tehnyt maailman ja kaikki, mitä siinä on, hän, joka on taivaan ja maan Herra, ei asu käsillä tehdyissä tempeleissä,

[17:25](#) eikä häntä voida ihmisten käsillä palvella, ikäänkuin hän jotakin tarvitsisi, hän, joka itse antaa kaikille elämän ja hengen ja kaiken.

[17:26](#) Ja hän on tehnyt koko ihmissuvun yhdestä ainoasta asumaan kaikkea maanpiiriä ja on säätänyt heille määrätty ajat ja heidän asumisensa rajat,

[17:27](#) että he etsisivät Jumalaa, jos ehkä voisivat hapuilemalla hänet löytää - hänet, joka kuitenkin ei ole kaukana yhdestäkään meistä;

[17:28](#) sillä hänessä me elämme ja liikumme ja olemme, niin kuin myös muutamat teidän runoilijoistanne ovat sanoneet: 'Sillä me olemme myös hänen sukuansa.'

[17:29](#) Koska me siis olemme Jumalan sukua, emme saa luulla, että jumaluus on samankaltainen kuin kulta tai hopea tai kivi, sellainen kuin inhimillisen taiteen ja ajatuksen kuvailema.

[17:30](#) Noita tietämättömyyden aikoja Jumala on kärsinyt, mutta nyt hän tekee tietäväksi, että kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä parannus.

[17:31](#) Sillä hän on säätänyt päivän, jona hän on tuomitseva maanpiirin vanhurskaudessa sen miehen kautta, jonka hän siihen on määrännyt; ja hän on antanut kaikille siitä vakuuden, herättämällä hänet kuolleista."

Apostolit eivät yrittäneet todistaa juutalaisille sitä, että Jeesus on Jumala, joka on luonut kaiken, mitä on olemassa. He todistivat sen sijaan, että "Jeesus on Kristus". He kuvasivat Jeesusta pelkästään ihmisenä ja Jumalan poikana, eivät lainkaan Jumalana.

Apostolien teot:

[18:5](#) Ja kun Silas ja Timoteus tulivat Makedoniasta, oli Paavali kokonaan antautunut sanan julistamiseen ja todisti juutalaisille, että Jeesus on Kristus.

[18:28](#) Sillä hän kumosi suurella voimalla julkisesti juutalaisten väitteet ja näytti kirjoituksista toteen, että Jeesus on Kristus.

Jos evankeliumin ydin olisi siinä, että Jeesus on Jumala, joka on Jumalana sovittanut meidät Jumalan kanssa, niin silloin apostolit julistivat evankeliumia aivan väärin (monet väittävät, että Jeesus sovitti Jumalana meidät itsensä kanssa, vaikka Raamattu todistaa hänen sovittaneen meidät ihmisenä Jumalan kanssa, ks. 1Tim 2:3-7; Room 5:11-21, 1Kor 15:1-28 ja heprealaiskirje, jonka selitys tulee myöhemmin).

Eikö teitä ihmetytä se, että apostolit eivät tienneet Jeesuksen olleen mukana luomassa tätä nykyistä maailmaa, kun he rukoilivat isää Jumalaa ja sanoivat tämän yksin luoneen nykyisen maailman?

Apostolien teot:

- 4:24 Sen kuultuansa he yksimielisesti korottivat äänensä Jumalan puoleen ja sanoivat: "Herra, sinä, joka olet tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on!
- 4:25 Sinä, joka pyhän hengen kautta, isämme Daavidin, sinun palvelijasi, suun kautta, olet puhunut: 'Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat?
- 4:26 Maan kuninkaat nousevat, ja ruhtinaat kokoontuvat yhteen herraa ja hänen voideltuansa vastaan.'
- 4:27 Sillä totisesti, tässä kaupungissa kokoontuivat sinun pyhää poikaasi Jeesusta vastaan, jonka sinä olet voidellut, sekä Herodes että Pontius Pilatus pakanain ja Israelin sukukuntain kanssa,
- 4:28 tekemään kaiken, minkä sinun kätesi ja päätöksesi oli edeltä määrännyt tapahtuvaksi.
- 4:29 Ja nyt, herra, katso heidän uhkauksiansa ja anna palvelijoidesi kaikella rohkeudella puhua sinun sanaasi;
- 4:30 ja ojenna kätesi, niin että sairaat parantuvat ja tunnustekoja ja ihmeitä tapahtuu sinun pyhän poikasi Jeesuksen nimen kautta."
- 4:31 Ja kun he olivat rukoilleet, vapisi se paikka, jossa he olivat koolla, ja he tulivat kaikki pyhällä hengellä täytetyiksi ja puhuivat Jumalan sanaa rohkeasti.

Eikö teitä ihmetytä se, että Jeesuksen kristuksen ilmestyksessä sanotaan isän yksin saavan ylistyksen ja kunnian sen vuoksi, että hän on luonut taivaan ja meren ja maan ja kaiken, mitä niissä on (Ilm 4:11; 10:6; 14:7). Jo pelkästään näiden kohtien pitäisi riittää herättämään kiinnostus tutkia aihetta tarkemmin ja etsiä totuutta kirjoituksista sen mukaan, mitä siellä on todellisesti alun perin sanottu, sen sijaan, että yritettäisiin löytää sieltä katolisten isien tulkinta, joka on täynnä ristiriitoja ja epätosia väittämiä, jopa suoranaisia valheita.

Muista myös se tosiasia, että apostolit ja Jeesus eivät kertaakaan sanoneet evankeliumia julistaessaan tai rukoillessaan, että Jeesus on ollut mukana luomassa tätä maailmaa, joten voisiko olla mahdollista, että katolisten isien tekemät tulkinnat päinvastaisen väitteen puolesta ovat sittenkin virheellisiä?

Jos evankeliumin julistuksen kautta olisi tarkoitus saada kuulijat tunnustamaan, että "Jeesus on Jumala, lihaan/lihaksi/lihassa tullut", joka on luonut kaiken, mitä on olemassa, niin apostolit julistivat evankeliumia aivan väärin. Silti on väitetty jo liki kahden tuhannen vuoden ajan, että Johannes olisi rajannut seurakunnan ulkopuolelle kaikki ne, jotka eivät tunnusta tuota asiaa (sitä, että Jeesus on Jumala, joka inkarnoitui eli syntyi ihmiseksi ja valmisti itselleen liharuumiin). Tätä on perusteltu Johanneksen evankeliumin alulla (Joh 1:1, 14) ja hänen kirjeidensä valituilla kohdilla (1Joh 4:2; 1Joh 1:7).

Jos luet tarkasti järjestyksessään ne Johanneksen kirjeen kohdat, joissa puhutaan antikristuksista ja villitsijöistä ja siitä, mitä Johannes sanoi oikeasta uskontunnustuksesta, niin huomaat, että hän ei edellyttänyt Jumalan lapsilta muuta tunnustusta kuin sen, että "Jeesus on Jumalan poika" ja että "Jeesus on kristus, lihassa tullut" (Novumin mukaan: "Jeesus Kristus on lihassa tullut"). Sen lisäksi Johannes erottaa näissä kohdissa aivan selvästi isän ja pojan toisistaan, niin että sanoo vain isää Jumalaksi, ei poikaa, joka on siis kristus, lihaan tullut ihminen (1Joh 2:18-28; 4:1-5:13; 2Joh 1:7-11). Isä on sen sijaan "pojan isä" ja "Jumala", joka on lähettänyt poikansa maailman vapahtajaksi.

1.Johanneksen kirje:

4:13 Siitä me tiedämme pysyvämme hänessä ja hänen pysyvän meissä, että hän on antanut meille henkeänsä.

4:14 Ja me olemme nähneet ja todistamme, että isä on lähettänyt poikansa maailman vapahtajaksi.

4:15 Joka tunnustaa, että Jeesus on Jumalan poika, hänessä Jumala pysyy, ja hän Jumalassa.

On aivan varmaa, että Johannes ei vaatinut opetuslapsiaan tunnustamaan, että "Jeesus on Jumala, lihassa/ lihaksi/ lihaan tullut". Hän päättää evankeliuminsa siihen ainoaan tunnustukseen, joka on iankaikkisen elämän ehto isän tuntemisen lisäksi (Joh 17:3):

Johanneksen evankeliumi:

20:30 Paljon muitakin tunnustekoja, joita ei ole kirjoitettu tähän kirjaan, Jeesus teki opetuslastensa nähden;

20:31 mutta nämä ovat kirjoitetut, että te uskoisitte, että Jeesus on kristus, Jumalan poika, ja että teillä uskon kautta olisi elämä hänen nimessään.

Jos Johanneksen tarkoitus olisi ollut todistaa, että Jeesus on Jumala, niin miksi hän ei sanonut sitä suoraan? Miksi hän sanoi nuo sanat, joiden mukaan meille riittää iankaikkiseen elämään se, että me tunnustamme Jeesuksen kristukseksi, lihassa/ lihaksi/ lihaan tulleeeksi (Novumin mukaan: Jeesus Kristus on lihassa tullut)?

Niin, Johannes ei todellisuudessa vaatinut keneltäkään sellaista tunnustusta, että Jeesus kristus on lihassa tullut Jumala (inkarnoitunut Jumala). Sellainen väite on peräisin katolisilta isiltä ja heidän seuraajiltaan. Tuo väite on lähtöisin antikristuksen hengeltä ja paholaiselta itseltään, sillä vain paholainen ja hänen omansa tekevät majesteettirikoksen korottamalla ihmisen Jumalan vertaiseksi ja vaatimalla hänen palvontaansa, niin että kunnia ja kirkkaus ja voima ja valta ja viisus riistetään isältä Jumalalta, joka on yksin ainoa totinen Jumala ja valtiias ja viisas ja majesteetti, ja joka on luonut yksin kaiken sen, mitä on olemassa (1Moos 3:5, 22; Jes 14:1-27; Hes 28:1-19; 2Tess 2; 2Kor 11:4; 1Joh 2:8-28; 4:1-5:13; 2Joh 1:7-11; Mar 12:29; Joh 17:3; Room 16:25-27; Jda 1:24-25; 1Moos 1-2; 2Moos 20:11; Psa 33:6-9; Snl 3:19; 8:12-30; Jer 10:12; 50:15; Jes 42:1-8; Apt 4:24-30; 17:22-30; Ilm 4:8-11; 10:6; 14:7)

Tapa rajata eri tavalla jumaluusopin uskovat ihmiset seurakunnan ulkopuolelle on alkuisin katolisesta kirkosta. Se on määritellyt kirkolliskokouksissaan sen, kuka on kristitty ja kuka ei ole kristitty. Katolisen kirkon määritelmän mukaan se ei ole kristitty, joka ei tunnusta sitä, että Jeesus on Jumala katolisen kirkon opettamalla tavalla. Katolisen kirkon määritelmän mukaan se ei ole kristitty, joka ei tunnusta kolmiyhteistä Jumalaa, Isää ja Poikaa ja Pyhää Henkeä (katolisen kirkon opettamalla tavalla).

Kaikki, jotka tunnustavat noita oppeja, yhtyvät katoliseen (yhteiseen) uskontunnustukseen ja tuomitsevat kristuksen ruumiin ulkopuolelle eri tavalla isään Jumalaan ja herraan Jeesukseen kristukseen uskovat veljet ja sisaret. Kun veljet kristuksessa ovat alkaneet toimia samalla tavalla, niin silloin jopa valitut ovat eksyneet pois totuudesta. On ihmeteltävää, että ne veljet, jotka muutoin kritisoivat katolista kirkkoa ja sen harhaoppeja, eivät huomaa itse kannattavansa sitä, mikä on kirkon kivijalka: oppi kolmiyhteisestä jumalasta. Se on tärkeämpi kirkolle kuin kasteen sakramentti, koska lähes kaikki nimeltään kristityt kirkot tunnustavat kolmiyhteistä jumalaa, toisin kuin kasteen sakramenttia.

Katolinen eksytys ei ollut vierasta apostolien aikana. Se alkoi vaikuttaa jo silloin. Paavali puhuu tässä yhteydessä "laittomuuden ihmisestä", joka korottaa itsensä yli kaiken jumaloitavan, istuutuu Jumalan temppeliin ja sanoo olevansa Jumala (2Tess 2; vrt. 2Kor 11:4).

Uudessa liitossa Jumalan temppeli on uudestisyntyneen Jumalan lapsen ruumis (1Kor 3:16-17; 6:19; 2Kor 6:16). Laittomuuden ihminen on tästä päätellen nimeltään kristitty ihminen, joka korottaa itsensä Jumalaksi ja sanoo olevansa se Jeesus, jota kristityt odottavat takaisin. Mutta me tunnistamme hänet vääräksi profeetaksi ja Ilmestyskirjan toiseksi pedoksi (Ilm 13:11; 16:13; 19:20), koska Jeesus ei sano itseään Jumalaksi, isän vertaiseksi, vaan on ikuisesti alamainen isälleen, niin että isä yksin on totinen Jumala, toisin kuin välimies ihmisten ja Jumalan välillä, ihminen kristus Jeesus (1Tim 2:5; 1Kor 15:27-28).

Vaikka väärä profeetta (antikristus) tekee suuria ihmeitä valheen voimalla, niin me erotamme hänet aidosta Jeesuksesta, emmekä kumarra tätä "toista Jeesusta" jumalanamme, vaikka hän saisi tulen lankeamaan alas taivaasta ja ilmestyisi maan päälle matkien Nasaretilaista Jeesusta. Jumalan poika Jeesus kristus antaa kunnian aina isälleen Jumalalle, joten sellainen kristus, joka itselleen kunniaa pyytää, ei ole Jumalan lähettäjä. (Fil 2:8-11 "isän Jumalan kunniaksi", vrt. Room 16:24-27)

Katolinen kirkko alkoi muodostua jo Johanneksen aikana. Silloin seurakunnissa liikkui villitseviä harhaopettajia, jotka eivät tunnustaneet sitä, että Jeesus kristus on ihminen, lihassa tullut Jumalan poika. He väittivät tätä Raamatun ilmoittamaa selvää totuutta vastaan, että Jeesus on Jumala ihmisen ruumiissa: hän ei ole oikeasti ihminen vaan ainoastaan näyttää ihmiseltä, mutta on, on ollut ja on oleva, Jumala, isän vertainen kaikkivaltias herrojen herra ja kuningasten kuningas.

Katolinen kirkko väittää Jeesuksen olevan yhtä aikaa täysi Jumala ja täysi ihminen (eikö tuo ole aivan järjetön väite?). Tähän lopputulokseen päädyttiin katolisen kirkon kirkolliskokouksissa vuosina 325–451. Katolinen kirkko otti jumaluuteen mukaan vielä pyhän hengen ja erotti "hänet" omaksi persoonakseen, ja niin kolmiyhteinen epäjumala oli valmis.

Katolinen kirkko keksi tämän opin, koska sen oli vaikea saada pakanat uskomaan evankeliumia. Pakanat uskoivat omien uskontojensa mukaan valmiiksi siihen, että Jumala tai jumalat saattavat syntyä ihmiseksi tai ilmestyä ihmisen ruumiissa, joten oli helpompaa saada heidät uskomaan, kun sanottiin, että Jeesus on itse asiassa Jumala, joka syntyi ihmiseksi aivan niin kuin ne jumalat, joihin he jo valmiiksi uskoivat. Oli siis helpompaa saada pakanat uskomaan Jumalaan, joka ilmestyy ihmisen ruumiissa, kuin pelkästään ihmiseen, jonka Jumala on lähettänyt maailmaan!

Saat lisää tietoa näistä pakanallisista uskomuksista lukemalla professori V. T. Aaltosen kirjoittaman artikkelin "KRISTINUSKO JA VANHAT PAKANAUSKONNOT":

<http://www.teosofia.net/eriusk/aaltonen.htm>

En väitä, että kaikki tämän uskosta osattoman professorin väitteet pitäisivät paikkansa, sillä en ole niitä kaikkia tarkastanut, mutta osa on varmastikin totta, ja näin näemme sen, miten katolinen kirkko on yhdistänyt pakanalliset uskonnot ja kristinuskon, niin että on tuonut tämän "Jeesus on Jumala" opin kirkkoon, ja syrjäyttänyt siten isän valtaistuimeltaan, niin että hän ei olisikaan Jeesuksen kristuksen jumala ja isä, vaan hän olisi vain samanarvoinen jumala kuin Jeesus ja pyhä henki.

Usko kolmiyhteiseen jumalaan on lähtöisin pakanuudesta ja tullut katolisen kirkon kautta kristikuntaan. Jopa valitut ovat eksyneet ja uskovat siihen sen eri muodoissaan. He sivuuttavat sen tosiasian, että muinaisessa Babylonian uskonnossa oli kolmiyhteinen Jumala: Ishtar, Nanna-Sin ja Shamash. Kolmiyhteisiä jumalia on ollut myös muissa pakanauskonnoissa. Siten oli helppoa saada pakanat kääntymään katoliseen uskontoon, kun selitettiin heille kristinuskon jumalan olevan kolmiyhteinen.

Ei vain kolmiyhteinen jumala-käsitys tullut Babyloniasta välikäsien kautta kristikuntaan. Myös oppi kuolemanjälkeisistä tapahtumista ja tuonelasta on saanut alkunsa sieltä. Ishtar on hedelmällisyyden, rakkauden, sodan ja seksin jumala. Hänet tunnetaan myös nimillä Inanna ja Astarte (lue Inannan manalan matka, [Inana's descent to the nether world](#), josta pakanallinen tuonelausko on saanut alkunsa ja tullut juutalaisuuden sekä katolisen kirkon kautta kaikkialle kristikuntaan ja maailmaan).

Sin on kuunjumala ja Shamash "taivaan isä" jumalien joukossa. Vaikka nämä jumaluudet eroavat katolisen uskon Isästä ja Pojasta ja Pyhästä Hengestä, niin on tämä rakenne yhteinen pakanauskontojen kanssa.

Katolisuudessa palvotaan lisäksi "Jumalan äitiä" neitsyt Mariaa, mikä on täysin vierasta ensimmäisille kristityille ja apostoleille. Jumalan äidin palvonta on samanlaista kuin muinaisen Babylonian "taivaan kuningattaren" palvonta (vrt Ilm 18:7; Jes 47). Taivaan kuningatar oli silloin nimeltään Semiramis, hänen puolisonsa oli Nimrod ja Semiramiksen poika Tammus oli "jälleensyntynyt Jumala" (vrt. 1Moos 10:8 → Babylon 1Moos 11; Hes 8:14 ja Astarten eli Semiramiksen palvonta Raamatussa Tuom 2:13; 10:6; 1Sam 7:3-4; 12:10; 31:10; 1Kun 11:5, 33; 2Kun 23:13).

Maria ei ole "Jumalan äiti", sillä hän on ihmisen kristuksen Jeesuksen äiti. Jumalaa ei voi kukaan ihminen synnyttää ja tuollainen ajatus on täysin järjetön. Jumala on ollut aina olemassa, joten hän ei voi syntyä eikä häntä voi kukaan synnyttää. Jo pelkästään se seikka, että Jeesus kristus on Jumalan poika, estää häntä olemasta iankaikkinen Jumala ilman elämän alkua. Pojalla on alku, sillä hän on saanut alkunsa isästä samoin kuin hänen opetuslapsensa, hänen veljensä. (Hebr 2:10-11)

Jeesuksen on sanottu siinnee pyhästä hengestä ja syntyneen neitsyestä, mutta se opetus on hyvin kyseenalainen ja mahdollinen virhetulkinta tai katolisten isien tekemä lisäys alkuperäiseen Matteuksen evankeliumiin. Olen kirjoittanut tästä aiheesta myöhemmin kattavan opetuksen otsikolla: [Neitseestä syntyminen: tarua vai totta?](#) Suosittelen sen lukemista ja asian tarkkaa tutkimista ennen kuin otat kantaa puolesta tai vastaan. Aihe ei ole niin yksiselitteinen kuin olet ehkä tähän asti luullut.

Jeesusta sanotaan Raamatussa Jumalan pojaksi siitä syystä, että Israelin ikuista kuningasta ja kristusta on sanottu profeettojen ennustuksissa Jumalan pojaksi ja Jumalaa on kutsuttu hänen

isäkseen. (2Sam 7:8-16; 1Aik 17:11-14; 22:10; 28:6; Psa 2; 45; 89:20-38; Jes 9:5-6; Dan 7:13-14) Kuningas Salomo ei täyttänyt kaikkia niitä ennustuksia, joita "Daavidin pojasta" on annettu, joten juutalaiset odottivat Jeesuksen aikana uutta kuningasta, joka vapauttaisi heidät vihollisesta ja jonka valtakunnalla ei pitäisi oleman loppua. Jeesus Kristus on se herra ja kuningas, jota juutalaiset yhä vielä odottavat, mutta hän saa kuninkuuden näkyvällä tavalla vasta toisessa tulemuksessaan, jota me kristityt nyt hartaasti odotamme. (Sak 13:8-14:9; Apt 1:9-11; Hebr 9:24-28; 1Tess 4:13-18)

Jeesusta sanotaan jumalaksi sen vuoksi, että hän on kansansa päämies, vapahtaja, lunastaja ja tuomari. Myös Moosesta sanottiin jumalaksi samasta syystä. (2Moos 4:16; 18:12-27; Apt 7:27, 35; 5:31; 17:31; 2:36; Hebr 2:10-11) Jeesusta sanotaan jumalaksi sen vuoksi, että hän edustaa ihmisenä täysin valtuuksin isäänsä Jumalaa, koska hän on hänen lähettämänsä sanansaattaja. Moosesta sanottiin jumalaksi samasta syystä, kun hän edusti Jumalaa hänen sanansaattajanaan faraolle. (2Moos 7:1) Myös enkeliä on sanottu Jahveksi ja Jumalaksi, kun se enkeli edustaa Jumalaa tämän nimessä täysin valtuuksin. (2Moos 3:1-15)

Jeesusta sanotaan jumalaksi samasta syystä kuin sitä enkeliä, joka puhui Moosekselle ja ennusti tulevasta Mooseksen kaltaisesta profeetasta eli Jeesuksesta. (2Moos 23:20-23; 5Moos 18:15-18) Se enkeli ei siis ole herra Jeesus, sillä hän ennusti Jeesuksesta Moosekselle, mutta ei ollut itse se Kristus, josta hän ennusti. (Apt 7:35-39) Myös Israelin tuomareita on sanottu "jumalaksi", kun he edustavat Jumalaa tuomitessaan kansaansa. (2Moos 21:6; 22:8-9; 1Sam 2:25; Psa 82:1, 6) Jeesusta sanotaan Jumalan poikana jumalaksi samasta syystä kuin näitä tuomareita. (Joh 10:24-38) Näemme näistä kohdista, että Raamatussa sanotaan myös ihmistä jumalaksi silloin, kun ihminen edustaa Jumalaa. Jeesus on siten herrana ja jumalana ihminen, joka edustaa isäänsä Jumalaa. Hän ei ole itse se Jumala, jota hän edustaa ja joka asuu henkensä kautta hänessä. (Joh 14:9-11; 10:25-38; 5:43-44)

Jeesus Kristus on Jumalan poikanakin vain ihminen, niin kuin Raamattu alusta asti osoittaa. Hän on kuninkaana ihminen, joka hallitsee ikuisesti tulevaa maailmaa, mutta häntä sanotaan Psalmissa 45 "jumalaksi", vaikka hän on ihminen. (Hebr 2:5-18; Psa 45; 89:20-38; Hebr 1:9) Herra Jeesus on kuninkaana isänsä kautta Daavidin jälkeläinen, hänen siementään ja sukuaan: hän on ihminen monien epäamättömien todistusten mukaan. (2Sam 7:8-17; Jes 11:1, 10; Ilm 22:12-16; 5:5; 1:5, 17-18; 2:8; Luuk 1:32-35; Apt 2:30; 13:22-23; Room 1:3; 5:12-21; 1Kor 15:1-47; 1Tim 2:3-7; Moos 3:15) Jeesus eroaa muista ihmisistä erityisesti siten, että hän ei tehnyt koskaan syntiä, vaikka oli kiusausten keskellä noin 33 vuotta ennen kuolemaansa ristillä. (Hebr 5:4-11; 7:14-28; 9:24-28; 1Piet 3:18; 2:22). Hänen uhrinsa kelpaa juuri hänen synnittömyytensä vuoksi sovituksi synneistämme ja ikuiseksi lunastukseksi. Jumala pelasti poikansa kuolemasta herättämällä hänet kuolleista hänen kuuliaisuutensa vuoksi. (Hebr 5:4-11; 13:20-21) Jumala herätti kuolleista ihmisen, ei Jumalaa, joka olisi luonut tämän maailman yhdessä hänen kanssaan. Uskossaan eksyneet itsensä opettajaksi korottaneet ihmiset ovat väittäneet jopa sellaista, että Jumala herätti kuolleista Herran Jumalan, luojamme. (Room 10:9-13) Näin voi käydä, kun sana ei avaudu ymmärrykselle hengen opettamalla tavalla, Jumalan tahdon mukaan.

Niin sanotut neitseestä syntymisestä kertovat kohdat voivat olla katolisten isien tekemä myöhempi [lisäys](#) ja [väärännös](#) alkuperäiseen Raamattuun tai virhetulkinta. On hyvin perusteltua pitää niitä väärännökinä, koska neitseestä syntymistä ei kerrota Apostolien teoissa tai opetuskirjeistä. Sen asian totena pitäminen ei ole ollut apostolien aikana pelastumisen ehto ja vaikuttaa siltä, että he eivät tienneet koko asiasta yhtään mitään. Kun he julistivat evankeliumia, niin he eivät maininneet sanallakaan Jeesuksen olemista isän tykönä ennen ihmiseksi syntymistään eivätkä he sanoneen Jeesuksen syntyneen neitseestä. Mariaa ei korotettu evankeliumeissa eikä opetuskirjeissä: häntä ei edes mainittu evankeliumin julistuksessa ja rukouksessa!

Apt 2:14-41; 3:12-26; 4:8-31; 5:29-32; 7:2-60; 8:12, 26-40; 10:34-48; 13:14-52; 14:5-19; 17:2-3, 16-32; 18:5; 22:1-22; 26:1-32.

Apostolit julistivat evankeliumia siten, että alkoivat sen suoraan Johannes kastajan toiminnasta ja siirtyivät sen jälkeen kertomaan Jeesuksen kuolemasta ja ylösnousemuksesta, jonka todistajia he olivat. (Apt 10:34-48) Toinen tapa oli puhua isästä kaiken luoja ja siirtyä sen jälkeen todistamaan Jeesuksesta. (Apt 17:22-31) Juutalaisille oli tärkeää pystyä osoittamaan kirjoituksista toteen se, että Jeesus on se kristus, jota nämä odottivat. (Apt 2:12-42; 7:1-59; 13:26-41; 17:2-3; 18:1-5; 28:14-31) Parannuksen saarna oli aina mukana julistuksessa, herran käskyn mukaan. (Apt 3:19; 26:15-20; Luuk 24:44-48) Jeesuksen syntymällä Marian kohdusta ja hänen lapsuusvuosillaan ei ollut mitään merkitystä evankeliumin julistuksessa.

Katoliseen eli yleiseen kolmiyhteisen jumalan oppiin uskovat veljet ja sisaret rajaavat kristuksen ruumiin ulkopuolelle ne, jotka eivät sitä oppia tunnusta. Jos profeetat, Jeesus ja apostolit eläisivät nyt, niin heidät poistettaisiin veljien keskuudesta, koska he eivät tunnusta sitä oppia. He eivät mene yli kirjoitetun Jumalan sanan ja pyhän hengen opetuksen, jossa hengessä tunnustamme, että Jeesus on Jumalan poika, ja Jeesus on kristus, lihassa tullut, ja isä Jumala on lähettänyt hänet maailman vapahtajaksi. Kun vielä rakastamme veljiä, jotka meitä väärin tuomitsevat, niin on Jumalan sana osoittautunut todeksi. Jumala pysyy meissä (1Joh 4:7-15), mutta miten käy niiden, jotka menevät yli kristuksen terveiden sanojen ja opin?

Pakanat uskoivat siis jo valmiiksi siihen, että Jumala tai jumalat voivat syntyä ihmiseksi, joten ei ole ihme, että katolinen kirkko on tuonut tämän harhaoppisen käsityksen sisälle kirkkoon ja nyt Jumalan seurakuntakin on sen opin omaksunut, niin että väittää sitä varmaksi Jumalan sanan opetuksiksi. Väkevä eksytys on saanut valtaansa koko nimeltään kristityn maailman (2Tess 2; 2Kor 11:4; Ilm 13:11-18; Jes 14:1-27; Hes 28:1-19).

Raamatun ilmoitus Jeesuksesta todistaa sen, että Jeesus on nyt ja ikuisesti ihminen, ei sellainen Jumala kuin isä on, mutta koska isä on korottanut Jeesuksen kaikkien luotujen yläpuolelle ja myös enkelien yläpuolelle, on hän "herra ja jumala" ja "kaikkivaltias" luotuihin nähden, mutta ei isäänsä Jumalaan nähden, joka on "Jeesuksen kristuksen Jumala ja isä" vielä taivaassa ja Uudessa Jerusalemissa, pojan "herra ja Jumala" eli vallassa ikuisesti poikaa ylempi (1Kor 15:27-28; Ilm 3:12; 19:4-9 karitsa on eri kuin "yksin" valtaistuimella istuva isä, Ilm 4-5, isä asuu pojassa ja isää ei nähdä enää Ilmestyskirjan lopussa, kun näemme Jeesuksen sellaisena kuin hän on, sillä isä on näkymätön eikä häntä voi kukaan nähdä muuten kuin "hengen silmin" kristuksessa Jeesuksessa ja valituissa Jumalan lapsissa, Joh 14:9-11; 1Tim 6:13-16; 1Joh 3:2; 4:12; 3Joh 1:11; Ilm 22:1-5).

Kun korotetaan poika ja pyhä henki isän Jumalan rinnalle tasavertaiseksi jumalaksi ja muodostetaan näin kolmiyhteinen jumala, niin silloin kumotaan Jumalan sanan selvä ilmoitus sen sijaan, että täydennettäisiin sitä. Vaikka profeetat, Jeesus ja apostolit tunsivat isän ja pojan ja pyhän hengen, niin he sanoivat pelkästään isää Jumalaksi. Isä on yksin ainoa totinen Jumala ja valti ja viisas. Tämä totuus ei ole ikinä muuttunut eikä ikinä muutu toiseksi, niin että meillä olisi "yksi ainoa Jumala Isässä ja Pojassa ja Pyhässä Hengessä". Jumala ei ole neuvonut sitä "opettajaa", joka tuollaista Jumalan sanan varmana totuutena opettaa ja tuomitsee kristukseen ruumiin ulkopuolelle hänen kanssaan eriä mieltä olevat veljet ja sisaret.

"... 'Kuule, Israel: herra, meidän Jumalamme, herra on yksi ainoa" (Mar 12:29)

"Mutta hänen, joka voi teitä vahvistaa minun evankeliumini ja Jeesuksen kristuksen saarnan mukaan, sen ilmoitetun salaisuuden mukaan, joka kautta ikuisten aikojen on ollut ilmoittamatta, mutta joka nyt on julkisaatettu ja profeetallisten kirjoitusten kautta iankaikkisen Jumalan käskystä tietäväksi tehty kaikille kansoille uskon kuuliaisuuden aikaansaamiseksi, Jumalan, ainoan viisaan, olkoon kunnia Jeesuksen kristuksen kautta, aina ja iankaikkisesti. Amen." (Room 16:25-27)

"Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen kristuksen." (Joh 17:3)

"Mutta hänelle, joka voi varjella teidät lankeamasta ja asettaa teidät nuhteettomina, riemuitsevina, kirkkautensa eteen, hänelle, ainoalle Jumalalle ja meidän pelastajallemme herramme Jeesuksen kristuksen kautta, hänelle kunnia, majesteetti, voima ja valta ennen kaikkia aikoja ja nyt ja iankaikkisesti! Amen. " (Jda 1:24-25)

Nämä herramme Jeesuksen kristuksen ja hänen veljensä ja palvelijansa Juudan sanat ovat muuttumaton ja ikuinen totuus, ja niiden mukaan isä Jumala on ollut, on ja on oleva, yksin ainoa totinen Jumala ja valtiias ja viisas.

Kun näihin sanoihin yhdistetään muita "raamatun" kohtia, joilla nostetaan Jeesus isän vertaiseksi Jumalaksi, niin että "yhden Jumalan ja isän" sijasta olisikin kaksi jumalaa ja hallitsijaa, "isä ja poika", ja vielä kolmaskin, "pyhä henki", niin silloin ei täydennetä Jumalan sanan ilmoitusta vaan kumotaan se: kumotaan siis "kirjoituksilla" kirjoitukset ja "jumalan sanalla" Jumalan sana.

Se, minkä Jumala, ylhäisin kirkkaus (2Piet 1:17; Efe 1:17; Jaak 1:17), on meille ilmoittanut, on totuus, mutta oppi kolmiyhteisestä jumalasta on alkuisin Babyloniasta, niin kuin monet muutkin harhat, joiden vallassa kristikunta yhä vielä elää. Jumala kutsuu nyt lapsiaan ulos tästä suuresta Babyloniasta (Ilm 17-18). Se, jolla henki on, kuulee kyllä meidän isämme kutsun.

Antikristuksen henki villitsee ja riivaa ihmisiä eikä tunnusta sitä, että Jeesus on kristus, lihassa tullut eli ihmiseksi syntynyt Jumalan poika. Jeesusta vastustava henki ei suostu kumartamaan ja palvelemaan ihmistä kristusta Jeesusta ja Jumalan poikaa, jonka Jumala on korottanut enkeleitä ylemmäksi hierarkiassa (vallassa ja voimassa ja kirkkaudessa ja kunniaassa).

Antikristuksen henki on korottanut langenneen enkelin Jumalan pojan ja ihmisen kristuksen Jeesuksen yläpuolelle hierarkiassa, ja tahtoo ihmisten palvovan jumalanaan laittomuuden ihmistä, joka sanoo olevansa Jumala ihmisen ruumiissa (2Tess 2), mutta joka ei alistu isän Jumalan valtaan, niin kuin Jumalan poika Jeesus kristus on alistunut ja on oleva ikuisesti alamainen hänelle ainoalle Jumalalle ja isälleen, meidän Jumalallemme ja meidän isällemme.

Kun laittomuuden ihminen ajallaan ilmestyy, niin hän sanoo olevansa Jumala ja herra, kristus Jeesus, mutta on se toinen Jeesus, josta Raamattu meitä varoittaa, ja on se toinen henki, jota me emme saa ottaa vastaan (2Kor 11:4). Jumalan lapset eivät kumarra tätä Jeesusta, joka tulee ennen kristuksen tulemusta ja toista ilmestymistä, mutta pahalaisen lapset kumartavat ja palvovat häntä jumalanaan (vrt. Jes 14:1-27; Hes 28:1-19; 2Tess 2).

Tämä toinen Jeesus ja toinen henki vaikutti jo Paavalin aikana. (2Kor 11:4) Johannes ei varoittanut kuitenkaan kolmiyhteiseen jumalaan uskovista kirjeissään. (1Joh 2:18-28; 4:1-5:13, 20; 2Joh 1:7-

11) Nämä tunnustavat sen, että Jeesus Kristus on lihassa tullut Jumalan Poika. Mitään muuta tunnustusta Johannes ei Jumalan lapsilta edellyttänyt.

Minä uskon sen, että Jeesus on tullut taivaasta ja että isä on lähettänyt hänet maailmaan, mutta en tiedä varmuudella sitä, mitä näillä sanoilla Raamatussa tarkoitetaan, joten jätän kantani avoimeksi tässä asiassa.

Kolmiyhteiseen jumalaan uskovat tulkitsevat niin, että se Herra ja Jumala, jonka profeetat ennustivat tulevan messiaana maailmaan, on Jeesus kristus, joka tuli isän tyköä taivaasta ja syntyi neitsyt Mariasta ihmiseksi. (Jes 40:1-8; Luuk 1:15-17, jne.)

Kolmiyhteisen jumalan oppi on selvästi harhaoppi, mutta ei kadottava sellainen: ei ainakaan vielä, mutta ennen kristuksen tulemusta olisi Jumalan kansan hylättävä se oppi, jotta varjeltuvat porton kohtalolta. (Ilm 18; 2Tess 2)

Johannes kirjoitti kirjeensä luultavasti [doketismia](#) vastaan. (1Joh 4:1-7; 2Joh 1:7-11) Doketistit eivät uskoneet, että Jeesus kristus on lihassa tullut: he eivät uskoneet sitä, että Jeesus on kärsinyt sielultaan ihmisenä liharuumiissa kuoleman ja että Jumala on herättänyt hänet ylös kuolleista kirjoitusten mukaan. Heidän mielestään Jeesuksella ei ollut ihmisen ruumista vaan hän oli eräänlainen aave (henki) tai illuusio.

Kolmiyhteiseen Jumalaan uskovat tunnustavat sen, että Jeesus kristus on lihassa tullut. He sanovat jopa niin, että Jeesus kristus on "täysin ihminen" (tosi ihminen). He eivät ole antikristuksia ja villitsijöitä sen mukaan, mitä Johannes piti tärkeänä tunnustaa ja mitä harhaoppia vastaan hän kirjeensä kirjoitti.

<https://en.wikipedia.org/wiki/Docetism>

Jeesus kristus on Raamatun mukaan Jumalan poikanakin vain ihminen, jonka Jumala on korottanut kaiken pääksi seurakunnalle ja enkelien yläpuolelle, mutta langenneet enkelit ja riivaajat eivät suostu palvelemaan tätä Raamatun ilmoittamaa Jeesusta, eivätkä ole vielä alistuneet hänen valtansa alle. (Efe 1:20-23; 1Piet 3:22; Hebr 1-2) Mutta lopulta kaikki on oleva alistettu Jeesuksen kristuksen valtaan paitsi isä Jumala, joka on alistava kaikki poikansa valtaan (1Kor 15:27-28).

Me kristuksen Jeesuksen palvelijat ja veljet, Jumalan lapset ja Jeesuksen opetuslapset, olemme hierarkiassa enkeleitä alempana, mutta meidän herramme Jeesus kristus on enkeleitä ylempänä, koska Jumala on hänet korottanut enkelien yläpuolelle (Hebr 1-2; 1Piet 3:22).

Huomatkaa se, että langenneet enkelit ovat riivaajahenkiä (Ilm 12:7-18; 9:20; Matt 12:43-45), jotka villitsevät ihmisiä ja eksyttävät jopa valittuja seuraamaan vierasta ääntä ja palvelemaan jumalia, joita Raamattu ei tunne, eivätkä nämä riivaajahenget tunnusta sitä, että Jeesus on kristus, lihassa tullut, syntynyt ihmiseksi, hän, Jumalan poika, jonka isä Jumala on korottanut yli enkelien hierarkiassa, vaikka Jeesus on yhä edelleen ihminen taivaassa isän tykönä, tämä Jumalan poika Jeesus, joka on ikuisesti alamainen isälleen, mutta nyt enkeleitä ylemmäksi korotettu.

Vain langenneet enkelit eivät suostu palvelemaan tätä Jeesusta, josta Raamattu kertoo, mutta Jumalan enkelit palvelevat ja kumartavat häntä, samoin me hänen veljensä, jotka olemme Jeesuksen kristuksen palvelijoita ja isän Jumalan palvelijoita, ja annamme ylimmän kiitoksen, kunnian, vallan,

voiman ja kirkkauden isälle, jota myös Jeesus aina korottaa ylimmäksi Jumalaksi, ja antaa kunnian hänelle, eikä riistä sitä kunniaa itselleen (Ilm 14:7; 4:11; Jes 42:1-8; Apt 4:24-31; 17:22-31).

Jeesuksellakin on kunnia, jonka isä hänelle antaa ja on jo antanut, ja se kunnia on siinä, että isä on herättänyt hänet kuolleista ja korottanut kaiken herraksi, mitä maan päällä ja taivaissa on, kuninkaaksi ja herraksi yli valtojen ja herrauksien ja yli kaiken muun paitsi ei tietystikään yli isän Jumalan, joka kaiken hänen valtaansa antanut on (Matt 28:18; Joh 5:17-30).

Onko kristus salaisuus vai onko evankeliumi salaisuus?

Jotkut ovat perustelleet sitä, että apostolit julistivat eri tavalla evankeliumia käytännössä kuin mukamas kirjeissään siten, että pakanat eivät olisi uskoneet evankeliumia, jos heille olisi heti alussa kerrottu siitä, että Jeesus on Jumala. Sen vuoksi oli viisainta sanoa hänen isäänsä Jumalaksi, joka on luonut kaiken, ja kuvata Jeesus pelkäksi ihmiseksi, joka oli kuollut ristillä, mutta jonka Jumala on herättänyt ylös kuolleista ja antanut hänelle vallan tuomita eläviä ja kuolleita.

Kun tämän "paljastetun" evankeliumin julistuksen kautta ihmisiä tuli uskoon, niin he pystyivät sitten pyhän hengen opetuksen kautta ymmärtämään "kristuksen salaisuuden", että hän on todellisuudessa se Jumala, joka on luonut kaiken, sen sijaan, että olisi pelkkä ihminen, jonka Jumala on korottanut kaikkien tuomariksi ja päämieheksi.

Jos tämä perustelu olisi totta, niin eikö silloin pitäisi julistaa evankeliumia myös nykyään ensin siten, että vaietaan kokonaan siitä, että Jeesus on se Jumala, joka on luonut kaiken, mitä on olemassa? Tuskinpa perussuomalainen junti tai vihervasemmistolainen älykkö on valmis uskomaan heti sitä, että Jeesus on Jumala, kaiken olevaisen luoja? Miksi sitten julistetaan sillä tavalla evankeliumia?

Itse asiassa koko perustelu on ihan typerä. Nämä asiat eivät olleet mikään salaisuus, sillä apostolien julkaisemia kirjeitä luettiin seurakunnissa ja opetettiin uskoville Jumalan sanaa, niin että jos Jeesus on Jumala, luoja, niin se tieto olisi joka tapauksessa kulkeutunut uudestisyntymättömille asti, niin että kaikki ovat sen lopulta kuulleet. Ja juuri tämä on tilanne nykyisenä aikana! Itse asiassa aika harva uskosta osaton tajuaa edes sitä, että Jeesus on myös ihminen sen lisäksi, että hänen väitetään olevan Jumala. Ihmisille on jopa pyhien joukossa muodostunut sellainen kuva Jeesuksesta, että hän on Jumala ihmisen ruumiissa, ei täysi ihminen.

Paavalin mukaan Jumalan salaisuus on sekä evankeliumi että kristus (Efe 1:3-23; 3:1-21; 6:19; Kol 1:3-2:17; 4:3-4; 1Tim 3:16), mutta hän ei väittänyt Jeesuksen olevan isän vertainen Jumala näissä kohdissa. Tämä käy aivan erityisen hyvin ilmi roomalaiskirjeen lopusta:

Roomalaiskirje:

16:25 Mutta hänen, joka voi teitä vahvistaa minun evankeliumini ja Jeesuksen kristuksen saarnan mukaan, sen ilmoitetun salaisuuden mukaan, joka kautta ikuisten aikojen on ollut ilmoittamatta,

16:26 mutta joka nyt on julkisaatettu ja profeetallisten kirjoitusten kautta iankaikkisen Jumalan käskystä tiettäväksi tehty kaikille kansoille uskon kuuliaisuuden aikaansaamiseksi,

16:27 Jumalan, ainoan viisaan, olkoon kunnia Jeesuksen kristuksen kautta, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Paavali korottaa tässä kohdassa isän Jumalan korkeammalle kuin Jeesuksen kristuksen, joten eikö meidän tulisi tehdä samoin?

Kuka on luonut kaiken?

Niin, onko Jeesus sitten luonut kaiken mitä on taivaassa, maan päällä ja meressä? Mitä Raamattu tästä aiheesta opettaa? Käsittelin jo aiemmin sen, millä tavalla Jeesus ja apostolit julistivat evankeliumia, joten en palaa siihen enää. Käsittelen vielä kaksi aivan erityistä Uuden testamentin kohtaa, joista käy selvästi ilmi, mitä pyhä henki oli opettanut opetuslapsille tästä asiasta: miten he erottivat toisistaan isän Jumalan, joka on luonut kaiken, ja hänen poikansa Jeesuksen kristuksen, joka on kärsinyt kuoleman ristillä ja jonka Jumala on herättänyt ylös kuolleista.

Apostolien rukouksesta käy selvästi ilmi, että he ymmärsivät Isän Jumalan luoneen taivaan ja meren ja kaiken, mitä siinä on ja sitä samaa he julistivat myös pakanoille (Apt 14:15).

Apostolien teot:

4:24 Sen kuultuansa he yksimielisesti korottivat äänensä Jumalan puoleen ja sanoivat:

"Herra, sinä, joka olet tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on!

4:25 Sinä, joka pyhän hengen kautta, isämme Daavidin, sinun palvelijasi, suun kautta, olet puhunut: 'Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat?

4:26 Maan kuninkaat nousevat, ja ruhtinaat kokoontuvat yhteen herraa ja hänen voideltuansa vastaan.'

4:27 Sillä totisesti, tässä kaupungissa kokoontuivat sinun pyhää poikaasi Jeesusta vastaan, jonka sinä olet voidellut, sekä Herodes että Pontius Pilatus pakanain ja Israelin sukukuntain kanssa,

4:28 tekemään kaiken, minkä sinun kätesi ja päätöksesi oli edeltämäärännyt tapahtuvaksi.

4:29 Ja nyt, herra, katso heidän uhkauksiansa ja anna palvelijaisi kaikella rohkeudella puhua sinun sanaasi;

4:30 ja ojenna kätesi, niin että sairaat parantuvat ja tunnustekoja ja ihmeitä tapahtuu sinun pyhän poikasi Jeesuksen nimen kautta."

4:31 Ja kun he olivat rukoilleet, vapisi se paikka, jossa he olivat koolla, ja he tulivat kaikki pyhällä hengellä täytetyiksi ja puhuivat Jumalan sanaa rohkeasti.

Apostolit erottivat tässä rukouksessa selvästi toisistaan isän, joka on luonut kaiken, ja pojan, joka on Jumalan voideltu (kristus), ja jonka nimen kautta ihmeitä voi tapahtua.

Kaikkein paras tapa varmistua siitä, onko Jeesus luonut kaiken, mitä on olemassa, on kysyä sitä Jumalalta tai Jeesukselta kristukselta itseltään. Siltä varalta, että emme kuulisi Jumalan tai hänen poikansa ääntä, on Jumala katsonut parhaaksi jättää Jeesuksen kristuksen ilmestyksen Raamattuun (Ilm 1:1). Jos joku kertoo meille totuuden, niin Jeesus itse, eikö vain?

Ilmestyskirja:

4:11 "Sinä, meidän Herramme ja meidän Jumalamme, olet arvollinen saamaan ylistyksen ja kunnian ja voiman, sillä sinä olet luonut kaikki, ja sinun tahdostasi ne ovat olemassa ja ovat luodut."

Tässä kohdassa asiayhteys (luvut 4-5) paljastaa, että tämä kaiken olevaisen luoja ei ole herra Jeesus kristus vaan hän on valtaistuimella istuva isä Jumala. Isä ja poika kuvataan tässäkin jaksossa

toisistaan erillään niin kuin kauttaaltaan Raamatussa. Jeesus kristus on se teurastettu karitsa, joka on arvollinen ottamaan isän kädestä kirjakäärön ja avaamaan sen sinetit. Näin ollen kaiken olevaisen luoja täytyy olla isä, ellei Raamattu toisaalla muuta opeta.

Jumala varmistaa tämän asian vielä toisaalla Jeesuksen kristuksen ilmestyksessä. Jumala on lähettänyt enkelinsä keskitaivaalle julistamaan alkuperäistä ja totuuden sanan mukaista evankeliumia, jossa kunnia luomisesta annetaan yksin isälle Jumalalle, ei pojalle hänen kanssaan:

Ilmestyskirja:

14:6 Ja minä näin lentävän keskitaivaalla erään toisen enkelin, jolla oli iankaikkinen evankeliumi julistettavana maan päällä asuvalle, kaikille kansanheimoille ja sukukunnille ja kielille ja kansoille.

14:7 Ja hän sanoi suurella äänellä: "Pelätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia, sillä hänen tuomionsa hetki on tullut, ja kumartakaa häntä, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja vetten lähteet."

14:8 Ja seurasi vielä toinen enkeli, joka sanoi: "Kukistunut, kukistunut on se suuri Babylon, joka haureutensa vihan viinillä on juottanut kaikki kansat."

Kumman Jeesuksen nimen sinä tahdot otsaasi ja oikeaan käteesi: sen Jeesuksen, joka ei ole isän vertainen Jumala ja josta Raamattu todistaa, vai sen Jeesuksen, joka on korottanut itsensä Jumalan vertaiseksi ja vaatii osakseen palvontaa ja kunniaa, joka kuuluu yksin isälle Jumalalle? (Ilm 3:12; 13:11-18; 14:1, 8-12; 15:2; 22:1-5; 2Tess 2; 2Kor 11:4; Jes 14:1-27; Hes 28:1-19) Huomaa, että Jeesuksen uusi nimi on hänen isänsä ja meidän isämme nimi, joka on Vanhan testamentin mukaan Jahve (Ilm 3:12; 14:1; 22:4; 5Moos 4:35, 39; 6:4). Isän nimi on myös uudessa Jerusalemissa, sillä sen nimi on "Jahve meidän vanhurskaitemme" (Jer 33:16).

Jeesus kristus heprealaiskirjeessä ja luominen

Jeesus kuvataan heprealaiskirjeessä ihmisenä, joka on uhrannut oman ruumiinsa ja verensä Jumalalle sovituksena maailman synneistä. Jumala on korottanut tämän ihmisen, kristuksen Jeesuksen, tulevan maailman hallitsijaksi, jota enkelitkin kumartavat ja palvelevat herranaan. Jeesus on nyt pyhyiden hengen puolesta voimassa Jumalan pojaksi asetettu ja Jumala on tehnyt hänestä uuden liiton Jumalan kansan ylimmäisen papin, Raamatun profeettojen ennustusten mukaan (Room 1:1-4; Hebr 5:5-10)

Heprealaiskirje:

1:1 Puhuttuaan muinoin monta kertaa ja monin eri tavoin isille profeettojen kautta, 1:2 on hän näinä viimeisinä päivinä puhunut meille pojan kautta, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi, ja jonka kautta hän myös on tuonut esiin tulevan maailman ajat 1:3 ja joka, ollen hänen kirkkautensa säteily ja hänen olemuksensa kuva ja kantaen kaikki hänen voimansa sanalla, ja toimitettuaan puhdistuksen synneistä, on istunut majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa,

1:4 ja tullut enkeleitä niin paljoa suuremmaksi kuin hänen perimänsä nimi on heistä erottuvampi.

Jumala on puhunut ensin profeettojen kautta ja sitten poikansa Jeesuksen kautta. Jumala puhuu pyhän hengen kautta, joka vaikuttaa hänen palvelijoissaan sen sanan, jonka heidän suunsa puhuu. Tästä käy selvästi ilmi se, että isä Jumala on ylempänä kuin profetat ja hänen poikansa, joiden kautta hän on puhunut. Myös Jeesus on puhunut pyhän hengen kautta, joka hänessä asuu.

Apostolien teot:

1:2 hamaan siihen päivään asti, jona hänet otettiin ylös, sitten kuin hän pyhän hengen kautta oli antanut käskynsä apostoleille, jotka hän oli valinnut,

Apostolien teot:

1:16 "Miehet, veljet, sen raamatunsanan piti käymän toteen, jonka pyhä henki on Daavidin suun kautta edeltä puhunut Juudaasta, joka rupesi niiden oppaaksi, jotka ottivat kiinni Jeesuksen.

Apostolien teot:

4:24 Sen kuultuansa he yksimielisesti korottivat äänensä Jumalan puoleen ja sanoivat: "Herra, sinä, joka olet tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on!

4:25 Sinä, joka pyhän hengen kautta, isämme Daavidin, sinun palvelijasi, suun kautta, olet puhunut: 'Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat?'

Apostolit ja opetuslapset rukoilivat isää Jumalaa ja sanoivat selvästi, että hän on luonut kaiken, mitä on olemassa. Jeesusta he sanovat myöhemmin rukouksensa aikana Jumalan pojaksi, mutta eivät luojaksi tai isän vertaiseksi Jumalaksi. Jumala mielistyi tähän rukoukseen niin paljon, että opetuslapset tulivat kaikki pyhällä hengellä täytetyiksi (Apt 4:24-31). Tällaiseen rukoukseen ja näihin sanoihin myös minussa oleva henki ilolla yhtyy (ks. apostolien todistus Jeesuksesta kuoleman kärsineensä miehenä, jonka kautta meidät Jumala on pelastanut meidät kuoleman vallasta, Apt 2:12-42; 4:9-12; 2Tim 1:8-11; Hebr 2:5-18; 5:7-10; Ilm 1:5, 17-18; 2:8; 22:12-16).

Heprealaiskirjeen alussa ei sanota, että Jumala olisi luonut nykyisen maailman ([kosmos](#)) poikansa Jeesuksen kautta, sillä kirjoittaja on käyttänyt kreikankielen sanaa "[aioonas](#)", joka on sanan "[aioon](#)" monikko ja tarkoittaa "aikakausia". Sana "aioonas" ei tarkoita kirjoituksissa koskaan vanhaa maailmaa, jonka isä Jumala on luonut sanallaan ja sanansa kautta, ja viisaudellaan (1Moos 1; Psa 33:6-9; Snl 3:19; 8:12-36; Jer 10:12; 51:15; Joh 1:3, 10, Apt 4:24-31; 17:24-31; Ilm 4:11).

Kreikankielen verbistä "[poieoo](#)" (ποιέω tehdä, tuoda esiin, jne.) on käytetty tässä aoristin aktiivin indikatiivia, jossa aoristi-muoto voi viitata joko menneeseen, nykyiseen tai tulevaan aikaan. Tässä kohdassa kirjoittaja viittaa kristuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen, josta on alkanut uuden liiton aikakausi, jota seuraa tuhat vuotta kestävä kristuksen Jeesuksen hallituskausi maan päällä ja lopuksi tulee viimeinen tuomio ja iankaikkisuus (Ilm 20-22).

Jumala on korottanut Jeesuksen hänen kärsimystensä tähden enkelien yläpuolelle sen jälkeen, kun hän on herättänyt poikansa ylös kuolleista ja antanut hänen istuutua oikealle puolelleen taivaassa. Heprealaiskirjeen alussa ei ole siis mitään viittausta Jeesuksen elämään ennen maailman luomista, eikä kirjoittaja väitä, että Jumala on luonut vanhan maailman Jeesuksen kautta. Jumala on "tehnyt" tämän kohdan perusteella "aikakaudet" poikansa Jeesuksen kautta ja ne ovat saaneet alkunsa Jeesuksen kristuksen ylösnousemuksesta, eivät ennen sitä.

1:5 Sillä kenelle enkeleistä hän koskaan on sanonut: "Sinä olet minun poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin"; ja taas: "Minä olen oleva hänen isänsä, ja hän on oleva minun poikani"?

Tässä on viittaus Psalmiin 2. Jotta tietäisimme, mitä siinä on sanottu, pitää meidän lukea koko Psalmi. ([lue se englanniksi ja katso Blue Letter Biblen interlineaarista, mitkä sanat vastaavat suomenkielen "herra"](#)).

Psalmi:

2:1 Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat?

2:2 Maan kuninkaat nousevat, ruhtinaat yhdessä neuvottelevat Jahvea ja hänen voideltuansa vastaan:

2:3 "Katkaiskaamme heidän kahleensa, heittäkäämme päältämme heidän köytensä."

2:4 Hän, joka taivaassa asuu, nauraa; herra (adonaj) pilkkaa heitä.

2:5 Kerran hän on puhuva heille vihassansa, peljättävä heitä hirmuisuudessaan:

2:6 "Minä olen asettanut kuninkaani Siioniin, pyhälle vuorelleni."

2:7 Minä ilmoitan, mitä Jahve on säätänyt. Hän lausui minulle: "Sinä olet minun poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin."

2:8 Ano minulta, niin minä annan pakanakansat sinun perinnöksesi ja maan ääret sinun omiksesi.

2:9 Rautaisella valtikalla sinä heidät muserrat, niin kuin saviastian sinä särjet heidät."

2:10 Tulkaa siis järkiinne, kuninkaat, maan tuomarit, ottakaa nuhteesta vaari.

2:11 Palvelkaa Jahvea pelolla ja iloitkaa vavistuksella.

2:12 Antakaa suuta pojalle, ettei hän vihastuisi ettekä te hukkuisi tiellänne. Sillä hänen vihansa syttyy äkisti. Autuaat ovat kaikki, jotka häneen turvaavat.

Tässä on erotettu isä ja poika selvästi toisistaan. Isää sanotaan "Jahveksi" ja "herraksi" (adonaj), mutta poikaa "voidelluksi". Jahve puhuu tässä Jeesukselle ja sanoo:

"Sinä olet minun poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin."

Näillä sanoilla viitataan Jeesuksen ylösnousemukseen kuolleista, ei hänen syntymiseensä ennen maailman luomista muinaisina aikakausina. Tämä käy ilmi siitä, millä tavalla näitä sanoja on lainattu Uudessa testamentissa. Niillä todistetaan joka kerta juutalaisille, että Jumala on herättänyt Jeesuksen kristuksen ylös kuolleista (ks. Apt 13:33 ja Hebr 5:5 asiayhteydessään).

Näet tämän asian myös Psalmin jatkosta. Siinä Jahve (isä Jumala) lupaa antaa pojalleen Jeesukselle pakanakansat hänen hallittavakseen. Tämä tapahtuu vasta kristuksen toisen tulemuksen jälkeen (vrt. Ilm 19:11 ss.). Jahve sanoo siis, että hän on antava pakanakansat poikansa valtaan vasta hänen ylösnousemuksensa jälkeen, ei ennen sitä.

Tässä Psalmissa on myös lupaus ruumiin ylösnousemuksesta, vaikka suomenkielisen Raamatun lukija ei sitä heti huomaa. Verbi "[jalad](#)", joka on suomennettu verbillä "synnyttää", tarkoittaa syntymisen lisäksi "esiin tulemistä" ja sitä kautta kuolleista ylösnousemista. Onhan totta sekin, että "viimeinen Adam" ja "toinen ihminen" ovat kuvauksia Jeesuksesta hänen ylösnousemisensa jälkeen, ja herra itse sanoi ylösnousemista "uudestisyntymiseksi" (1Kor 15:45-47; Matt 19:28).

Neuvon sinua lukemaan tämän Psalmin uudelleen ajatuksen kera. Lue sen jälkeen Apostolien tekojen jakeet 13:26-41 samalla tavalla, rauhallisesti ja kiirehtimättä vetämään mitään hätiköityjä johtopäätöksiä ennakkoon asetetun opin tueksi.

Kun teet näin, niin pyhä henki saa avata sinun ymmärryksesi käsittämään kirjoituksia. Huomaat, että Psalmilla 2 tarkoitetaan juuri tätä asiaa:

- "sinä olet minun poikani" tarkoittaa sitä, että Jeesus on Jumalan poika, minkä asian isä oli ilmoittanut taivaasta kuuluvan äänen kautta silloin, kun Jeesus kastettiin (Matt 3:17)
- "tänä päivänä minä sinut synnytin" tarkoittaa sitä, että Jumala herätti poikansa Jeesuksen ylös kuolleista (Room 10:9-10).

Tämä sama jaottelu toistuu läpi koko heprealaiskirjeen. Kirjoittaja erottaa toisistaan Jeesuksen elämän ihmisenä ("lihansa päivinä") ja kärsimyksen ristillä, mitä seuraa hänen korotettu asemansa Jumalan poikana taivaassa isän tykönä Jumalan kansan ylimmäisenä pappina. Kun pidät tämän mielessäsi, niin et eksy ja lähde tulkitsemaan väärin kirjeen tulevia sanoja.

Pietari todisti helluntaipäivänä juutalaisille samasta asiasta (Apt 2:11-41) näin (Jeesuksen elämä ja kärsimys ihmisenä, kuolema, hautaus ja ylösnousemus kuolleista, ja sitä seurannut korotus herraksi ja kristukseksi ja Jumalan pojaksi taivaassa):

"Varmasti tietäköön siis koko Israelin huone, että Jumala on hänet herraksi ja kristukseksi tehnyt, tämän Jeesuksen, jonka te ristiinnaulitsitte." (Apt 2:36)

Paavali kuvaa tätä asiaa – Jeesuksen syntymistä Daavidin jälkeläiseksi ja ylösnousemuksen jälkeistä korotusta hallitsijan asemaan – näin:

Roomalaiskirje:

1:1 Paavali, Jeesuksen kristuksen palvelija, kutsuttu apostoli, erotettu julistamaan Jumalan evankeliumia,

1:2 jonka Jumala on edeltä luvannut profeettojensa kautta pyhissä kirjoituksissa,

1:3 hänen pojastansa - joka lihan puolesta on syntynyt Daavidin siemenestä

1:4 ja pyhyiden hengen puolesta kuolleista ylösnousemisen kautta asetettu Jumalan pojaksi voimassa - Jeesuksesta kristuksesta, meidän herrastamme,

1:5 jonka kautta me olemme saaneet armon ja apostolinviran, että syntyisi uskon kuuliaisuus hänen nimeänsä kohtaan kaikissa pakanakansoissa,

1:6 joihin tekin, Jeesuksen kristuksen kutsumat, kuulutte:

Jumala on siis kertonut jo edeltä Jeesuksen korottamisesta Jumalan poikana hallitsijan asemaan, jonka aseman hän on saanut vasta kuolleista ylösnousemisen jälkeen. Heprealaiskirje ja Raamattu todistavat tästä yhtenevällä tavalla sekä Vanhassa että Uudessa testamentissa, eikä muuten voisi ollakaan, sillä uuden liiton kirjoitukset eivät kumoa aiempaa Jumalan sanaa vaan vahvistavat sen todeksi.

Tämä sama asia käy ilmi heprealaiskirjeen jatkosta, kun se oikein ymmärretään, Jumalan antaman viisauden avulla, pyhän hengen opetuksen kautta.

1:6 Ja siitä, kun hän uudestaan (jälleen, taas) tuo esikoisensa maailmaan, hän sanoo: "Ja kumartakoot häntä kaikki Jumalan enkelit."

Sana "[prootokos](#)" tarkoittaa tässä samoin kuin viitteenä olevissa kohdissa ensimmäistä ihmistä kuolleista nousseiden joukossa (Room 8:29; Kol 1:15, 18; Hebr 1:6; 12:23; Ilm 1:5). Sen vuoksi on täysin varmaa, että tässä jakeessa (Hebr 1:6) puhutaan Jeesuksen toisesta tulemuksesta, kun hän

saapuu pelastukseksi häntä odottaville, mutta tuomioksi niille, jotka eivät usko häneen vaan ovat torjuneet hänet pois luotansa (Hebr 9:27-28).

Tässä on viittaus Psalmiin 97, jossa on ennustettu Jeesuksen toisesta tulemuksesta; jakeessa on sen vuoksi sana "uudestaan" (jälleen, taas, vielä). Se, että kyse on kristuksen toisesta tulemuksesta, käy ilmi siitä sanasta, että kristus tulee isänsä Jahven nimessä ja edustaa häntä kaikella hänen arvovallallaan ja voimallaan, niin että tuli kuluttaa hänen edessään vastustajat (Psa 97:3). Jesaja on ennustanut samalla tavalla kristuksen toisesta tulemuksesta kuin tässä Psalmissa (j.3 vrt. Jes 66:14-16). Kyse on siis herran Jeesuksen toisesta tulemuksesta, ei hänen syntymisestään ihmiseksi äidistään Mariasta tai hänen syntymisestään Jumalan luona ennen maailman luomista.

Psalmi:

97:1 Jahve hallitsee, maa riemuitkoon, iloitkoon lukuisten saarien joukko!

97:2 Pilvet ja pimeys ovat hänen ympärillään, vanhurskaus ja oikeus on hänen valtaistuimensa perustus.

97:3 Tuli käy hänen edellensä ja polttaa hänen vihollisensa, yltympäri.

97:4 Hänen salamansa valaisevat maan, maa näkee sen ja vapisee.

97:5 Vuoret sulavat niin kuin vaha Jahven läsnäolossa, koko maan herran (adon) edessä.

97:6 Taivaat julistavat hänen vanhurskauttansa, ja kaikki kansat näkevät hänen kunniansa.

97:7 Kaikki kuvain kumartajat joutuvat häpeään, kaikki, jotka epäjumalista kerskaavat. Kumartakaa häntä, kaikki jumalat (elohim).

97:8 Siion kuulee sen ja iloitsee, ja Juudan tyttäret riemuitsevat sinun tuomioistasi, Jahve.

97:9 Sillä sinä, Jahve, olet korkein yli kaiken maan, sinä olet ylen korkea, ylitse kaikkien jumalain (elohim).

97:10 Te, jotka Jahvea rakastatte, vihatkaa pahaa. Hän varjelee hurskasten sielut, jumalattomien kädestä hän heidät pelastaa.

97:11 Vanhurskaalle koittaa valkeus ja oikeamielisille ilo.

97:12 Iloitkaa Jahvessa, te vanhurskaat; kiittäkää hänen pyhää nimeänsä.

[Jakeessa viisi](#) mainittu Jahve voi tarkoittaa isää Jumalaa (Jahven läsnäolossa, pojan kautta), mutta herra (adon) hänen poikaansa (Jahve voi tarkoittaa myös Jeesusta, joka tulee isänsä kaikella arvovallalla ja voimalla toistamiseen maailmaan). Kun sana "adon" esiintyy muodossa ("adoni") Raamatussa, tarkoittaa se aina ihmistä ("minun jumalani") tai enkeliä, ei koskaan itseään Jumalaa (ks. Adam Pastor, [Adoni Messiah](#)). Isä Jumala ja Jeesus on erotettu samalla tavalla mm. Psalmissa 110:1.

Psalmi:

110:1 Daavidin virsi. *Jahve* (isä Jumala) sanoi minun herralleni (*adoni*, viittaa

Jeesukseen): "Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi."

Jakeessa seitsemän (Psa 97:7) mainitut "jumalat" ([elohim](#)) tarkoittavat Jumalan enkeleitä, niin kuin heprealaiskirjeen kirjoittaja on asian oikein ymmärtänyt. Psalmissa ennustetaan, että Jumalan enkelit ovat kumartava sitä "herra" (adoni), joka tulee toistamiseen maan päälle isänsä Jahven nimessä (ks. Joh 5:43). Tämä "herra" on tietysti Jumalan poika Jeesus kristus, joka on ihminen.

Jumalan lähettämistä enkeleistä erityisesti yksi sai käyttää Jahven nimeä ja sanoa olevansa "Jahve" ja "elohim", "herra" ja "Jumala". Hän on se enkeli, joka puhui erämaassa Moosekselle ja jonka kautta Israel sai lain; sama enkeli oli Israelin kantaisien Aabrahamin ja Jaakobin kanssa (1Moos 18:1ss.; 32:24-32; 2Moos 3:1-15; Apt 7:30, 35, 38; Hebr 2:2). Tämä enkeli näyttäisi olevan ylienkeleli Mikael ja hän on ilmestyvä kansansa suojaksi suuren ahdistuksen aikana, siihen aikaan, kun Jumalan lapset temmataan ylös pilviin Jeesusta vastaan (Dan 12:1; 1Tess 4:13-17; vrt. Ilm 12:7).

Huomaa tässä kuitenkin se, että ylienkeleli Mikael ja herra Jeesus kristus ovat eri olentoja. Tämä käy ilmi Ilmestyskirjan 12. luvusta, jossa heidät kuvataan erillisinä: Mikael on ylienkeleli, joka sotii paholaista ja hänen kanssaan langenneita enkeleitä vastaan, mutta Jeesus kristus on poikalapsi, jota kutsutaan myös Jumalan karitsaksi (vrt. Joh 1:29). Herra Jeesus on ainoa laatuaan, Jumalan ainoa pyhästä hengestä siinnyt ja vaimon kautta ihmiseksi syntynyt poika (Joh 3:16), mutta Mikael on yksi enkeliruhtinaista, joka on Israelin kansan enkeliruhtinas (Dan 10:13, 21). Kristus hallitsee kaikkia kansoja, mutta Mikael suojelee vain Israelia (Ilm 19:11-21) eikä ole hallitseva herrana tulevassa maailmassa pakanakansoja niin kuin Jeesus.

Jotkut luulevat, että Jeesus kristus ja ylienkeleli Mikael ovat sama olento. Toiset luulevat, että se enkeli, joka ilmestyi isille ja Moosekselle, on Jeesus kristus. Raamatun mukaan he ovat kuitenkin kaksi eri olentoa. Sen todistaa se, että laki on tullut enkelien välityksellä vanhan liiton välimiehen Mooseksen kautta, mutta armo ja totuus on tullut uuden liiton välimiehen ihmisen kristuksen Jeesuksen kautta (Joh 1:16-17; Apt 7:38, 53; Gal 3:19-20; 1Tim 2:15; Hebr 2:2; 8:6; 9:15; 12:24).

Niin kuin edellä näimme, on enkelillä ollut lupa sanoa itseään "jahveksi ja elohimiksi", "herraksi ja jumalaksi", kun hän tuli isien ja Mooseksen tykö isän Jumalan eli Jahven lähettämänä. Hän sai käyttää Jahven nimeä ja sanoa olevansa tämä Jahve, vaikka Jahve on todellisuudessa Jumala, joka lähetti hänet, meidän kaikkien isä.

Samalla tavalla voidaan ymmärtää myös Jeesuksen isältään Jumalalta saama valta käyttää hänen nimeään (Joh 5:43; 17:6, 11, 26). Tästä syystä monet kristusta koskevat Vanhan testamentin profetiat kuvaavat Jeesuksen "herrana" ja "jumalana", "jahvena" ja "elohimina" (esim. Sak 14:3, 5). Valitettavasti monet ovat tulkinneet näitä kirjoituksia väärin ja luulevat, että Jeesus on isän vertainen Jumala, kaiken luoja, kun hänestä on käytetty isän Jumalan nimeä "Jahve" ja sanottu hänen olevan jumala, elohim. Elohim on kuitenkin yleisnimi jumalasta ja sillä voidaan tarkoittaa joko ihmistä tai enkeliä (2Moos 4:16; Psa 82:1, 6; 97:7, 9) tai Jeesusta (Sak 14:5; Jes 40:3) tai isää Jumalaa (Jes 42:5-6 ennustus messiaasta, jonka isä Jumala on kutsunut ja pannut valkeudeksi pakanoille).

Mooses, Israelin kansan johtaja ja hallitsija, on esikuva isästä Jumalasta. Aaron, Israelin kansan ylimmäinen pappi, on esikuva Jeesuksesta kristuksesta, jonka Jumala on korottanut ylimmäisen papin asemaan Melkisedekin järjestyksen mukaan kuolleista ylösnousemisen jälkeen. Tästä heprealaiskirje kertoo, mutta luetaan vielä tuo esikuva sanasta sanaan, jotta Jumala saa avata ymmärrystämme pyhän hengen kautta, jonka hän on meille antanut.

2.Mooseksen kirja:

4:14 Niin Herra vihastui Moosekseen ja sanoi: "Eikö sinulla ole veljesi Aaron, leeviläinen? Minä tiedän, että hän osaa puhua. Ja katso, hän tulee sinua vastaan; ja kun hän näkee sinut, iloitsee hän sydämestänsä.

4:15 Ja puhu sinä hänelle ja pane sanat hänen suuhunsa. Ja minä olen sinun suusi

apuna ja hänen suunsa apuna ja opetan teille, mitä teidän on tehtävä.

4:16 Ja hän on puhuva sinun puolestasi kansalle; niin hän on oleva sinulla suuna, ja sinä olet oleva hänellä jumalana (elohim).

Aaron on siis se, joka puhuu kansalleen, ja hän on ylimmäinen pappi, samoin kuin Jeesus, mutta Mooses on hän, joka antaa sanat Aaronin suuhun ja on hänelle "jumala", eli valtiasta ja herra suhteessa Aaroniin, ylimmäiseen pappiin ja siihen, joka puhuu Jumalan sanan.

Mooses on vanhan liiton Jumalan kansan "päämies" (Apt 7:35), mutta herra Jeesus Kristus on uuden liiton Jumalan kansan "päämies" (Hebr 2:10). Se, että joku on Jumalan kansan "päämies" ei tietenkään tee hänestä Jumalaa korkeampaa tai hänen vertaistaan "Jumalaa". Isän ja pojan välinen valtasuhde näkyy siinä, että isä on Jumala ja poika on Jumalan kansan ylimmäinen pappi, ikuisesti (Hebr 7:24-25).

Sana "jumala" tarkoittaa käytännössä sitä, että se, joka on jumala, on muiden yläpuolella oleva herra ja johtaja, tai kun on vain kahdesta kysymys, niin se, joka näistä kahdesta on toisen jumala, on sen toisen valtiasta ja herra, hallitsija. Niinpä kun Raamatussa sanotaan Jeesuksella kristuksella olevan "Jumala ja isä", niin se tarkoittaa sitä, että isä Jumala on pojan yläpuolella hierarkiassa.

Jos Jeesus olisi isän vertainen Jumala, niin hänen yläpuolellaan ei voisi olla ketään toista jumalaa, ei nyt, ei eilen eikä milloinkaan (Hebr 7:24; 13:8 todistaa Jeesuksen olevan ikuisesti ylimmäisenä pappina alamainen isälleen). Jumala ei nimittäin alistu koskaan kenenkään alle, sillä hän on yksin ainoa valtiasta ja majesteetti, hänen on kunnia ja valta ja voima ja kirkkaus, nyt ja iankaikkisesti, meidän herramme Jeesuksen kristuksen kautta, aamen (vrt. Jda 1:24-25).

Jeesus Kristus on tullut isänsä nimessä ja hänen arvovallallaan (Joh 5:43; 17:6, 11, 26). Filippus julisti evankeliumia Jumalan valtakunnasta ja Jeesuksen kristuksen nimestä (Apt 8:12). Jeesuksen nimi on siksi niin tärkeä Raamatussa, että siihen sisältyy hepreankielen tuntijoiden mukaan Jahven nimi. Nimi "Jeesus" on kreikankielen käännös hepreankielen nimestä Jehoshua tai Jeshua, joka on suomeksi "Jahvessa on pelastus" tai "Jahve pelastaa". Pietari sanookin, että meillä on pelastus Jeesuksen kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä (Apt 4:12). Siinä nimessä voidaan ajaa ulos riivaajia ja tehdä ihmeitä (Mar 16:17-18), mutta vain jos nimen käyttäjällä on siihen valtuudet isältä Jumalalta ja ihmeen tekemiseen tarvittava armolahja (1Kor 12:1-13).

Jumalan nimi on Vanhassa testamentissa Jahve. Sitä on käytetty kerran puhuttaessa uudesta Jerusalemissa:

Jeremia:

33:16 Niinä päivinä Juuda pelastetaan, ja Jerusalemissa asuu turvassa, ja tämä on se nimi, jolla sitä kutsutaan: 'Jahve, meidän vanhurskaudemme.'

Paavali paljastaa, että isästä on meidän olemisemme kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi (1Kor 1:30). Jumala on meidän vanhurskaudemme kristuksen kautta, mutta Kristus ei ole se Jumala, jota tässä tarkoitetaan. Jeesus sanoo tämän selvästi, kun kertoo tulevasta koetuksen hetkestä, josta hän on pelastava valitut ja tekevät heidät pylväiksi Jumalansa temppeliin, joka sijaitsee uudessa Jerusalemissa (Ilm 21:22).

Ilmestyskirja:

3:12 Joka voittaa, sen minä teen pylvääksi Jumalani temppeliin, eikä hän koskaan enää lähde sieltä ulos, ja minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, sen uuden Jerusalemin, joka laskeutuu alas taivaasta minun Jumalani tyköä, ja oman uuden nimeni.

Jeesus kristus on saanut isältään Jumalalta valtuudet tulla hänen nimessään tähän maailmaan ja pelastaa valitut sekä tuomita eläviä ja kuolleita (Joh 5:17-30). Jumala on korottanut poikansa kaikkien luotujen yläpuolelle herraksi ja jumalaksi meille, mutta hän itse on yhä edelleen, on ollut ja on oleva, Jeesuksen kristuksen Jumala ja isä, jolle poika on ikuisesti alamainen (Efe 1; 1Kor 11; 15:27-28).

Jeesuksen uusi nimi on hänen isänsä nimi ja se nimi on myös uudessa Jerusalemissa. Vanhan testamentin kirjoitusten mukaan se nimi on "Jahve". Raamatun tutkijat eivät ole kuitenkaan täysin varmoja siitä, miten Jumalan nimi tulisi kirjoittaa vokaalimerkinnöillä varustettuna, mutta Jahve on nähdäkseni todennäköisimmin oikea tapa kirjoittaa ja ääntää se nimi. Jeesus on kirjoittava valittujen Jumalan lasten nimiin tämän nimen ja se on eri nimi kuin antikristusta palvovien otsassa oleva pedon nimi (Ilm 3:12; 13:11-18; 14:1; 22:4).

Pedon nimi on sen "toisen Jeesuksen" nimi, jonka valheen henki on kirjoittanut pedon palvelijoiden otsiin, ja josta Paavali on varoittanut meitä (2Kor 11:4). Se Jeesus on korottanut itsensä isän vertaiseksi Jumalaksi ja sanoo olevansa tämän maailman luoja yhdessä Isän ja Pyhän Hengen kanssa (2Tess 2:1-13). Tästä väärästä kristuksesta (antikristus) on ennustettu jo Vanhan testamentin profetioissa (Jes 14:1-27; Hes 28:1-19). Niin kuin noista viitteistä olevista kohdista huomaat, palvelee koko nimeltään kristitty maailma todellisuudessa antikristusta, kun on korottanut Jeesuksen isän vertaiseksi Jumalaksi ja sanoo häntä luojaksi yhdessä isän kanssa.

Jumala johdattaa oman kansansa ulos katolisesta eli yleisestä uskonnosta, jonka vallassa maailma on ollut jo liki 2000 vuotta. Sen uskonnon kivijalka on oppi kolmiyhteisestä Jumalasta (Ilm 16:13-14; 18. luku). Vain valitut ja harvat Jumalan lapset kuulevat Jumalan kutsun ja hylkäävät kolmiyhteisen jumalan opin. Valtaosa nimeltään kristityistä jää palvomaan tätä epäjumalaa ja väärää kristusta yhdessä katolisen kirkon kanssa, sen laatimien opinkappaleiden ja uskontunnustusten mukaan.

1:7 Ja enkeleistä hän sanoo: "Hän tekee enkelinsä tuuliksi ja palvelijansa tulen liekiksi";

1:8 mutta pojasta: "jumala, sinun valtaistuimesi pysyy aina ja iankaikkisesti, ja sinun valtakuntasi valtikka on oikeuden valtikka.

1:9 Sinä rakastit vanhurskautta ja vihasit laittomuutta; sen vuoksi on Jumala, sinun Jumalasi, voidellut sinua iloöljyllä, enemmän kuin sinun osaveljiäsi."

Tässä on ensin lainaus Psalmista 104. Pyydän sinua varmuuden vuoksi lukemaan nyt koko Psalmin ennen kuin jatkat tämän lukemista, jotta voit arvostella Jumalan sanalla, mitä kirjoitan. Minä lainaan vain Psalmin alkua, koska sen loppu ei vaikuta tämän asian ymmärtämiseen.

Psalmit:

104:1 Kiitä Jahvea, minun sieluni, Jahve, minun Jumalani (elohim), sinä olet ylen suuri; valkeus ja kirkkaus on sinun pukusi.

104:2 Sinä verhoudut valoon niin kuin viittaaan, sinä levität taivaat niin kuin teltan;

104:3 sinä rakennat salisi vetten päälle, teet pilvet vaunuiksesi ja kuljet tuulen siivillä.
104:4 Sinä teet tuulet sanasi saattajiksi, palvelijoiksesi tulen liekit.
104:5 Sinä asetit maan perustuksillensa, niin että se pysyy horjumatta iankaikkisesti.
104:6 Sinä peitit sen syvyyden vesillä kuin vaatteella: vuoria ylempänä seisoivat vedet.
104:7 Mutta ne pakenivat sinun nuhteluasi, sinun jylinääsi ne juoksivat pakoon;
104:8 vuoret kohosivat ja laaksot laskeutuivat paikkoihin, jotka sinä olit niille valmistanut.
104:9 Sinä panit rajan, jonka yli vedet eivät käy eivätkä palaja peittämään maata.
104:10 Sinä kuohutit laaksoista lähteet, jotka vuorten välillä vuotavat.
104:11 Ne antavat juoman kaikille metsän eläimille, villiaasit niistä janonsa sammuttavat.
104:12 Niiden partailla asuvat taivaan linnut ja visertävät lehvien välissä.

Psalmin kirjoittaja ylistää luoja, isää Jahvea, joka on tehnyt sanallaan kaiken, mitä on olemassa (1Moos 1; Psa 33:6-9). Huomaa, että isä on luonut yksin tämän maailman, ilman poikaansa, joka ei ollut vielä syntynyt silloin, kun Jumala loi sanallaan tämän maailman.

Jeesusta sanotaan Raamatussa Jumalan pojaksi sen vuoksi, että Israelin ikuista kuningasta ja kristusta piti Jumalan pojaksi kutsuttaman, profeettojen sanan mukaan. (2Sam 7:8-16, 1Aik 22:10; 28:6; Psa 2; Luuk 1:32-35) Jeesus on Jumalan poikanakin vain ihminen, vaikka häntä kuninkaana myös Jumalaksi sanotaan. (Psa 45; Hebr 1:9) Hän on silti ihminen, kun hallitsee tulevaa maailmaa kuninkaana. (Hebr 2:5-18) Hän on Daavidin jälkeläinen ja hänen sukuaan. (Matt 1:1, 20; Apt 2:30; 13:22-23; Room 1:3; Ilm 5:5; 22:16; Jes 11:1, 10; Jer 23:5; 33:15) Jumala on hänen hengellinen isänsä niin kuin on meidänkin isämme. Jeesus ei häpeä kutsua meitä veljikkeen, sillä me olemme alkuisin samasta isästä kuin hän. (Joh 1:32-34; Matt 3:17; Joh 20:17; Hebr 2:10-11)

Jeesusta ei sanota Jumalan pojaksi sen vuoksi, että hän olisi ollut henkenä olemassa ennen maailman luomista. Kun Jeesus sanoi tullessaan "taivaasta" (Joh 6:32-69), niin hän puhui silloin "elämän leivästä", joka on hänen liharuumiinsa, ei jokin henki, joka on tullut alas taivaasta ja siirtynyt Marian kohtuun ja syntynyt poikalapseksi (Joh 6:51). Niin kuin Mooseksen aikana "taivaasta" satanut manna ei tullut kolmannelta taivaasta ja Jumalan paratiisista (2Kor 12:1-4) alas maan päälle, niin ei myöskään Jeesuksen liharuumis tullut sieltä maan päälle. Sen sijaan Jumala lähetti pyhän hengen neitsyt Marian päälle ja niin tämä tuli raskaaksi pyhästä hengestä, ja synnytti poikalapsen, joka on ihminen, vaikka häntä kutsutaan Jumalan pojaksi.

Jeesus sanoi, että ne sanat, jotka hän on puhunut, ovat henki ja ovat elämä (Joh 6:63). Ne ovat henki ja ovat elämä sen vuoksi, että isä Jumala puhui ne sanat poikansa kautta ja oli antanut pojalleen käskyn, mitä tämän piti puhua (Joh 12:42-50; 14:9-11; Hebr 1:1). Jumalan sanassa on eläväksi tekevä voima ja juuri sen vuoksi Jumalan sana (logos) on luonut tämän maailman, mutta se Jumalan sana ei ole elävä persoona, voideltu (kristus) Jeesus, vaan se on sana, jonka Jumala on puhunut jo ennen kuin Jeesus oli edes syntynyt. Jeesusta ei mainita elävänä persoonana luomiskertomuksen alussa (1Moos 1).

Lue tähän väliin kirjoitukseni [Logos on Jumalan sana, ei henkilö](#) ja [Onko Jeesus kristus Jumala, enkeli vai ihminen?](#). Sivujen pitäisi avautua omaan ikkunaan.

Heprealaiskirjeen kirjoittaja erottaa selvästi toisistaan Jumalan pojan, josta on tullut Jumalan kansan ylimmäinen pappi ja enkelit, jotka ovat hänelle alamaiset sen jälkeen, kun Jumala on korottanut

hänet kuolleista ylösnousemisen jälkeen taivaassa ylemmäksi kaikkia luotuja. Jo pelkästään tämän perusteella voidaan sanoa, että opetus, jonka mukaan Jeesus olisi ylienkeleli Mikael tai joku muu enkeleistä, on virheellinen.

Jumala sanoo enkeleistä, että hän on tehnyt ne kristuksen ja myös valittujen palvelijoiksi, mutta tietenkään kaikki enkelit eivät ole alistuneet Jumalan tahtoon. Osa on noussut kapinaan Jumalaa vastaan ja tullut heitetyksi ulos taivaasta (Ilm 12:7-12). Nämä ovat riivaajahenkiä, jotka kiusaavat ja vainoavat Jeesuksen seuraajia ja koko maailmaa. Ne levittävät katolista harhaa kolmiyhteisestä Jumalasta. Juuri tähän viittaavat Ilmestyskirjan sanat:

Ilmestyskirja:

16:13 Ja minä näin lohikäärmeen suusta ja pedon suusta ja väärän profeetan suusta lähtevän kolme saastaista henkeä, sammakon muotoista.

16:14 Sillä ne ovat riivaajain henkiä, jotka tekevät ihmeitä; ne lähtevät koko maanpiirin kuningasten luo kokoamaan heidät sotaan Jumalan, Kaikkivaltiaan, suurena päivänä.

Ne, jotka väittävät tehneensä ihmeitä ja parantaneensa sairaita ja ajaneensa ulos riivaajia apostolien jälkeisenä aikana ovat olleet ehkä poikkeuksetta kolmiyhteisen Jumalan opin kannalla. Näitä ihmeitä on väitetty tapahtuneen niin katolisen kirkon alaisuudessa kuin myös muualla. Näinä viimeisiä päivinä eniten ihmeillä ja paranemisilla kerskuvat vapaiden suuntien kristityt, etunenässä helluntailaiset. Todisteita paranemisista ei kuitenkaan ole esitetty, joten ne paranemiset ovat mitä ilmeisimmin enimmäkseen valheita (vrt. Matt 7:21-29).

Tästä on varoitettu seurakuntaa Paavalin 2. kirjeessä tessalonikalaisille, jossa Jumalan sanotaan lähettäneen väkevän eksytyksen ennen kristuksen toista tulemusta. Se, että Jumala sanotaan eksytyksen lähettäjäksi, tarkoittaa sitä, että Jumala sallii eksytyksen hengen lähtyä seurakuntaan, niin että sielulliset ihmiset, joissa ei Jumalan henkeä ole, lähtevät siihen mukaan, mutta luulevat Jumalan toimivan heidän kauttaan (vrt. 1Kun 22:12-38).

Näillä eksyneillä on johtajinaan vääriä profeettoja ja vääriä kristuksia (heidän voitellunsa ei ole Jumalan pyhällä hengellä voitellua). He käyvät jokaisen heitä vastaan sanovan Jumalan lähettämän Jeesuksen todistajan kimppuun ja väittävät, että näissä ei ole Jumalan pyhää henkeä, mutta heissä itsessään se on ja vaikuttaa kaiken sen, mitä he sanovat ja tekevät. Henkien erottaja kyllä tietää, mikä on totuus, eikä lähde vierasta seuraamaan.

Seuraavaksi heprealaiskirjeen kirjoittaja lainaa Psalmia 45 (Hebr 1:8-9), jonka lainaan tähän kokonaan.

Psalmit:

45:1 Veisuunjohtajalle; veisataan kuin: "Liljat"; koorahilaisten mietevirsi; laulu rakkaudesta.

45:2 Minun sydämeni tulvii ihania sanoja; minä lausun: kuninkaasta on minun lauluni, minun kieleni on kerkeän kirjurin kynä.

45:3 Sinä olet ihmislapsista ihanin, sulaisuus on vuodatettu sinun huulillesi, sentähden Jumala (elohim) siunaa sinua iankaikkisesti.

45:4 Vyötä miekka vyöllesi, sinä sankari, vyötydy kunniaasi ja korkeuteesi.

45:5 Ole onnekas korkeudessasi. Nouse sotavaunuihisi totuuden, nöyryyden ja vanhurskauden puolesta, ja oikea kätesi opettakoon sinulle peljättäviä tekoja.

45:6 Sinun nuolesi ovat terävät, kansat kaatuvat sinun allesi; kuninkaan vihollisten sydämet lävistetään.
45:7 Jumala (elohim), sinun valtaistuimesi pysyy aina ja iankaikkisesti; sinun valtakuntasi valtikka on oikeuden valtikka.
45:8 Sinä rakastat vanhurskautta ja vihaat vääryyttä; sen tähden on Jumala (elohim), sinun Jumalasi (elohim), voidellut sinua iloöljyllä enemmän kuin sinun osaveljiäsi.
45:9 Mirhaa, aloeta ja kassiaa tuoksuvat kaikki sinun vaatteesi, kanteleet helisevät sinun iloksesi norsunluisista palatseista.
45:10 Kuningasten tyttäriä on sinun kaunistuksenasia, kuningatar seisoo sinun oikealla puolellasi, Oofirin kullassa.
45:11 Kuule, tytär, katso ja kallista korvasi, unhotat kansasi ja isäsi huone,
45:12 ja saakoon kuningas halun sinun kauneuteesi, sillä hän on sinun herrasi. Kumarra häntä.
45:13 Tytär Tyyro ja kansan rikkaimmat etsivät lahjoillaan sinun suosiotasi.
45:14 Ylen ihana on kuninkaan tytär sisäkammiossa, kultakudosta on hänen pukunsa.
45:15 Kirjailuissa vaatteissa hänet saatetaan kuninkaan tykö. Neitsyet seuraavat häntä, hänen ystävättärensä tuodaan sinun tykösi.
45:16 Ilolla ja riemulla heitä saatetaan, he astuvat kuninkaan palatsiin.
45:17 Sinun poikasi tulkoot sinun isiesi sijaan; aseta heidät ruhtinaiksi kaikkeen maahan.
45:18 Minä teen sinun nimesi kuuluksi suvusta sukuun; sen tähden kansat sinua ylistävät aina ja iankaikkisesti.

Tässä on ennustus tytär Siionille eli seurakunnalle lähteä ulos Babylonista, joka rakentuu katolisen harhan valtaan (j. 11-12; Ilm 18). Psalmin loppu kertoo siitä, miten Jumalan nimi tulee kuuluisaksi suvusta sukuun ja kaikki kansat ylistävät häntä aina ja iankaikkisesti hänen poikansa Jeesuksen kristuksen kautta, jota sanotaan tässä Psalmissa "jumalaksi" (elohim). Mitä tällä tarkoitetaan?

Psalmin alussa puhutaan kuninkaasta, joka on "ihmislapsista ihanin" (j.3) ja jota Jumala siunaa iankaikkisesti. Tämä on suora ennustus kristuksesta Jeesuksesta, joka on Daavidin poika, hänen jälkeläisensä (2Sam 7:8-17), ja se Iisain juurivesa, josta vielä Ilmestyskirjan loppu kertoo (Ilm 22:16; Jes 11:1ss.). Psalmin kirjoittaja sanoo Jeesuksen olevan ihminen, ei se Jumala, joka on luonut kaiken, mitä on olemassa. Jumala on voidellut pyhällä hengellä tämän kuninkaan, joka rakastaa vanhurskautta ja vihaa vääryyttä (jj.7-8).

Se Jumala, joka voitelee tämän toisen jumalan, on tietysti isä Jumala, ja se "jumala", joka voidellaan, on Jumalan poika Jeesus Kristus, jota sanotaan tässä ihmiseksi, mutta heprealaiskirjeessä pojaksi sen vuoksi, että Jeesus on nyt korotetussa asemassa enkelien yläpuolella taivaassa isän tykönä. Jeesus ei ole nimittäin Jumalan poika vain sen vuoksi, että hän sikisi pyhästä hengestä ja hänen isänsä on Jumala, ei joku ihminen (Luuk 1:35), vaan myös sen vuoksi, että hänet on korotettu ensimmäistä kertaa elämässään kaiken valtiaaksi, mitä taivaassa ja maassa on (Room 1:1-4; Matt 28:18; Efe 1).

1:10 Ja: "Sinä, Herra, olet alussa maan perustanut, ja taivaat ovat sinun kättesi tekoja;
1:11 ne katoavat, mutta sinä pysyt, ja ne vanhenevat kaikki niin kuin vaate,
1:12 ja niin kuin vaipan sinä ne käärit, niin kuin vaatteen, ja ne muuttuvat; mutta sinä olet sama, eivätkä sinun vuotesi lopu."
1:13 Kenelle enkeleistä hän koskaan on sanonut: "Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi"?

1:14 Eivätkö he kaikki ole palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka saavat autuuden periä?

Tämä kohta on vaikeatajuinen ja sitä on helppo vääntää vinoon niin kuin myös monia Paavalin kirjoituksia (heprealaiskirjeen kirjoittajaa ei tiedetä varmuudella, kuka sen kirjoitti). Se kuitenkin on Raamatun kaikkien muiden kohtien perusteella selvää, että isä on luonut yksin kaiken, mitä on olemassa, joten yksi epäselvä kohta Raamatussa ei voi kumota kaikkea muuta Raamatun ilmoitusta. Toki kolmiyhteiseen jumalaan uskovat niin tahtovat tehdä, mutta vilpittömän Raamatun tutkija ei sellaiseen lankea.

Kahdessa viimeisessä jakeessa ei ole mitään epäselvää (Hebr 1:13-14). Niissä viitataan Psalmiin 110, jossa isä Jumala korottaa poikansa oikealle puolelleen kuolleista herättämisen jälkeen ja tekee hänestä uuden liiton Jumalan kansan ylimmäisen papin Melkisedekin järjestyksen mukaan. Tämän myös heprealaiskirje vahvistaa eikä sen kirjoittajalla ole mitään aikomusta väittää Jeesusta tämän maailman luojaksi, niin kuin monet luulevat hänen väittävän.

Jakeissa 1:10-12 viitataan Psalmiin 102, jossa luojana kuvataan isää Jumalaa, jonka poika tulee hänen nimessään hallitsemaan tätä maailmaa. Jeesus hallitsee isän edustajana tulevaa maailmaa hänen nimessään ja Jumalan kaikella arvovallalla.

Heprealaiskirjeen kirjoittaja on siteerannut edellä jakeissa 1:4-9 Psalmeja 2 ja 45, joissa on ennustettu Jumalan herättävän poikansa ylös kuolleista ja korottavan hänet enkelien yläpuolelle "jumalaksi". Näissä Psalmeissa erotetaan selvästi isä Jumala pojastaan, joka ei ole isän vertainen kaikkivaltias Jumala ja kaiken luoja vaan ainostaan Jumalan korottama herra kaikkiin luotuihin nähden ja tämä korotus on tapahtunut pojan kuolleista herättämisen jälkeen.

Raamatun kokonaisilmoituksen perusteella voin sanoa, että se Herra (Jahve), joka on luonut taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on, ei ole Jeesus Kristus, Nasaretilainen, vaan hän on isä Jumala. Yksi epäselvä kohta Raamatussa ei kumoa niitä selviä kohtia, joissa tämä asia on sanottu. Jeesus Kristus on Jumalan poika, jota kutsutaan myös Jahveksi ja jumalaksi joissakin Raamatun kohdissa, mutta eri merkityksessä kuin isää Jumalaa. Jeesusta sanotaan Jahveksi ja Jumalaksi, koska hän edustaa isää Jumalaa hallitessaan tulevaa maailmaa hänen sijastaan (vrt. Joosef Egyptin hallitsijana, mutta faraolle alamaisena, 1Moos 41:38-44).

Jeesus Kristus pysyy ikuisesti Jumalan kansan ylimmäisenä pappina, sillä hän ei enää kuole. Tämä on heprealaiskirjeen kirjoittajan selvä sanoma. (Hebr 7:24ss.) Kirjoittaja erottaa selvästi toisistaan Jumalan ja hänen poikansa, jonka Jumala on pelastanut kuolemasta. (Hebr 5:7; 13:20-21) Vain tarkoitushakuisella tulkinnalla voidaan väittää kirjoittajan todistavan Jumalasta ja hänen pojastaan jotakin muuta kuin nämä asiat.

Se Jahve, joka hallitsee iankaikkisesti (Psa 102:13) on isä Jumala, mutta hän tekee sen poikansa Jeesuksen kautta, antamalla kaiken vallan pojalleen ja alistamalla kaikki kansat hänen valtaansa (1Kor 15:24-28). Itse poika kehotti meitä rukoilemaan, että isän valtakunta tulisi maan päälle eli että Jumala saisi hallita kuninkaana luotuja, jotka ovat alistuneet hänen valtansa alle (Matt 6:9ss.). Nyt emme näe tätä vielä tapahtuneena tosiasiana, mutta odotamme sitä kärsivällisesti (Hebr 2:8).

Jahve, joka ilmestyy kunniansaan (Psa 102:17), on Jeesus Kristus, mutta hän ei ole sama Jahve kuin hänen isänsä. Hän saa tulla isänsä nimessä (Joh 5:43) ja toimia sen antamalla valtuudella ja Jumalan kaikella arvovallalla, niin että hän edustaa täydellisesti isäänsä Jumalaa (olen tästä jo sanonut sen, mitä Raamattuun on kirjoitettu). Isä Jumala ilmestyy siis poikansa Jeesuksen kautta toistamiseen

kristuksen tulemuksessa. Siksi kirjoituksissa sanotaan itsensä "Jahven ja elohimin", "herran ja Jumalan" saapuvan öljymäelle (Sak 14:1-9; Apt 1:9-11).

Isä asuu pojassaan, joten kun poika ilmestyy, ilmestyy myös isä, joka on näkymätön Jumala tämän pojan ruumiissa, niin kuin on meidänkin ruumiissamme, jotka kristuksen omia olemme (Joh 14:9-11, 20-28; 1Joh 2:24; 3:24; 4:13-15) Kun epäilevä Tuomas näki lopulta herran Jeesuksen ylösnousseena, niin hän näki silloin myös isän, joka asuu pojassaan. Siksi hän huudahti: "Minun herrani ja minun Jumalani". Jeesus ei suinkaan sanonut olevansa Jumala, kun vastasi:

"Sen tähden, että minut näit, sinä uskot. Autuaat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat!" (Joh 20:29)

Jeesus sanoi, että ne ovat autuaita, jotka uskovat apostolien sanan kautta hänen nousseen ylös kuolleista. Tuomaan ei tarvinnut sitä uskoa, sillä hän sai kosketella Jeesuksen ruumista ja haavoja, niin että näki omin silmin hänet ylösnousseena. Ja mitä sanookaan Johannes tähän perään, yhtäpitävästi kaiken muun Jumalan sanan ilmoituksen kanssa?

"Paljon muitakin tunnustekoja, joita ei ole kirjoitettu tähän kirjaan, Jeesus teki opetuslastensa nähden; mutta nämä ovat kirjoitetut, että te uskoisitte, että Jeesus on Kristus, Jumalan poika, ja että teillä uskon kautta olisi elämä hänen nimessään." (Joh 20:30-31)

Johannes ei edellyttänyt pelastavalta uskolta muuta tunnustusta kuin sen, että Jeesus on Kristus, lihassa tullut Jumalan poika, ja että isä Jumala on hänet maailman vapahtajaksi lähettänyt (1Joh 2:18-28; 4:1-5:14; 2Joh 1:7-11). Tässä on vielä tärkeää Jumalan nimi, jonka Jeesus on ilmoittanut apostoleille ja ilmoittaa sen myös meille, jotka heidän sanojensa kautta uskomme kristukseen ja hänen kauttaan isään Jumalaan (Joh 17:6-26; Apt 8:12; 1Piet 1:21; Jer 33:16; Ilm 3:12; Ilm 22:1-5).

Jotkut luulevat, että jos emme huuda avuksi sitä Jeesusta, joka on isän vertainen Jumala, niin emme voi pelastua. Mutta ei Raamattu sellaista opeta. Me huudamme avuksi herran Jeesuksen kristuksen nimeä, sillä hän on tullut isänsä nimessä Jumalan täydellä arvovallalla ja on ainoa tie isän tykö (Room 10:8-13; Apt 2:21; 4:11-12; Joh 5:43; 14:6; 17:6, 11, 26, huomaa, että kun enkelissä asuu Jumalan nimi, niin hän saa esiintyä Jumalan täysillä valtuuksilla ikään kuin hän olisi itse Jumala eikä vain enkeli, joka on hänet lähettänyt, ja samalla tavalla myös Jeesus on ilmestynyt meille isänsä nimessä, ja meidän isämme nimessä, 2Moos 23:20-23; 3:1-15).

Jeesuksen nimeen sisältyy isän nimi Jahve, sillä nimi Jeshua on hepreankielen tuntijoiden mukaan suomeksi "Jahvessa on pelastus" ja nimen pidempi versio Jehoshua on "Jahve pelastaa". Nimi Jahve sisältyy myös uuden Jerusalemin nimeen, sillä se kaupunki on nimetty isänsä Jahven mukaan ja sitä kutsutaan nimellä "Jahvessa on vanhurskaus". Jeesus on kirjoittava valittujen Jumalan lasten otsaan isänsä nimen ja uuden Jerusalemin nimen ja oman uuden nimensä, joka on kirjoitusten mukaan mitä ilmeisimmin Jahve (Jer 33:16; Ilm 3:12; 14:1; 21:22; 22:1-5; vrt. 1Kor 1:30-31).

Me huudamme avuksi isää Jumalaa, emme poikaa! Ja tämä isä, jota me avuksi huudamme, on se perimmäinen tuomitsija, joka tuomitsee eläviä ja kuolleita poikansa Jeesuksen kautta, sillä hän on antanut kaiken tuomiovallan pojalleen (1Piet 1:1-3, 17-21; Apt 17:31; Joh 5:17-30).

Me voimme luottaa siihen, että jos huudamme avuksemme isää Jumalaa hänen poikansa Jeesuksen kristuksen nimessä, niin me pelastumme, kun vielä pidämme totena sen, että Jumala on hänet

kuolleista herättänyt, mutta miten mahtaa käydä niiden, jotka sanovat Jeesusta isäkseen ja huutavat avuksi isää Jeesusta? (Room 10:8-13) Sellaista ei Raamattu neuvo meitä tekemään.

Kun isä on sitten lopulta alistanut kaiken poikansa valtaan, kokoontuvat kaikki kansat ja valtakunnat yhteen palvelemaan Jahvea (Psa 102:23). Tämä on viittausta siihen aikaan, kun Jeesus on tullut toistamiseen takaisin maan päälle.

Heprealaiskirjeen kirjoittaja tahtoo Psalmia lainatessaan siis todistaa, että kirjoitukset ovat ennustaneet Jumalan pojan korotuksen enkelien yläpuolelle, mutta hänellä ei ole mitään aikomusta väittää Jeesuksen luoneen tätä nykyistä maailmaa ja olleen enkeleitä ylempi jo ennen kuin edes syntyi ihmiseksi äidistään Mariasta. Vaikka ensimmäisen luvun jakeista 10-12 saa helposti sellaisen kuvan, että Jeesus olisi luonut tämän vanhan maailman, ei sitä pidä varmaksi väittää, ellei Raamatusta löydy tälle väitteelle tukea mielellään vähintään kahdesta muusta kohdasta. Sellaista tukea ei Raamatusta löydy, joten pitäydyn siinä selvässä Jumalan sanan ilmoituksessa, jonka mukaan isä on luonut yksin kaiken sen, mitä on olemassa.

Käsittelen [toisaalla kaikki kohdat Raamatusta](#), joissa on väitetty Jeesuksen luoneen tämän nykyisen maailman. Huomaat niistä, että vaikka Jeesus olisikin ollut persoonana luomassa nykyistä maailmaa, on hän niissäkin kohdissa alisteinen isälle, joka on tehnyt kaiken poikansa kautta. Isän ja pojan välillä on siten valtasuhde isän eduksi eikä tämä ole ikinä muuttuva edes heprealaiskirjeen mukaan (Hebr 13:8, 20-21). Ja jos käy niin, että Raamatusta ei ole kahta tai kolmea kohtaa, joissa voidaan nähdä Jeesus selvästi luojana, ei häntä pidä luojaksi sanoa, jotta isän kunniaa ei siirrettäisi pojalle vastoin kirjoituksia (Apt 4:24-31; 17:22-31; Ilm 4:11; 14:7; 2Moos 20:11; 1Moos 1-2; Psa 33:6-9; Snl 3:19; 8:12-30; Jer 10:12; 50:15; Jes 42:5-6).

Heprealaiskirjeen tarkoitus on esittää Jeesus ihmisenä, joka on ihmisenä Jumalan poika, ja jonka Jumala on kärsimystensä tähden kirkastanut ja korottanut oman kansansa ylimmäiseksi papiksi ja uuden liiton välimieheksi, ja alistanut enkelit tämän pojan valtaan, niin että ne tekevät palvelusta ihmiselle myös taivaassa niin kuin maan päällä. Vain sellaiset ihmiset, jotka eivät usko Jeesuksen olevan täysi ihminen, sanovat, että herra ei ole enää ihminen nyt kun on taivaassa isän luona.

Kun luemme ensimmäisen luvun ja sitten koko kirjeen lävitse, niin voimme huomata tämän asian. Kun kirjoituksia selitetään tällä tavalla, karkaavat ajatukset helposti pois yksityiskohtiin, niin että kokonaisuus unohtuu. Tämä on kaiken analyysin ongelma, mutta Jumala suokoon meille armon edessään, niin että pyhä henki johdattaa meidät tuntemaan kirjoitusten alkuperäisen ja viimeisen merkityksen, Jumalan ilmoituksen hänen sanassaan.

"Puhuttuaan muinoin monta kertaa ja monin eri tavoin isille profeettojen kautta, on hän näinä viimeisinä päivinä puhunut meille pojan kautta, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi, ja jonka kautta hän myös on tuonut esiin tulevan maailman ajat ja joka, ollen hänen kirkkautensa säteily ja hänen olemuksensa kuva ja kantaen kaikki hänen voimansa sanalla, ja toimitettuaan puhdistuksen synneistä, on istuutunut majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa, ja tullut enkeleitä niin paljoa suuremmaksi kuin hänen perimänsä nimi on heistä erottuvampi.

Sillä kenelle enkeleistä hän koskaan on sanonut: "Sinä olet minun poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin"; ja taas: "Minä olen oleva hänen isänsä, ja hän on oleva minun poikani"? Ja siitä, kun hän uudelleen tuo esikoisensa maailmaan, hän sanoo:

"Ja kumartakoot häntä kaikki Jumalan enkelit." Ja enkeleistä hän sanoo: "Hän tekee enkelinsä tuuliksi ja palvelijansa tulen liekiksi"; mutta pojasta: "jumala, sinun valtaistuimesi pysyy aina ja iankaikkisesti, ja sinun valtakuntasi valtikka on oikeuden valtikka. Sinä rakastit vanhurskautta ja vihasit laittomuutta; sen vuoksi on Jumala, sinun Jumalasi, voidellut sinua iloöljyllä, enemmän kuin sinun osaveljiäsi."

Ja: "Sinä, Herra, olet alussa maan perustanut, ja taivaat ovat sinun kättesi tekoja; ne katoavat, mutta sinä pysyt, ja ne vanhenevat kaikki niin kuin vaate, ja niin kuin vaipan sinä ne käärit, niin kuin vaateen, ja ne muuttuvat; mutta sinä olet sama, eivätkä sinun vuotesi lopu." Kenelle enkeleistä hän koskaan on sanonut: "Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi"? Eivätkö he kaikki ole palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka saavat autuuden periä?"

Kirjoittaja ei yritä jakeesta 10 lähtien todistaa jotakin muuta asiaa kuin mitä on edellä todistanut ja todistaa koko kirjeessään tästä eteenpäin. Hän puhuu siitä, miten Jumala on korottanut Jeesuksen kuolleista ylösnousemisen ja taivaaseen astumisen jälkeen enkeleitä korkeammaksi, niin että ne palvelevat häntä ja kumartavat häntä herranaan ja jumalaan, vaikka ovat kirkkauden henkiolentoja (pahat enkelit kapinoivat Jeesusta kristusta vastaan eivätkä palvele häntä tai yleensääkään ketään ihmistä; sen sijaan ne riivaavat ihmisiä ja eksyttävät heitä villitseviin harhaoppeihin).

Niinpä "Herra, joka on tehnyt taivaan ja maan", viittaa isään Jumalaan, niin kuin muuallakin Raamatussa ja tässä kirjeessä lainatuissa Psalmien kohdissa, mutta "sinä, joka olet sama ja jonka vuodet eivät lopu", voi viitata isän lisäksi myös ylösnousemiseen Jeesukseen, joka pysyy Jumalan kansan ylimmäisenä pappina iankaikkisesti sen vuoksi, että hän ei enää ikinä kuole (Hebr 7:24-25). Sellainen olento, joka on ihminen ja on kuollut, ei ole Jumala, vaikka Jumala olisi herättänyt hänet ylös kuolleista, joten Jeesus kristus ei ole isän vertainen Jumala eikä luoja, niin kuin isä yksin luoja on (1Tim 6:13-16; Ilm 1:5-8, 17-18; 2:8; 3:7; 22:13, 16; vrt. Hebr 2:14-15).

Psalmin kirjoittaja ei voi sanoa, että messias Jeesus olisi tehnyt taivaan ja maan (Psa102:26), sillä luomiskertomuksessa sanotaan selvästi, että (isä) Jumala on tehnyt taivaan ja maan, ja kaiken, mitä niissä on (1Moos 1). Jumalan poikaa Jeesusta ei mainita lainkaan luomiskertomuksen alussa, niin että hän olisi ollut elävä olento ja tehnyt taivaan ja maan ja kaiken, mitä on olemassa. Käsittelen tätä asiaa hetken kuluttua lisää tutkimalla luomiskertomuksen alkua.

Heprealaiskirjeen ymmärtämisen kannalta on tärkeintä se, että tiedämme isän Jumalan luoneen taivaan ja maan, joten heprealaiskirjeen kirjoittaja ei voi väittää vastoin tätä aiempaa Jumalan sanan ilmoitusta, että poika on tehnyt taivaat ja maan (Hebr 1:10ss.). Kirjoittajan on täytynyt tarkoittaa luojalla pelkästään isää, mutta hänellä, joka pysyy ikuisesti ja joka ei vanhene, mahdollisesti isän sijasta mahdollisesti poikaa, vaikka viitteenä olevassa Psalmissa sillä tarkoitettaneen pelkästään isää (vrt. Hebr 7:24-25 poika pysyy ikuisesti ihmisenä ja ylimmäisenä pappina, koska ei enää kuole).

Otan tähän seuraavaksi muutaman kohdan Raamatusta, joita on käytetty tukemaan sitä väitettä, että Jeesus kristus olisi luonut kaiken, mitä on olemassa. Niistäkin käy ilmi, että isä Jumala on ainoa luoja, joka on luonut kaiken sanallaan ja viisaudellaan, tai poikansa kautta.

Sananlaskujen kirjan 8:22-31 kertoo siitä, miten Jumala on omistanut oman viisautensa ennen kuin on tehnyt mitään, ja on tehnyt taivaan ja maan ja kaiken, mitä niissä on, viisaudellaan (vrt. San

3:19; Jer 10:12; 50:15). Vaikka Jumalan viisautta kuvataan tässä niin kuin persoonaa, ei se todista sitä, että kyse olisi persoonasta tai elävästä olennosta.

Raamatussa kuvataan abstraktioita usein ikään kuin ne olisivat persoonia, mutta ne eivät ole sitä. Tällaisia ovat mm. synty (Room 7:17, 20), rakkaus (1Kor 13), viha (Jaak 1:20) ja Jumalan sana (Jes 55:11; Joh 1:1-11). Jumalan sana on elävä ja voimallinen, ja Jumala on tuomitseva sanansa kautta tämän maailman (Hebr 4:12-13; Joh 12:43-50; 14:9-11). Tuomion täytäntöönpanija on hänen poikansa, joka on persoona ja ihminen, Jumalan poika, mutta perimmäinen ja ylimmäinen tuomari on isä Jumala, joka tuomitsee elävät ja kuolleet sanansa ja poikansa Jeesuksen kautta (Jaak 4:12; Apt 17:31; 1Piet 1:1-3, 17-21; Joh 5:17-30).

Vaikka Jeesusta kutsutaan nimellä "Jumalan sana" (Ilm 19:13), on hän ihmisenä elävä olento ja persoona, eri kuin abstraktio, Jumalan sana. Aivan samalla tavalla Jeesuksen nimi on "iankaikkisuuden isä" (Joh 9:5), mutta hän on eri asia kuin tämä abstraktio. Iankaikkisuus eli ikuiset aikakaudet alkaen uudesta liitosta alkavat Jeesuksesta kristuksesta ja hän on sen vuoksi uuden luomakunnan alku ja loppu (päämäärä) (Hebr 1:1; Ilm 1:17; 2:8; 3:14; 22:13). Kaikki on luotu hänessä ja hänen kauttaan ja häneen, mitä uuden liiton seurakunnassa ja tulevassa maailmassa on, koska hän on esikoinen kuolleista nousseiden joukossa (Room 8:29; Kol 1:15, 18; Hebr 1:6; 12:23; Ilm 1:5), mutta Jumala on sen kaiken luoja, ei Jeesus itse, jonka kautta Jumala on kaiken tehnyt (Kol 1:1-3:1, erityisesti 1:14-23; vrt. Ilm 3:14).

Huomaa, että Kolossalaiskirjeen 1:15-18 puhuu rajallisessa merkityksessä vain valtaistuinten ja voimien tai hallitsijoiden ja valtioiden luomisesta, ei tämän vanhan maailman taivaiden ja maan ja meren ja kaikkien niissä olevien tähtien, planeettojen, taivaan lintujen, veden elävien ja maan elävien ja kasvien ja kivien ja vuorten luomisesta. Nämä valtarakenteet, jotka Jumala on luonut esikoisensa eli ensimmäisenä kuolleista ylös nousseen ihmisen Jeesuksen kristuksen kautta, on luotu uuden liiton Jumalan seurakuntaa ja tulevaa maailmaa varten. Tässä ei puhuta mitään vanhan maailman luomisesta, kun asia oikein ymmärretään (tästä on olemassa [pidempi selitys toisaalla](#)).

Jumalan sana tekee maailmassa sen, mitä varten se on lähetetty (Jes 55:11). Kun Jumala sanoi alussa sanan, niin se sana synnytti maailman (1Moos 1, esim. "Tulkoon valkeus, ja valkeus tuli"). Luomiskertomuksessa ei kuvata Jumalan sanaa elävänä olentona, persoonana, joka olisi messias Jeesus. Luomisesta on puhuttu muuallakin vanhassa testamentissa niin, että Jumala on luonut kaiken sanallaan ja antanut henkensä eläviin olentoihin. Jeesusta ei mainita luomisen yhteydessä.

Psalmit:

[33:6](#) Herran sanalla ovat taivaat tehdyt, ja kaikki niiden joukot hänen suunsa hengellä.

[33:7](#) Hän kokoaa meren vedet niin kuin roukkioksi, panee syvyydet säiliöihin.

[33:8](#) Peljätköön Herraa kaikki maa, hänen edessänsä vaviskoot kaikki maanpiirin asukkaat.

[33:9](#) Sillä hän sanoi, ja tapahtui niin, hän käski, ja se oli tehty.

Sananlaskut:

[3:19](#) Herra on viisaudella perustanut maan, taivaat taidolla vahvistanut.

Jeremia:

[10:12](#) Hän on tehnyt maan voimallansa, vahvistanut maanpiirin viisaudellansa ja levittänyt taivaat taidollansa.

[51:15](#) Hän on tehnyt maan voimallansa, vahvistanut maanpiirin viisaudellansa ja levittänyt taivaat taidollansa.

Niin kuin näet, ei Vanhassa testamentissa ole kuvattu Jeesusta persoonana ja elävänä olentona, joka on luonut taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on. Sen sijaan on kirjoitettu, että isä Jumala on luonut kaiken, mitä on olemassa, ja on tehnyt sen sanansa kautta, viisaudellaan.

Luetaan vielä luomiskertomuksen alku sellaisena kuin se on Mooseksen 1. kirjassa vuoden 1933 käännöksen mukaan.

1.Mooseksen kirja:

1:1 Alussa loi Jumala taivaan ja maan.

1:2 Ja maa oli autio ja tyhjä, ja pimeys oli syvyyden päällä, ja Jumalan henki liikkui vetten päällä.

1:3 Ja Jumala sanoi: "Tulkoon valkeus." Ja valkeus tuli.

1:4 Ja Jumala näki, että valkeus oli hyvä; ja Jumala erotti valkeuden pimeydestä.

1:5 Ja Jumala kutsui valkeuden päiväksi, ja pimeyden hän kutsui yöksi. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, ensimmäinen päivä.

1:6 Ja Jumala sanoi: "Tulkoon taivaanvahvuus vetten välille erottamaan vedet vesistä."

1:7 Ja Jumala teki taivaanvahvuuden ja erotti vedet, jotka olivat taivaanvahvuuden alla, vesistä, jotka olivat taivaanvahvuuden päällä; ja tapahtui niin.

1:8 Ja Jumala kutsui vahvuuden taivaaksi. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, toinen päivä.

1:9 Ja Jumala sanoi: "Kokoontukoot vedet, jotka ovat taivaan alla, yhteen paikkaan, niin että kuiva tulee näkyviin." Ja tapahtui niin.

1:10 Ja Jumala kutsui kuivan maaksi, ja paikan, mihin vedet olivat kokoontuneet, hän kutsui mereksi. Ja Jumala näki, että se oli hyvä.

1:11 Ja Jumala sanoi: "Kasvakoon maa vihantaa, ruohoja, jotka tekevät siementä, ja hedelmäpuita, jotka lajiensa mukaan kantavat maan päällä hedelmää, jossa niiden siemen on." Ja tapahtui niin:

1:12 maa tuotti vihantaa, ruohoja, jotka tekivät siementä lajiensa mukaan, ja puita, jotka lajiensa mukaan kantoivat hedelmää, jossa niiden siemen oli. Ja Jumala näki, että se oli hyvä.

1:13 Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, kolmas päivä.

1:14 Ja Jumala sanoi: "Tulkoot valot taivaanvahvuuteen erottamaan päivää yöstä, ja olkoot ne merkkeinä osoittamassa aikoja, päiviä ja vuosia,

1:15 ja olkoot valoina taivaanvahvuudella paistamassa maan päälle." Ja tapahtui niin:

1:16 Jumala teki kaksi suurta valoa, suuremman valon hallitsemaan päivää ja pienemmän valon hallitsemaan yötä, sekä tähdet.

1:17 Ja Jumala pani ne taivaanvahvuuteen, paistamaan maan päälle

1:18 ja hallitsemaan päivää ja yötä ja erottamaan valon pimeästä. Ja Jumala näki, että se oli hyvä.

1:19 Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, neljäs päivä.

Minä en löydä tästä kuvauksesta Jeesusta kristusta, elävää olentoa, joka olisi ollut luomassa tätä maailmaa yhdessä isän ja pyhän hengen kanssa. Lapsikin ymmärtää, että Jumala sanoi jotakin ja se, mitä Jumala sanoi, tapahtui. Jumalan sanassa on siten eläväksi tekevä voima, jonka kautta Jumala on luonut tämän maailman (tämä on tärkeä huomio, kun tutkimme pian Johanneksen evankeliumin alkua). Mutta voideltua Jeesusta ei luomiskertomuksesta löydy, vaikka häntä sinne väkisin yritettäisiin sijoittaa, niin kuin kolmiyhteiseen jumalaan uskovat tekevät.

Katsotaan seuraavaksi joitakin väitteitä, joita he ovat esittäneet tai voivat esittää.

Jakeessa 1Moos 1:3 on kirjoitettu: " Ja Jumala sanoi: 'Tulkoon valkeus.' Ja valkeus tuli." Koska Jeesus Kristus on "maailman valkeus" (Joh 8:12), todistaa tämä kohta, että Jeesus tuli maailmaan jo ennen kuin Jumala loi auringon ja tähdet valaisemaan sitä (1Moos 1:14-18).

Vaikka Jeesus olisi tullut maailmaan tuossa hetkessä, kun Jumala sanoi nuo sanat, niin hän ei silti olisi ollut luomassa tätä maailmaa yhdessä isän Jumalan ja pyhän hengen kanssa. Jumala oli jo luonut taivaan ja maan "alussa" (1Moos 1:1) ennen kuin tämä valkeus tuli maailmaan (1Moos 1:3). Ja sen sijaan, että tämä valkeus olisi ollut elävä olento, voideltu Jeesus (Kristus Jeesus), niin sen voidaan ymmärtää olevan Jumalan kirkkautta, joka valaisi maailman pojan sijasta. Se voi tarkoittaa myös Jumalan sanan valoa, sillä Jumalan sana on "jalkojeni lamppu ja valo minun tielläni" (Psa 119:105).

1:26 Ja Jumala sanoi: "Tehkäämme ihminen kuvaksemme, kaltaiseksemme; ja vallitkoot he meren kalat ja taivaan linnut ja karjaeläimet ja koko maan ja kaikki matelijat, jotka maassa matelevat."

1:27 Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi hän hänet loi; mieheksi ja naiseksi hän loi heidät.

Tätä kohtaa on käytetty perusteluna sille, että Jeesus ja Pyhä Henki olivat luomassa tätä maailmaa ja ihmistä omaksi kuvakseen yhdessä Isän Jumalan kanssa. Mutta eihän tässä niin lue! Siinä lukee vain se, että Jumala sanoi: "Tehkäämme ihminen kuvaksemme, kaltaiseksemme... Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi hän hänet loi; mieheksi ja naiseksi hän loi heidät."

Se, miksi Jumala käyttää tässä monikkomuotoa itsestään, ei todista, että Jumala olisi kolmiyhteinen. Jumala voi käyttää tässä monikkomuotoa, koska kyse on majesteettillisesta monikosta. Esimerkiksi kuninkailla oli ennen vanhaan tapana puhua itsestään monikon ensimmäisessä persoonassa ("Me sanomme ja säädämme, että...").

Huomaa myös se, että Jumalan kuvaksi luotu ihminen on mies ja nainen: ei kolmiyhteinen "henki, sielu ja ruumis", joka on kreikkalaisen filosofian kehittämä kuvaus ihmisestä. Jumala ei ole silti "kaksiyhteinen" isä ja poika, sillä Jeesus, Paavali ja Johannes tunsivat isän ja pojan ja pyhän hengen, mutta sanoivat pelkästään isää ainoaksi totiseksi Jumalaksi ja valtiaaksi (Joh 17:3; Room 16:25-27; 1Joh 5:20; Jda 1:24-25). Jos Jumala olisi kolmiyhteinen, eivät he olisi kirjoittaneet tuolla tavalla.

1Moos 1:2 sanoo "Ja maa oli autio ja tyhjä, ja pimeys oli syvyyden päällä, ja Jumalan henki liikkui vetten päällä."

Todistaako tämä sitten sen, että Jumalan pyhä henki oli luomassa tätä maailmaa? Ei tietenkään. Tässä ei puhuta mitään siitä, että pyhä henki olisi ollut luomassa tätä maailmaa Jumalan kolmantena persoonana tai jollakin muulla tavalla osana kolmiyhteistä Jumalaa. Ei niin, vaan "Jumalan henki liikkui vetten päällä".

Tämä ilmaisu kertoo meille ensinnäkin sen, että Jumala omistaa oman henkensä ja sitä sanotaan siksi "Jumalan pyhäksi hengeksi" (Efe 4:39). Se, joka omistaa oman henkensä, hallitsee ja ohjaa

omaa henkeään, niin kuin Jumala hallitsee ja ohjaa omaa henkeään (Hebr 2:4; Luuk 11:13). Miten siis voisi olla totta, että "Pyhä Henki" on samalla tavalla Kaikkivaltias kuin "Isä ja Poika", niin kuin kolminaisuusopissa sanotaan?

Toisekseen, Jeesus sanoi opetuslapsille hengestä, että "voima korkeudesta puetaan teidän päällenne" (Luuk 24:48-50; vrt. Apt 1:4-8). Ja kun herra ajoi riivaajia ulos, niin hän sanoi tekevänsä sen "Jumalan sormella" (Luuk 11:20), mikä tarkoittaa "Jumalan voimalla" (Matt 12:28). On siis selvä, että Jumalan henki kuvaa Jumalan voimaa, joka vaikuttaa valituissa ja tässä maailmassa. Tämä voima ei ole kuitenkaan persoonaton voima vaan pyhä henki edustaa itseään Jumalaa. Jumalan henki ei ole kuitenkaan osa kolmiyhteistä Jumalaa vaan se on Jumalan henki ja Jumala on yksi, isä, ei pyhä henki ja poika yhdessä hänen kanssaan.

Kolmanneksi, on kirjoitettu, että Jumala on voidellut pyhällä hengellä Jeesuksen ja voitelee myös valitut hengellään (Apt 10:38; 1Kor 1:21). Jumala ei pue päällemme persoonaa eikä voitele meitä persoonalla vaan hän pukee päällemme voiman korkeudesta ja voitelee meidät pyhällä hengellä. Ja kun olemme juoneet Jumalan henkeä, niin meillä on voitelu Jumalalta ja se pysyy meissä, mutta se voitelu ei ole Jumalan kolmas persoona tai Jumala itse, vaikka edustaakin Jumalaa, joka asuu meissä (1Joh 2:20-27; 3:24; 4:10-14; Joh 7:37-39; 1Kor 10:4).

Jumala asuu meissä pyhän hengen kautta, jossa meillä on yhteys myös pojan kanssa, joka on isän luona taivaassa, sillä meillä kaikilla on sama henki, ja siksi sitä henkeä sanotaan lapseuden hengeksi, kristuksen hengeksi, Jeesuksen hengeksi, Jumalan hengeksi, hänen poikansa hengeksi, Jumalan pyhäksi hengeksi, voiteluksi, jne. (yhteys isän ja pojan ja valittujen kesken, Joh 14:12-28; 16:13-16; 1Joh 1:1-5). Jumala ei ole kolmiyhteinen eikä "moniyhteinen", vaikka meillä on yhteys Jumalan kanssa ja olemme yhtä henkeä hänen kanssaan niin kuin poikakin (1Kor 6:19).

Se, että Jumalan henki liikkui alussa vetten päällä, tarkoittaa sitä, että Jumala oli läsnä henkensä kautta ja tutki luomaansa maata ja vesien syvyyksiä henkensä kautta, ja vaikutti voimallaan eli henkensä kautta elämän syntymisen. Jumalan henki tutkii jopa Jumalan syvyydet, joten miksi ei vetten syvyyksiä? (1Kor 2:10-16) Tähän liittyy paljon esikuvallista ja vertauskuvallista, mitä en tässä yhteydessä paljasta. Pääasia on se, että lapsikin ymmärtää, että luomiskertomuksessa ei ole kolmiyhteistä Jumalaa vaan yksi ainoa isä, joka on luonut kaiken sanallaan ja sanansa kautta (vrt. Joh 1:1-14). Jeesusta ei ole mainittu tässä lainkaan elävänä persoonana, sillä hän ei ollut silloin edes syntynyt, joten hän ei voinut olla siten myöskään mukana luomisessa.

Kun tulkitsemme Johanneksen evankeliumia ja Uutta testamenttia Vanhan testamentin valossa eikä toisinpäin – katolisten silmälasien läpi, joiden tarkoitus on löytää Vanhasta testamentista oppi kolmiyhteisestä Jumalasta ja Jeesuksesta kaiken olevaisen luoja – niin huomaamme, että meitä on johdettu systemaattisesti harhaan liki kahden vuosituhannen ajan, ja rikottu Jumalan käskyjä vastaan.

Ensimmäinen käsky sanoo, että ei ole muuta Jumalaa kuin yksi Jumala, meidän kaikkien isä (Joh 17:3; Room 16:25-27; Jda 1:24-25). Toinen käsky kieltää Jumalan kuvien palvomisen Jumalana (Jeesus Kristus on Jumalan kuva ja hänen kirkkautensa säteily 2Kor 4:4; Hebr 1:1-3). Kolmas käsky kieltää Jahven nimen väärän käytön (turhaan lausumisen) ja vannomisen (luterilaiset ja katoliset vannovat Jumalan nimeen käsi Raamatun päällä). Neljäs käsky kehottaa pitämään sapatin pyhänä, joka on luomiskertomuksen mukaan viikon seitsemäs päivä, ei viikon ensimmäinen päivä. Ja tähän käskyyn kuuluu Jumalan luomistöiden muistelu, kunnian antaminen hänelle, joka on kaiken luoja ja

isä, josta kaikki saa alkunsa, ja myös poika (Hebr 2:11; Ilm 14:7; 4:11; Apt 17:22-31; 4:24-31; Jes 42:1-8).

Ei ole vain niin, että "kristityt" ovat rikkoneet Jumalan käskyjä vastaan vaan he väittävät Jeesuksen rikkovan niitä vastaan korottamalla itsensä isän vertaiseksi Jumalaksi ja luojaksi, sen sijaan, että hän olisi poikana ikuisesti alamainen isälleen Jumalalle ja äitinsä Marian kohdussa alkunsa saanut ihminen, joka ei ole ollut luomassa tätä maailmaa yhdessä isänsä kanssa, koska ei ollut silloin vielä syntynyt eikä olemassa (huomaa, mikä on suurin synty ihmiselle: Jes 14:1-27; Hes 28:1-19; vrt. 1Moos 3: 5,22)! He ovat riistäneet isältä Jumalalta sen kunnian, joka kuuluu yksin hänelle, ja keksineet palvoa "kolmiyhdyttä jumalaa", jossa poika ja pyhä henki saavat saman vallan ja voiman ja kirkkauden ja kunnian kuin on todellisuudessa yksin isällä Jumalalla!

2.Mooseksen kirja:

[20:1](#) Ja Jumala puhui kaikki nämä sanat ja sanoi:

[20:2](#) "Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka vein sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä.

[20:3](#) Älä pidä muita jumalia minun rinnallani.

[20:4](#) Älä tee itsellesi jumalankuvaa äläkä mitään kuvaa, älä niistä, jotka ovat ylhäällä taivaassa, älä niistä, jotka ovat alhaalla maan päällä, äläkä niistä, jotka ovat vesissä maan alla.

[20:5](#) Älä kumarru niitä äläkä palvele niitä. Sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala, joka koston isien pahat teot lapsille kolmanteen ja neljäljälteen polveen, niille, jotka minua vihaavat;

[20:6](#) mutta teen laupeuden tuhansille, jotka minua rakastavat ja pitävät minun käskyni.

[20:7](#) Älä turhaan lausu Herran, sinun Jumalasi, nimeä, sillä Herra ei jätä rankaisematta sitä, joka hänen nimensä turhaan lausuu.

[20:8](#) Muista pyhittää lepopäivä.

[20:9](#) Kuusi päivää tee työtä ja toimita kaikki askareesi;

[20:10](#) mutta seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, sapatti; silloin älä mitään askareita toimita, älä sinä älköönkä sinun poikasi tai tyttäresi, sinun palvelijasi tai palvelijattaresi tai juhtasi älköönkä muukalaisesi, joka sinun porteissasi on.

[20:11](#) Sillä kuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on, mutta seitsemäntenä päivänä hän lepäsi; sen tähden Herra siunasi lepopäivän ja pyhitti sen.

Markuksen evankeliumi:

[12:29](#) Jeesus vastasi: "Ensimmäinen on tämä: 'Kuule, Israel: Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi ainoa;

Johanneksen evankeliumi:

[17:3](#) Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen kristuksen.

Roomalaiskirje:

[16:25](#) Mutta hänen, joka voi teitä vahvistaa minun evankeliumini ja Jeesuksen kristuksen saarnan mukaan, sen ilmoitetun salaisuuden mukaan, joka kautta ikuisten aikojen on ollut ilmoittamatta,

[16:26](#) mutta joka nyt on julkisaatettu ja profeetallisten kirjoitusten kautta iankaikkisen Jumalan käskystä tietäväksi tehty kaikille kansoille uskon kuuliaisuuden

aikaansaamiseksi,
16:27 Jumalan, ainoan viisaan, olkoon kunnia Jeesuksen kristuksen kautta, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Juudaan kirje:

1:24 Mutta hänelle, joka voi varjella teidät lankeamasta ja asettaa teidät nuhteettomina, riemuitsevina, kirkkautensa eteen,
1:25 hänelle, ainoalle Jumalalle ja meidän pelastajallemme herramme Jeesuksen kristuksen kautta, hänelle kunnia, majesteetti, voima ja valta ennen kaikkia aikoja ja nyt ja iankaikkisesti! Amen.

Johanneksen evankeliumin alku on käännetty monin paikoin virheellisesti.

Demonstratiivipronomini [houtos](#) (οὗτος) on käännetty jakeeseen kaksi suomeksi sanalla "hän", mutta esimerkiksi englanninkieliseen kuningas Jaakon käännökseen (King James Version) oikein sanoilla "the same", "tämä". Ja sama linja jatkuu läpi koko jakson. Persoonapronomini "[autos](#)" on suomennettu sanalla "hän" ja englanniksi sanalla "he", vaikka se pitäisi suomentaa sanalla "se" jakeeseen 14 asti, jossa aletaan puhua "lihaan tulleesta sanasta", joka on Jumalan lupauksen ja suunnitelman täyttymys, ihminen kristus Jeesus, joka syntyi äidistään Mariasta ja on viattomana ja synnittömänä kuolemalta alttiiksi annettu meidän pelastuksemme aikaansaamisen tähden.

Tässä on parempi käänös alkutekstiä mukaillen:

"Alussa oli sana, ja sana oli jumalan tykönä, ja sana oli jumala. Tämä oli alussa Jumalan tykönä. Kaikki on saanut syntynsä sen kautta, eikä ilman sitä ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on. Siinä oli elämä ja elämä oli ihmisten valo. Ja valo loistaa pimeydessä, mutta pimeys ei sitä käsittänyt. Oli Jumalan tyköä lähetetty mies, jonka nimi oli Johannes. Tämä tuli todistukseksi, jotta todistaisi valosta, jotta kaikki uskoisivat hänen kauttaan. Hän ei ollut itse tuo valo, mutta tuli todistamaan valosta, että totinen valo, joka valaisee jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan. Se oli maailmassa ja maailma on saanut syntynsä sen kautta, mutta maailma ei tuntenut sitä. Se tuli omiinsa ja sen omat eivät ottaneet sitä vastaan. Mutta kaikille, jotka ottivat sen vastaan, [se] antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä; jotka eivät ole siinneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta vaan Jumalasta. Ja sana tuli lihaksi ja teki majan keskellemme. Ja me katselimme hänen kirkkauttaan; sen kaltaista kirkkautta kuin ainosyntyisellä on isältä täynnä armoa ja totuutta." (Joh. 1:1-14)

Kun sanotaan, että alussa oli sana ja sana oli jumalan tykönä ja sana oli jumala, niin se sana ei tietystikään ole se Jumala, jonka tykönä se sana oli. Se, että "sana oli jumala", tarkoittaa sitä auktoriteettia, mikä Jumalan sanalla on. Jumalan sana tekee sen, mitä varten se on lähetetty, ja sillä on auktoriteetti meihin ihmisiin nähden. Jumalan sanassa on eläväksi tekevä voima, mikä näkyy luomiskertomuksesta (1Moos 1:1ss.), kun isä Jumala loi sanallaan ja sanansa kautta kaiken, mitä on olemassa. Jumalan sana ei ole luomiskertomuksessa elävä persoona, Jeesus kristus, joten Johanneksen evankeliumin alussakaan se ei voi sitä tarkoittaa.

Tätä asiaa on vaikea käsittää, koska meille on syötetty katolisen kirkon keksimiä valheita jo liki kahden vuosituhannen ajan. Mutta jos olet kärsivällinen ja pitkämielinen kirjoitusten tutkimisessa, etkä sisällytä kirjoituksiin väkisin sellaista oppia, jonka olet jo edeltä omaksunut ja totena pitänyt,

niin sinä voit nähdä totuuden tässä asiassa. Sinun ei tarvitse pelätä kadotustuomiota, jos päädyt toisenlaiseen tunnustukseen kuin mitä katolisen uskon kannattajat meiltä vaativat, "tai muuten...!"

Isä Jumala ei sinua hylkää, jos et ensin hylkää häntä tai riistä tieteen tahtoen hänen kunniaansa ja voimaansa ja valtaansa ja kirkkauttaan ja anna sitä hänen pojalleen Jeesukselle ja pyhälle hengelle, joita virheellisesti Jumalan toiseksi ja kolmanneksi persoonaksi sanotaan.

Anna itsellesi aikaa oppia Jumalalta, mitä hän sanassaan sanoo. Älä kiirehdi muiden painostamana tekemään hätäisiä johtopäätöksiä ja antamaan vääriä uskontunnustuksia, mitä he sinulta vaatimalla vaativat ja uhkailevat sinua helvetin tulella ja loputtomalla kärsimyksellä, ja sitä ennen he erottavat sinut yhteydestään niin kuin jonkun pahan, koska et suostu heidän hallittavakseen, etkä anna heidän pelkonsa peljästytää sinua.

Niin, he pelkäävät itse sitä, että paljastuisivat "harhaoppisiksi" ja tuomitsisivat siten itse itsensä ikuiseen tuskaan ja vaivaan tulisessa järvessä, johon he ovat nyt kaikkia eri tavalla tämän asian ymmärtäviä hyvin auliisti tuomitsemassa. Nimittäin, katolinen kirkko on rajannut jo yli 1700 vuotta kristuksen ruumiin ulkopuolelle ne, jotka eivät tunnusta Jeesusta isän vertaiseksi Jumalaksi, ja myöhemmin on vaadittu vielä pyhän hengen persoonan Jumalaksi tunnustamista, jos mieli pysyvä "seurakunnassa" ja pelastua. Nyt tämä oppi ja väärä tuomitseminen on osana lähes kaikkia kirkkoja, puolueita, lahkoja ja seuroja: jopa Jumalan seurakunnaksi itsensä tunnustavat tuomitsevat eri tavalla uskovat tämän asian perusteella kristuksen ruumiin ulkopuolelle ja ovat perustaneet siten uuden puolueen, "kristuksen puolueen" tämän ja oikean seurakuntaopin perusteella.

Jatketaan nyt kaikessa rauhassa ja ajan kanssa tämän asian selvittämistä juurta jaksain, niin että käymme tarvittaessa läpi jokaisen Raamatun kohdan, jossa isästä ja pojasta ja pyhästä hengestä on kirjoitettu. Huomaa, että yhdessäkään kohdassa ei lue, että isä ja poika ja pyhä henki ovat tasavertaisia jumalia niin että näiden välillä ei ole mitään valtasuhdetta, hierarkiaa. Näet selvän valtasuhteen eli hierarkian lähes jokaisesta Raamatun kohdasta, joissa nämä kolme esiintyvät.

Kiinnitä huomiota myös siihen, että pyhä henki loistaa poissaolollaan esimerkiksi apostolien lähettämistä tervehdyksistä ja siitä ylistyksestä ja kiitoksesta, joka on osoitettu yksin isälle Jumalalle meidän herramme Jeesuksen kristuksen kautta (Room 1:7; 16:25-27; 1Kor 1:1-3; 2Kor 1:1-3; Gal 1:1-3; Efe 1:1-3; 6:23-24; Fil 1:1-2; 2:9-11; Kol 1:1-3; 1Tess 1:1-4; 2Tess 1:1-2; 1Tim 1:1-2, 2Tim 1:1-3; Tiit 1:1-4; Fmn 1:1-3; Hebr 13:20-21; 1Piet 1:1-3; 2Piet 1:1-2; Jda 1:24-25; Ilm 4:11) Ja mieti myös sitä, miksi Johannes kastajan lähettämät opetuslapset eivät olleet julistaneet kolmiyhteistä jumalaa, jos he olisivat siihen uskoneet ja se olisi pelastuksen ehto! Efesosssa oli nimittäin opetuslapsia, jotka oli kastettu Johanneksen kasteella, mutta he eivät tienneet edes sitä, että pyhä henki on olemassa (Apt 19:1-9). Jos Jumala olisi kolmiyhteinen, niin toki he olisivat Johanneksen opetuksen mukaan siitä muillekin kertoneet?!

Apostoli Johannes kirjoittaa: "Tämä (Johannes kastaja) tuli todistukseksi, jotta todistaisi valosta, jotta kaikki uskoisivat hänen kauttaan. Hän ei ollut itse tuo valo, mutta tuli todistamaan valosta, että totinen valo, joka valaisee jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan. Se oli maailmassa ja maailma on saanut syntynsä sen kautta, mutta maailma ei tuntenut sitä. Se tuli omiinsa ja sen omat eivät ottaneet sitä vastaan."

Jeesus sanoi olevansa "maailman valo" (Joh 8:12), joten kolmiyhteiseen jumalaan uskovat näkevät tässä selvän viittauksen siihen, että Jumalan sanalla tarkoitetaan elävää persoonaa, Jeesusta kristusta, Jumalan poikaa, sen sijaan, että sillä tarkoitettaisiin Jumalan sanaa. Me tiedämme

kuitenkin sen, että myös Jumalan sana "on minun jalkojeni lamppu ja valo minun tielläni" (Psa 119:105), joten apostoli Johannes voi aivan yhtä hyvin tarkoittaa Jumalan sanaa, joka oli tulossa maailmaan valaisemaan jokaista ihmistä.

Ja niin totisesti, Jumalan sana on tullut valaisemaan tätä maailmaa ja Jeesukseen kristukseen uskovia, sillä Jumala on puhunut poikansa kautta, pyhän hengen välityksellä (Hebr 1:1; Joh 14:9-11; Apt 1:2). Jeesus antoi opetuslapsilleen ne sanat, jotka isä oli käskenyt hänen heille antaa, ja me uskomme niiden sanojen kautta Jumalan poikaan, Jeesukseen kristukseen, ja hänen kauttaan isään Jumalaan: me olemme uudestisyntyneet Jumalan elävän ja pysyvän sanan kautta, jonka Jeesus ja apostolit ovat meille välittäneet (Joh 12:42-50; 17:6, 8, 20; 1Piet 1:23).

Apostoli Johannes kirjoittaa jakeessa 12-14: "Mutta kaikille, jotka ottivat sen vastaan, [se] antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä; jotka eivät ole siinneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta vaan Jumalasta. Ja sana tuli lihaksi ja majoittui meidän joukkoomme. Ja me katselimme sen kirkkautta; sen kaltaista kirkkautta kuin ainosyntyisellä on isältä täynnä armoa ja totuutta."

Ne tulevat Jumalan lapsiksi, jotka ottavat vastaan Jumalan sanan (1Tess 1:5, 2.13). Jakeessa 12 on käytetty persoonapronominia "hän", koska pronomini "autos" viittaa tässä Jumalaan: "...Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä (niille, jotka uskovat Jumalan nimeen, jonka nimessä Jeesus on lähetetty maailmaan, Joh 5:43).

Jakeessa 14 "sana tuli lihaksi ja teki majan keskellemme" on sanatarkka käänös. Tämä tarkoittaa sitä, että Jumalan sanan lupaus sai täyttymyksensä kristuksen Jeesuksen sikiämisessä ja syntymisessä ihmiseksi äitinsä Marian kautta. "Lihaksi tuleminen" tarkoittaa mm. ihmiseksi syntymistä (Hebr 2:5-18; 1Joh 4:1-3; 2Joh 1:7-11). Tässä ei ole mitään viittausta siihen, että Jeesus olisi ollut olemassa henkiolentona taivaassa isän tykönä ennen maailman luomista ja luonut tämän nykyisen maailman yhdessä isän kanssa.

Johannes ei viittaa sanallakaan siihen, että Jeesus olisi ollut elävä olento Jumalan tykönä maailman alussa. Kaikki tällainen on katolisten isien kautta tullutta virhetulkintaa, johon Johannes itse sen enempiä kuin Jeesus ja muut apostolit eivät uskoneet. Kun "Jumalan sana tuli lihaksi", tarkoittaa se yksinkertaisesti sitä, että Jeesus syntyi Jumalan sanan mukaan ja sen kautta (Jumalan lupaus tulevasta messiaasta toteutui, 2Sam 7:8-17), kun Jumala antoi pojalleen elämän Marian kohdussa ja antoi myöhemmin myös pyhän hengen olemaan pysyvästi hänen kanssaan. (Joh 1:32-34; Matt 3:17)

Johanneksen evankeliumin 1. luvun jakeessa kuusi lukee [alkutekstin](#) mukaan niin, että Johannes kastaja oli "Jumalan tyköä" lähetetty mies (luota Jumalan). Myös Jeesuksesta sanotaan, että hän on lähtenyt "Jumalan tyköä" (oikeammin Jumalasta) ja että Jumala on hänet lähettänyt. Ja aivan samalla tavalla kuin Jeesus on kuullut isältä ja "nähty hänen tykönään", ovat kaikki opetuslapset kuulleet isältä "hänen tykönään" ja "ymmärtäneet" Jumalan sanan opetuksen (Joh 6:45; 8:28, 38).

Näissä kohdissa on sama prepositio-rakenne ([para](#)), mutta vain Jeesuksen kohdalla se on käännetty sanalla "tykönä", koska kääntäjät eivät tietenkään usko opetuslasten olleen Jumalan tykönä ennen maailman luomista, niin kuin luulevat Jeesuksen siellä olleen. Oikeampaa olisi kääntää jokaisessa kohdassa sana samalla tavalla, mutta niin kuin huomaat, on kääntäjän teologinen tulkinta vaikuttanut siihen, miten hän on Raamattua kääntänyt.

Niin kuin tästä näemme, eivät nämä sanat tarkoita välttämättä sitä, että se henkilö on ollut Jumalan tykönä jo ennen syntymäänsä, ellei sitten uskota jälleensyntymiseen, mitä oppia Raamattu ei kuitenkaan oikein ymmärrettynä tue. Jotkut ovat tulkinneet sanaa kuitenkin siten, että Elias tuli alas taivaasta ja syntyi Johannes kastajaksi.

Toisin sanoen: Eliaan henki oli taivaassa Jumalan tykönä ja tuli takaisin maan päälle, ja asettui asumaan Johannes kastajan ruumiiseen. Tätä nämä sanat eivät kuitenkaan tarkoita, mutta kirjaimen mukaan tulkitseva voi sellaista luulla. Ja tämän teorian tueksi he lainaavat Jeesuksen ja opetuslasten välistä keskustelua, joka kuuluu näin:

Matteuksen evankeliumi:

[11](#):7 Kun he olivat menneet, rupesi Jeesus puhumaan kansalle Johanneksesta: "Mitä te lähditte erämaahan katselemaan? Ruokoako, jota tuuli huojuuttaa?"

11:8 Vai mitä lähditte katsomaan? Ihmistäkö, hienoihin vaatteisiin puettua? Katso, hienopukuiset ovat kuningasten kartanoissa.

11:9 Vai mitä te lähditte? Profeettaako katsomaan? Totisesti, minä sanon teille: hän on enemmän kuin profeetta.

11:10 Tämä on se, josta on kirjoitettu: 'Katso, minä lähetän enkelini sinun edelläsi, ja hän on valmistava tiesi sinun eteesi.'

11:11 Totisesti minä sanon teille: ei ole vaimoista syntyneitten joukosta noussut suurempaa kuin Johannes Kastaja; mutta vähäisin taivasten valtakunnassa on suurempi kuin hän.

11:12 Mutta Johannes Kastajan päivistä tähän asti hyökätään taivasten valtakuntaa vastaan, ja hyökkääjät tempaavat sen itselleen.

11:13 Sillä kaikki profeetat ja laki ovat ennustaneet Johannekseen asti;

11:14 ja jos tahdotte ottaa vastaan: hän on Elias, joka oli tuleva.

11:15 Jolla on korvat, se kuulkoon.

Kirjaimen mukaan Johannes kastaja on tosiaankin Elias, mutta Jumala ei tarkoita näillä sanoilla sitä, että kyse olisi samasta ihmisestä, joka toimi Jumalan kansan profeettana vanhan liiton aikana, ja joka tunnetaan nimellä Elias. Jumala tarkoittaa sitä, että Johannes kastaja toimi saman hengen ohjauksessa kuin Elias, ja se henki on Jumalan pyhä henki. Siksi on kirjoitettu, että Johannes oli vaeltava Eliaan hengessä, mikä tarkoittaa sitä, että sekä Elias että Johannes vaelsivat pyhässä hengessä ja Jumalan johdatuksessa puhuen herran sanaa sitä mukaa kuin Jumala heille sanaansa uskoi.

Enkeli sanoi Johanneksen isälle ennen kuin tämän vaimo oli edes raskaana, näin:

"Älä pelkää, Sakarias; sillä sinun rukouksesi on kuultu, ja vaimosi Elisabet on synnyttävä sinulle pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Johannes.

1:14 Ja hän on oleva sinulle iloksi ja riemuksi, ja monet iloitsevat hänen syntymisestään.

1:15 Sillä hän on oleva suuri herran edessä; viiniä ja väkijuomaa hän ei juo, ja hän on oleva täytetty pyhällä hengellä hamasta äitinsä kohdusta.

1:16 Ja hän kääntää monta Israelin lapsista herran, heidän Jumalansa, tykö.

1:17 Ja hän käy hänen edellään Eliaan hengessä ja voimassa, kääntääksensä isien sydämet lasten puoleen ja tottelemattomat vanhurskasten mielenlaatuun, näin herralle toimittaaksensa valmistetun kansan."

Johannes valmisti tietä Jeesukselle kristukselle, joka tuli isänsä nimessä (Jahve) ja Jumalan (elohim) kaikella arvovallalla täyttämään kaiken sen, mitä profeetat ovat pyhissä kirjoituksissa hänestä jo edeltä sanoneet. Vaikka Jesaja on ennustanut, että "jahve ja elohim" oli tuleva maailmaan, erottaa hänkin kirjoituksissaan toisistaan isän ja pojan, jähkä pääsemme sinne asti Raamattua tutkiessamme (ks. esim. Jes 42:1-8, jossa isä kuvataan taivaan ja maan ja kaiken olevaisen luojaksi, mutta poikaa Jumalan palvelijaksi, jonka valtaan isä alistaa kaikki pakanakansat).

Jeesus ei siis ole "jahvena ja elohimina" eli "herrana ja jumalana" se sama Jumala, joka isä yksin on, kaikkivaltias, pojan isä ja Jumala. Paavali ei turhaan kirjoita, että "Älköön siis kukaan kerskatko ihmisistä; sillä kaikki on teidän, teidän on Paavali ja Apollos ja Keefas, teidän on maailma ja elämä ja kuolema, nykyiset ja tulevaiset, kaikki on teidän. Mutta te olette kristuksen, ja kristus on Jumalan" (1Kor 3:21-23). Kuinka Jeesus voisi olla "Jumalan kristus", jos hän on itsekin Jumala, isän vertainen?

Jeesuksen kristuksen todistus on profetian henki (Ilm 19:10) ja ne profeetat, jotka vaelsivat hengen johdossa, kykenivät profetoimaan kristuksen hengen kautta Jeesusta kohtaavasta kärsimyksestä, ylönousemuksesta ja korotuksesta herraksi ja kristukseksi ja Jumalan pojaksi (Apt 2:11-36; Room 1:1-4) jo ennen kuin kristus oli edes syntynyt (1Piet 1:10-12). Heissä vaikutti siis sama Jumalan henki kuin Jeesuksessa kristuksessa ja siksi sitä henkeä sanotaan myös "Jeesuksen hengeksi" ja "kristuksen hengeksi" ja "Eliaan hengeksi" (Apt 16:7; Room 8:9-17).

Niin, luit aivan oikein! Jumalan pyhää henkeä on sanottu Raamatussa "Eliään hengeksi" (Luuk 1:17), koska tällaisissa kohdissa on kreikankielessä käytetty objektiivista genetiiviä, joka ilmaisee samankaltaisuuden, alkuperän tai lähteen, mistä jokin on peräisin tai saanut alkunsa, ei omistajaa, niin kuin subjektiivinen genetiivi. Samanlaista ilmaisua on käytetty siitä uskosta, joka meillä on Jeesusta kristusta ja hänen kauttaan isää Jumalaa kohtaan (1Piet 1:17-23). Se on "Jeesuksen usko" ja "kristuksen usko", siis samanlaista Jumalan vaikuttamaa uskoa kuin Jeesuksella oli isäänsä kohtaan "lihansa päivinä" (Fil 3:9; Ilm 14:2; Kol 2:12).

Jumalan pyhä henki (Efe 4:30) on lähtenyt Jumalasta, sillä isä antaa meille pyhän hengen, kun sitä häneltä pyydämme (Luuk 11:13). Jeesus pyytää isältä taivaassa, että isä lähettäisi pyhän hengen opetuslapsilleen (Joh 14:16). Tämä pyhä henki on "voima korkeudesta" (Luuk 24:49) ja se puetaan Jumalan lasten päälle, jotta saisimme voiman todistaa Jeesuksesta (Apt 1:4-8). Se pyhä henki on myös "meidän", sillä me omistamme pyhän hengen (KR38: "jolla ei ole kristuksen henkeä" on alkukielellä "joka ei omista kristuksen henkeä", Room 8:9). Jos minä valehtelen veljelleni kristuksessa Jeesuksessa, niin minä petän "minun pyhää henkeäni" ja valehtelen Jumalalle (Apt 8:4 on alkukielellä "pettääkseen sinun henkeä pyhää").

Minä en tietenkään omista pyhää henkeä samalla tavalla kuin isä, joka on lähettänyt oman henkensä palvelijoilleen. Pyhä henki on kuitenkin minulle annettu samalla tavalla kuin Jeesukselle ja apostoleille, niin että se on "minun pyhän henkeni" alkuperänsä eli Jumalan kautta, joka asuu ja vaikuttaa minussa henkensä kautta, niin kuin Jeesuksessa ja kaikissa opetuslapsissa. Näin tämä asia on tarkoitettu ymmärrettäväksi eikä siten, että muotoilisimme yli kirjoitusten meneviä oppeja kolmiyhteisestä Jumalasta, jota profeetat, Jeesus ja apostolit eivät tunteneet muuten kuin profetiana, kun näkivät tämän opin eksyttävän koko nimeltään kristityn maailman.

Jumala on lähettänyt meihin "poikansa hengen", jossa huudamme avuksi isää Jumalaa ja hänen nimeään, hänen poikansa Jeesuksen kristuksen kautta (Gal 4:6; 1Piet 1:1-3, 17-21; Luuk 18:7; Apt 2:21; 9:14, 21; 22:16; Room 10:8-13; 1Kor 1:2) Jumalan nimen avuksi huutaminen on ollut

tunnettua jo aikojen alusta asti ja profeetat ovat sitä avukseen huutaneet, niin kuin mekin sitä nyt avuksi huudamme, meidän herramme Jeesuksen kristuksen kautta, joka on tullut maailmaan isänsä nimessä (Joh 5:43), mutta hän ei itse ole se isä ja Jumala, joka hänessä ja meissä isän lapsissa asuu (1Moos 4:26; 12:8; 13:4; 21:33; 26:25; Psa 18:7; 22:25; Jes 55:6; Dan 6:11; Joel 2:32; Sak 13:9).

On virhe sanoa Jeesusta meidän isäksemme ja väittää vastoin kirjoitusten ilmoittamaa totuutta, että "Jeesus on isä" tai "Jeesus on meidän isämme" tai "Jeesus on Jumala" (isän vertainen). Juuri tällaiset virhetulkinnat ovat sotkeneet Jumalan lasten ajatukset ja mielen jo liki kahden vuosituhannen ajan, mutta näinä viimeisinä päivinä Jumala on johdettava lapsensa ulos Babylonista, josta tämä sekamelska on saanut alkunsa, oppi kolmiyhteisestä Jumalasta, niin kuin se oppi jo Babylonissa vaikutti muinaisina aikoina ([Ishtar](#), Nanna-[Sin](#) ja [Shamash](#) olivat Babylonian kolmiyhteinen jumala).

Tämä ei tarkoita sitä, että Jeesus tai Elias olisivat puhuneet oman henkensä kautta ja vaeltaneet oman henkensä johdossa. Jumala puhuu palvelijoissaan pyhän hengen kautta, palvelijoidensa suun kautta, niin kuin Jeesus ja Pietari (Apt 1:2, 16; 4:25; vrt. 2Sam 23:1-4). Kun henki lähetti Jeesuksen erämaahan (Matt 4:1; Mar 1.12; Luuk 4:1), niin se ei tarkoita sitä, että Jumalan kolmas persoona "ajoi" hänet sinne. Se tarkoittaa sitä, että isä Jumala lähetti hänet sinne pyhän hengen johtamana.

Kun pyhä henki lähetti apostoleja lähetysmatkalle, niin se tarkoittaa sitä, että isä Jumala lähetti heidät, ei sitä että Jumalan kolmas persoona olisi hänet lähettänyt (Apt 13:4). Kun pyhä henki jakaa armolahjojaan tahtonsa mukaan ja on pannut kaitsijat seurakuntaan paimentamaan laumaansa (Apt 20:28; 1Kor 12:1-11), niin kaiken sen vaikuttaa yksi ja sama Jumala, isä. Jumala siis toimii henkensä kautta maailmassa ja palvelijoidensa elämässä, mutta pyhä henki ei ole Jumalasta erillinen "Jumalan kolmas persoona".

Meidän Jumalamme on Raamatun mukaan yksi ainoa isä (Joh 17:3; Room 16:25-27; Jda 1:24-25). Meillä ei ole "yksi ainoa Jumala Isässä ja Pojassa ja Pyhässä Hengessä", niin kuin eräs on väittänyt ja opettaa tuomitsemaan kristuksen ruumiin ulkopuolelle ne, jotka eivät tunnusta uskoaan samalla tavalla kuin hän. Pelastavaa uskoa ei ole se, että tunnustamme Jeesuksen Jumalaksi, lihassa tulleeaksi. Sellainen usko on katolisen uskontunnustuksen vääristämää harhaa, eksymistä pois Jumalan sanan alkuperäisestä ilmoituksesta. Jumala kutsuu nyt viimeisenä aikana palvelijansa pois tästä Babylonian eksytyksestä ja on herättänyt palvelijoidensa hengen ymmärtämään kirjoituksia niin kuin ne on tarkoitettu alussa ymmärrettäväksi.

Raamatun kääntäjät ovat olleet kaikki kolmiyhteisen Jumalan kannattajia. He ovat kääntäneet sen vuoksi Raamattua systemaattisesti väärin. He ovat käyttäneet persoonapronominia "hän" pyhästä hengestä, vaikka kieliopin sääntöjen mukaan siitä tulisi käyttää demonstratiivipronomineja "tämä", "tuo" tai "se". He ovat käyttäneet isoja alkukirjaimia sanoista isä ja poika ja pyhä henki. Kaikki tämä on tulkintaa, jonka avulla on pönkitetty kolmiyhteisen Jumalan oppia ja sisällytetty se Raamattuun.

Alkutekstissä ei ole erikseen isoja ja pieniä kirjaimia. Kaikki on kirjoitettu joko pienillä tai isoilla kirjaimilla käsikirjoituksesta riippuen. Välimerkkejä ei alkutekstissä ole lainkaan. Niinpä jokainen iso kirjain pienten joukossa tai välimerkki on kielenkääntäjän tulkintaa, ei alkuperäistä Jumalan sanaa. Kun tähän lisätään muut käänösvirheet, on myrkyllinen soppa valmis.

Jumala on tiennyt etukäteen, että näin on tapahtuva. Hän on jättänyt meille sen vuoksi esikuvallisen tapahtuman siitä, miten väkevästä eksesytyksestä voidaan päästä eroon. Se on kertomus profeetasta ja hänen oppilaistaan.

2. Kuningasten kirja:

4:38 Elisa palasi Gilgaliin, ja maassa oli nälänhätä. Ja kun profeetanoppilaat istuivat hänen edessään, sanoi hän palvelijallensa: "Pane suuri pata liedelle ja keitä keitto profeetan oppilaille."

4:39 Niin muuan heistä meni kedolle poimimaan yrttejä ja löysi köynnöskasvin ja poimi siitä sienikurkkuja ([Luffa aegyptiaca](#), Egyptin kurkkuja) viittansa täyden. Tultuaan hän leikkeli ne keittopataan, sillä he eivät tunteneet niitä.

4:40 Ja he kaatoivat miesten syödä, mutta kun nämä maistoivat keittoa, huusivat he ja sanoivat: "Jumalan mies, padassa on kuolema!" Eivätkä he voineet syödä.

4:41 Silloin hän sanoi: "Tuokaa jauhoja." Ja hän heitti ne pataan. Sitten hän sanoi: "Kaatakaa väen syödä." Eikä padassa ollut mitään vahingollista.

4:42 Ja eräs mies tuli Baal-Saalisasta ja toi Jumalan miehelle uutisleipää, kaksikymmentä ohraleipää ja tuleentumatonta viljaa repussansa. Silloin Elisa sanoi: "Anna väelle syödä."

4:43 Mutta hänen palvelijansa sanoi: "Kuinka minä voin tarjota siitä sadalle miehelle?" Hän sanoi: "Anna väelle syödä; sillä näin sanoo Jahve: He syövät, ja jää tähteeksikin."

4:44 Ja hän tarjosi heille; ja he söivät, ja jäi tähteeksikin, Jahven sanan mukaan.

Muuan oppilas poimi erehdyksessä jotakin vahingollista profeetan oppilaiden keittoon. Kyse oli ilmeisesti kypsistä syömäkelvottomista "sienikurkuista", joita myös "Egyptin kurkuiksi" kutsutaan, ja joita kasvoi Gilgalin alueella ja Baal-Saalisassa, joka sijaitsee noin 25 km Gilgalista länteen ja joka tunnetaan Rooman valtakunnan ajalta nimellä Lydda-Diospolis (vrt. sienikurkun tieteelliseen nimeen "Luffa aegyptiaca" – Egyptin kurkku – jossa f-kirjain voi olla muunnos Raamatun ajan d-kirjaimesta).

Maan päällinen Jerusalemi on hengellinen kielikuva kirkosta (sitä sanotaan Ilmestyskirjassa Sodomaksi ja Egyptiksi, Ilm 11:8). Katolinen kirkko ja sen tyttäret eli lähes kaikki protestanttiset kirkkokunnat ja kristityt ovat luopuneet elävästä Jumalasta ja herran Jeesuksen seuraamisesta, niin että ovat sekoittaneet apostoliseen uskoon aineksia pakanauskonnoista ja erityisesti muinaisesta Babylonin mysteeriuskonnosta. Sille oli tyypillistä palvoa ihmistä Jumalana ja uskoa kolmiyhteiseen jumalaan.

Nimrod ja Semiramiksen poika Tammus olivat ihmisiä, joita palvottiin jumalina ja Semiramista Jumalan äitinä, taivaan kuningattarena. Semiramiksen palvonta on levinnyt Babylonista Lähi-itään ja Egyptiin ja muualle maailmaan, joissa on palvottu jumalattaria nimeltään Inanna, Ishtar, Astarte ja Isis. Babyloniassa palvottiin kolmiyhteistä jumalaa Ishtar, Nanna-Sin ja Shamash. Ishtar on sama kuin kuningatar Semiramis, Nanna on sama kuin Nimrod ja tunnetaan Lähi-idässä nimellä Baal, Sin on kuunjumala, jonka palvontaa edustavat nykyään muslimit, ja Shamash on taivaan jumala, jota edustaa itse paholainen, joka on tämän maailman jumalana ottanut meidän taivaallisen isämme paikan tämän maailman valtiaana.

Kun Elisan oppilaista se yksi ei tiennyt, mitä oli poiminut ja pilkkonut keittoon syötäväksi, niin sen vuoksi padassa oli "kuolema". Minä uskon, että ne sienikurkut eli Egyptin kurkut, jotka tämä oppilas keittoon poimi, kypsinä ja syömäkelvottomina, kuvaavat profeettojen, Jeesuksen ja apostolien uskolle vierasta ainesta seurakunnan opetuksessa. Sitä on ollut pyhien keskuudessa jo

profeettojen aikana (Israelin kansa on palvonut aina epäjumalia, vaikka Jumala on ilmoittanut heille itsensä hyvin voimallisella tavalla) ja sitä oli juutalaisten keskuudessa silloin, kun Jeesus vaelsi heidän keskuudessaan maan päällä ennen ristin kuolemaa. Jopa Uudessa testamentissa on mainintoja juutalaisten taikauskosta, mutta käsittelen niitä asioita toisessa yhteydessä.

Kun profeetan oppilaat maistoivat keittoa, jossa oli mukana kypsiä ja viipaloituja Egyptin kurkkuja, niin Elisa käski tuoda jauhoja ja hän heitti ne pataan. Jauhot paransivat keiton, niin että padassa ei ollut enää mitään vahingollista. Tässä on meille esikuvallinen opetus, joka syvenee entisestään, kun luemme kertomuksen loppuun saakka.

Jauhot ovat leivän raaka-ainetta. Jumalan leipä on Jumalan sanaa. Jos Jumalan sanan joukkoon on laitettu jotakin myrkyllistä, niin se tulee terveelliseksi purkamalla Jumalan sana osiin, tutkimalla alkuperäisestä Jumalan sanasta, mitä heprean- ja kreikankieliset sanat tarkoittavat, ja mikä on kielioopin mukaan oikea tapa kääntää Raamatua eri kielille. Kun otetaan vielä huomioon laajempi asiayhteys ja Raamatun kokonaisilmoitus, niin emme mene harhaan. Saamme siten tervettä Jumalan sanaa, joka ravitsee sielun ja tyydyttää hengen nälän.

Jumala on herättävä viimeisenä aikana kansansa joukosta profeettoja, jotka pystyvät tekemään terveeksi sen myrkytetyn ja väärennetyn sanan, jota Jumalan sanaksi kutsutaan. Jumalan lähettämä pyhä henki avaa vilpittömille totuuden etsijöille lisää sanaansa ja nämä ymmärtävät totuuden, eivätkä enää seuraa vierasta henkeä, katolista eli yleistä kolmiyhteisen jumalan henkeä (Ilm 16:13ss.). Pyhä henki johdattaa meidät kaikkeen totuuteen, niin kuin herra itse on sanonut.

Kertomuksen lopussa Elisan ja profeetan oppilaiden tykö saapui eräs mies Baal-Saalista. Hän tarjosi oppilaille uutisleipää ja tuleentumatonta viljaa syötäväksi, mutta epäili, että se ei riitä kaikille. Elisa sanoi kuitenkin Jumalan sanana, että se riittää ja siitä jää vielä tähteeksikin. Tämä on esikuvallista puhetta siitä, miten katoliset isät ja herrasta luopuneet uskovat tahtoivat selittää jumalaa tavalla, joka oli vierasta profeetoille, Jeesukselle ja apostoleille. He laativat vähän kerrassaan opin kolmiyhteisestä jumalasta ja korottivat Jeesuksen isän vertaiseksi jumalaksi.

Näin Babylonian mysteeriuskonto oli muuttanut muotoaan ja tullut pysyväksi osaksi nimeltään kristittyä maailmaa ja sen kirkkoja ja niiden jäseniä. Jumalan kolmiyhteistä olemusta on selitetty pian 2000 vuoden ajan ja sitä Raamatulle vierasta sanan ruokaa on riittänyt meidän päiviimme asti ja sitä riittää aina kristuksen toiseen tulemukseen asti. Se uutisleipä (leipäkakut) ja se tuleentumatonta vilja, jota tämä Baalin kaupungista (luopio-kirkosta) tullut mies syötti profeetan oppilaille, on riittänyt ja sitä jää vielä ylitsekin ruokailun jälkeen, eivätkä hengessään aidon Jumalan sanan nälkäiset Jeesuksen kristuksen opetuslapset saa siitä itselleen ravintoa vaan hylkäävät sen ruoan myrkyllisenä ja lähtevät lopulta ulos Babylonista (hylkäävät kolmiyhteisen jumalan opin).

[Baal-shalisha](#), Baal-shalishah, Ba'al Shalishah, kolminkertaisesti suuri herra, kolmeen osaan jaettu herra (Baal), kolmiosainen herra, kolminainen herra, kolminaisuuden herra. [Shalishah](#) on feminiini sanasta [shalash](#) (Strong H8027), joka merkitsee mm. "kolmeen osaan jaettu".

Tässä kertomuksessa on nimellä Baal-Saalisa esikuvallinen sanoma meille lopun ajan valituille Jumalan lapsille. Se kertoo meille etukäteen kolmiyhteisen jumalan opin eksoisesta, joka alkoi vaikuttaa jo apostolien aikana ja muotoutui lopulliseen muotoonsa 300–400 -luvulla. Katoliset isät korottivat Jeesuksen kristuksen isänsä vertaiseksi Jumalaksi ja lisäsivät "pyhään kolminaisuuteen" mukaan pyhän hengen.

Näin Raamatulle vieras epäjumala ja sen palvonta oli saanut virallisen hyväksyntänsä ainoana sallittuna uskona Rooman vallan alaisessa maailmassa. Tämä eksytys tunnetaan Raamatussa nimellä Suuri Babylon ja kaikkien porttojen äiti (Ilm 17-18). Jumala kutsuu nyt kansaansa ulos katolisesta eli yleisestä uskosta, jossa tunnustetaan katolisen uskontunnustuksen mukaan uskoa kolmiyhteiseen jumalaan, jota ei Raamatusta löydy.

Laitan tähän vielä uudelleen Johanneksen evankeliumin alun siinä muodossa käännettynä, mikä vastaa paremmin alkuperäistä tekstiä.

"Alussa oli sana, ja sana oli jumalan tykönä, ja sana oli jumala. Tämä oli alussa Jumalan tykönä. Kaikki on saanut syntynsä sen kautta, eikä ilman sitä ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on. Siinä oli elämä ja elämä oli ihmisten valo. Ja valo loistaa pimeydessä, mutta pimeys ei sitä käsittänyt. Oli Jumalan tyköä lähetetty mies, jonka nimi oli Johannes. Tämä tuli todistukseksi, jotta todistaisi valosta, jotta kaikki uskoisivat hänen kauttaan. Hän ei ollut itse tuo valo, mutta tuli todistamaan valosta, että totinen valo, joka valaisee jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan. Se oli maailmassa ja maailma on saanut syntynsä sen kautta, mutta maailma ei tuntenut sitä. Se tuli omiinsa ja sen omat eivät ottaneet sitä vastaan. Mutta kaikille, jotka ottivat sen vastaan, [se] antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä; jotka eivät ole siinneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta vaan Jumalasta. Ja sana tuli lihaksi ja teki majan keskellemme. Ja me katselimme sen kirkkautta; sen kaltaista kirkkautta kuin ainosyntyisellä on isältä täynnä armoa ja totuutta. Johannes todisti hänestä ja huusi ja sanoi: "Tämä on se, josta minä sanoin: 'se, joka minun jälkeeni tulee, on minua arvollisempi, sillä hän on ollut minua edellä.'" (Joh. 1:1-15)

Huomaatte, että Johannes ei väitä Jeesuksen luoneen tätä maailmaa, tai että Jumala olisi luonut tämän maailman elävän olennon, poikansa Jeesuksen kautta. Sen sijaan Jumala on luonut tämän maailman sanallaan ja sanansa kautta, sillä hänen sanassaan on eläväksi tekevä voima.

Kun Jumala sanoo jotakin, niin se tapahtuu. Mutta se sana, jonka Jumala sanoo, ei ole itse Jumala, vaan se on Jumalan sana, joka on hänen tykönään. Ja Jumala on hän, joka sen sanan maailmaan lähettää, ja tämän sanan kautta myös poika on saanut alkunsa.

Jumalan suunnitelma eli profetian sana tuli lihaksi, kun kristus Jeesus syntyi ihmiseksi. Tämän kummempi tarkoitus ei Johanneksella ollut, kun hän kirjoitti evankeliuminsa alun. Hänen tarkoituksensa ei ollut väittää Jeesusta kaiken luojaksi ja jumalaksi vastoin muuta Raamatun ilmoitusta vaan hänen tarkoituksensa oli todistaa, että Jeesus on kristus, lihaan tullut Jumalan poika (Joh 20:27-31; 1Joh 2:18-28; 4:1-5:14; 2Joh 1:7-11).

Jumalan henki tunnustaa sen, että Jeesus on ihminen, mutta antikristuksen ja villitsijän henki ei tätä tosiasiaa tunnusta, vaikka se on sanottu selvästi Raamatussa, sen pyhissä kirjoituksissa, jotka Jumala on antanut meille pyhän hengen johdossa palvelijoidensa profeettojen ja apostolien kautta. Jos tahdomme rakentua yhdeksi Jumalan huoneeksi pyhässä hengessä, niin meidän tulee perustaa se rakennus profeettojen ja apostolien sanojen perustukselle, kulmakivenä itse kristus Jeesus, jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi herrassa; ja hänessä mekin yhdessä muiden kanssa rakennamme Jumalan asumukseksi hengessä. (Efe 2:19-22)

Kuinka siis voisimme sulkea kristuksen ruumiin ulkopuolelle niitä veljiä ja sisaria, jotka kuitenkin Jumalan hengessä vaeltavat ja ovat saaneet opetusta häneltä, tai kuinka saisimme sanoa veljelle "sinä et kuulu kristuksen ruumiiseen, koska et tunnusta uskoasi katolisella tavalla niin kuin minä"? Jumala ei ole lähettänyt meitä toinen toistamme tuomitsemaan vaan rakastamaan ja kutsumaan näinä viimeisinä päivinä valittuja Jumalan lapsia ulos portosta, suuresta Babylonista, joka on rakennettu kirkon isien laatimien uskontunnustusten varaan, joista tärkein on uskoa kolmiyhteiseen Jumalaan, josta Raamattu ei mitään tiedä. "Lähtekää siitä siis ulos, minun lapseni", sanoo herra Jahve, meidän Jumalamme.

Johannes puhuu kirjeensä alussa "elämän sanasta", joka ilmestyi apostoleille.

1.Johanneksen kirje:

1:1 Mikä on alusta ollut, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselimme ja käsin kosketimme, siitä me puhumme: elämän sanasta -

1:2 ja elämä ilmestyi, ja me olemme nähneet sen ja todistamme siitä ja julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli isän tykönä ja ilmestyi meille -

1:3 minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me myös teille julistamme, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme; ja meillä on yhteys isän ja hänen poikansa, Jeesuksen kristuksen, kanssa.

1:4 Ja tämän me kirjoitamme, että meidän ilomme olisi täydellinen.

1:5 Ja tämä on se sanoma, jonka olemme häneltä kuulleet ja jonka me teille julistamme: että Jumala on valkeus ja ettei hänessä ole mitään pimeyttä.

1:6 Jos sanomme, että meillä on yhteys hänen kanssaan, mutta vaellamme pimeydessä, niin me valhettelemme emmekä tee totuutta.

1:7 Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niin kuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen kristuksen, hänen poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.

Jeesus sanoi, että isä yksin on totinen Jumala ja iankaikkinen elämä on isän ja pojan tuntemista (Joh 17:3; vrt. 1Joh 5:19-20, jossa Johannes sanoo isää yksin totiseksi Jumalaksi ja iankaikkiseksi elämäksi). Isä on antanut elämän pojalleen, niin että pojalla on elämä itsessään (Joh 5:26) ja poika voi tehdä eläväksi ne, jotka tahtoo ja jotka kuulevat hänen äänensä (Joh 5:17-30). Iankaikkinen elämä on siten ollut alussa isän tykönä, vaikka poika ei ollut silloin vielä syntynyt, mutta kun poika syntyi, antoi isä iankaikkisen elämän pojalleen ja vallan herättää ylös kuolleita sanansa kautta. Tässä ei siis sanota sitä, että Jeesus olisi ollut elävänä olentona isän tykönä ennen maailman luomista.

Jumalan sana oli alussa Jumalan tykönä ja siinä sanassa on iankaikkinen elämä, sillä Jumalan sana tekee eläväksi hänen luomansa olennot, niin kuin jo luomiskertomuksesta (1Moos 1:1ss.) ja Psalmista (33:6-9) näemme. Jumalan sana myös synnyttää Jumalan hengen kautta uudesti ylhäältä ne, jotka uskovat Jumalan poikaan, Jeesukseen kristukseen, meidän herraamme (1Piet 1:22-23).

Jeesus sanoi "lihansa päivinä":

Johanneksen evankeliumi:

6:63 Henki on se, joka eläväksi tekee; ei liha mitään hyödytä. Ne sanat, jotka minä olen teille puhunut, ovat henki ja ovat elämä.

Minkä vuoksi Jeesuksen sanat ovat henki ja elämä? Siksi, että hän on isän vertainen Jumala? Ei, vaan siksi, että hän on saanut sanansa isältä Jumalalta: isä Jumala on antanut hänelle ne sanat, jotka hän on puhunut ja isä Jumala on puhunut poikansa kautta (Joh 12:44-50; 14:9-11; 17:8; Hebr 1:1)

Jeesus sanoi myös:

"Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule isän tykö muutoin kuin minun kauttani." (Joh 14:6)

Jeesus ei sanonut tässä kohtauksessa, että hän on "Jumala ihmisen ruumiissa". Hän sanoi selvästi, että isä asuu hänessä ja tekee ne teot, jotka hän tekee, ja sanoo ne sanat, jotka hän sanoo (Joh 14:9-11). Jeesus ei ole itse se Jumala, jonka tykö hänen kauttaan mennään: Jeesus on tie Jumalan tykö, ei Jumala itse. Jeesus ei ole itse se Jumala, joka hänessä asuu: hän on sen Jumalan poika.

Kuka sitten on se totinen Jumala ja iankaikkinen elämä, josta Johannes kirjoitti kirjeensä lopussa?

Hän on tietysti isä Jumala, ei hänen poikansa. Isä Jumala on iankaikkinen elämä ja totinen Jumala, ainoa sellainen, isä yksin, ei poika hänen kanssaan, eikä pyhä henki, jota Jumalan kolmanneksi persoonaksi sanotaan.

Johanneksen evankeliumi:

17:3 Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen

1.Johanneksen kirje:

5:18 Me tiedämme, ettei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä; vaan Jumalasta syntynyt pitää itsestään vaarin, eikä häneen ryhdy se paha.

5:19 Me tiedämme, että olemme Jumalasta, ja koko maailma on pahan vallassa.

5:20 Mutta me tiedämme, että Jumalan poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen, tunteaksemme sen totisen; ja me olemme siinä totisessa, hänen pojassansa, Jeesuksessa kristuksessa. Hän on totinen Jumala ja iankaikkinen elämä.

5:21 Lapsukaiset, kavahtakaa epäjumalia.

Kolmiyhteiseen jumalaan uskovat väittävät Johanneksen tarkoittaneen "totisella Jumalalla" tässä kohdassa poikaa, mutta ei hän sitä tarkoita. Miksi Johannes olisi mennyt muuttamaan Jeesuksen omia sanoja, jotka hän on aiemmin kirjoittanut ylös evankeliumiinsa? Ei hän muuttanut Jeesuksen kristuksen todistusta millään tavalla. Huomaa, että sana "totinen" tarkoittaa "isää" tässä jakeessa (1Joh 5:20) ja "totinen Jumala" viittaa tähän "totiseen" (isään), ei hänen poikaansa. "Totinen Jumala ja iankaikkinen elämä" on siis aivan varmasti tässä jakeessa isä Jumala, ei hänen poikansa, niin kuin virheellisesti on väitetty vuosisatojen ajan.

Johannes on puhunut koko kirjeessään Jumalasta niin, että tämä on pojastaan erillinen Jumala, joka on lähettänyt poikansa maailman vapahtajaksi (esim. 1Joh 4:10-14). Jeesusta hän kutsuu läpi koko kirjeensä vain Jumalan pojaksi ja lihaan tulleeeksi kristukseksi ja varoittaa opetuslapsia menemästä tätä pidemmälle kristuksen opissa (2Joh 1:7-11).

Oppi kolmiyhteisestä Jumalasta on sisällytetty Raamattuun, vaikka alkutekstissä siitä ei ole olemassa mitään viitteitä. Tämän voi kyllä huomata hyvin pitkälle myös virheellisistä käännöksistä, mutta asia tulee entistä selvemmäksi, kun sanaa tutkitaan sanakirjojen, interlineaarien ja eri

käännösten avulla, ottaen huomioon kielioppi ja asiayhteys laajemmin kuin kolmiyhteiseen Jumalaan uskovat tekevät.

Vaikka Jeesus olisi ollut olemassa ennen maailman perustamista ja ollut luomassa tätä maailmaa "Jumalan viisautena" (Snl 8:22-31), niin isä Jumala on silti hän, joka omistaa oman viisautensa ja hallitsee sitä, käyttää sitä luomisessa oman tahtonsa mukaan, sen sijaan, että tämä viisaus olisi isän vertainen Jumala. Isän ja pojan välinen hierarkia näkyisi siten myös luomisessa, jos Jeesus olisi ollut luomassa tätä maailmaa isän kanssa.

Lainaan tähän vähän pidemmän jakson Sananlaskujen kirjasta, jossa puhutaan Jumalan viisaudesta.

Sananlaskut:

- 8:12 Minä, viisaus, olen perehtynyt mielevyyteen, olen löytänyt tiedon ja taidollisuuden.
- 8:13 Herran pelko on pahan vihaamista. Kopeutta ja ylpeyttä, paha tietä ja kavalaa suuta minä vihaan.
- 8:14 Minulla on neuvo ja neuvokkuus; minä olen ymmärrys, minulla on voima.
- 8:15 Minun avullani kuninkaat hallitsevat, ruhtinaat säädöksensä vanhurskaasti säätävät.
- 8:16 Minun avullani päämiehet vallitsevat ja ylhäiset, maan tuomarit kaikki.
- 8:17 Minä rakastan niitä, jotka minua rakastavat, ja jotka minua varhain etsivät, ne löytävät minut.
- 8:18 Minun tykönäni on rikkaus ja kunnia, ikivanha varallisuus ja vanhurskaus.
- 8:19 Minun hedelmäni on parempi kuin kulta, kuin puhtain kulta, minun antamani voitto valituinta hopeata parempi.
- 8:20 Minä vaellan vanhurskauden polkua, oikeuden teitten keskikohtaa,
- 8:21 antaakseni niille, jotka minua rakastavat, pysyvän perinnön ja täyttääkseni heidän aarrekammionsa.
- 8:22 Herra omisti minut töittensä esikoisena, ensimmäiseksi teoistaan, ennen aikojen alkua.
- 8:23 Iankaikkisuudesta minä olen asetettu olemaan, alusta asti, hamasta maan ikiajoista.
- 8:24 Ennen kuin syvyyksiä oli, synnyin minä, ennen kuin oli lähteitä, vedestä rikkaita.
- 8:25 Ennen kuin vuoret upotettiin paikoilleen, ennen kukkuloita, synnyin minä,
- 8:26 kun hän ei vielä ollut tehnyt maata, ei mantua, ei maanpiirin tomujen alkuakaan.
- 8:27 Kun hän taivaat valmisti, olin minä siinä, kun hän veti piirin syvyyden pinnalle,
- 8:28 kun hän teki vahvoiksi pilvet korkeudessa, kun syvyyden lähteet saivat voiman,
- 8:29 kun hän merelle asetti sen rajat, että vedet eivät kävisi hänen käskynsä yli, kun hän vahvisti maan perustukset,
- 8:30 silloin minä hänen sivullansa hoidokkina olin, ihastuksissani olin päivästä päivään ja leikitsin hänen edessänsä kaikin ajoin;
- 8:31 leikitsin hänen maanpiirinsä päällä, ja ihastukseni olivat ihmislapset.
- 8:32 Siis te, lapset, kuulkaa minua; autuaat ne, jotka noudattavat minun teitäni!
- 8:33 Kuritusta kuulkaa, niin viisastutte; älkää sen antako mennä menojaan.
- 8:34 Autuas se ihminen, joka minua kuulee, valvoo minun ovillani päivästä päivään, vartioitsee minun ovieni pieliä!
- 8:35 Sillä joka minut löytää, löytää elämän ja saa Herran mielisuoston.

8:36 Mutta joka menee minusta harhaan, saa vahingon sielullensa; kaikki, jotka minua vihaavat, rakastavat kuolemaa.

Kun tätä sananlaskun kohtaa luetaan siinä tilassa, että pidetään jo ennalta varmana sitä, että Jeesus on luonut kaiken, mitä on olemassa, ja että Jumala on kolmiyhteinen, ja että jos tätä ei tunnusta, on kadotuksen lapsi ja tulee erotetuksi pyhien keskuudesta, niin on ilman muuta selvää, että tässä näkee Jeesuksen kristuksen elävänä persoonana jo ennen maailman perustamista, niin että hän on ollut luomassa tätä maailmaa isänsä rakennusmestarina (eräs käännösvaihtoehto) ja iloinnut ihmisten lapsista maailman aikojen alusta, kun on näyttäytynyt heille kerta toisensa jälkeen.

Mutta jos emme pidä ennakkoon varmasti totena sitä, että Jeesus on elänyt persoonana Jumalan tykönä ja ilmestynyt palvelijoilleen profeetoille, niin voimme nähdä tässä isän Jumalan, joka on luonut maailman ja ihmiset viisaudellaan sanansa kautta (Snl 3:19; Jer 10:12; 51:15). Tätä tukee itse luomiskertomus (1Moos 1) ja Psalmi 33:6-9, sekä muut kohdat, joissa luomisesta on kirjoitettu.

Jumala oli itse läsnä luomisessa ja hänen ihastuksensa olivat ihmislapset (Snl 8:31). Sanat "Jumalan viisaus" eivät tarkoita tässä Jumalasta erillistä persoonaa ja olentoa vaan Jumalaa itseään, joka oli henkensä kautta läsnä ihmisten elämässä heti luomisesta lähtien. On myös mahdollista, että Jumalan lähettämä enkeli puhui Adamille Edenin puutarhassa (1Moos 2:15-17; 3:8-24). "Jumalan viisaus" on kutsunut ihmisiä parannukseen heti syntiinlankeemuksen jälkeen (Snl 8:12-36).

Ihmiset alkoivat huutaa avuksi Jahven nimeä jo hyvin varhaisessa vaiheessa (1Moos 4:26). Se ei ollut seurausta siitä, että Jeesus olisi ollut henkilökohtaisesti läsnä heidän keskuudessaan. Se oli seurausta siitä, että Jumalan viisaus kutsui heitä parannukseen: Jumala kutsui heitä henkensä ja sanansa kautta. Tässä ei ole mitään viittausta elävään olentoon, Jeesukseen kristukseen. "Jumalan viisaus" ei ole elävä olento Jeesus kristus, vaan se on "Jumalan viisaus" niin kuin on kirjoitettu.

Katsotaan vielä paria kohtaa Vanhasta testamentista, joista käy selvästi ilmi, että isä Jumala on luonut yksin tämän maailman sanallaan ja sanansa kautta, ja viisaudellaan (1Moos 1 ja 2; Psa 33:6-9; Snl 3:19; 8:12-30; Jer 10:12; 50:15). Jumalan poika Jeesus ei ollut elävänä olentoa luomassa tätä maailmaa isän kanssa, koska ei ollut vielä syntynyt ja on Jumalan poikanakin vain ihminen niin kuin ensimmäinen Adam ihminen on (Luuk 3:38; 1:26-37; Room 5:12-21; 1Kor 15:12-47; Hebr 2:5-18; 1Tim 2:3-7; Ilm 1:5, 14-18; 2:8; 22:12-16).

"Alussa loi Jumala taivaan ja maan." (1Moos 1:1, Jeesusta ei mainita)

"Sillä kuutena päivänä Jahve teki taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on, mutta seitsemäntenä päivänä hän lepäsi; sentähden Jahve siunasi lepopäivän ja pyhitti sen." (2Moos 20:11)

"Ja pitäkööt israelilaiset sapatin, niin että he viettävät sapattia sukupolvesta sukupolveen ikuisena liittona. Se on oleva ikuinen merkki minun ja israelilaisten välillä; sillä kuutena päivänä Jahve teki taivaan ja maan, mutta seitsemäntenä päivänä hän lepäsi ja hengähti." (2Moos 31:16-17)

Jahve on isän nimi ja meillä on vain yksi Jahve, kirjoitetun Jumalan sanan mukaan, ja hän on isä Jumala, ei isä ja poika ja pyhä henki yhdessä (5Moos 4:35, 39; 6:4; Mar 12:29-30; Joh 17:3; 1Kor 8:4,6; Room 3:30; Gal 3:20; Jaak 2:19; Jda 1:24-25; Ilm 4:11). Tämä Jahve eli isä Jumala on luonut

yksin taivaan ja maan ilman poikaa, koska poika ei ollut vielä syntynyt, kun hän loi tämän maailman, eikä poika ole luoja yhdessä isänsä kanssa.

"Ja hän siunasi hänet sanoen: 'Siunatkoon Abramia Jumala, Korkein, taivaan ja maan luoja...' Mutta Abram sanoi Sodomian kuninkaalle: 'Minä nostan käteni Herran, Jumalan, Korkeimman, taivaan ja maan luoja, puoleen ja vannon...'" (1Moos 14:19, 22)

Aabraham tunsi vain isän Jumalan. Pojan hän oli nähnyt ainoastaan profetiana ja ilmestyksenä, ylösnousseena herrana, ja sen vuoksi hän odotti tulevaa maata ja tulevaa kaupunkia (Hebr 11:8-19; vrt. Joh 8:51-58).

"Te olette Jahven siunatut, hänen, joka on tehnyt taivaan ja maan. Taivas on Jahven taivas, mutta maan hän on antanut ihmisten lapsille. (Psa 115:15-16)

Jahve (isä) on meidän taivaallinen isämme, joka on tehnyt taivaan ja maan ja kaiken, mitä niissä on (Matt 6:6, 9; Luuk 11:13; Apt 4:20-30; 17:22-31; Ilm 4:11).

2.Kuningasten kirja:

[19:15](#) Ja Hiskia rukoili Jahven edessä ja sanoi: "Jahve, Israelin Jumala, jonka valtaistuinta kerubit kannattavat, sinä yksin olet maan kaikkien valtakuntain Jumala; sinä olet tehnyt taivaan ja maan.

Psalmit:

[115:15](#) Te olette Jahven siunatut, hänen, joka on tehnyt taivaan ja maan.

[121:2](#) Apu minulle tulee Jahvelta, joka on tehnyt taivaan ja maan.

[124:8](#) Meidän apumme on Jahven nimessä, joka on tehnyt taivaan ja maan.

[134:3](#) Jahve siunatkoon sinua Siionista, hän, joka on tehnyt taivaan ja maan.

[146:5](#) Autuas se, jonka apuna on Jaakobin Jumala, se, joka panee toivonsa Jahveen, Jumalaansa

[146:6](#) häneen, joka on tehnyt taivaan ja maan, meren ja kaiken, mitä niissä on, joka pysyy uskollisena iankaikkisesti,

Jesaja:

[37:16](#) "Jahve Sebaot, Israelin Jumala, jonka valtaistuinta kerubit kannattavat, sinä yksin olet maan kaikkien valtakuntain Jumala; sinä olet tehnyt taivaan ja maan.

Jeremia:

[32:17](#) "Oi adonaj Jahve! Katso, sinä olet tehnyt taivaan ja maan suurella voimallasi ja ojennetulla käsivarrellasi: ei mikään ole sinulle mahdotonta;

Isä Jumala eli Jahve on taivaan ja maan luoja kaikissa näissä kohdissa. Se, että Jeesus ei ole ollut luomassa tätä nykyistä maailmaa, käy kaikkein selvimmän ilmi seuraavasta Jesajan kirjan kohdasta, jossa profeetta kuvaa sekä isää – taivaan ja maan luoja – että poikaa, joka on hänen vanhurskas (synnitön) palvelijansa, jonka valtaan isä on antava kaikki pakanakansat.

Jesaja:

[42:1](#) Katso, minun palvelijani, jota minä tuen, minun valittuni, johon minun sieluni mielistyi. Minä olen pannut henkeni häneen, hän levittää kansakuntiin oikeuden.

[42:2](#) Ei hän huuda eikä korota ääntään, ei anna sen kuulua kaduilla.

42:3 Särjettyä ruokoa hän ei muserra, ja suitsevaista kynttilänsydäntä hän ei sammuta. Hän levittää oikeutta uskollisesti.
42:4 Hän itse ei sammu eikä murru, kunnes on saattanut oikeuden maan päälle, ja merensaaret odottavat hänen opetustansa.
42:5 Näin sanoo Jumala, Jahve, joka on luonut taivaan ja levittänyt sen, joka on tehnyt maan laveuden ja mitä siinä kasvaa, antanut henkäyksensä kansalle, joka siinä on, ja hengen niille, jotka siellä vaeltavat:
42:6 Minä, Jahve, olen vanhurskaudessa kutsunut sinut, olen tarttunut sinun käteesi, varjellut sinut ja pannut sinut kansoille liitoksi, pakanoille valkeudeksi,
42:7 avaamaan sokeat silmät, päästämään sidotut vankeudesta, pimeydessä istuvat vankihuoneesta.
42:8 Minä, Jahve, se on minun nimeni, minä en anna kunniaani toiselle enkä ylistystäni epäjumalille.

Tässä jaksossa Jesaja sanoo isän Jumalan luoneen taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on (jj.5-6). Tämä pitää yhtä muun Raamatun ilmoituksen kanssa. Kristusta Jeesusta Jesaja kuvaa Jumalan palvelijaksi, jonka Jumala on paneva valkeudeksi pakanoille ja antava pakanat hänen valtaansa (Jes 49:5-6; vrt. Luuk 2:32; Apt 13:47). On siis selvää, että messias Jeesus ei ole ollut luomassa tätä maailmaa yhdessä isänsä kanssa. Isä yksin on kaiken olevaisen luoja (Ilm 14:7; 4:11; Apt 17:22-30; 4:24-31).

Jatkan nyt heprealaiskirjeen tutkimista.

"Kenelle enkeleistä hän koskaan on sanonut: "Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi"? Eivätkö he kaikki ole palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka saavat autuuden periä?" (Hebr 1:13-14)

Tässä on lainattu Psalmia 110, jossa isä Jumala on selvästi erotettu poikaa korkeammaksi Jumalaksi, pojan herraksi. Isästä käytetään nimeä Jahve ja pojasta nimeä adoni (minun herrani).

Psalmit:

110:1 Daavidin virsi. Jahve (isä) sanoi minun herralleni (adoni, "minun herralleni" = pojalle): "Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi."

110:2 Jahve (isä) ojentaa sinun valtasi valtikan Siionista; hallitse vihollistesi keskellä.

110:3 Altis on sinun kansasi sinun sotaan lähtösi päivänä: pyhässä asussa sinun nuori väkesi nousee eteesi, niin kuin kaste aamuruskon helmasta.

110:4 Jahve on vannonut eikä sitä kadu: "Sinä olet pappi iankaikkisesti, Melkisedekin järjestyksen mukaan."

110:5 Herra (adonaj) on sinun oikealla kädelläsi, hän musertaa kuninkaat vihansa päivänä.

110:6 Hän tuomitsee pakanat: ruumiita viruu kaikkialla; hän murskaa päitä laajalti maan päällä.

110:7 Hän juo purosta tien varrelta; sen tähden hän kohottaa päänsä

Jakeessa yksi on herraa Jeesusta tarkoittava sana "adon" muodossa "adoni", jota on käytetty Vanhassa testamentissa vain ihmisistä ja enkeleistä, ei koskaan Jumalasta. Jos Jeesus olisi isän kaltainen Jumala, niin hänestä olisi käytetty muotoa "adonai", niin kuin aina muualla Vanhassa

testamentissa. Tämäkin kohta todistaa sen puolesta, että kristus Jeesus ei ole samanlainen Jumala kuin isä on, ja niin kuin kolmiyhteisen jumalan opissa väitetään. (ks. [Adam Pastor, Adoni Messiah](#))

Jakeessa viisi luvataan messiaalle, että Jumala on hänen kanssaan ja hän on sotiva Jumalan voimassa. Sitä sanonta "Herra on sinun oikealla kädelläsi (puolellasi)" tarkoittaa (vrt. Psa 16:8).

Hebrealaiskirje:

2:1 Sentähden tulee meidän sitä tarkemmin ottaa vaari siitä, mitä olemme kuulleet, ettemme vain kulkeutuisi sen ohitse.

2:2 Sillä jos enkelien kautta puhuttu sana pysyi lujana, ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus sai oikeudenmukaisen palkkansa,

2:3 kuinka me voimme päästä pakoon, jos emme välitä tuosta niin suuresta pelastuksesta, jonka herra alkuaan julisti ja joka niiden vahvistamana, jotka olivat sen kuulleet, saatettiin meille,

2:4 kun Jumala yhdessä heidän kanssaan todisti tunnusmerkeillä ja ihmeillä ja moninaisilla väkevilla teoilla ja jakamalla pyhää henkeä tahtonsa mukaan?

Jakeessa kaksi viitataan lakiin, jonka Israelin kansan ja Jumalan välimes Mooses välitti kansalleen, ja jonka lain hän sai enkelien välikäden kautta (Apt 7:38, 53; Gal 3:19-20; Hebr 2:2; Joh 1:17).

Jakeen kolme "herra" viittaa Jeesukseen, joka ensin julisti evankeliumia (Mar 1:15-16) ja lähetti sitten opetuslapset sitä julistamaan ihmeiden ja merkkien saattelemana (jae 4, vrt. Mar 16:15-20).

Jumala jakaa pyhää henkeä tahtonsa mukaan, joten Jumala määrää ja ohjaa henkensä kulkua, niin että hän on oman henkensä hallitsija. Kolmiyhteiseen jumalaan uskovien olisi tunnistettava myös tämä asia: pyhä henki on alisteinen isälle Jumalalle. Missä nyt on se "yksi Jumala", jonka kolmen persoonan välillä ei ole mitään valtaeroa? Sitä ei löydy ainakaan Raamatusta, se on varmaa.

Seuraavat asiat paljastavat meille, että pyhä henki ei ole Jumalan kolmas persoona eikä itsenäisesti ajatteleva ja toimiva "kaikkivaltias Jumala":

- Jumala antaa opetuslapsilleen pyhän hengen, kun sitä häneltä pyydetään (Luuk 11:13).
- Jeesus pyytää taivaassa isältä, että isä lähettäisi pyhän hengen opetuslapsille (Joh 14:16).
- Jeesus kastaa opetuslapset pyhässä hengessä (Matt 3:11) ja tämä tapahtuu silloin, kun isä antaa meille saman hengen, joka hänen pojassaan on (hänen poikansa hengen, Gal 4:6), ja jonka kautta poika on käskynsä apostoleille antanut (Apt 1:2, 5; 2:1-4, 33) .
- Jumala vuodattaa henkensä kaiken lihan päälle (Apt 2:17-18).
- Jumala voitelee pyhällä hengellä (Luuk 4:18; 4:27; 1Kor 1:21; Hebr 1:9).
- Jumala täyttää pyhällä hengellä toistuvasti (Apt 2:1-4; 4:31; 16:52; Efe 5:18).
- Jumala jakaa henkeään tahtonsa mukaan (Hebr 2:4).

Jumala ei anna meille "Jumalan kolmatta persoonaa" eikä vuodata "persoonaa" päällemme, eikä voitele meitä "persoonalla" eikä täytä meitä "persoonalla" monta kertaa elämämme aikana. Jumalan henki edustaa Jumalaa itseään, mutta ei ole Jumalan persoona.

Jumala toimii valituissa palvelijoissaan ja historiassa henkensä kautta. Kun pyhä henki puhuu, niin silloin isä puhuu henkensä kautta (Apt 1:2, 16; 4:25; 2Sam 23:1-3). Kun pyhä henki jakaa armolahjoja "tahtonsa mukaan", niin silloin sen vaikuttaa yksi ja sama Jumala, isä (1Kor 2:1-11).

Kun pyhä henki julistaa tulevia, niin silloin isä puhuu henkensä kautta, jonka on palvelijoilleen antanut (Joh 16:13; Apt 11:28). Kun pyhä henki eli voitelu opettaa, niin silloin Jumala opettaa (1Joh 2:20, 27; Joh 6:45). Pyhä henki kirkastaa meille poikaa, mutta poika kirkastaa meille isää (1Piet 4:11). Isä on se ylhäisin kirkkaus ja ainoa totinen Jumala, ainoa valtias, jonka luokse kristus meitä johdattaa itsensä kautta (Joh 14:6; 17:3; Room 16:25-27; 1Tim 6:13-16; Jda 1:24-25).

Raamatun kohtia ei pidä yhdistellä toisiinsa mielivaltaisesti oman ennalta omaksumansa opin tueksi. Kolmiyhteisen Jumalan opissa tehdään kuitenkin juuri niin. Ensimmäinen on kuultu ja opittu seurakunnassa, että Jumala on kolmiyhteinen ja jos joku ei sitä usko, niin hän on harhaoppinen ja joutuu kadotukseen: sitä ennen hänet poistetaan pyhien keskuudesta ja hän joutuu eroon rakkaista veljistään. Kun tätä taustaa vasten luetaan Raamattua – jos en päädy tulkinnassani samaan johtopäätökseen kuin isät ennen minua ja veljet seurakunnassa, niin olen harhaoppinen ja kadotettu – niin ei ole ihme, että päädytään löytämään kolmiyhteisen jumalan oppi kirjoituksista muodossa tai toisessa.

Hyvää on tietenkin se, että huomataan isän ja pojan ja pyhän hengen välinen hierarkia, mutta siitä oivalluksesta on syytä jatkaa pidemmälle ja nähdä, että pyhä henki ei ole Jumalan persoona vaan Jumala toimii hänen kauttaan ja siksi hänen henkensä kuvataan ikään kuin persoonana. Mutta Jumalassa ei ole Raamatun mukaan monia eri persoonia, sillä isä yksin on totinen Jumala, ei "isä ja poika ja pyhä henki yhdessä". Jos tätä ei uskota, niin sitten joudutaan loputtomiin selityksiin, kun yritetään poistaa ristiriitaa itse omaksuman opin ja Raamatun pyhien kirjoitusten välillä.

Markuksen evankeliumi:

[12:29](#) Jeesus vastasi: "Ensimmäinen on tämä: 'Kuule, Israel: Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi ainoa;

Roomalaiskirje:

[16:25](#) Mutta hänen, joka voi teitä vahvistaa minun evankeliumini ja Jeesuksen kristuksen saarnan mukaan, sen ilmoitetun salaisuuden mukaan, joka kautta ikuisten aikojen on ollut ilmoittamatta,

[16:26](#) mutta joka nyt on julkisaatettu ja profeetallisten kirjoitusten kautta iankaikkisen Jumalan käskystä tietäväksi tehty kaikille kansoille uskon kuuliaisuuden aikaansaamiseksi,

[16:27](#) Jumalan, ainoan viisaan, olkoon kunnia Jeesuksen kristuksen kautta, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Juudaan kirje:

[1:24](#) Mutta hänelle, joka voi varjella teidät lankeamasta ja asettaa teidät nuhteettomina, riemuitsevina, kirkkautensa eteen,

[1:25](#) hänelle, ainoalle Jumalalle ja meidän pelastajallemme herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, hänelle kunnia, majesteetti, voima ja valta ennen kaikkia aikoja ja nyt ja iankaikkisesti! Amen.

Johanneksen evankeliumi:

[17:3](#) Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen kristuksen.

Kolmiyhteisen jumalan oppia ja pyhän hengen olemista Jumalan kolmas persoona on puolustettu mm. siten, että Jumalan henki liikkui alussa veden päällä (1Moos 1:2). Tässä ei kuitenkaan sanota sitä, että Jumala on kolmiyhteinen tai että Jumalan kaikki kolme persoonaa ovat tasavertaisia "jumalana", eikä mitään muutakaan kolmiyhteisen jumalan opin virheellistä väitettä. Siinä sanotaan yksinkertaisesti se, että Jumalan henki liikkui vetten päällä.

Ei ole ihme, että Jumalan henki liikkui alussa vetten päällä, sillä Jumalan henki tutkii jopa Jumalan syvyydet, joten ei ole mitään outoa siitä, että Jumala tutki hengellään niitä syvyyksiä, merta ja maata meren alla, jotka hän luonut oli (1Kor 2:10-16). Jumalan hengen liikkumisella vetten päällä kuvataan myös Jumalan voimaa hänen luomistöissään ja elämän antamista elottomalle aineelle, mikä tapahtui vasta sen jälkeen, kun Jumalan henki alkoi liikkua vetten päällä.

Jumalan henki ei ole persoona, joka olisi itsenäinen kaikkivaltias Jumala, niin kuin kolmiyhteisen jumalan opissa väitetään tai että se muodostaisi iän ja pojan kanssa kolmiyhteisen jumalan, niin kuin jotkut luulevat. Jumala ohjaa henkeään ja omistaa sen: Jumala käskee henkeään ja hänen henkensä menee. Miten siis voisi olla, että Jumalan henki on tasavertainen vallassa isän Jumalan kanssa, hänen, jonka henki pyhä henki on?

Jumala siis toimii palvelijoissaan ja historiassa henkensä kautta. Pyhä henki edustaa siten itseään Jumalaa eli isää, mutta ei ole isästä erillinen Jumalan kolmas persoona.

Minussakin on henki, mutta minun henkeni ei ole minusta erillinen oma persoonansa vaan se on minun henkeni, joka tutkii, mikä minussa ihmisessä on, ja kun minussa on myös Jumalan antama pyhä henki, niin minä voin tutkistella hengellisesti kaiken, mutta minua itseäni eivät muut pysty tutkistelemaan: vain minä itse ja Jumala voimme tutkia minua henkemme kautta.

2:5 Sillä enkelien alle hän ei alistanut tulevaa maailmaa, josta me puhumme.

2:6 Vaan joku on jossakin paikassa todistanut, sanoen: "Mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai ihmisen poika, että pidät hänestä huolen?"

2:7 Sinä teit hänet vähäksi aikaa enkeleitä halvemmaksi, kirkkaudella ja kunnialla sinä hänet seppelöitsit, ja sinä panit hänet hallitsemaan kättesi tekoja;

2:8 asetit kaikki hänen jalkojensa alle." Sillä, asettaessaan kaikki hänen valtansa alle, hän ei jättänyt mitään hänen allensa alistamatta. Mutta nyt emme vielä näe kaikkea hänen valtansa alle asetetuksi.

2:9 Mutta hänet, joka vähäksi aikaa oli tehty enkeleitä halvemmaksi, Jeesuksen, me näemme hänen kuolemansa kärsimyksen tähden kirkkaudella ja kunnialla seppelöidyksi, että hän Jumalan armosta olisi kaikkien edestä joutunut maistamaan kuolemaa.

Jumala ei ole alistanut tulevaa maailmaa enkelien alle. Paholainen ja hänen enkelinsä (riivaajat) ovat tästä syystä varmasti hyvin katkeria ja vihaisia ihmisiä ja tietysti meidän päämiestämme Jeesusta kohtaan. He eivät tahdo nöyryyä ihmisen valtaan vaan valehtelevat alistuvansa Jumalan valtaan, jos Jeesus olisi isän vertainen Jumala. Nyt Jumala on kuitenkin ilmoittanut meille selvästi sanassaan, että hän on alistava "tulevan maailman" ihmisen valtaan, joka on hänen poikansa Jeesus Kristus. Muista, että Jeesus on Jumalan poikanakin "vain" ihminen, ei jokin taivaallinen henkiolento, joka olisi tullut henkenä alas Marian kohtuun ja syntynyt ihmiseksi.

Monet kristityt eivät usko sitä, että Jeesus on yhä vielä ihminen, kun hän istuu isänsä oikealla puolella tämän valtaistuimella taivaassa. Monet eivät usko edes sitä, että Jeesus on ollut joskus ihminen. He luulevat, että Jeesus vain näyttää ihmiseltä, mutta on todellisuudessa "Jumala ihmisen ruumiissa". Johannes kirjoitti varoituksen sanansa juuri tällaisista eksyttäjistä, ei niistä, jotka tunnustavat Jeesuksen kristukseksi ja Jumalan pojaksi, joka on lihassa tullut eli joka on ihminen (Luuk 1:35; Matt 16:16; 1Joh 2:2-28; 4:1-5:3; 2Joh 1:7-11).

Jeesus puhuu meille vielä Ilmestyskirjan viimeisillä lehdillä. Hän sanoo enkelinsä kautta näin:

Ilmestyskirja:

22:16 Minä, Jeesus, lähetin enkelini todistamaan näitä teille seurakunnissa. Minä olen Daavidin juurivesa ja hänen suvustansa, se kirkas kointähti."

"Daavidin juurivesalla" tarkoitetaan sitä, että Jeesus on kuningas Daavidin jälkeläinen alenevassa polvessa. Jumala on luvannut Daavidille, että hänen kupeidensa hedelmä (ihminen) on istuva hänen valtaistuimellaan ikuisesti, loputtomiin (2Sam 7:12-16). Jesaja sanoi tulevan messiaan olevan ihminen, ei Jumala (Jes 9:5-6 poikalapsi, joka korotetaan mahtavaksi hallitsijaksi eli väkeväksi jumalaksi; 11:1, 10.), vaikka hän isänsä Jahven nimessä ja kaikella arvovallalla tuleekin hallitsemaan pakanakansoja rautaisella valtikalla (Ilm 19:11-21), ja on korotettu nyt kaikkien luotujen herraksi ja jumalaksi, jopa enkelien yläpuolelle (1Piet 3:22).

Jeesuksella on yhä vielä ja ikuisesti oleva isä ja Jumala, joka on häntä ylempi vallassa ja voimassa ja kunnia ja kirkkaudessa, ikuisesti (Ilm 4-5). Tämä isä asuu pojassa ja on näkymätön: siksi häntä ei nähdä Ilmestyskirjan lopussa valtaistuimella (Ilm 22:1-5). Me näemme silloin vain Jeesuksen istuvan isänsä valtaistuimella ja ymmärrämme "hengen silmin", että isä asuu ja on hänessä (Joh 14:9-11; vrt. Joh 1:18; 1Tim 6:13-16; 1Joh 4:12; 3Joh 1:11). Me saamme nähdä Jumalan, mutta Jeesus ei itse ole se Jumala, joka hänessä on ja asuu! Jumala asuu samalla tavalla meissä Jumalan lapsissa ja pysyy meissä, kun uskomme, että Jeesus Kristus on Jumalan poika (1Joh 4:1-15; Joh 20:31).

Jos joku kieltää sen, että Jeesus on ihminen, niin miten hänellä voi olla sovitus synneistä ja iankaikkinen lunastus? Raamattu kuvaa sovitusnimenomaan siten, että Jeesus on kärsinyt ihmisenä kuoleman ja noussut ihmisenä ylös kuolleista, niin että tämän ihmisen vanhurskauden teon kautta meidät on sovitettu isälle Jumalalle ja tulleet iankaikkisesti täydellisiksi karitsan ruumiin ja veren uhrin kautta (1Tim 2:3-7; Room 5:11-21; 1Kor 15:1-58; Hebr 10:1-24 ja koko kirje, niin kuin tulemme huomaamaan). Huomaa, että kaikki profetiatkin todistavat Jeesuksen kärsineen ihmisenä ja sovittaneen ihmisenä meidät Jumalalle! (1Moos 3:15; Psa 2; 22; 45; 69; 110; Jes 53)

"Tulevalla maailmalla" (Hebr 2:5) tarkoitetaan kristuksen toisen tulemuksen jälkeistä aikaa, kun hän hallitsee pakanakansoja rautaisella valtikalla (Ilm 19:11-21). Sen jälkeen tulee viimeinen tuomio ja siitä alkaa ikuisuus, jossa ei ole enää kuolemaa eikä kirousta synnin tähden (Ilm 20-22).

Monien ihmetys on varmasti suuri, kun Kristus paljastuu ylösnousseksi ihmiseksi, jonka Jumala on korottanut enkelien ja kuningasten ja herrojen ja kaikkien valtioiden yläpuolelle, kun hän istuu Jumalan ja karitsan valtaistuimella, ja hänen nimensä on valittujen ja pyhien otsissa, hänen isänsä nimi ja hänen uusi oma nimensä (Ilm 22:1-5; vrt. Ilm 3:12). Tämä nimi on kirjoitusten perusteella Jahve, sillä se on uuden Jerusalemin nimen osa Jeremian kirjassa (Jer 33:16 "ja nimi jolla sitä kutsutaan on Jahve tshedkenaa", joka on suomeksi "Jahve on meidän vanhurskautemme") ja me valitut olemme se uusi Jerusalemin eli kristuksen morsian, joka laskeutuu alas taivaasta maan päälle

(ensin meidät temmataa ylös pilviin herraa vastaan, 1Tess 4:13-17; 1Kor 15:34-58; 2Kor 11:1-3; Ilm 19:4-9; 21).

Jumala on tehnyt Jeesuksen hetken ajaksi enkeleitä halvemmaksi (Hebr 2:8-9), sillä ihminen on arvossa enkeleiden alapuolella, ja Jeesus syntyi ihmiseksi. Tässä ei ole mitään viittausta siihen, että Jeesus olisi ollut ennen syntymäänsä isän luona taivaassa enkelien yläpuolella oleva herra ja jumala. Tässä on hyvin yksinkertainen ilmaisu, jolla viitataan Jeesukseen kärsivänä ihmisenä, jonka Jumala on sitten hänen kärsimystensä johdosta korottanut enkelien ja kaikkien luotujen yläpuolelle kirkkaudessa. Yksinkertaista Jumalan sanaa, mutta totta.

Jumala on antanut Jeesukselle kaiken vallan taivaassa ja maan päällä (Matt 28:18), mutta me emme näe vielä kaikkea hänen valtansa alle alistetuksi (Hebr 2:8). Maailmassa on vielä paljon ihmisiä ja enkeleitä (riivaajia), jotka eivät suostu alistumaan ihmisen kristuksen Jeesuksen valtaan. Tämä kapina Jeesusta vastaan jatkuu siihen asti, kunnes Jumala, Jeesuksen isä, alistaa kaiken hänen poikansa valtaan (1Kor 15:27-28). Vasta sen jälkeen kuolema on voitettu ja me saamme nähdä Jeesuksen sellaisena kuin hän on (1Joh 3:2).

2:10 Sillä hänen, jonka tähden kaikki on ja jonka kautta kaikki on, sopi, saattaessaan paljon lapsia kirkkauteen, kärsimysten kautta tehdä heidän pelastuksensa päämies täydelliseksi.

Tässä sanotaan selvästi, että kaikki on olemassa Jumalan tähden ja hänen kauttaan (vrt. Room 11:33-36, jossa sanotaan Jumalan luoneen kaiken). Isä Jumala on siis luonut kaiken, mitä on, ei poika. Ja tämä Jumala on tehnyt meidän pelastuksemme päämiehen täydelliseksi. Tässäkin sanotaan Jeesusta ihmiseksi, ei Jumalaksi.

2:11 Sillä sekä hän, joka pyhittää, että ne, jotka pyhitetään, ovat kaikki alkuisin yhdestä. Sen tähden hän ei häpeä kutsua heitä veljiksi,

Kaikki ovat alkuisin isästä Jumalasta, myös poika, johon sana "hän" tässä viittaa (1Kor 11:12; 8:4-6 tässä kohdassa isä on se "yksi" Jumala, ja poika on herra kristus, poika ei ole siis "yksi Jumala" eivätkä isä ja poika ja pyhä henki ole yhdessä "yksi Jumala", niin kuin monet luulevat, vrt. Efe 1:17; 3:14). Koska poika on alkuisin isästä, niin miten hän voisi olla samanlainen Jumala kuin isä on? Isällä ei ole alkua eikä loppua, mutta pojalla on selvästi alku ja hän on ihminen, toisin kuin hänen isänsä, joka on yksin ainoa totinen Jumala.

Jeesus ei häpeä kutsua pyhitettyjä miehiä veljikseen. Jos hän ei olisi ihminen vaan olisi Jumala, niin sanoisiko Jumala ihmisiä veljikseen?

2:12 kun hän sanoo: "Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, ylistän sinua seurakunnan keskellä";

2:13 ja taas: "Minä panen uskallukseni häneen"; ja taas: "Katso, minä ja lapset, jotka Jumala on minulle antanut!"

Jakeessa 12 on viittaus Psalmiin 22, joka kertoo edeltä käsin kristuksen kärsimyksistä ristillä. Jeesus kuvataan siinä pelkästään ihmisenä, jonka Jumala isä on.

Jakeessa 13 on ensin viittaus 2Sam 22:3, jossa Daavid juoksee isän Jumalan turvaan, ja sen jälkeen on siteerattu Jesajan kirjan 8. lukua, josta lainaan vähän pidemmän pätkän tähän.

Jesaja:

8:13 Jahve tsavaot (Herra Sebaot) pitääkää pyhänä, häntä te peljätäkää ja kauhistukaa.

8:14 Ja hän on oleva pyhäkkö, hän loukkauskivi ja kompastuksen kallio molemmille Israelin huonekunnille, paula ja ansa Jerusalemin asukkaille.

8:15 Monet heistä kompastuvat ja kaatuvat ja ruhjoutuvat, monet kiedotaan ja vangitaan.

8:16 Sido todistus talteen, lukitse laki sinetillä minun opetuslapsiini."

8:17 Niin minä odotan Jahvea, joka kätkee kasvonsa Jaakobin heimolta, ja panen toivoni häneen.

8:18 Katso, minä ja lapset, jotka Jahve on minulle antanut, me olemme Jahven tsavaotin merkkeinä ja ihmeinä Israelissa, hänen, joka asuu Siionin vuorella.

8:19 Ja kun he sanovat teille: "Kysykää vainaja- ja tietäjähengiltä, jotka supisevat ja mumisevat", niin eikö kansa kysyisi Jumalaltansa? Kuolleiltako elävien puolesta?

Tämä on mielenkiintoinen kohta Raamatussa, sillä tässä puhutaan Jahve Tsavaot'sta (Herra Sebaot) ja Jahvesta samassa jaksossa. Lienee selvää, että Jahve Tsavaot tarkoittaa Jumalan poikaa Jeesusta jakeissa 8 ja 18, koska hän on loukkauskivi ja kompastuksen kallio Uuden testamentin mukaan (Matt 21:42-46; 1Piet 2:1-8). Mutta Jahve tarkoittaa tässä isää, joka on siten tämän Jahve Tsavaot'in Jumala, aivan samalla tavalla kuin meidän taivaallinen isämme on Jeesuksen kristuksen Jumala ja isä. Muistakaamme vielä, että Jahve Tsavaot voi olla myös enkeli, joten se, että Jeesusta kutsutaan sillä nimellä, ei tee hänestä isän veroista Jumalaa (Joos 5:13, 14)

Sitten tässä kohdassa näyttäisi olevan selvä viittaus katoliseen kirkkoon ja sen eksytykseen. Heillä on tapana rukoilla vainajahenkiä ja pyytää heiltä esirukousta puolestaan (pyhimysten ja neitsyt Marian rukoilu). Sitten tässä voisi olla viittaus riivaajahenkiin, jotka sopertavat siansaksaa ja mumisevat. Jesaja puhuu heistä lisää luvussa 29 jakeesta 4 alkaen. Siinä on kuvaus nykyisen ajan "Pyhän Hengen" uudistuksesta, uuden viinin liikkeestä ja muusta äärikarismaattisesta eksytyksestä, joka on levinnyt myös katoliseen kirkkoon vapaiden suuntien lisäksi.

He päästelevät outoja eläinten ääniä ja käärmeen suihin, toistavat yhtä tavua tai mumisevat kuin vainajat, ja sanovat sitä kielillä puhumisen armolahjaksi häväisten siten Jeesuksen nimen. Huomaa, että nämä kolmiyhteiseen jumalaan uskovat "hengelliset" uskovat eivät ymmärrä kirjoituksia: ne on lukittu heiltä. Tässä on selvä kuva kolmiyhteiseen jumalaan uskovista eksytyksen hengessä vaeltavista ihmisistä, joista Raamattu tällä tavalla monessa kohdassa ennustaa (vrt. 2Tess 2; 2Kor 11:1-4; Ilm 13:11-18; 16:13ss.; 19:19-21 ja katso kuka on korottanut itsensä Jumalan vertaiseksi, vaikka on ihminen, Jes 14:1-27; Hes 28:1-19 ja ensimmäisen Adamin synty, 1Moos 3:5, 22 ja toisen Adamin eli toisen ihmisen ja viimeisen ihmisen eli voidellun Jeesuksen ihmisyys ja vanhurskauden teko, jolla on kuitattu ensimmäisen ihmisen ja hänen jälkeläistensä syntivelka, Room 5:12-21; 1Tim 2:3-7; 1Kor 15:1-58 ja koko heprealaiskirje).

Jesajan 8:18 ja Heprealaiskirjeen 2:13 mukaan isä Jumala on antanut Jeesukselle veljiksi ne Jumalan lapset, jotka uudestisyntyneinä Jumalan hengessä vaeltavat ja toinen toistaan rakastavat (vrt. Matt 12:48-50). Se näkyy ja kuuluu myös heidän sanoistaan ja käytöksestään, niin että heistä tulee kristuksen merkkejä ja ihmeitä seurakunnassa, ja lopulta koko maailmassa, kun kristus saapuu (2Tess 1; Kol 1:27).

Jumalan lapsen käytökseen ei kuulu tuomita kristuksen ruumiin ulkopuolelle opillisissa asioissa erehtynyttä, mutta veljiään rakastavaa uskovaa, joka tunnustaa Jeesuksen Jumalan poikanakin vain ihmiseksi ja sen lisäksi "herrakseen ja jumalakseen" (näin sanotaan ihmisestä, jonka Jumala on korottanut kaikkien luotujen yläpuolelle, vrt. 2Moos 4:16; Psa 82:1, 6 ihmiset ovat elohimeja, jumalia), mutta uskoo myös sen Raamatun sanan, että Jeesuksen kristuksen "herra ja Jumala" on meidän isämme ja "Jeesuksen kristuksen Jumala ja isä" (Joh 17:3; 20:17; Efe 1:3; Ilm 3:12; Jda 1:24-25; Room 16:25-27) ja näin ikuisesti ilman loppua.

Jakeesta Hebr 2:11 lähtien persoonapronomini "hän", joka ei häpeä kutsua meitä veljiksi, on Jeesus. Tämä Jeesus julistaa isän nimeä veljilleen (ks. Joh 17:6, 11, 26). Isän nimi on Jahve ja se on voimallinen nimi, mutta nimi Jeesus on kreikankielinen käännös hepreankielisestä nimestä Yeshua (Jeshua), joka on suomeksi "Jahvessa on pelastus". Jeshuan pidempi muoto hepreaksi on Jehoshua (Yehoshua), joka on suomeksi "Jahve pelastaa". Tämän vuoksi Jeesuksen nimi on tärkeä, sillä pelastusta ei ole missään muussa nimessä kuin Jeesuksen kristuksen, Nasaretilaisen nimessä (Apt 4:10-12). Se nimi on jopa niin tärkeä, että Filippus julisti evankeliumia Jeesuksen kristuksen nimestä (Apt 8:12).

Herra Jeesus käski saarnata evankeliumia kaikille kansoille ja kastaa opetuslapsia hänen nimessään maailman aikojen täyttymykseen asti (Luuk 24:24-50; Matt 28:18-20 "isän ja pojan ja pyhän hengen nimeen" on myöhempi väärennös alkuperäisestä lähetyskäskystä, jonka mukaan meidän tulee tehdä opetuslapsia ja kastaa heitä "minun nimessäni" eli Jeesuksen kristuksen nimessä. Tämä tapa tehdä kaikki herran Jeesuksen kristuksen nimessä on selvästi ilmoitettu Apostolien teoissa ja heidän kirjeissään, Apt 2:38-41; 4:24-31; 8:12; 10:48; 19:1-5; Kol 3:17).

2:14 Koska siis lapsilla on veri ja liha, tuli hänkin niistä yhtäläisellä tavalla osalliseksi, että hän kuoleman kautta kukistaisi sen, jolla oli kuolema vallassaan, se on perkeleen, 2:15 ja vapauttaisi kaikki ne, jotka kuoleman pelosta kautta koko elämänsä olivat olleet orjuuden alaisia.

Jeesus syntyi ihmiseksi, mutta isä Jumala ei tullut ihmiseksi.

Pronomini "hän" jakeessa 14 tarkoittaa edelleen Jeesusta, niin kuin jakeesta 11 lähtien.

Jeesus on kukistanut kuolemansa kautta kuoleman ja kukistanut paholaisen, jolla oli kuolema vallassaan Jeesuksen ylösnousemukseen asti (2Tim 1:10; Ilm 1:17-18). Tällä tarkoitetaan sitä yksinkertaista asiaa, että kukaan ei ollut noussut ylös kuolleista ennen Jeesusta ja elänyt sen jälkeen ikuisesti. Profeetat Elias ja Elisa ja Jeesus ja apostolit ovat herättäneet kuolleista 7 tai 8 henkilöä, ja ehkä jotkut muutkin ovat nousseet hetkeksi ylös kuolleista, mutta Jeesus on kuolleista nousseiden esikoinen sen vuoksi, että hän ei kuole enää niin kuin nuo toiset ovat kuolleet, vaan hän elää iankaikkisesti eikä enää kuole (Hebr 7:24-25; 1Kor 15:12-28).

2:16 Sillä ei hän ota huomaansa enkeleitä, vaan Aabrahamin siemenen hän ottaa huomaansa.

Jeesus ei ota tykönsä langenneita enkeleitä vaan hän ottaa tykönsä Aabrahamin lapset, joita me pakanuudesta Jumalan tykö kääntyneet kristityt myös Jumalan armosta olemme (Gal 3:29). Koska langenneet enkelit ja paholainen tietävät, että Jumala ei ole heitä säästävä vaan on tuomitseva heidät

mitä ankarimmin, käyvät he nyt riivaajahenkinä seurakunnan kimppuun ja yrittävät pitkittää kristuksen tulemista valehtelemalla kaikenlaista seurakunnan sisällä, mutta etenkin katolisen eli yleisen uskontunnustuksen kautta kaikkialla kristikunnassa.

Katolisen uskontunnustuksen eli uskon kolmiyhteiseen jumalaan voivat kyllä tunnustaa nimeltään kristityt syntiset ja jumalattomat kirkon tilaisuuksissa, mutta Jumalan lapset pidättyvät jatkossa lausumasta yli kirjoitusten meneviä tunnustuksia, jotka ovat katolisen kirkon käsialaa, Baabelin oppeja.

2:17 Sen tähden piti hänen kaikessa tuleman veljiensä kaltaiseksi, että hänestä tulisi laupias ja uskollinen ylimmäinen pappi tehtävissään Jumalan edessä, sovittaakseen kansan synnit.

2:18 Sillä sen tähden, että hän itse on kärsinyt ja ollut kiusattu, voi hän kiusattuja auttaa.

Jakeen 17 mukaan Jeesus on täydellisesti ihminen, sellainen kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä, sillä hän ei langennut koskaan syntiä tekemään. Tässäkin suhteessa Jeesuksen ihmisuus on erittäin tärkeä, koska hän on ihmisenä esikuva meille, että emme syntiä tekisi.

Jos Jeesus olisi ollut "Jumala ihmisen ruumiissa", niin pidättyminen synnistä olisi ollut hänelle lasten leikkiä, mutta nyt, koska hän on täysin ihminen, piti hänen kestää kaikki paholaisen salakavalat juonet ja viettelykset ja kiusaukset ilman lankeemuksia hamaan ristinkuolemaan asti. Muutoin hänen ruumiinsa ja verensä uhri ei olisi voinut tuoda meille sovitusta, sillä vain täydellisen puhdas ja synnitön uhrikaritsa voi sovittaa meidät isän Jumalan kanssa ja tuoda iankaikkisen lunastuksen.

Jeesus ei ollut ylimmäinen pappi vielä eläessään maan päällä, mutta hänestä tuli sellainen sitä kautta, että hän uhrasi itsensä Jumalalle. Jumala korotti hänet sen jälkeen ylimmäiseksi papiksi, kun oli herättänyt hänet ylös kuolleista ja koska Jeesus on nyt kuolemattomassa ja katoamattomassa ja kirkastetussa ruumiissa isän tykönä taivaassa, pysyy hän ylimmäisenä pappina iankaikkisesti (Hebr 7:23-28). Sitä katoamaton pappeus tarkoittaa. Se tarkoittaa myöskin sitä, että Jeesus Kristus on oleva ikuisesti alamainen isälleen, koska ylimmäinen pappi on aina ihminen ja alamainen Jumalalle, jota hän palvelee. Heprealaiskirjeen 13:8 vahvistaa, että Jeesus Kristus ei koskaan muutu ja on siten ikuisesti ylimmäinen pappi, isälleen alamainen.

Koska Jeesus on täydellinen ihminen, on hän kärsinyt ja ollut kiusattu niin kuin ihminen vain voi olla. Jumala ei ole kenenkään kiusattavissa eikä hän ketään kiusaa, joten Jeesus ei voi olla "Jumala ihmisen ruumiissa": hän on ihminen Kristus Jeesus (Jaak 1:13; 1Tim 2:5).

Hebrealaiskirje:

3:1 Sen tähden, pyhät veljet, jotka olette taivaallisesta kutsumuksesta osalliset, kiinnittäkää mielenne meidän tunnustuksemme apostoliin ja ylimmäiseen pappiin, Jeesukseen,

3:2 joka on uskollinen asettajalleen, niin kuin Mooseskin oli "uskollinen koko hänen huoneessansa."

Meidän tunnustuksemme apostoli ja ylimmäinen pappi on Jeesus. Nimityksiä "apostoli" ja "ylimmäinen pappi" ei käytetä koskaan Jumalasta, joten Jeesus ei ole ollut isän vertainen Jumala sillä hetkellä, kun heprealaiskirje kirjoitettiin.

3:3 Sillä hänen on Moosekseen verraten katsottu ansaitsevan niin paljoa suuremman kirkkauden, kuin huoneen rakentajan kunnia on suurempi kuin huoneen.

3:4 Sillä jokainen huone on jonkun rakentama, mutta kaiken rakentaja on Jumala.

3:5 Ja Mooses tosin oli "palvelijana uskollinen koko hänen huoneessansa", todistukseksi siitä, mikä vastedes piti sanottaman,

3:6 mutta kristus on uskollinen poikana, hänen huoneensa haltijana; ja hänen huoneensa olemme me, jos loppuun asti pidämme vahvana toivon, rohkeuden ja kerskauksen.

Jumala on kaiken rakentaja, myös sen asumuksen, joka meillä on oleva hänen tykönään taivaissa (2Kor 5:1) ja uudessa maassa, jossa vanhurskaat saavat asua (Ilm 21-22). Kristus ei ole tässä Jumalan asumuksen rakentaja eli Jumala vaan hän on Jumalan huoneen haltija ("yli talon hänen"), sen "herra", mutta hänen herransa on tietysti isä Jumala, hänen Jumalansa ja meidän Jumalamme (Joh 20:17). Ja hänen huoneensa olemme me, Jumalan lapset, sillä me rakennamme Jumalan huoneeksi pyhässä hengessä, ja se huone on profeettojen ja apostolien perustukselle (opetukselle, sanoille) rakennettu, kulmakivenä itse kristus Jeesus (Joh 20:17; Efe 2:19-22; Ilm 3:12; 21:10-27).

Jos kuitenkin rakennamme muista aineksista Jumalan asumusta kuin profeettojen, apostolien ja Jeesuksen sanoista, niin meidän rakennuksemme on palava kristuksen tuomioistuimen edessä, sillä Jumalan sana on kuluttava tuli, mutta sielu on silti pelastuva ikään kuin tulen läpi (1Kor 3:11-17). Älkäämme sen vuoksi langettako mitään tuomiota veljistä ennen kuin aika on ja saapuu hän, jonka edessä meidän jokaisen on tehtävä tili sen mukaan mitä olemme ruumiissa ollessamme tehneet, joko hyvää tai pahaa (2Kor 5:10).

3:7 Sen tähden, niin kuin pyhä henki sanoo: "Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä,

3:8 älkää paaduttako sydämiänne, niin kuin teitte katkeroituksessa, kiusauksen päivänä erämaassa,

3:9 jossa teidän isänne minua kiusasivat ja koettelivat, vaikka olivat nähneet minun tekojani neljäkymmentä vuotta;

3:10 sentähden minä vihastuin tähän sukupolveen ja sanoin: 'Aina he eksyvät sydämessään'; mutta he eivät oppineet tuntemaan minun teitäni;

3:11 ja niin minä vihassani vannoin: 'He eivät pääse minun lepoonni.'"

3:12 Katsokaa, veljet, ettei vain kenelläkään teistä ole paha, epäuskoinen sydän, niin että hän luopuu elävästä Jumalasta,

3:13 vaan kehottakaa toisianne joka päivä, niin kauan kuin sanotaan: "tänä päivänä", ettei teistä kukaan synnin peittämänä paatuisi;

3:14 sillä me olemme tulleet osallisiksi Kristuksesta, kunhan vain pysymme luottamuksessa, joka meillä alussa oli, vahvoina loppuun asti.

3:15 Kun sanotaan: "Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne, niin kuin teitte katkeroituksessa",

3:16 ketkä sitten, vaikka kuulivat, katkeroittivat hänet? Eivätkö kaikki, jotka olivat Mooseksen johdolla lähteneet Egyptistä?

3:17 Mutta keihin hän oli vihastunut neljäkymmentä vuotta? Eikö niihin, jotka olivat syntiä tehneet, joiden ruumiit kaatuivat erämaahan?

3:18 Ja keille hän vannoi, etteivät he pääse hänen lepoonsa? Eikö tottelemattomille?

3:19 Ja niin me näemme, että he epäuskon tähden eivät voineet siihen päästä.

"Pyhä henki" ei puhu tässä Jumalan kolmantena persoonana vaan Jumala on puhunut pyhän hengen kautta, palvelijoidensa profeettojen ja poikansa Jeesuksen suun kautta, ja sitä Jumalan sanaa tässäkin lainataan (vrt. Apt 1:2, 16; 4:25; 2Sam 23:1-4; Hebr 1:1). Tässä on viitattu Psalmiin 95, jossa kuvataan Jahvea luojana ja paimenena, joka paimentaa kansaansa ja on yli kaikkien jumalien (enkelten). Isää Jumalaa sanotaan paimeneksi muuallakin Raamatussa (Hes 34:30-31), joten se, että myös Jeesus sanoo itseään hyväksi paimeneksi, ei tee hänestä isän vertaista Jumalaa, tai Jumalaa ensinkään: Jeesus on Jumalan poika, mutta ei Jumala (Joh 10; 20:31). Jeesus on saanut kaiken isältään ja on tästä riippuvainen vielä tuomitessaan tätä maailmaa, joten Jeesus ei ole Jumala (Joh 5:17-30).

Hebrealaiskirje:

4:1 Varokaamme siis, koska lupaus päästä hänen lepoonsa vielä pysyy varmana, ettei vain havaittisi kenenkään teistä jääneen taipaleelle.

4:2 Sillä hyvä sanoma on julistettu meille niin kuin heillekin; mutta heidän kuulemansa sana ei heitä hyödyttänyt, koska se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen kuulivat.

4:3 Sillä me pääsemme lepoon, me, jotka tulimme uskoon, niin kuin hän on sanonut: "Ja niin minä vihassani vannoin: 'He eivät pääse minun lepooni'", vaikka hänen tekonsa olivat valmiina maailman perustamisesta asti.

4:4 Sillä hän on jossakin sanonut seitsemännestä päivästä näin: "Ja Jumala lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikista teoistansa";

4:5 ja tässä taas: "He eivät pääse minun lepooni."

4:6 Koska siis varmana pysyy, että muutamat pääsevät siihen, ja ne, joille hyvä sanoma ensin julistettiin, eivät päässeet siihen tottelemattomuuden tähden,

4:7 niin hän taas määrää päivän, "tämän päivän", sanomalla Daavidin kautta niin pitkän ajan jälkeen, niin kuin ennen on sanottu: "Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne."

4:8 Sillä jos Joosua olisi saattanut heidät lepoon, niin hän ei puhuisi toisesta, sen jälkeisestä päivästä.

4:9 Niin on Jumalan kansalle sapatinlepo varmasti tuleva.

4:10 Sillä joka on päässyt hänen lepoonsa, on saanut levon teoistaan, hänkin, niin kuin Jumala omista teoistansa.

4:11 Ahkeroikaamme siis päästä siihen lepoon, ettei kukaan lankeaisi seuraamaan samaa tottelemattomuuden esimerkkiä.

Vaikka me olemme päässeet lepoon töistämme (emme pelastu tekojen kautta, joten emme edes yritä pelastaa itse itseämme, Matt 11:28-30), niin odotamme silti vielä suurempaa lepoa herran luona, tämän yhden elämän jälkeen, kun ahkeroimme tehdä sitä, mikä on hyvää ihmisten ja Jumalan edessä, jotta muutkin saisivat pelastuksen Jumalan armosta meidän kanssamme. Me ahkeroimme siis sen vuoksi, että toisetkin pelastuisivat todistuksemme sanan kautta ja saisimme siten mahdollisimman paljon väkeä karitsan häihin (Matt 22:1-14; Ilm 19:4-10).

4:12 Sillä Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka ja tunkee lävitse, kunnes se erottaa sielun ja hengen, nivelet sekä ytimet, ja on sydämen ajatusten ja aivoitusten tuomitsija;

4:13 eikä mikään luotu ole hänelle näkymätön, vaan kaikki on alastonta ja paljastettua hänen silmiensä edessä, jolle meidän on tehtävä tili.

Jeesuksen kupeella on nimi "Jumalan sana", kun hän saapuu tuomitsemaan eläviä ja kuolleita (Ilm 19:13). Jumalan sana paljastaa ihmisen salaisimmatkin ajatukset ja tuomitsee ne. Jeesus sanoikin lihansa päivinä, että

"Ja jos joku kuulee minun sanani eikä niitä noudata, niin häntä en minä tuomitse; sillä en minä ole tullut maailmaa tuomitsemaan, vaan pelastamaan maailman. Joka katsoo minut ylen eikä ota vastaan minun sanojani, hänellä on tuomitsijansa: se sana, jonka minä olen puhunut, se on tuomitseva hänet viimeisenä päivänä. Sillä en minä itsestäni ole puhunut, vaan isä, joka on minut lähettänyt, on itse antanut minulle käskyn, mitä minun pitää sanoman ja mitä puhuman. Ja minä tiedän, että hänen käskynsä on iankaikkinen elämä. Sen tähden, minkä minä puhun, sen minä puhun niin, kuin isä on minulle sanonut." (Joh 12:47-50)

Jeesus sai sanansa isältä (Joh 17:8), sillä isä puhui hänen kauttaan (Hebr 1:2; Joh 14:9-11) ja ne, jotka eivät tottele Jumalan sanaa kuultuaan sen, tulevat tuomituksi sen sanan kautta. Tuomiovallasta Jeesus sanoi, että hän on saanut sen isältään niin kuin myös elämän ja kaiken muunkin, mitä hänellä on, jotta hänellä olisi elämän itsessään ja hän voisi antaa iankaikkisen elämän niille, jotka hänen kauttansa isän tykö tulevat (Joh 5:17-30; isä yksin on totinen Jumala ja iankaikkinen elämä, ei poika, jonka hän on lähettänyt, Joh 17:3; 1Joh 5:20).

Jeesus tuomitsee eläviä ja kuolleita isän tahdon mukaan, ei oman tahtonsa mukaan. Ja ne sanat, jotka isä on puhunut poikansa kautta, ovat tuomitseva niitä, jotka eivät ole hänen sanojaan totelleet (vrt. Joh 14:12-28). Ylimmäinen tuomari on siis isä Jumala, mutta hän panee tuomion täytäntöön poikansa kautta (1Piet 1:17; Apt 17:31).

Johanneksen evankeliumi:

5:17 Mutta Jeesus vastasi heille: "Minun Isäni tekee yhäti työtä, ja minä myös teen työtä."

5:18 Sen tähden juutalaiset vielä enemmän tavoittelivat häntä tappaaksensa, kun hän ei ainoastaan kumonnut sapattia, vaan myös sanoi Jumalaa Isäksensä, tehden itsensä Jumalan vertaiseksi.

5:19 Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: Poika ei voi itsestänsä mitään tehdä, vaan ainoastaan sen, minkä hän näkee Isän tekevän; sillä mitä Isä tekee, sitä myös Poika samoin tekee.

5:20 Sillä Isä rakastaa Poikaa ja näyttää hänelle kaikki, mitä hän itse tekee; ja hän on näyttävä hänelle suurempia tekoja kuin nämä, niin että te ihmettelette.

5:21 Sillä niin kuin Isä herättää kuolleita ja tekee eläviksi, niin myös Poika tekee eläviksi, ketkä hän tahtoo.

5:22 Sillä Isä ei myöskään tuomitse ketään, vaan hän on antanut kaiken tuomion Pojalle,

5:23 että kaikki kunnioittaisivat Poikaa, niin kuin he kunnioittavat Isää. Joka ei kunnioita Poikaa, se ei kunnioita Isää, joka on hänet lähettänyt.

5:24 Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka on minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä, eikä hän joudu tuomittavaksi, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään.

5:25 Totisesti, totisesti minä sanon teille: aika tulee ja on jo, jolloin kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen, ja jotka sen kuulevat, ne saavat elää.

5:26 Sillä niin kuin Isällä on elämä itsesssänsä, niin hän on antanut elämän myös Pojalle, niin että myös hänellä on elämä itsesssänsä.

5:27 Ja hän on antanut hänelle vallan tuomita, koska hän on Ihmisen Poika.

5:28 Älkää ihmetelkö tätä, sillä hetki tulee, jolloin kaikki, jotka haudoissa ovat, kuulevat hänen äänensä

5:29 ja tulevat esiin, ne, jotka ovat hyvää tehneet, elämän ylösnousemukseen, mutta ne, jotka ovat pahaa tehneet, tuomion ylösnousemukseen.

5:30 En minä itsestäni voi mitään tehdä. Niin kuin minä kuulen, niin minä tuomitsen; ja minun tuomioni on oikea, sillä minä en kysy omaa tahtoani, vaan hänen tahtoaan, joka on minut lähettänyt.

Hebrealaiskirje:

4:14 Kun meillä siis on suuri ylimmäinen pappi, läpi taivasten kulkenut, Jeesus, Jumalan poika, niin pitäkäämme kiinni tunnustuksesta.

4:15 Sillä ei meillä ole sellainen ylimmäinen pappi, joka ei voi sääliä meidän heikkouksiämme, vaan joka on ollut kaikessa kiusattu samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä.

4:16 Käykäämme sen tähden uskalluksella armon istuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon, avuksemme oikeaan aikaan.

Milloin Jeesus kulki läpi taivasten? Kirjoittaja viittaa tässä selvästi Jeesuksen kuolleista ylösnousemisen jälkeiseen tapahtumaan, ei aikaan ennen maailman perustamista, niin kuin jotkut ovat luulleet. Kirjoittaja on johdonmukainen läpi koko kirjeensä. Hän kertoo Jeesuksen elämästä ihmisenä ristinkuolemaan asti ja sitä seuranneesta korotuksesta ylimmäisen papin tehtävään Jumalan poikana.

Kaikkeudessa on kolme taivasta. Ensimmäinen taivas on ilmakehä, jossa pilvet ovat. Jeesus otettiin opetuslasten nähden ylös ensimmäiseen taivaaseen ja hän katosi pilven taakse (Apt 1:9-11). Toinen taivas on avaruus, jossa aurinko, tähdet ja kuu ovat (1Moos 1:14-17; Efe 6:12). Jeesus on kulkenut siis niidenkin läpi matkallaan isän tykö. Kolmas taivas on Jumalan paratiisi, jonne muuan mies temmattiin Paavalin todistuksen mukaan (2Kor 12:1-4).

Näin huomaamme, että Jeesus on kulkenut Jumalan poikana ylösnousemuksensa jälkeen läpi taivasten isän tykö. Tässä ei ole mitään viittausta hänen syntymiseensä äidistään Mariasta, niin että hän olisi tullut henkenä alas taivaasta ja kiinnittynyt Marian munasoluun tämän kohdussa. Tällainen ajatus on katolinen satu ja ihmisen mielikuvituksen tulosta, mutta ei Raamatun kirjoitusten ilmoittama totuus Jeesuksen syntymisestä.

Tulkinta, jonka mukaan tässä on puhuttu Jeesuksen tulemisesta Marian kohtuun "läpi taivasten" ei sovi lainkaan asiayhteyteen, sillä kirjoittaja puhuu nyt Jeesuksen korotetuksi tulemisesta ja ylimmäisen papin tehtävästä isän tykönä taivaassa.

Jakeessa 15 viitataan jälleen voimakkaasti Jeesuksen ihmisyyteen, sillä hän kärsi "lihansa päivinä" juutalaisilta paljon ja tuli ristiinnaulituksi heidän yllytyksestään, kun he antoivat hänet maaherra Pontius Pilatuksen tuomittavaksi väärin perustein ja tekaistuvin todistein. Vaikka Jeesusta kiusattiin loppuun saakka, ei hän langennut syntiin. Hän olisi voinut astua alas ristiltä, kun häntä pilkattiin ja hänen päällensä syljettiin, mutta vain siten, että olisi pyytänyt isäänsä lähettämään enkeleitä avukseen (tai muulla isän Jumalan puuttumisella tapahtumiin, Matt 26:39, 52-56; 27:40-42). Jos

hän olisi tehnyt siten, olisi hän rikkonut isän tahtoa vastaan ja syntimme olisivat jääneet sovittamatta.

Kiitos Jumalalle, Jeesus ei kuitenkaan noudattanut omaa tahtoaan vaan oli kuuliainen hamaan ristinkuolemaan saakka ja niin hänestä tuli uuden liiton Jumalan kansan ylimmäinen pappi sovittuaan sitä ennen ihmisenä ruumiinsa ja verensä uhrin kautta meidät isän Jumalan kanssa.

Hebrealaiskirje:

5:1 Sillä jokainen ylimmäinen pappi, ollen ihmisten joukosta otettu, asetetaan ihmisten puolesta toimittamaan sitä, mikä Jumalalle tulee, uhraamaan lahjoja ja uhreja syntien edestä,

5:2 ja hän voi säälien kohdella tietämättömiä ja eksyviä, koska hän itsekin on heikkouden alainen,

5:3 ja tämän heikkoutensa tähden hänen täytyy, samoin kuin kansan puolesta, niin itsensäkin puolesta uhrata syntien edestä.

5:4 Eikä kukaan sitä arvoa itselleen ota, vaan Jumala kutsuu hänet niin kuin Aaroninkin.

5:5 Niinpä kristuskaan ei itse korottanut itseänsä ylimmäisen papin kunniaan, vaan hän, joka sanoi hänelle: "Sinä olet minun poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin";

5:6 niin kuin hän toisessakin paikassa sanoo: "Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan."

5:7 Ja lihansa päivinä hän väkevällä huudolla ja kyynelillä uhrasi rukouksia ja anomuksia sille, joka voi hänet kuolemasta pelastaa; ja hänen rukouksensa kuultiin hänen jumalanpelkonsa tähden.

5:8 Ja niin hän, vaikka oli poika, oppi siitä, mitä hän kärsi, kuuliaisuuden,

5:9 ja kun oli täydelliseksi tullut, tuli hän iankaikkisen autuuden aikaansaajaksi kaikille, jotka ovat hänelle kuuliaiset,

5:10 hän, jota Jumala nimittää "ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan."

5:11 Tästä meillä on paljon sanottavaa, ja sitä on vaikea selittää, koska olette käyneet hitaiksi kuulemaan.

Vaikka tässä luvun alussa sanotaan, että Jeesusta edeltävät ylimmäiset papit on otettu "ihmisten joukosta", niin se ei tarkoita sitä, että Jeesus ei olisi ihminen. Raamattu todistaa kiistatta sen, että Jeesus on täysi ihminen, samanlainen kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä, ja siitä myös heprealaiskirjeen kirjoittaja on aiemmin puhunut. Raamattu ja kirjoittaja ei ole ristiriidassa itsensä kanssa ja tunnustaa siksi Jeesuksen kristukseksi, lihassa tulleeeksi Jumalan pojaksi, ihmiseksi syntyneeksi ja ihmisenä ikuisesti pysyväksi (Hebr 2:5-3:1; 7:17-28; 13:8).

On muuten erikoista, että monet nykyään "Jeesusta isäkseen" tunnustavat "kristityt" eivät tunnusta sitä, että Jeesus on ihminen, lihaan tullut kristus ja Jumalan poika. He väittävät ja luulevat sen sijaan, että Jeesus on "Jumala ihmisen ruumiissa". He suorastaan kirkuvat hengessään ja sen hengen vaikutuksesta, joka heissä vaikuttaa, jos joku sanoo Jeesusta ihmiseksi ja perustelee sen Raamatun avulla. Lienevätkö he niitä antikristuksia ja villitsijöitä, jotka valheen hengen vaikutuksesta suuttuvat, jos Raamatusta tuodaan ilmi todistusta siitä Jeesuksesta, joka on sovittanut meidät isän kanssa, sen sijaan, että todistettaisiin "toisesta Jeesuksesta", joka on korottanut itsensä vastoin kirjoituksia isän vertaiseksi Jumalaksi ja on siten antikristus? (1Joh 2:18-28; 4:1-5:14; 2Joh 1:7-11; 2Tess 2; 2Kor 11:4; Jes 14:1-27; Hes 28:1-19)

Heprealaiskirjeen kirjoittaja erottaa tässä jaksossa ja siitä eteenpäin toisistaan kuolevaiset ihmiset, jotka toimivat Jumalan kansan ylimmäisinä pappeina vanhan liiton aikana (ihmisten joukosta otetut ylimmäiset pappit), ja Jumalan pojan Jeesuksen kristuksen, josta on tullut ylimmäinen pappi vasta ylönousemuksensa jälkeen, ja joka ei enää koskaan kuole vaan pysyy ikuisesti (Hebr 7:17-8:6). Huomaat tämän, kun luet kirjettä ennakkoluulottomasti eteenpäin alusta loppuun saakka. Sillä tavalla Jumalan sanan ilmoitus on tarkoitettukin luettavaksi: yksi kirja kerrallaan kokonaisuutena. Ei niin, että irrotetaan jae sieltä ja toinen täältä mielivaltaisesti oman ennalta todeksi tunnustetun opin tueksi.

Jotkut voivat väittää, että Jeesus ei ole tämän kohdan perusteella ihminen, mutta sitä kirjoittaja ei tietystikään tarkoita. Raamattu todistaa aukottomasti, että Jeesus Kristus on ihminen syntymisestään saakka ja hamaan iankaikkisuuteen asti (1Moos 3:15; 2Sam 7:8-17; Jes 11:1, 10; Room 5:12-21; 1Kor 15:1-47; 1Tim 2:3-7; Ilm 1:5, 17-18; 2:8; 22:12-16). Doketistit kielsivät Johanneksen aikana sen, että Jeesus Kristus on Jumalan poikanakin ihminen, lihas tullut ja Johannes sanoi heitä siitä syystä antikristuksiksi ja villitsijöiksi. (Luuk 1:35; 1Joh 2:18-28; 4:1-5:13, 20; 2Joh 1:7-11). Johannekselle oli erityisen tärkeää se, että Jeesus Kristus tunnustetaan lihas tulleeksi: meidän tulee siis tunnustaa se, että Jeesuksella kristuksella on todellinen ihmisen ruumis eikä hän ole jokin haamu tai henki, joka vain näyttää ihmiseltä, mutta jolla ei ole todellista ihmisen ruumista.

5:5 Niinpä Kristuskaan ei itse korottanut itseänsä ylimmäisen pappin kunniaan, vaan hän, joka sanoi hänelle: "Sinä olet minun poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin";
5:6 niin kuin hän toisessakin paikassa sanoo: "Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan."

Tässä on jälleen kerran lainaus Psalmista kaksi: "Sinä olet minun poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin." Niin kuin huomaat, eivät nämä sanat sovellu lainkaan Jeesuksen syntymistä edeltävään aikaan, joten näillä sanoilla ei voida todistaa sitä, että Jeesus on ollut olemassa elävänä persoonana ennen maailman perustamista, että hän olisi syntynyt ikuisina aikoina muinaisuudessa Jumalan pojaksi.

Kirjoittaja viittaa näillä sanoilla jälleen kerran ylönousemukseen kuolleista. Jumala on tehnyt Jeesuksesta uuden liiton Jumalan kansalle ylimmäisen pappin, joka elää ikuisesti eikä enää kuole (Hebr 7:24-25): Jeesuksesta on tullut täydellinen. Ja koska ylimmäinen pappi on aina alamainen asettajalleen Jumalalle, on Jeesus Kristus oleva ikuisesti alamainen isälleen Jumalalle, koska ei lakkaa ikinä olemasta Jumalan kansan ylimmäinen pappi ja Jumalan poika, joka sitä tehtävää suorittaa.

5:7 Ja lihansa päivinä hän väkevällä huudolla ja kyynelillä uhrasi rukouksia ja anomuksia sille, joka voi hänet kuolemasta pelastaa; ja hänen rukouksensa kuultiin hänen jumalanpelkonsa tähden.

Tämä on äärimmäisen tärkeä kohta Raamatussa, koska siinä sanotaan selvästi, että Jeesus ei voinut ihmisenä pelastaa itseään kuolemasta. Jos hän olisi isän vertainen Jumala, niin hän olisi voinut nousta ylös kuolleista omin voimin ilman Jumalan apua. Sillä tavalla monet nykyään itse asiassa uskovat. He luulevat, että Jeesus lähti Jumalana (Henkenä) ulos ruumiistaan, kävi tuonelassa, saarnasi siellä tottelemattomille hengille, vei vanhurskaita sieluja välitilaan taivaan ja maan välille (ei siis vienyt heitä kolmanteen taivaaseen joka on Jumalan paratiisi 2Kor 12:1-4; Ilm 2:7), vietti

paratiisissa aikaa ristinryöväriin kanssa (Luuk 23:39-43) ja päätti sitten lopulta palata takaisin omaan ruumiiseensa. Tällä tavalla sivuutetaan kokonaan se varma sana, että

"Jumala on herättänyt poikansa kuolleista" (Apt 2:24; 3:15, 26; 4:10; 5:30; [10:40](#); [13:23](#), 30, 37; Room 4:24; 6:4; 8:11; 10:9; 1Kor 15:15; 2Kor 4:14; Gal 1:1; Efe 1:20; Kol 2:12; 1Tess 1:10; Hebr 11:19; 13:20-21; 1Piet 1:21)

Kun nyt siis Raamatussa on monessa kohdassa sanottu, että "Jeesus nousi ylös kuolleista", niin se ei kumoa sitä tosiasiaa, että "Jumala herätti hänet kuolleista" ja on herättävä meidätkin poikansa kautta, jotka kristuksen kautta isään Jumalaan uskomme, ja lopulta kaikki pois nukkuneet tuomitakseen heidät tekojensa mukaan, poikansa kautta (1Piet 1:17-23; 1Kor 6:14; Joh 6:39-54; 5:17-30; Apt 17:31; 24:24-16; 26:8; Ilm 20).

Sen sijaan, että Jeesus olisi kärsinyt "Jumalan henkenä" ihmisen ruumiissa ristillä, kärsi hän täydellisenä ihmisenä henkine, sieluine ja ruumiineen, niin että hänen kärsimyksensä oli todellista ihmisen kärsimystä eikä näytelmää. Kristikunnassa puhutaan syystäkin kristuksen "kärsimysnäytelmästä", sillä jos hän olisi Jumala ihmisen ruumiissa, ei hän olisi todellisuudessa kärsinyt ja ollut kiusattu ihmisten lailla. Ja jos hän ei olisi sitä ihmisenä tehnyt, ei hän olisi voinut sovittaa meitä isän kanssa eikä tuoda iankaikkista lunastusta ruumiinsa ja verensä uhrilla.

Jeesuksen kiusauksissa, kärsimyksessä ja kuolemassa on tärkeintä se, että hän sovitti ihmisenä (Jumalan uhrikaritsana) meidät isän Jumalan kanssa. Vain ihmisen uhri kelpaa sovitukseksi synneistä, Jumalan uhri ei kelpaisi. Paavali sanoo Jumalan sanana sen, että synty ja kadotustuomio on tullut yhden ihmisen, Adamin, kautta, mutta Jumalan armo ja lahja on tullut ihmisen kristuksen Jeesuksen kautta (Room 5:12-21; 1Tim 2:3-7; 1Kor 15:12-47).

Paavali ja apostolit todistavat yhtä pitävästi Vanhan testamentin profeettojen kanssa, että Jeesus Kristus on ihminen, ja koska hän ei tehnyt syntiä ihmisenä, kelpaa hän viattomana ja täydellisenä uhrina Jumalalle. Jumalan uhri ei kelpaisi, sillä Jumala ei saata syntiä tehdä, mutta ihmiselle se olisi ollut mahdollista: kiitos Jumalalle siitä, että Jeesus ei kuitenkaan koskaan langennut syntiin eikä lankea! Jeesuksen synnittömyys ja täydellisyys ihmisenä on meidän pelastuksemme perustus.

Jeesus ei siis uhrannut itseään Jumalana ristillä sovitukseksi Jumalalle synneistämme ja iankaikkiseksi lunastukseksi. Hän uhrasi itsensä ihmisenä, synnittömänä ja viattomana uhrikaritsana. Tämä asia on ilmoitettu Raamatussa niin selvästi kuin vain mahdollista on, ja jos joku ei usko Jumalan sanan ilmoitusta, niin hän on mennyt harhaan ja erehtynyt, mutta meidän isämme tahtoo hänet palauttaa takaisin evankeliumin suoralle tielle pois valheiden verkosta, johon hänet on kiedottu katolisen eli yleisen kirkon syntyajoista lähtien.

On tosin myös niitä, jotka eivät edes etsi totuutta ja ovat paholaisen lapsia, eivätkä ikinä Jumalan lapseksi tahdo tullakaan, sillä he ovat pahojen henkien valtaamia ja eksyttävät opetuksesta osattomia ja valistumattomia pyhien keskuudessa, Jumalan seurakunnassa. Heidät erottaa helposti siitä, että he eivät tunnusta Jeesusta kristusta lainkaan ihmiseksi vaan luulevat hänen olevan Jumala tai jokin taivaallinen henkiolento ihmisen ruumiissa (1Joh 2:18-28; 4:1-5:13; 2Joh 1:7-11).

Lainaan tähän vielä muita kohtia, joissa sanotaan tämä asia selvästi.

1.Timoteuksen kirje:

2:3 Sillä se on hyvää ja otollista Jumalalle, meidän vapahtajallemme,

2:4 joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden.

2:5 Sillä yksi on Jumala, **yksi myös välimies Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus,**

2:6 **joka antoi itsensä lunnaiksi kaikkien edestä,** josta todistus oli annettava aikansa,

2:7 ja sitä varten minä olen saarnaajaksi ja apostoliksi asetettu - minä puhun totta, en valhettele - pakanain opettajaksi uskossa ja totuudessa.

Yksi IHMINEN antoi itsensä lunnaiksi kaikkien edestä, ei Jumala!

Roomalaiskirje:

5:12 Sen tähden, niin kuin yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan, ja synnin kautta kuolema, niin kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, koska kaikki ovat syntiä tehneet -

5:13 sillä jo ennen lakiakin oli synti maailmassa, mutta syntiä ei lueta, missä lakia ei ole;

5:14 kuitenkin kuolema hallitsi Aadamista Moosekseen asti niitäkin, jotka eivät olleet syntiä tehneet samankaltaisella rikkomuksella kuin Aadam, joka on sen esikuva, joka oli tuleva.

5:15 Mutta armolahjan laita ei ole sama kuin lankeemuksen; sillä joskin yhden lankeemuksesta monet ovat kuolleet, niin paljoa enemmän on Jumalan armo ja lahja YHDEN IHMISEN, Jeesuksen kristuksen, armon kautta ylenpalttisesti tullut monien osaksi.

5:16 Eikä lahjan laita ole, niin kuin on sen, mikä tuli yhden synnintekijän kautta; sillä tuomio tuli yhdestä ihmisestä kadotukseksi, mutta armolahja tulee monesta rikkomuksesta vanhurskauttamiseksi.

5:17 Ja jos YHDEN IHMISEN lankeemuksen tähden kuolema on hallinnut yhden kautta, niin paljoa enemmän ne, jotka saavat armon ja vanhurskauden lahjan runsauden, tulevat elämässä hallitsemaan YHDEN, Jeesuksen Kristuksen, kautta. -

5:18 Niinpä siis, samoin kuin yhden ihmisen lankeemus on koitunut kaikille ihmisille kadotukseksi, niin myös YHDEN IHMISEN vanhurskauden teko koituu kaikille ihmisille elämän vanhurskauttamiseksi;

5:19 sillä niin kuin YHDEN IHMISEN tottelemattomuuden kautta monet ovat joutuneet syntisiksi, niin myös YHDEN kuuliaisuuden kautta monet tulevat vanhurskaiksi.

5:20 Mutta laki tuli väliin, että rikkomus suureksi tulisi; mutta missä synti on suureksi tullut, siinä armo on tullut ylenpalttiseksi,

5:21 että niin kuin synti on hallinnut kuolemassa, samoin armokin hallitsi vanhurskauden kautta iankaikkiseksi elämäksi Jeesuksen Kristuksen, meidän herramme, kautta.

Synti on tullut maailmaan yhden ihmisen, Adamin, kautta, jota rinnastetaan ihmiseen kristukseen Jeesukseen, jonka vanhurskauden teon kautta monet ovat tulleet vanhurskaiksi (Adam on myös Jeesuksen kristuksen esikuva, Room 5:14). Siis: YHDEN IHMISEN vanhurskauden teon ja kuuliaisuuden kautta monet tulevat vanhurskaiksi ja pelastuvat, eivät Jumalan vanhurskauden teon kautta!

1.Korinttolaiskirje:

15:1 Veljet, minä johdatan teidät tuntemaan sen evankeliumin, jonka minä teille julistin, jonka te myöskin olette ottaneet vastaan ja jossa myös pysytte

15:2 ja jonka kautta te myös pelastutte, jos pidätte siitä kiinni semmoisena, kuin minä sen teille julistin, ellette turhaan ole uskoneet.

15:3 Sillä minä annoin teille ennen kaikkea tiedoksi sen, minkä itse olin saanut: että kristus on kuollut meidän syntiemme tähden, kirjoitusten mukaan,

15:4 ja että hänet haudattiin ja että hän nousi kuolleista kolmantena päivänä, kirjoitusten mukaan,

15:5 ja että hän näyttäytyi Keefaalle, sitten niille kahdelletoista.

15:6 Sen jälkeen hän näyttäytyi yhtä haavaa enemmän kuin viidellesadalle veljelle, joista useimmat vielä nytkin ovat elossa, mutta muutamat ovat nukkuneet pois.

15:7 Sen jälkeen hän näyttäytyi Jaakobille, sitten kaikille apostoleille.

15:8 Mutta kaikkein viimeiseksi hän näyttäytyi minullekin, joka olen ikään kuin keskensyntynyt.

15:9 Sillä minä olen apostoleista halvin enkä ole sen arvoinen, että minua apostoliksi kutsutaan, koska olen vainonnut Jumalan seurakuntaa.

15:10 Mutta Jumalan armosta minä olen se, mikä olen, eikä hänen armonsakaan minua kohtaan ole ollut turha, vaan enemmän kuin he kaikki minä olen työtä tehnyt, en kuitenkaan minä, vaan Jumalan armo, joka on minun kanssani.

15:11 Olinpa siis minä tai olivatpa he: näin me saarnaamme, ja näin te olette uskoon tulleet.

15:12 Mutta jos kristuksesta saarnataan, että hän on noussut kuolleista, kuinka muutamat teistä saattavat sanoa, ettei kuolleitten ylösnousemusta ole?

15:13 Vaan jos ei ole kuolleitten ylösnousemusta, ei kristukseen ole noussut.

15:14 Mutta jos kristus ei ole noussut kuolleista, turha on silloin meidän saarnamme, turha myös teidän uskonne;

15:15 ja silloin meidät myös havaitaan vääriksi Jumalan todistajiksi, koska olemme todistaneet Jumalaa vastaan, että hän on herättänyt kristuksen, jota hän ei ole herättänyt, jos kerran kuolleita ei herätetä.

15:16 Sillä jos kuolleita ei herätetä, ei kristukseen ole herätetty.

15:17 Mutta jos kristus ei ole herätetty, niin teidän uskonne on turha, ja te olette vielä synneissäanne.

15:18 Ja silloinhan kristuksessa nukkuneet olisivat kadotetut.

15:19 Jos olemme panneet toivomme kristukseen ainoastaan tämän elämän ajaksi, niin olemme kaikkia muita ihmisiä surkuteltavammat.

15:20 Mutta nytpä kristus on noussut kuolleista, esikoisena kuoloon nukkuneista.

15:21 Sillä koska kuolema on tullut ihmisen kautta, niin on myöskin kuolleitten ylösnousemus tullut ihmisen kautta.

15:22 Sillä niin kuin kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa,

15:23 mutta jokainen vuorollaan: esikoisena kristus, sitten kristuksen omat hänen tulemuksessaan;

15:24 sitten tulee loppu, kun hän antaa valtakunnan Jumalan ja isän haltuun, kukistettuaan kaiken hallituksen ja kaiken vallan ja voiman.

15:25 Sillä hänen pitää hallitseman "siihen asti, kunnes hän on pannut kaikki viholliset jalkojensa alle."

15:26 Vihollisista viimeisenä kukistetaan kuolema.

15:27 Sillä: "kaikki hän on alistanut hänen jalkojensa alle." Mutta kun hän sanoo:

"kaikki on alistettu", niin ei tietenkään ole alistettu se, joka on alistanut kaiken hänen

allensa.

15:28 Ja kun kaikki on alistettu pojan valtaan, silloin itse poikakin alistetaan sen valtaan, joka on alistanut hänen valtaansa kaiken, että Jumala olisi kaikki kaikissa.

Niin kuin kuolema on tullut ihmisen, Adamin, kautta, niin on myös kuolleiden ylösnousemus tullut IHMISEN, kristuksen Jeesuksen kautta, jonka Jumala on herättänyt ylös kuolleista kirjoitusten mukaan. Jeesus on Paavalin mukaan ihminen myös jakeissa 45-47, mutta jotkut väittävät nekin jakeet vinoon ja väittävät Paavalin sanovan niissä jakeissa Jeesusta Jumalaksi, joka on ollut Jumala aina, jo ennen kuin syntyi ihmiseksi! Miten järjetön väite! Paavali ei puhu koko tässä luvussa yhtään mitään ajasta ennen Jeesuksen syntymää vaan puhuu ainoastaan Jeesuksen kärsimyksestä ihmisenä, kuolemasta ristillä ja siitä, että Jumala on herättänyt hänet ylös kuolleista ja on herättävä myös meidät, jotka uskomme kristuksen kautta häneen.

Paavali tuo tässä esille sen evankeliumin (1Kor 15), jota hän julisti ja erottaa sen kirjeessään muista aiheista, jotka olivat käytännön asioita, neuvoja, ohjeita, nuhteita, varoituksia ja kehotuksia, sen mukaan, mitä henki hänelle antoi jaettavaksi muille Jumalan lapsille. Jotkut väittävät, että kaikki Paavalin ja apostolin kirjeet ovat evankeliumia, mutta Paavali itse erottaa kirjeestään sen osan, joka on evankeliumia ja tämän evankeliumin mukaan Paavali kuvasi Jeesuksen vanhurskaana ihmisenä, jonka Jumala on herättänyt ylös ristin kärsimysten ja kuoleman jälkeen.

Ne, jotka eivät usko, että Jeesus on täydellisesti ihminen, levittävät toista kirouksen alaista evankeliumia, josta Paavali galatalaisia varoitti, ja valvoi itseäänkin, että ei joutuisi väärän evankeliumin kautta tuomion alaiseksi (Gal 1:1-12).

Huomaa vielä se, että kristus on itse ilmoittanut Paavalille sen evankeliumin, jota juuri äsken luimme, joten mistä hengestä on peräisin sellainen evankeliumi, jossa kielletään, että Jeesus on kristus, lihassa tullut Jumalan poika, ihmiseksi syntynyt, joka kärsi ihmisenä ristillä kuoleman ja jonka Jumala on herättänyt ylös kuolleista, niin että pelasti hänet kuolemasta, aivan niin kuin heprealaiskirje ilmoittaa.

Hebr 5:7 Ja lihansa päivinä hän väkevällä huudolla ja kyynelillä uhrasi rukouksia ja anomuksia sille, joka voi hänet kuolemasta pelastaa; ja hänen rukouksensa kuultiin hänen jumalanpelkonsa tähden.

Mitä pelättävää Jeesuksella olisi ollut, jos hän olisi Jumala ihmisen ruumiissa? Jumala ei mitään eikä ketään pelkää. Miksi Jumala olisi huutanut avukseen Jumalaa kuoleman edessä? Jumalan ei olisi tarvinnut luottaa toiseen Jumalaan sen suhteen, että tämä herättäisi hänet ylös kuolleista.

On siis aivan järjetöntä väittää, että Jeesus on Jumala ihmisen ruumiissa ja kärsi Jumalana kuoleman ja sovitti Jumalana syntimme ristillä Jumalan kanssa, mutta sillä tavalla monet kolmiyhdytyksen jumalaan uskovat tämän asian ymmärtävät. Jotkut sanovat jopa sellaista, että Jeesuksen liha ja veri ovat Jumalan lihaa ja verta, joka on tullut alas taivaasta! He siis uskovat, että Jeesuksella oli liharuumis jo taivaassa ennen kuin hän sikisi Marian kohdussa ja syntyi ihmiseksi! Näinkin "hullusti" voi kirjoituksia kirjaimen mukaan tulkita, kun pyhä henki ei avaa niiden ymmärrystä hengen opettamalla tavalla (Joh 6:32-69).

Sanonta "lihansa päivinä" viittaa Jeesuksen elämään ennen ristinkuolemaa ja ylösnousemusta, ei siihen, että hän olisi ollut olemassa ennen syntymistään ihmiseksi äidistään Mariasta. Jos siihen

joku uskoo, niin tämä kohta ei kelpaa perusteluksi. Kirjeen kirjoittajalla ei ole mitään syytä hypätä ajassa yhtä äkkiä taaksepäin ja viitata Jeesuksen ihmiseksi syntymistä edeltävään aikaan. Kirjoittaja on koko kirjeensä ajan puhunut johdonmukaisesti siitä, miten Jeesus on kärsinyt ihmisenä ristin kuoleman ja tullut kuolleista ylösnousemisen jälkeen Jumalan kansan ylimmäiseksi papiksi ihmisenä ja Jumalan poikana. Tämä tapa kertoa tapahtumista ei muutu tässä jakeessa.

Kirjoittaja viittaa tässä Jeesuksen rukoukseen Getsemanen puistossa vähän ennen vangituksi tuloaan ja kärsimystään ja sitä seurannutta kuolemaa ristillä. Jeesus sanoi ensin opetuslapsille "Minun sieluni on syvästi murheellinen, kuolemaan asti; olkaa tässä ja valvokaa minun kanssani," minkä jälkeen hän vetäytyi syrjään rukoilemaan isää näin:

"Isäni, jos tämä malja ei voi mennä minun ohitseni, minun sitä juomattani, niin tapahtukoon sinun tahtosi." (Matt 26:42)

Jeesuksella oli ihmisenä oma tahto, joka hänen täytyi ihmisenä alistaa isän Jumalan tahdon alle. Jeesus on meille ihmisenä esikuva siitä, miten hänen seuraajansa tulee vaeltaa. Jeesuksen ihmisyyden kieltäjät vievät meiltä myös esikuvan ja siten voiman vaeltaa Jeesuksen tavoin tämän elämän ajan tässä maailmassa (vaeltaa hengen mukaan liharuumiissa).

Kirjoitukset osoittavat selvästi, että Jeesus on täydellinen ihminen järjellisine sieluineen ja ruumiineen. Niinpä hän kärsi ennen kaikkea hengessään ja sielussaan tuskaa ja kipua kuoleman edessä, kun häntä pilkattiin ja kiusattiin väkivaltaisissa kuulusteluissa, ruoskittiin hänet verille ja lopulta tuomittiin ristille, johon ripustettuna hän kärsi monen tunnin ajan ennen kuin antoi elämänsä isän käteen.

Matteuksen evankeliumi:

27:39 Ja ne, jotka kulkivat ohitse, herjasivat häntä, nyökyttivät päätänsä

27:40 ja sanoivat: "Sinä, joka hajotat maahan temppelin ja kolmessa päivässä sen rakennat, auta itseäsi, jos olet Jumalan poika, ja astu alas ristiltä."

27:41 Samoin ylipapit ja kirjanoppineet ja vanhimmat pilkkasivat häntä ja sanoivat:

27:42 "Muita hän on auttanut, itseään ei voi auttaa. Onhan hän Israelin kuningas; astukoon nyt alas ristiltä, niin me uskomme häneen.

27:43 Hän on luottanut Jumalaan; vapahtakoon nyt Jumala hänet, jos on häneen mielistynyt; sillä hän on sanonut: 'Minä olen Jumalan poika.'"

27:44 Ja samalla tavalla herjasivat häntä ryöväritkin, jotka olivat ristiinnaulitut hänen kanssansa.

Olisiko Jeesus voinut astua alas ristiltä, koska hän oli Jumala ihmisen ruumiissa? Ei tietenkään. Jeesus oli jo aiemmin sanonut, kun häntä oltiin tultu vangitsemaan, että hän voisi pyytää isää lähettämään enemmän kuin 12 legioonaa enkeleitä, mutta silloin kirjoitukset olisivat jääneet toteutumatta (Matt 26:52-56). Jeesus oli ihmisenä täysin riippuvainen isästään Jumalasta, joka voisi hänet kuolemasta pelastaa, ja estää häntä kuolemasta ristillä, jos Jeesus vain pyytäisi sitä. Mutta Jeesus tiesi sen, mitä hänestä oli kirjoitettu ja tunsu isän tahdon olevan antautuminen kuolemaan ristillä.

Kun nyt ihmiset herjasivat ja pilkkasivat Jeesusta, niin Jeesus kärsi ihmisenä hengessään ja sielussaan kaikkein suurinta tuskaa. Hän olisi voinut langeta syntiin – pois isän tahdosta – ja pyytää isää, että tämä ottaisi hänet alas ristiltä, niin että hänen ei olisi tarvinnut kuolla, mutta sen sijaan, hän antoi elämänsä isän käteen ja suostui kuolemaan ristillä. Hänen ei olisi tarvinnut sitä tehdä,

mutta koska isä oli hänelle sen käskyn antanut, niin hän totteli isää ja kieltäytyi oman tahdon tekemisestä hamaan ristin kuolemaan asti, vaikka oli ihminen, jolla on oma tahto, tunteet, tieto, mieli ja ajatukset, niin kuin ihmisellä on.

Matteuksen evankeliumi:

[27:50](#) Niin Jeesus taas huusi suurella äänellä ja antoi henkensä ([aphiēmi](#) + pneuma: luopui hengestään).

Markuksen evankeliumi:

[15:37](#) Mutta Jeesus huusi suurella äänellä ja antoi henkensä ([ekpneō](#): hengähti viimeisen kerran).

[15:38](#) Ja temppelein esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti.

[15:39](#) Mutta kun sadanpäämies, joka seiso i häntä vastapäätä, näki hänen näin antavan henkensä ([ekpneō](#): hengähti viimeisen kerran), sanoi hän: "Totisesti tämä ihminen oli Jumalan poika."

Luukkaan evankeliumi:

[23:46](#) Ja Jeesus huusi suurella äänellä ja sanoi: "Isä, sinun käsiisi minä annan henkeni ([paratithēmi](#) + pneuma: luovutan henkeni)." Ja näin puhuen hän antoi henkensä henkensä ([ekpneō](#): hengähti viimeisen kerran).

Johanneksen evankeliumi:

[10:17](#) Sen tähden isä minua rakastaa, koska minä annan elämäni ([tithēmi](#) + [psychē](#)), että minä sen jälleen saisin ([λαμβάνω](#) [lambanō](#)).

[10:18](#) Ei kukaan sitä minulta ota, vaan minä annan sen itsestäni. Minulla on valta antaa se, ja minulla on valta ottaa se jälleen vastaan ([lambanō](#)); sen käskyn minä olen saanut isältäni."

"Antaa henkensä" (luopua hengestään, pneuma) ja "antaa elämänsä" (luopua elämästään, psyyke) tarkoittavat näissä rinnakkaisissa evankeliumien kohdissa samaa asiaa: Jeesus hengähti viimeisen henkäyksensä (kreikaksi "[ekpneō](#)" ἐκπνέω) ja luopui elämästään meidän hyväksemme, jotta me saisimme elämän hänen uhrinsa ansiosta. "Rikas tuli köyhäksi"² meidän tähtemme, että me rikastuisimme hänen köyhydestään (2Kor 8:9). Jeesus antautui kuolemaan hänelle tarjolla olevan ilon sijasta (Hebr 12:2). Jos hän ei olisi alistunut Jumalan tahtoon, olisi hänestä tehty kuningas Israelille (Joh 6:15), sen sijaan, että hän valitsi ristin häpeän ja kuoleman, tullakseen maailman vapahtajaksi ja kansojen kuninkaaksi, koko maailman herraksi ja valtiaaksi.

Tässä on kristuksen rakkaus meitä kohtaan: hän rakasti meitä vielä kun olimme syntisiä ja antoi itsensä lunnaksi sieluistamme, että mekin saisimme elää ikuisesti hänen luonaan uusissa taivaissa

² Paavali ei viittaa Jeesuksen syntymistä edeltävään aikaan jakeessa 2Kor 8:9 keskellä puhetta, jossa hän puhuu pyhille annettavista avustuksista ja rahalahjoista 7:13-9:15. Hän vertaa kristuksen hengellisesti köyhäksi tulemistä eli ristin kuolemaa aineelliseen vaurastumiseen ja rikastumiseen. Me olemme rikastuneet hengellisesti Jeesuksen kristuksen köyhäksi tulemisesta eli elämästä luopumisesta ja kuolemasta (Efe 1:1-23; Kol 1:9-2:3). Paavali puhuu vielä kirjeensä lopussa samalla tavalla: hän asettaa hengellisen rikkauden ja maallisen rikkauden rinnakkain, niin että hengellinen rikkaus on seurausta kristuksen heikkoudesta, siis ollen hänen köyhtymisestään eli elämästään luopumisesta ristillä (2Kor 12:13-13:4) ja ylösnousemuksen jälkeisestä pyhän hengen vuodatuksesta. Paavali puhuu korinttilaisille ja roomalaisille siten, että rinnastaa hengellisen ja maallisen rikkauden (Room 15:25-33; 2Kor 6:10; 1Kor 3:18). Samoin tekee Jeesus. (Matt 5:3) Maallinen ruumis ja hengellinen ruumis ovat myös rinnasteisia käsitteitä Paavalin kirjeessä korinttolaisille (1Kor 15:45-47).

ja uudessa maassa, jossa vanhurskaus asuu (Room 5:5-8; Ilm 21-22). Tässä on myös Jumalan rakkaus poikaansa kohtaan (Joh 3:35; 13:3; 17:2). Jumala on varannut pojalle niin paljon suuremman kunnian ja kirkkauden kuin mitä hän olisi maan päällä kuninkaana saanut, kuin ikuisuus on "taivaissa" pidempi aika kuin muutama päivä maan päällä.

Johanneksen evankeliumi:

[3:35](#) Isä rakastaa poikaa ja on antanut kaikki hänen käteensä.

[13:3](#) niin Jeesus, tietäen, että isä oli antanut kaikki hänen käsiinsä ja että hän oli lähtenyt Jumalasta ja oli menevä Jumalan tykö

[17:2](#) koska sinä olet antanut hänen valtaansa kaiken lihan, että hän antaisi iankaikkisen elämän kaikille, jotka sinä olet hänelle antanut.

"Jeesus on lähtenyt Jumalasta ja oli menevä Jumalan tykö" (Joh 13:3) tarkoittaa sitä, että hän on siinnyt pyhästä hengestä ja hänen isänsä on siten Jumala, ei joku syntinen ihminen, ja Jumala on lähettänyt hänen syntyneen ja aikuiseksi varttuneen miehen tähän maailmaan hengen johdatuksen kautta. Jeesus ei siis väittänyt tässä sitä, että hän olisi ollut olemassa isän tykönä elävänä persoonana ennen kuin syntyi äidistään Mariasta (Matt 1:18-25; Luuk 1:26-37).

Poika oli valmis uhraamaan itsensä viattomana ja synnittömänä uhrikaritsana, sillä hän tunsi isän ja hänen rakkautensa ei vain itseään kohtaan Jumalan poikana, vaan Jumalan rakkauden tätä syntistä sukukuntaa kohtaan, joka ei ansaitse tulla pelastetuksi, mutta saa Jumalan armosta elää ikuisesti syntien anteeksisaamisen ja kristuksen ylösnousemuksen kautta.

Johanneksen evankeliumi:

[10:17](#) Sen tähden isä minua rakastaa, koska minä annan elämäni (psyhyke), että minä sen jälleen saisin (λαμβάνω [lambanō](#))

[10:18](#) Ei kukaan sitä minulta ota, vaan minä annan sen itsestäni. Minulla on valta antaa se, ja minulla on valta ottaa se jälleen vastaan; sen käskyn minä olen saanut isältäni."

Jeesuksella olisi ollut valta kieltäytyä kuolemasta ristillä. Hän rukoili isää Jumalaa siksi, että tahtoi saada varmuuden siitä, onko kärsimys ja kuolema ristillä todella se, mihin isä tahtoo hänen antautuvan, vai olisiko isällä hänelle jotakin muuta tarjottavaa (esimerkiksi voisiko hän suostua Israelin kuninkaaksi ennen kuin aika oli ja jättää sovittamatta Jumalan kansan synnit) (Matt 26:39).

Jeesuksella oli valta antaa elämänsä ja saada se takaisin. Tässä ei sanota sitä, että Jeesuksella oli isältä saatu käsky lähteä pois ruumiistaan Jumalana (Jumalan Henkenä) ja palata siihen takaisin Jumalana (Jumalan Henkenä). Jumala ei ensinkään mitään käskyjä Jumalalta tarvitse eikä ota vastaan vaan tekee sen, mitä itse tahtoo. Jeesus teki ihmisenä kuitenkin aina vain sen, mitä isä Jumala tahtoi hänen tekevän, vaikka hänellä on ihmisenä oma tahto. Ihminen kristus Jeesus ei ota kunniaa isältä pois sanomalla, että hän ei tarvinnut isää herättämään hänet kuolleista (Hebr 5:7; 13:20-21).

Katolisessa valheessa on tehty isästä Jumalasta täysin tarpeeton ja korvattu hänet poika-Jumalalla, jota Raamattu ei tunne muuten kuin antikristuksena ja petona, jota valitut ja pyhät eivät kumarra (2Tess 2; 2Kor 11:4; Ilm 13:11-18; Jes 14:1-27; Hes 28:1-19).

Jeesus oli saanut isältään käskyn luopua elämästään muiden hyväksi ja ottaa se jälleen vastaan (Joh 10:17-18). Kirkkoraamatussa vuodelta 1938 on tässä käännösvirhe. Verbi "[lambano](#)" (λαμβάνω) on suomeksi "ottaa vastaan". Se on käännetty englanniksi lähes joka kerta verbillä "to receive", kun se esiintyy Uudessa testamentissa, ja se on suomeksi "saada, ottaa vastaan". Samaa verbiä on käytetty siitä, kun Paavali kysyi Efeson opetuslapsilta: "Saitteko pyhän hengen silloin, kun tulitte uskoon?" (Apt 19:2) Jumalan pyhää henkeä ei voi ostaa rahalla eikä sitä voi ottaa itselleen ikään kuin ihminen voisi hallita sitä, mikä Jumalan on.

Jeesus ei voinut ihmisenä ottaa takaisin elämää, joka hänen ruumiistaan oli paennut ja koska hän ei ole Jumala, ei hän voinut palata omaan ruumiiseensa Jumalan henkenä. Sen sijaan, että Jeesus olisi lähtenyt Jumalan henkenä ulos ruumiistaan ja palannut siihen takaisin, joutui hän täydellisenä ihmisenä luottamaan isäänsä Jumalaan ja hänen lupaukseensa, että isä oli herättävä hänet ylös kuolleista. Jos asia olisi jollakin muulla tavalla, niin silloin Jeesus ei olisi täydellisesti ihminen, eikä hänen uhrinsa olisi kelvannut isälle Jumalalle sovituksi synneistämme ja ikuisiksi lunastukseksi edestämme.

Nämä ajatukset, jotka nousevat alkuperäisestä kreikankielisestä Jumalan sanasta, ovat niin mullistavia, että ne herättävät raivoa niissä lukijoissa, jotka palvelevat yhä vielä Babylonian uskonnon mukaista kolmiyhteistä jumalaa ja ihmistä, joka on korottanut itsensä Jumalaksi. Jeesus ei ole koskaan korottanut itseään Jumalaksi eikä Jumala ole tehnyt hänestä toista Jumalaa rinnalleen, joten me voimme hyvin pitää totena Jeesuksen omat sanat, joiden mukaan isä yksin on totinen Jumala ja iankaikkinen elämä (Joh 17:3): me saamme iankaikkisen elämän, kun uskomme, että Jeesus on kristus, Jumalan poika, ja Jumala on hänen isänsä, meidän taivaallinen isämme (Joh 20:17, 30-31).

Nykyään kuulee enää harvoin puhuttavan "meidän taivaallisesta isästämme", koska tämä "toinen Jeesus" (2Kor 11:4; 2Tess 2; Jes 14:1-27; Hes 28:1-19) on korvannut hänet Jumalana ja luoja ja riistänyt kunnian jopa kuolleista herättämisestä isältä pois (Hebr 5:7; 13:20-21; Matt 5:48; 6:6, 9, 26, 32; 15:13; 18:35; Luuk 11:13).

Lopun ajan väkevä eksytys ei ole vaikuttanut vain näinä viimeisinä aikoina ennen kristuksen tulemusta vaan se vaikutti jo Paavalin aikana (2Tess 2) ja juontaa juurensa aina Babyloniaan asti, aikaan heti vedenpaisumuksen jälkeen. Silloin nousi hallitsijaksi muuan Nimrod niminen mies, joka oli naimisissa kuningatar Semiramiksen kanssa (ks. 1Moos 10:8-11:9). [Nimrodin kuoleman jälkeen Semiramis](#) sai haureudesta syntyneen lapsen, joka sai nimekseen Tammus.

Semiramis tunnetaan myöhemmin "[taivaan kuningatar](#)" kulttina eri nimisinä versioina eri puolilla Lähi-itää, Vähä-Aasiaa ja Egyptiä (ks. Ilm 18:7). Myös "Jumalan äidin" poikaa Tammusta alettiin palvoa jumalana Babyloniassa (Hes 8:14) samoin kuin [Nimrodia](#) (1Moos 10:8), joka on Alexander Hislopin mukaan sama kuin Baal, jota pakanakansat myös Raamatussa ovat jumalanaan palvoneet (Alexander Hislop, [Kaksi Babylonia](#)). Semiramiksen ja Tammusin palvonta muistuttaa katolisessa uskossa olevien Marian ja hänen poikansa Jeesuksen palvontaa, sillä isä Jumala on menettänyt merkityksensä näiden kahden rinnalla ja kadonnut näkyvistä ([kumottu valtaistuimeltaan](#)).

Yhteistä katolisen eli yleisen kristinuskon kanssa tällä [Babylonian uskonnolla](#) on usko kolmiyhteiseen jumalaan (Semiramis = Ishtar = Astarte = Inanna + Nanna-Sin = Nimrod + Shamah = jälleen syntynyt Nimrod = Tammus) ja ihmisen palvontaan Jumalana (Jeesusta kristusta palvotaan isän vertaisena Jumalana, vaikka hän on ihminen) ja "Jumalan äidin" eli taivaan kuningattaren palvonta. Babyloniassa palvottiin jumalana Nimrodia (Baalia) ja Tammusta (Jumalan poikaa, joka itsekin on jumala) ja Semiramista (taivaan kuningatar ja Jumalan äiti, Ilm 18:7; Jes 47).

Kun nämä pakanalliset uskomukset on tuotu sisälle kristikuntaan, niin siitä on syntynyt "kielten sekoitus" (1Moos 11:9), niin että uskovat eivät enää ymmärrä toinen toisensa puhetta, kun jokainen kiirehtii selittämään suurella innolla tätä mysteeriä, miten joku voi olla "ihminen ja Jumala" yhtä aikaa olematta ihmisenä eri olento kuin Jumala ja miten "yksi Jumala" voi olla "kolmiyhteinen isä ja poika ja pyhä henki". Sekaantuminen Babylonin mysteeriuskontoon on tuonut kristikuntaan riidat ja sitä kautta kristuksen ruumis on nyt jakaantunut tuhansiin eri lahkoihin ja puolueisiin ja seuroihin.

Vaikka kristikunta on jakaantunut näin pahasti, on sillä yksi yhteinen oppi ja kivijalka tässä epäpyhässä hengellisessä rakennuksessa: oppi kolmiyhteisestä jumalasta. Sen kautta on määritetty ne, jotka kuuluvat kristuksen ruumiiseen ja ketkä eivät siihen kuulu. Eri tavalla jumaluuden ymmärtäneet on erotettu ensin kirkosta ja sitten myöhemmin heitä on alettu surmata eriuskoisuuden vuoksi kirkon inkvisition toimesta. Nykyään ei ketään enää tapeta, mutta erotetaan veljesyhteydestä kuitenkin ja uhataan ikuisella helvetin tulella, jos joku ei alistu toisten hallittavaksi ja tunnusta yleistä eli katolista uskontunnustusta.

Jumala kutsuu lapsiaan nyt ulos tästä Baabelin uskonnosta, uskosta kolmiyhteiseen Jumalaan. Ne, jotka herran omia ovat, kuulevat hänen äänensä, eivätkä seuraa vierasta. Tarvitsemme vain avoimen vilpittömän mielen ja väärentämättömän Raamatun eli mahdollisimman tarkasti alkukielten (heprea, aramea ja kreikka) mukaan käännetyn version pyhistä kirjoituksista, niin huomaamme, miten meitä on eksytetty jo liki kahden tuhannen vuoden ajan ja viety yhä syvemmälle Baabelin mysteeriuskontoon.

Nyt jokainen saa käsi sydämellä tunnustaa, ymmärtääkö hän täydellisesti opin kolmiyhteisestä jumalasta, jossa jumalan kolmen persoonan välillä ei ole mitään valtasuhdetta ja jossa Jeesus kuvataan täydelliseksi ihmiseksi ja täydelliseksi Jumalaksi yhtä aikaa, ilman että kyse on kahdesta eri "olennosta", ihmisestä henkineen, sieluineen ja ruumiineen, ja Jumalasta, joka on luontonsa mukaan näkymätön ja kuolematon henki?

Jos sitä oppia ei ymmärretä, niin miksi se pitäisi tunnustaa totuudeksi? Vain sokea tunnustaa varmaksi totuudeksi jotakin, mitä ei ymmärrä. Ja kun kaksi sokeaa neuvoo toistaan, niin silloin "sokea sokeaa taluttaa, mutta molemmat yhdessä kuoppaan lankeavat".

Heprealaiskirje:

5:8 Ja niin hän, vaikka oli poika, oppi siitä, mitä hän kärsi, kuuliaisuuden,

5:9 ja kun oli täydelliseksi tullut, tuli hän iankaikkisen autuuden aikaansaajaksi kaikille, jotka ovat hänelle kuuliaiset,

5:10 hän, jota Jumala nimittää "ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan."

5:11 Tästä meillä on paljon sanottavaa, ja sitä on vaikea selittää, koska olette käyneet hitaiksi kuulemaan.

Jeesuksen täydelliseksi tuleminen tarkoittaa hänen ylösnousemustaan kuolleista. Hän on nyt pysyvästi Jumalan kansan ylimmäinen pappi, koska ei kuole enää koskaan; toisin kuin kuolevaisten ihmisten keskeltä otetut papit ennen häntä.

Jumala on tehnyt Jeesuksesta uuden liiton Jumalan kansan ylimmäisen papin sen jälkeen, kun herätti hänet ylös kuolleista ja asetti hänet taivaallisiin korkeammaksi kaikkea hallitusta ja valtaa ja voimaa ja herrautta ja jokaista nimeä, joka mainitaan tässä ja tulevassa maailmanajassa (Efe 1:20-21). Viittaus Melkisedekin järjestykseen tarkoittaa sitä, että Jeesus ei tullut Leevin sukukunnasta vaan Juudasta, josta ei ole laissa annettu käskyä pappudesta (Hebr 7). Kirjoitan tästä lisää heprealaiskirjeen seitsemännen luvun selityksessä.

5:12 Sillä te, joiden olisi jo aika olla opettajia, olette taas sen tarpeessa, että teille opetetaan Jumalan sanojen ensimmäisiä alkeita; te olette tulleet maitoa tarvitseviksi, ei vahvaa ruokaa.

5:13 Sillä jokainen, joka vielä nauttii maitoa, on kokematon vanhurskauden sanassa, sillä hän on lapsi;

5:14 mutta vahva ruoka on täysi-ikäisiä varten, niitä varten, joiden aistit tottumuksesta ovat harjaantuneet erottamaan hyvän pahasta.

Hebrealaiskirje:

6:1 Jättäkäämme sentähden kristuksen opin alkeet ja pyrkikäämme täydellisyyteen, ryhtymättä taas uudestaan laskemaan perustusta: parannusta kuolleista töistä ja uskoa Jumalaan,

6:2 oppia kasteista ja kätten päälle panemisesta, kuolleitten ylösnousemisesta ja iankaikkisesta tuomiosta.

6:3 Ja niin me tahdomme tehdä, jos vain Jumala sallii.

Koska lähes koko kristikunta on mennyt katoliseen harhaan ja uskoo kolmiyhteiseen jumalaan, on se maitoruoan tarpeessa, jossa sille selitetään juurta jaksain kristuksen opin alkeet, joihin usko Jumalaan kuuluu. Uskossa Jumalaan ei ole kuitenkaan tärkeintä jonkin opillisen määritelmän totena pitäminen ja jonkin toisen määritelmän sanominen harhaopiksi. Tärkeintä on olla uskollinen herralle Jeesukselle ja hänen sanoilleen. Tärkeintä on totella meidän taivaallista isäämme, Jumalaa.

Mitä opilliseen ymmärtämiseen tulee, niin tärkeintä on luopua kolmiyhteisen jumalan opista, koska sellaista ei löydy Raamatusta. Jeesus sanoi opetuslapsilleen "Uskokaa Jumalaan ja uskokaa minuun!" (Joh 14:1) Profeettojen, Jeesuksen ja apostolien sanojen mukaan isä on yksin totinen ainoa Jumala ja valtiias, joten meidän ei ole lupa palvoa Pyhää Kolmiyhteistä Jumalaa, koska sellaista ei ole olemassakaan (Mar 12:29; Joh 17:3; Room 16:25-27; 1Kor 8:4-6; Efe 4:6; 1Piet 1:3; 5:10-11; Jda 1:24-25; Ilm 4:8-11). Vaikka profetat, Jeesus ja apostolit tunsivat isän ja pojan ja pyhän hengen, sanoivat he vain isää ainoaksi totiseksi Jumalaksi ja valtiaaksi. Jos he olisivat uskoneet kolmiyhteiseen Jumalaan, niin he eivät olisi näin sanoneet.

6:4 Sillä mahdotonta on niitä, jotka kerran ovat valistetut ja taivaallista lahjaa maistaneet ja pyhästä hengestä osallisiksi tulleet

6:5 ja maistaneet Jumalan hyvää sanaa ja tulevan maailmanajan voimia,

6:6 ja sitten ovat luopuneet - taas uudistaa parannukseen, he kun jälleen itsellensä ristiinnaulitsevat Jumalan pojan ja häntä julki häpäisevät.

6:7 Sillä maa, joka särpii sisäänsä sen päälle usein tulevan sateen ja kantaa kasvun hyödyksi niille, joita varten sitä viljelläänkin, saa siunauksen Jumalalta;
6:8 mutta se, joka tuottaa orjantappuroita ja ohdakkeita, on kelvoton ja lähellä kirousta, ja sen loppu on, että se poltetaan.
6:9 Mutta teistä, rakkaat, uskomme sitä, mikä on parempaa ja mikä koituu teille pelastukseksi - vaikka puhummekin näin.
6:10 Sillä Jumala ei ole väärämielinen, niin että hän unhottaisi teidän työnne ja rakkautenne, jota olette osoittaneet hänen nimeänsä kohtaan, kun olette palvelleet pyhiä ja vielä palvelette.
6:11 Mutta me halajamme sitä, että kukin teistä osoittaa samaa intoa, säilyttääkseen toivon varmuuden loppuun asti,
6:12 ettette kävisi veltoiksi, vaan että teistä tulisi niiden seuraajia, jotka uskon ja kärsivällisyyden kautta perivät sen, mikä luvattu on.
6:13 Sillä kun Jumala oli antanut lupauksen Aabrahamille, vannoi hän itse kauttansa, koska hänellä ei ollut ketään suurempaa, kenen kautta vannoa,
6:14 ja sanoi: "Totisesti, siunaamalla minä sinut siunaan, ja enentämällä minä sinut enennän";
6:15 ja näin Aabraham, kärsivällisesti odotettuaan, sai, mitä luvattu oli.
6:16 Sillä ihmiset vannovat suurempansa kautta, ja vala on heille asian vahvistus ja tekee lopun kaikista vastaväitteistä.
6:17 Sentähden, kun Jumala lupauksen perillisille vielä tehokkaammin tahtoi osoittaa, että hänen päätöksensä on muuttumaton, vakuutti hän sen valalla,
6:18 että me näistä kahdesta muuttumattomasta asiasta, joissa Jumala ei ole voinut valehdella, saisimme voimallisen kehotuksen, me, jotka olemme paenneet pitämään kiinni edessämme olevasta toivosta.
6:19 Se toivo meille on ikään kuin sielun ankkuri, varma ja luja, joka ulottuu esiripun sisäpuolelle asti,
6:20 jonne Jeesus edellä juoksijana meidän puolestamme on mennyt, tultuaan ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan, iankaikkisesti.

Tässä jaksossa kirjoittaja erottaa edelleen isän ja pojan toisistaan, niin että sanoo vain isää Jumalaksi, mutta poikaa ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan: papiksi, joka pysyy pappina iankaikkisesti, koska ei enää kuole vaikka on ihminen (Hebr 9:24-28).

Hebrealaiskirje:

7:1 Sillä tämä Melkisedek, Saalemin kuningas, Jumalan, korkeimman, pappi, joka meni Aabrahamia vastaan, hänen palatessaan kuninkaita voittamasta, ja siunasi hänet;
7:2 jolle Aabraham myös antoi kymmenykset kaikesta ja joka ensiksi, niin kuin hänen nimensäkin merkitsee, on "vanhurskauden kuningas" ja sen lisäksi vielä "Saalemin kuningas", se on "rauhan kuningas";
7:3 jolla ei ole isää, ei äitiä, ei sukua, ei päivien alkua eikä elämän loppua, mutta joka on Jumalan poikaan verrattava – hän pysyy pappina ainaisesti.
7:4 Katsokaa, kuinka suuri hän on, jolle itse kantaisä Aabraham antoi kymmenykset parhaimmasta saaliistaan.
7:5 Onhan niillä Leevin pojista, jotka saavat pappeuden, käsky lain mukaan ottaa kymmenyksiä kansalta, se on veljiltään, vaikka nämä ovatkin Aabrahamin kupeista lähteneet;
7:6 mutta hän, jonka sukua ei johdeta heistä, otti kymmenykset Aabrahamilta ja siunasi sen, jolla oli lupaukset.

7:7 Mutta kieltämätöntä on, että halvempi saa siunauksen paremmaltaan.
7:8 Ja täällä kuolevaiset ihmiset ottavat kymmenyksiä, mutta siellä se, jonka todistetaan elävän.
7:9 Ja Aabrahamin kautta, niin sanoakseni, on Leevikin, joka kymmenyksiä ottaa, maksanut kymmenyksiä;
7:10 sillä hän oli vielä isänsä kupeissa, kun Melkisedek meni tätä vastaan.

Kolmiyhteiseen jumalaan uskovat ovat tehneet tästä jaksosta mitä ihmeellisempiä tulkintoja todistaakseen sen, että Jeesus on ollut olemassa jo patriarkkojen aikana. Jotkut sanovat, että Jeesus on sama kuin Melkisedek, joka toimi Saalemin kaupungin pappina ja kuninkaana. Kirjoittaja ei kuitenkaan sano sellaista vaan ainoastaan vertaa Melkisedekiä Jeesukseen. Melkisedek on verrattavissa Jumalan poikaan, mutta Melkisedek ei pysy pappina ikuisesti – vain Jeesus pysyy pappina ikuisesti, koska ei kuole koskaan (Hebr 7:24-25).

Melkisedek oli Jumalan pappina vain ihminen, vaikka häntä korotetaan tässä kuvauksessa hyvin korkealle. Se, että hänellä ei sanota olevan isää eikä äitiä, ei sukua eikä päivien alkua, tarkoittaa sitä, että hänestä ei ole säilynyt meille asti mitään sukuluetteloa niin kuin on jäänyt patriarkoista ja Israelin kantaisista ja sukukunnista. Hän on esikuva kristuksesta Jeesuksesta, joka ei ole tullut papiksi Leevin suvusta vaan Juudasta. Kirjoittaja selittää tätä asiaa heti kohta tämän alun vertailun jälkeen.

Huomaatko muuten, miten järjettömiä joidenkin kolmiyhteiseen jumalaan uskovien perustelut ovat? He sanovat, että Jeesus kristus on ollut Saalemin kuningas ja Jumalan pappi Aabrahamin aikana, mutta väittävät hänen silti olevan isän vertainen Jumala, joka on aina ollut Jumala. Melkisedek ei ole kuitenkaan Jumala tämän kirjoituksen tai Vanhan testamentin kirjoitusten mukaan. Hän on Jumalan pappi ja yhden ainoan kaupungin, Saalemin, kuningas. Melkisedek ei siis ole Jumala eikä hän ole sama henkilö kuin kristus Jeesus. Melkisedek on yksi kristuksen Jeesuksen esikuvista Vanhan testamentin kirjoituksista, mutta ei sama henkilö.

7:11 Jos siis täydellisyys olisi saavutettu leeviläisen pappeuden kautta, sillä tähän on kansa laissa sidottu, miksi sitten oli tarpeen, että nousi toinen pappi Melkisedekin järjestyksen mukaan eikä tullut nimitetyksi Aaronin järjestyksen mukaan?

7:12 Sillä pappeuden muuttuessa tapahtuu välttämättä myös lain muutos.

7:13 Sillä se, josta tämä sanotaan, oli toista sukukuntaa, josta ei kukaan ole alttaritointa hoitanut.

7:14 Onhan tunnettua, että meidän herramme on noussut Juudasta, jonka sukukunnan pappeudesta Mooses ei ole mitään puhunut.

7:15 Ja tämä käy vielä paljoka selveemmäksi, kun nousee toinen pappi, Melkisedekin kaltainen,

7:16 joka ei ole siksi tullut lihallisen käskyn lain mukaan, vaan katoamattoman elämän voimasta.

7:17 Sillä hänestä todistetaan: "Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan."

7:18 Täten kyllä entinen säädös kumotaan, koska se oli voimaton ja hyödytön

7:19 - sillä laki ei tehnyt mitään täydelliseksi mutta sijaan tulee parempi toivo, jonka kautta me lähestymme Jumalaa.

7:20 Ja niin kuin tämä ei tapahtunut ilman valan vannomista - nuo taas ovat papeiksi tulleet ilman heistä vannottua valaa,

7:21 mutta tämä hänestä vannotulla valalla, sen asettamana, joka hänelle sanoi: "Herra

on vannonut eikä ole katuva: 'Sinä olet pappi iankaikkisesti'
7:22 niin on myös se liitto parempi, jonka takaajaksi Jeesus on tullut.

Kirjoittaja perustelee tässä lukijoilleen juutalaisille sitä, miksi Jeesus Kristus on kirjoitusten mukaan oikeutettu toimimaan uuden liiton Jumalan kansan ylimmäisenä pappina, vaikka hän ei ole Leevin sukukuntaa eikä ole tullut ylimmäiseksi papiksi Aaronin järjestyksen mukaan, tämän jälkeläisistä, vaan on noussut Juudasta ja on kuningas Daavidin jälkeläinen. Vanhan testamentin kirjoituksissa on ennustettu pappisuuden muutoksesta, kun Jeesuksesta on ennustettu, että hänestä on tuleva pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan (Psa 110). Psalmi 110 kertoo Jeesuksen korottamisesta ylimmäisen papin asemaan hänen kuolleista herätetyksi tulemisensa jälkeen, mitä asiaa heprealaiskirjeen kirjoittaja on koko kirjeensä ajan todistanut lukijoilleen.

Psalmi:

110:1 Daavidin virsi. Jahve (Herra) sanoi minun adoniilleni (herralleni): "Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi."

110:2 Jahve ojentaa sinun valtasi valtikan Siionista; hallitse vihollistesi keskellä.

110:3 Altis on sinun kansasi sinun sotaan lähtösi päivänä: pyhässä asussa sinun nuori väkesi nousee eteesi, niin kuin kaste aamuruskon helmasta.

110:4 Jahve on vannonut eikä sitä kadu: "Sinä olet pappi iankaikkisesti, Melkisedekin järjestyksen mukaan."

110:5 Adonaj (Herra) on sinun oikealla puolellasi, hän musertaa kuninkaat vihansa päivänä.

110:6 Hän tuomitsee pakanat: ruumiita viruu kaikkialla; hän murskaa päitä laajalti maan päällä.

110:7 Hän juo purosta tien varrelta; sentähden hän kohottaa päänsä.

Daavid käyttää tässä isästä nimitystä Jahve ja [adonaj](#), mutta pojasta sanan "[adon](#)" muotoa "[adonii](#)", sillä sitä muotoa ei käytetä koskaan isästä Jumalasta vaan ainoastaan ihmisistä tai enkeleistä (ks. Adam Pastor, [Adoni Messiah](#)). Jahve on isän Jumalan nimi (5Moos 4:35-39; 6:4; 1Kun 8:60; Neh 9:6; 2Sam 7:22), jota hän antaa myös lähettämiensä enkelien ja poikansa käyttää, kun he edustavat häntä hänen täydellä arvovallallaan (2Moos 3:1-15; 19:14; 23:20-23; Jes 40:1-11; Sak 14:1-9; vrt. Luuk 1:15-17, 76; 3:4; Apt 1:9-11). Jeesus kirjoittaa valittuihin Jumalan lapsiin hänen Jumalansa nimen ja hänen uuden nimensä ja uuden Jerusalemin nimen, joka on kirjoitusten mukaan Jahve (Ilm 3:12; 14:1; 22:4; Jer 33:16, uuden Jerusalemin nimi on "Jahve meidän vanhurskautemme").

Kolmiyhteistä jumalaa ja Jeesusta Jumalanaan ja luojanaan palvelevien otsissa ja oikeassa kädessä on pedon nimi ja sen nimen luku, joka on ihmisen luku, sillä tämä peto on korottanut itsensä yli kaiken jumaloitavan ja istuutunut Jumalan temppeliin, ja sanoo olevansa Jumala, joka on luonut kaiken, mitä on olemassa, vaikka hän on vain kuolevainen ihminen (2Tess 2; Jes 14:1-27; Hes 28:1-19; Ilm 13:11-18). Tämä "toinen Jeesus" ja "toinen henki", joka siinä ihmisessä asuu (2Kor 11:4), on riistänyt isältä Jumalalta kunnian tämän maailman luomisesta ja siitä, että Jumala on herättänyt poikansa ylös kuolleista ja pelastanut tämän siten kuolemalta (Hebr 5:7; 13:20-21).

Valheen hengen vallassa vaeltavat eivät usko sitä, että Jumala on herättänyt poikansa Jeesuksen ylös kuolleista. He luulevat, että Jeesus on Jumalana lähtenyt ulos liharuumiistaan ja palannut siihen Jumalana takaisin, joten hän ei ole tarvinnut isää Jumalaa pelastamaan itseään. Ja koska he sanovat Jeesuksen olleen isän vertaisena Jumalana luomassa tätä nykyistä maailmaa isän kanssa, ovat he riistäneet myös kunnian luomisesta isältä, sillä se kunnia kuuluu yksin hänelle, ei pojalle yhdessä

hänen kanssaan (Ilm 14:6-8; 4:8-11; Apt 17:22-31; 4:24-31; 2Moos 20:11; Psa 33:6-9; Snl 3:19; Jes 42:1-8; Jer 10:12; 50:15).

7:23 Ja noita toisia pappeja on tullut useampia, koska kuolema ei sallinut heidän pysyä;

7:24 mutta tällä on katoamaton pappeus, sentähden että hän pysyy iankaikkisesti,

7:25 jonka tähden hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka hänen kauttaan Jumalan tykö tulevat, koska hän aina elää rukoillakseen heidän puolestansa.

7:26 Senkaltainen ylimmäinen pappi meille sopikin: pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu ja taivaita korkeammaksi tullut,

7:27 jonka ei joka päivä ole tarvis, niin kuin ylimmäisten pappien, ensiksi uhrata omien syntiensä edestä ja sitten kansan; sillä tämän hän teki kerta kaikkiaan, uhratessaan itsensä.

7:28 Sillä laki asettaa ylimmäisiksi papeiksi ihmisiä, jotka ovat heikkoja, mutta valan sana, joka on myöhäisempi kuin laki, asettaa pojan, iankaikkisesti täydelliseksi tulleen.

Kirjoittaja erottaa tässä kohdassa jälleen toisistaan kuolevaiset papit ja sen, joka ei kuole enää koskaan ja siksi hän pysyy pappina iankaikkisesti (vrt. Hebr 5:1-10).

Jeesus on ihmisenä synnitön, sillä hän ei tehnyt koskaan syntiä eikä tee koskaan syntiä, vaikka on täydellisesti ihminen sen sijaan, että olisi Jumala tai taivaallinen henkiolento ihmisen ruumiissa.

Jeesus on korotettu ylimmäisen papin asemaan vasta kuolleista herätetyksi tulemisen jälkeen: hän on tullut vasta silloin taivaita korkeammaksi.

Valan sana viittaa tässä siihen, kun Jumala vannoi pyhän hengen kautta, palvelijansa Daavidin suun kautta, että hänen poikansa on pysyvä pappina iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan (Apt 1:16; 4:25; Psa 110:4). Tämä sana annettiin Israelille vasta sen jälkeen, kun kansa oli ensin saanut lain Mooseksen kautta, enkelien toimesta (Joh 1:17; Apt 7:53; Gal 3:19-20; Hebr 2:2).

Hebrealaiskirje:

8:1 Mutta pääkohta siinä, mistä me puhumme, on tämä: meillä on sellainen ylimmäinen pappi, joka istuu majesteetin valtaistuimen oikealla puolella taivaissa, 8:2 tehdäkseen pappispalvelusta kaikkein pyhimässä, siinä oikeassa majassa, jonka on rakentanut herra eikä ihminen.

8:3 Sillä jokainen ylimmäinen pappi asetetaan uhraamaan lahjoja ja uhreja, jonka tähden on välttämätöntä, että tälläkin on jotakin uhraamista.

8:4 Jos hän siis olisi maan päällä, ei hän olisikaan pappi, koska jo ovat olemassa ne, jotka lain mukaan kantavat esiin lahjoja,

8:5 ja jotka palvelevat siinä, mikä on taivaallisten kuva ja varjo, niin kuin ilmoitettiin Moosekselle, kun hänen oli valmistettava maja. Sillä hänelle sanottiin: "Katso, että teet kaikki sen kaavan mukaan, joka sinulle vuorella näytettiin."

8:6 Mutta tämä taas on saanut niin paljoa jalomman tehtävän, kuin hän on myös paremman liiton välimies, liiton, joka on paremmille lupauksille perustettu.

8:7 Sillä jos ensimmäinen liitto olisi ollut moitteeton, ei olisi etsitty sijaa toiselle.

Kirjoittaja kuvaa Jeesusta edelleen ylimmäisenä pappina, joka toimittaa pappispalvelusta vielä taivaassa ja rukoilee siellä pyhien puolesta (Hebr 7:24-25). Ylimmäinen pappi on ikuisesti alamainen asettajalleen Jumalalle, joten kaikki nämä kuvaukset Jeesuksesta hänen taivaaseen otetuksi tulemisensa jälkeen kumoavat klassisen kolminaisuusopin, jossa Jeesuksen sanotaan olevan isän vertainen Jumala, niin että heidän välillään ei olisi hierarkiaa.

Jeesus on uuden liiton välimies, mutta Mooses on vanhan liiton välimies (Gal 3:19-20). Vastaavalla tavalla Jeesus on uuden liiton seurakunnan ja Jumalan kansan päämies ja tuomari, mutta Mooses on vanhan liiton Israelin seurakunnan ja kansan päämies ja tuomari (2Moos 4:16; 18:12-27; Apt 7:35; Hebr 2:10; Joh 5:17-30) Kirjoittaja kuvaa tästä eteenpäin Jeesusta uuden liiton välimiehenä. Uusi liitto on parempi kuin vanha liitto, joka on vain tulevan esikuva, ei itse asioiden olemus.

8:8 Sillä moittien heitä hän sanoo: "Katso, päivät tulevat, sanoo herra, jolloin minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton,

8:9 en sellaista liittoa kuin se, jonka minä tein heidän isiensä kanssa silloin, kun minä tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta. Sillä he eivät pysyneet minun liitossani, ja niin en minäkään heistä huolinut, sanoo herra.

8:10 Sillä tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa näiden päivien jälkeen, sanoo herra: Minä panen lakini heidän mieleensä, ja kirjoitan ne heidän sydämiinsä, ja niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.

8:11 Ja silloin ei enää kukaan opeta kansalaistaan eikä veli veljeään sanoen: 'Tunne herra'; sillä he kaikki, pienimmästä suurimpaan, tuntevat minut.

8:12 Sillä minä annan anteeksi heidän vääryytensä enkä enää muista heidän syntejensä."

8:13 Sanoessaan "uuden" hän on julistanut ensimmäisen liiton vanhentuneeksi; mutta se, mikä vanhenee ja käy iälliseksi, on lähellä häviämistään.

Jeesus kristus on uuden liiton Jumalan kansan päämies ja tuomari samalla tavalla kuin Mooses on vanhan liiton Jumalan kansan päämies ja tuomari. Jumalan kansan päämiestä ja tuomaria kutsutaan Raamatussa "jumalaksi" (2Moos 4:16; Psa 82:1, 6), vaikka hän on ihminen ja he (tuomarit) ovat ihmisiä. Jeesus tunnustaa olevansa Jumalan poikana ja ihmisenä uuden liiton Jumalan kansan herra ja tuomari, mutta ei väitä olevansa isän vertainen Jumala (Joh 10:29-48).

Jumala asuu Jeesuksen kristuksen ruumiissa, mutta Jeesus ei ole itse se Jumala, joka hänessä asuu (Joh 14:9-11). Jos emme erota toisistaan Jeesusta kristusta ja sitä Jumalaa, joka Jeesuksessa ja meissä hänen veljissään asuu (1Joh 4:10-15), niin annamme väärän todistuksen Jumalasta ja hänen pojastaan. Meidän ei ole lupa sanoa Jeesusta isän vertaiseksi Jumalaksi, koska hän ei sitä ole.

Uusi liitto astui voimaan vasta kristuksen ylösnousemuksen jälkeen. Sitä ennen Jumalan laki ei ollut kirjoitettuna kenenkään ihmisen sydämeen ja mieleen. Laki oli kivitaluissa, mutta kun Jumala teki sydämemme eläväksi antamalla meille henkensä asumaan meissä ikuisesti, niin Jumalan kymmenen käskyä tulivat kirjoitetuksi sydämemme lihataluihin kivitalujen sijasta (2Kor 3:1-18).

Nämä seuraavat Jumalan lupaukset toteutuivat vasta ensimmäisenä helluntaina Pietarin saarnan mukaan (Apt 2:12-42):

"Ja minä annan teille uuden sydämen, ja uuden hengen minä annan teidän sisimpäänne. Minä poistan teidän ruumiistanne kivisydämen ja annan teille

lihasydämen. Henkeni minä annan teidän sisimpäanne ja vaikutan sen, että te vaellatte minun käskyjeni mukaan, noudatatte minun oikeuksiani ja pidätte ne." (Hes 36:26-27)

Jeesuksen veljet ja ensimmäiset opetuslapset ovat hänen luotujensa esikoiset eli ensimmäiset uudestisyntyneet ihmiset seurakunnan historiassa (Jaak 1:18; Room 8:23). Uudestisyntyminen tuli mahdolliseksi vasta kristuksen kuolleista herättämisen jälkeen (1Piet 1:1-5), joten vanhan liiton Jumalan palvelijat eivät olleet vielä uudestisyntyneitä. Jotkut kolmiyhteiseen jumalaan uskovat ovat tehneet tästäkin asiasta turhan kiistakysymyksen, sillä se ei vaikuta mitään meidän pelastumiseemme, milloin ensimmäiset ihmiset ovat uudestisyntyneet.

Tärkeintä on se, että me itse olemme syntyneet Jumalan hengestä hänen sanansa kautta ja vaellamme pyhän hengen mukaan, emmekä seuraa valheen henkeä, joka korottaa Raamatun vastaisesti Jeesuksen isän vertaiseksi Jumalaksi ja saa ihmiset palvomaan kolmiyhteistä jumalaa, jonka Raamattu tuntee vain profetiana ja suurena eksytyksenä, jonka Jumala on lähettänyt seurakuntaan (2Tess 2; 2Kor 11:4; Jes 14:1-27; Hes 28:1-19; Ilm 13:11-18; 16:13-18:23).

Hebrealaiskirje:

9:1 Olihan tosin ensimmäiselläkin liitolla jumalanpalvelussäännöt ja maallinen pyhäkkö.

9:2 Sillä maja oli valmistettu niin, että siinä oli etumainen maja, jossa oli sekä lampunjalka että pöytä ja näkyleivät, ja sen nimi on "pyhä."

9:3 Mutta toisen esiripun takana oli se maja, jonka nimi on "kaikkein pyhin";

9:4 siinä oli kultainen suitsutusalttari ja liiton arkki, yltympäri kullalla päällystetty, jossa säilytettiin kultainen mannaa sisältävä astia ja Aaronin viheriöinyt sauva ja liiton taulut,

9:5 ja arkin päällä kirkkauden kerubit varjostamassa armoistuinta. Mutta näistä nyt ei ole syytä puhua kustakin erikseen.

9:6 Kun nyt kaikki on näin järjestetty, menevät papit joka aika etumaiseen majaan jumalanpalvelusta toimittamaan,

9:7 mutta toiseen majaan menee ainoastaan ylimmäinen pappi kerran vuodessa, ei ilman verta, jonka hän uhraa itsensä edestä ja kansan tahattomien syntien edestä.

9:8 Näin pyhä henki osoittaa, että tie kaikkein pyhimpään vielä on ilmoittamatta, niin kauan kuin etumainen maja vielä seisoo.

9:9 Tämä on nykyistä aikaa tarkoittava vertauskuva, ja sen mukaisesti uhrataan lahjoja ja uhreja, jotka eivät kykene tekemään täydelliseksi omassatunnossaan sitä, joka jumalanpalvelusta toimittaa,

9:10 vaan jotka, niin kuin ruuat ja juomat ja erilaiset pesotkin, ovat ainoastaan lihan sääntöjä, jotka ovat voimassa uuden järjestyksen aikaan asti.

Jumala toimii valituissa palvelijoissaan ja historiassa henkensä kautta ja opettaa meitä henkensä kautta: hänen voitелunsa opettaa meitä ja ilmoittaa sen, mitä kuulee isältä ja pojalta, jotka ovat taivaassa (Joh 6:45; Matt 4:1; Room 8:8-28; 1Kor 2:10-18; 12:1-13; Joh 16:13-16; 1Joh 1:1-7; 2:18-28). Jumala puhuu henkensä kautta, palvelijoidensa suun ja poikansa Jeesuksen suun kautta (Apt 1:2, 16; 4:25) ja jakaa henkeään tahtonsa mukaan (Hebr 2:4).

Vaikka pyhä henki osoittaa tässä (Hebr 9:8), että tie kaikkein pyhimpään oli vielä osoittamatta ennen kristuksen kuolleista herätetyksi tulemista, niin pyhä henki ei ole Jumalasta riippumaton itsenäinen persoona vaan se on Jumalan henki, jonka kautta Jumala toimii ja asuu lapsissaan: niissä, jotka tunnustavat sen, että Jeesus kristus on Jumalan poika (1Joh 3:23-4:15; Joh 20:31). Niissä

Jumalan henki ei välttämättä toimi, jotka tunnustavat totuuden vastaisella tavalla, että Jeesus kristus on Jumala, lihas tullut, ja on ollut luomassa isän Jumalan kanssa tätä nykyistä maailmaa.

9:11 Mutta kun kristus tuli tulevaisen hyvän ylimmäiseksi papiksi, niin hän suuremman ja täydellisemmän majan kautta, joka ei ole käsillä tehty, se on: joka ei ole tätä luomakuntaa,
9:12 meni, ei kauristen ja vasikkain veren kautta, vaan oman verensä kautta kerta kaikkiaan kaikkein pyhimpään ja sai aikaan iankaikkisen lunastuksen.
9:13 Sillä jos kauristen ja härkain veri ja hiehon tuhka, saastaisten päälle vihmottuna, pyhittää lihanpuhtauteen,
9:14 kuinka paljoa enemmän on kristuksen veri, hänen, joka iankaikkisen hengen kautta uhrasi itsensä viattomana Jumalalle, puhdistava meidän omantuntomme kuolleista teoista palvelemaan elävää Jumalaa!
9:15 Ja sentähden hän on uuden liiton välimies, että, koska hänen kuolemansa on tapahtunut lunastukseksi ensimmäisen liiton aikuisista rikkomuksista, ne, jotka ovat kutsutut, saivat luvattun iankaikkisen perinnön.

Kristus tuli ylimmäiseksi papiksi vasta kuolleista herätetyksi tulemisen jälkeen, ei sitä ennen.

"Kaikkein pyhin" ei ole tätä luomakuntaa vaan on Jumalan taivas: paikka, missä isä Jumala asuu (Hebr 9:24).

Jeesus kristus sai ihmisenä aikaan iankaikkisen lunastuksen, kun uhrasi itsensä synnittömänä ihmisenä Jumalalle ja vuodatti viattoman verensä syntiemme sovitukseksi (Matt 26:26-28; Hebr 7:26-28; 1Tim 2:3-7; Room 5:12-21).

Kristus uhrasi itsensä iankaikkisen hengen kautta viattomana uhrina Jumalalle (Hebr 9:14). Kolmiyhteiseen jumalaan uskovat Raamatun tutkijat ovat keskenään eriä mieltä siitä, tarkoittiko kirjoittaja iankaikkisella hengellä Jumalan pyhää henkeä, jonka rohkaisemana ja jonka voiman kautta Jeesus uhrasi itsensä viattomana ihmisenä Jumalalle, vai tarkoittaako hän tässä Jeesuksen kristuksen omaa henkeä, joka elää ikuisesti.

Olipa tulkinta kumpi tahansa, niin tässä ei sanota Jeesuksen olleen olemassa ennen kuin hän syntyi äidistään Mariasta Joosefin pojaksi (Joh 1:45; 6:42; Mar 6:1-3; Luuk 2:33, 41, 48). Ihminen on olento, jolla on alku äitinsä kohdussa isänsä siemenestä, ei iankaikkisuudessa ja muinaisissa ajoissa ennen maailman luomista. Jeesus ei tee ihmisenä tässä asiassa poikkeusta meihin nähden. (Lue kirjoitukseni [Neitseestä syntyminen: tarua vai totta?](#))

Huomaa se, että tässäkin jakeessa erotetaan toisistaan hyvin selvästi Jumala ihmisestä kristuksesta Jeesuksesta, joka uhrasi itsensä ihmisenä ja vuodatti ihmisen veren uhrina Jumalalle. On aivan järjetöntä väittää, että tässä jakeessa Jumala uhrasi itsensä Jumalalle ja vuodatti Jumalan veren uhrina Jumalalle, niin kuin pahiten eksyneet kolmiyhteiseen jumalaan uskovat ovat väittäneet. He eivät kunnioita edes kolmiyhteiseen jumalaan uskovia Raamatun tutkijoita ja opettajia, jotka sanovat Jeesuksen uhranneen itsensä ihmisenä eikä Jumalana ristillä syntiemme sovitukseksi.

Kristus on lunastanut meidät verellään ja kuoleamalla ihmisenä ristillä: hän ei lunastanut meitä kuoleamalla puolestamme Jumalana. Isä Jumala on silti perimmäinen lunastaja ja pelastaja, sillä hän lunasti meidät poikansa kautta, antamalla poikansa kuolla ristillä jo ennen maailman luomista tekemänsä pelastussuunnitelman mukaan (1Tim 2:3-7; Efe 1:1-23; Kol 1:1-23; 2Tim 1:8-11).

9:16 Sillä missä on testamentti, siinä on sen tekijän kuolema toteennäytettävä;
9:17 sillä vasta kuoleman jälkeen testamentti on pitävä, koska se ei milloinkaan ole voimassa tekijänsä eläessä.
9:18 Sentähden ei myöskään ensimmäistä liittoa verettä vihitty.
9:19 Sillä kun Mooses oli kaikelle kansalle julkilukenuk kaikki käskyt, niin kuin ne laissa kuuluvat, otti hän vasikkain ja kauristen veren ynnä vettä ja purppuravillaa ja iisopin ja vihmoi sekä itse kirjan että kaiken kansan,
9:20 sanoen: "Tämä on sen liiton veri, jonka Jumala on teille säätänyt."
9:21 Ja samoin hän verellä vihmoi myös majan ja kaikki palvelukseen kuuluvat esineet.
9:22 Niin puhdistetaan lain mukaan miltei kaikki verellä, ja ilman verenvuodatusta ei tapahdu anteeksiantamista.
9:23 On siis välttämätöntä, että taivaallisten kuvat tällä tavalla puhdistetaan, mutta että taivaalliset itse puhdistetaan paremmilla uhreilla kuin nämä.
9:24 Sillä kristus ei mennyt käsillä tehtyyn kaikkein pyhimpään, joka vain on sen oikean kuva, vaan itse taivaaseen, nyt ilmestyäkseen Jumalan kasvojen eteen meidän hyväksemme.

Taivaallisten kuvat (Hebr 9:13) on viittaus vanhan liiton aikaisiin jumalanpalvelusesineisiin, jotka ovat vain taivaallisten kuva, mutta eivät itse asian olemus (Hebr 9:1-10, 19, 21). Vanhan liiton ilmestysmajan taimmainen osa, "kaikkein pyhin", on esikuva Jumalan taivaasta, jonne kristus meni "oman verensä kautta ja omaa verta mukanaan meidän hyväksemme" (Hebr 9:12, 24, 25).

9:25 Eikä hän mennyt uhratakseen itseänsä monta kertaa, niin kuin ylimmäinen pappi joka vuosi menee kaikkein pyhimpään, vierasta verta mukanaan,
9:26 sillä muutoin hänen olisi pitänyt kärsimän monta kertaa maailman perustamisesta asti; mutta nyt hän on yhden ainoan kerran maailmanaikojen lopulla ilmestynyt, poistaakseen synnin uhraamalla itsensä.
9:27 Ja samoin kuin ihmisille on määrätty, että heidän kerran on kuoleminen, mutta sen jälkeen tulee tuomio,
9:28 samoin kristuskin, kerran uhrattuna ottaakseen pois monien synnit, on toistamiseen ilman syntiä ilmestyvä pelastukseksi niille, jotka häntä odottavat.

Jeesus kristus on ilmestynyt vain yhden kerran maailman historiassa ja uhrannut itsensä viattomana uhrina Jumalalle syntiemme sovituksiksi. Jeesus ei ole ilmestynyt Vanhan testamentin profetoille toistuvasti ja monta kertaa. Kristus on ilmestyvä vielä toistamiseen ilman syntiä pelastukseksi niille, jotka häntä odottavat, mutta syntisille ja jumalattomille hän tulee tuomioksi.

Jakeessa Hebr 1:6 on viittaus tähän toiseen tulemukseseen: "kun hän jälleen tuo esikoisensa maailmaan". Tässä sana "esikoinen" ([proototos](#)) tarkoittaa ensimmäistä kuolleista herätettyjen joukossa, ei sitä, että Jeesus olisi syntynyt jo ennen maailman luomista niin kuin jotkut virheellisesti tulkitsevat. Jeesusta sanotaan esikoiseksi tässä samassa merkityksessä monta kertaa Uudessa testamentissa, mutta ei kertaakaan siinä merkityksessä, että hän olisi syntynyt muinaisina ikuisina aikoina ennen tämän maailman luomista (Room 8:29; Kol 1:15, 18; Hebr 1:6; 12:23; Ilm 1:5).

Hebrealaiskirje:

10:1 Sillä koska laissa on vain tulevan hyvän varjo, ei itse asiain olemusta, ei se koskaan voi samoilla jokavuotisilla uhreilla, joita he alinomaan kantavat esiin, tehdä niiden tuojia täydellisiksi.

10:2 Sillä eikö muutoin olisi lakattu niitä uhraamasta, koska näillä, jotka jumalanpalvelustaan toimittavat, kerran puhdistettuina, ei enää olisi ollut mitään tuntoa synneistä?

10:3 Mutta niissä on jokavuotinen muistutus synneistä.

10:4 Sillä mahdotonta on, että härkään ja kauristen veri voi ottaa pois syntejä.

10:5 Sentähden hän maailmaan tullessaan sanoo: "Uhrin ja antia sinä et tahtonut, mutta ruumiin sinä minulle valmistit";

10:6 polttouhreihiin ja syntiuhreihiin sinä et mielistynyt.

Kolmiyhteiseen jumalaan uskovat näkevät tässä vahvan todisteen siitä, että Jeesus on ollut olemassa elävänä olentona isän tykönä ennen maailman luomista. Pitää kuitenkin muistaa se, että heprealaiskirjeen kirjoittaja ei ole viitannut kertaakaan kirjeessään siihen, että Jeesus olisi ollut olemassa ennen maailman luomista. Hän on kuvannut Jeesusta ristillä kuoleman kärsineenä miehenä, jonka Jumala on korottanut uuden liiton välimiehenä Jumalan kansan ylimmäiseksi papiksi.

Kun jakeessa viisi sanotaan Jeesuksen tulleen maailmaan, viitataan sillä yksinkertaisesti hänen palvelustehtävänsä ja siihen uhriin, jonka hän edestämme antoi. Jopa kolmiyhteiseen jumalaan uskovien Raamatun tutkijoiden joukossa on esitetty tätä tulkintaa oikeaksi. Kirjoittaja ei siis puhu siitä, että Jeesus on tullut alas taivaasta ja siirtynyt henkenä Marian kohtuun ja syntynyt siten ihmiseksi, niin kuin monet luulevat tapahtuneen ja uskovat mysteeriiin: miten ikivanha taivaallinen henkiolento tai Jumala voi olla sama olento kuin ihminen kristus Jeesus? Ja koska meillä on vain yksi ja jakamaton herra Jeesus kristus, ei kyseessä voi olla kaksi eri olentoa (1Kor 8:6).

Koska Jeesuksen edeltä olemiseen uskovat eivät pysty selittämään tätä mysteeriiä, käyvät he pilkkaamaan tätä tulkintaa kritisoivia Jeesuksen kristuksen opetuslapsia ja Jumalan lapsia. Näin he osoittavat sen, mistä hengestä he ovat ja missä hengessä he vaeltavat.

Jakeen viisi lopussa on mielenkiintoinen lause: "ruumiin sinä minulle valmistit". Psalmissa, jota kirjoittaja lainaa ei ole näitä sanoja. Siellä lukee: "minun korvani sinä avasit" (Psa 40:7). Tällä tarkoitetaan sitä, että Jumala ei tahdo niinkään eläinuhreja kuin kuuliaisuutta hänen sanaansa kohtaan ja oikeaa sydämen asennetta, särkynyttä henkeä ja nöyrää mieltä. Tämä sanotaan monissa eri kohdissa, jotka puhuvat tästä samasta asiasta (Psa 50:8-15; 51:18-19; Jes 1:1-20).

Jeesuksen elämässä ihmisenä on tärkeintä hänen täydellinen kuuliaisuutensa. Hän kelpaa Jumalalle synti- ja vikauhriksi juuri täydellisen kuuliaisuutensa ja synnittömyytensä vuoksi, ei muuten. Heprealaiskirjeen kirjoittaja on jo aiemmin todennut, että Jeesus oppi kärsimyksistään kuuliaisuuden ja tuli täydelliseksi syntiuhriksi kuuliaisuutensa kautta (Hebr 5:5-10). Kun Jeesus on itse lukenut Raamatua ja tätä Psalmia, johon kirjoittaja nyt viittaa, niin hän on varmasti ymmärtänyt kuuliaisuuden tärkeyden itsensä uhraamisessa.

On käyty paljon keskustelua siitä, miksi kirjoittaja on lainannut Psalmia 40:7 eri muodossa kuin mitä on meille säilyneissä käsikirjoituksissa. On arveltu, että hänellä on ollut käytössään jokin poikkeava kreikankielinen käännösversio tai että hän on tehnyt muutoksen alkuperäiseen tekstiin hengen inspiraation kautta. Tai sitten kyse on katolisten isien tekemästä väärennöksestä alkuperäiseen tekstiin. Olipa asia niin tai näin, ei kirjoittaja puhu tässä mitään siitä, että Jeesus olisi

ollut olemassa ennen kuin syntyi ihmiseksi [äidistään Mariasta](#). Vain tarkoitushakuisella Raamatun tulkinnalla nähdään tässä selvä todistus sen väitteen puolesta.

10:7 Silloin minä sanoin: 'Katso, minä tulen - kirjakääröön on minusta kirjoitettu tekemään sinun tahtosi, Jumala.'

10:8 Kun hän ensin sanoo: "Uhreja ja anteja ja polttouhreja ja syntiuhreja sinä et tahtonut etkä niihin mielistynyt", vaikka niitä lain mukaan uhrataankin,

10:9 sanoo hän sitten: "Katso, minä tulen tekemään sinun tahtosi." Hän poistaa ensimmäisen, pystyttääkseen toisen.

10:10 Ja tämän tahdon perusteella me olemme pyhitetyt Jeesuksen kristuksen ruumiin uhrilla kerta kaikkiaan.

Tässä on edelleen lainausta Psalmista 40:7-8, jossa painotetaan kuuliaisuutta Jumalan tahdolle. Kirjoittaja perustelee tässä juutalaisille jälleen sitä, miten Jeesuksen kristuksen kertakaikkinen uhri on tehnyt vanhan liiton aikaiset eläinuhrit tarpeettomiksi. Meidät on pyhitetty Jeesuksen kristuksen uhrilla kerta kaikkiaan ja lopullisesti, joten vanhan liiton uhrit ovat käyneet tarpeettomiksi.

10:11 Ja kaikki papit seisovat päivä päivältä palvelustaan toimittamassa ja usein uhraamassa, aina samoja uhreja, jotka eivät ikinä voi syntejä poistaa;

10:12 mutta tämä on, uhrattuaan yhden ainoan uhrin syntien edestä, ainiaaksi istuutunut Jumalan oikealle puolelle,

10:13 ja odottaa nyt vain, kunnes hänen vihollisensa pannaan hänen jalkojensa astinlaudaksi.

10:14 Sillä hän on yhdellä ainoalla uhrilla ainiaaksi tehnyt täydellisiksi ne, jotka pyhitetään.

10:15 Todistaahan sen meille myös pyhä henki; sillä sanottuaan:

10:16 "Tämä on se liitto, jonka minä näiden päivien jälkeen teen heidän kanssaan", sanoo Herra: "Minä panen lakini heidän sydämiinsä ja kirjoitan ne heidän mieleensä";

10:17 ja: "heidän syntejensä ja laittomuuksiansa en minä enää muista."

10:18 Mutta missä nämä ovat anteeksi annetut, siinä ei uhria synnin edestä enää tarvita.

10:19 Koska meillä siis, veljet, on luja luottamus siihen, että meillä Jeesuksen veren kautta on pääsy kaikkein pyhimpään,

10:20 jonka pääsyn hän on vihkinnyt meille uudeksi ja eläväksi tieksi, joka käy esiripun, se on hänen lihansa, kautta,

10:21 ja koska meillä on "suuri pappi, Jumalan huoneen haltija",

10:22 niin käykäämme esiin totisella sydämellä, täydessä uskon varmuudessa, sydän vihmottuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä;

10:23 pysykäämme järkähtämättä toivon tunnustuksessa, sillä hän, joka antoi lupauksen, on uskollinen

Jakeessa 15 pyhä henki ei ole Jumalan kolmas persoona, joka puhuisi itsenäisesti niin kuin Jumalan persoona voisi tehdä. Jumala puhuu tässä niin kuin muuallakin pyhän hengen kautta, palvelijoidensa suun kautta, ja poikansa Jeesuksen suun kautta (Apt 1:2, 16; 4:25; Hebr 1:1; Joh 14:9-11). Pyhä henki ei siis ole Jumalan kolmas persoona vaan se on Jumalan pyhä henki, jota Jumala jakaa tahtonsa mukaan ja toimii sen kautta historiassa ja valituissa palvelijoissaan (Hebr 2:4; 1Kor 12:1-13).

Heprealaiskirjeen kirjoittaja kuvaa tässä edelleen Jeesusta Jumalan kärsivänä palvelijana, jonka täydellisen uhrin kautta meidät on tehty iankaikkisesti täydellisiksi ja Jumalalle kelpaaviksi. Mutta tämä uhri, jonka Jeesus antoi – ruumiinsa ja verensä uhri – on ihmisen uhri, ei Jumalan. Jeesus uhrasi itsensä isänsä Jumalan tahdon mukaan ja hänen käskystään, mutta hän uhrasi itsensä ihmisenä, ei Jumalana. Jumala on tietysti sitä kautta uhrin antaja, että hän käski poikaansa ja tahtoi pojan uhraavan itsensä, koska on niin suunnitellut, mutta poika ei ole Jumala, joka uhrasi itsensä Jumalalle (Joh 10:17-18). Jeesus Kristus on ihminen, välittäjä ihmisten ja Jumalan välillä (1 Tim 2:3-7).

- 10:23 pysykäämme järkähtämättä toivon tunnustuksessa, sillä hän, joka antoi lupauksen, on uskollinen;
- 10:24 ja valvokaamme toinen toistamme rohkaisuksi toisillemme rakkauteen ja hyviin tekoihin;
- 10:25 älkäämme jättäkö omaa seurakunnankokoustamme, niin kuin muutamien on tapana, vaan kehottakaamme toisiamme, sitä enemmän, kuin enemmän näette tuon päivän lähestyvän.
- 10:26 Sillä jos me tahallamme teemme syntiä, päästyämme totuuden tuntoon, niin ei ole enää uhria meidän syntiemme edestä,
- 10:27 vaan hirmuinen tuomion odotus ja tulen kiivaus, joka on kuluttava vastustajat.
- 10:28 Joka hylkää Mooseksen lain, sen pitää armotta kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla kuoleman:
- 10:29 kuinka paljoa ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan pojan ja pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon henkeä!
- 10:30 Sillä me tunnemme hänet, joka on sanonut: "Minun on kosto, minä olen maksava"; ja vielä: "Herra on tuomitseva kansansa."
- 10:31 Hirmuista on langeta elävän Jumalan käsiin.
- 10:32 Mutta muistakaa entisiä päiviä, jolloin te, valistetuiksi tultuanne, kestitte monet kärsimysten kilvoitukset,
- 10:33 kun te toisaalta olitte häväistysten ja ahdistusten alaisina, kaikkien katseltavina, toisaalta taas tulitte niiden osaveljiksi, joiden kävi samalla tavalla.
- 10:34 Sillä vankien kanssa te olette kärsineet ja ilolla pitäneet hyvänänne omaisuutenne ryöstön, tietäen, että teillä on parempi tavara, joka pysyy.
- 10:35 Älkää siis heittäkö pois uskallustanne, jonka palkka on suuri.
- 10:36 Sillä te tarvitsette kestäväisyyttä, tehdäkseen Jumalan tahdon ja saadaksenne sen, mikä luvattu on.
- 10:37 Sillä "vähän, aivan vähän aikaa vielä, niin tulee hän, joka tuleva on, eikä viivyttele;
- 10:38 mutta minun vanhurskaani on elävä uskosta, ja jos hän vetäytyy pois, ei minun sieluni mielisty häneen."
- 10:39 Mutta me emme ole niitä, jotka vetäytyvät pois omaksi kadotukseksi, vaan niitä, jotka uskovat sielunsa pelastukseksi.

Tässä ei ole mitään ihmeellistä. Jumala on Jumala ja Jeesus Kristus on hänen poikansa. Kirjoittaja erottaa Jumalan ja hänen poikansa selvästi toisistaan, niin että sanoo Jumalaksi vain Jeesuksen isää, ei poikaa.

Hebrealaiskirje:

11:1 Mutta usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan,

mikä ei näy.

11:2 Sillä sen kautta saivat vanhat todistuksen.

11:3 Uskon kautta me ymmärrämme, että maailma on rakennettu Jumalan sanalla, niin että se, mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyväisestä.

11:4 Uskon kautta uhrasi Aabel Jumalalle paremman uhrin kuin Kain, ja uskon kautta hän sai todistuksen, että hän oli vanhurskas, kun Jumala antoi todistuksen hänen uhrilahjoistaan; ja uskonsa kautta hän vielä kuoltuaankin puhuu.

11:5 Uskon kautta otettiin Eenok pois, näkemättä kuolemaa, "eikä häntä enää ollut, koska Jumala oli ottanut hänet pois." Sillä ennen poisottamistaan hän oli saanut todistuksen, että hän oli otollinen Jumalalle.

11:6 Mutta ilman uskoa on mahdoton olla otollinen; sillä sen, joka Jumalan tykö tulee, täytyy uskoa, että Jumala on ja että hän palkitsee ne, jotka häntä etsivät.

11:7 Uskon kautta rakensi Nooa, saatuaan ilmoituksen siitä, mikä ei vielä näkynyt, pyhässä pelossa arkin perhekuntansa pelastukseksi; ja uskonsa kautta hän tuomitsi maailman, ja hänestä tuli sen vanhurskauden perillinen, joka uskosta tulee.

11:8 Uskon kautta oli Aabraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, jonka hän oli saava perinnöksi, ja hän lähti tietämättä, minne oli saapuva.

11:9 Uskon kautta hän eli muukalaisena lupauksen maassa niin uin vieraassa maassa, asuen teltoissa Iisakin ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä;

11:10 sillä hän odotti sitä kaupunkia, jolla on perustukset ja jonka rakentaja ja luoja on Jumala.

11:11 Uskon kautta sai Saarakin voimaa suvun perustamiseen, vieläpä yli-ikäisenä, koska hän piti luotettavana sen, joka oli antanut lupauksen.

11:12 Sentähden syntyikin yhdestä miehestä, vieläpä kuolettuneesta, niin suuri paljous, kuin on tähtiä taivaalla ja kuin meren rannalla hiekkaa, epäluokuisesti.

11:13 Uskossa nämä kaikki kuolivat eivätkä luvattua saavuttaneet, vaan kaukaa he olivat sen nähneet ja sitä tervehtineet ja tunnustaneet olevansa vieraita ja muukalaisia maan päällä.

11:14 Sillä jotka näin puhuvat, ilmaisevat etsivänsä isänmaata.

11:15 Ja jos he olisivat tarkoittaneet sitä maata, josta olivat lähteneet, niin olisihan heillä ollut tilaisuus palata takaisin;

11:16 mutta nyt he pyrkivät parempaan, se on taivaalliseen. Sentähden Jumala ei heitä häpeä, vaan sallii kutsua itseään heidän Jumalaksensa; sillä hän on valmistanut heille kaupungin.

11:17 Uskon kautta uhrasi Aabraham, koetukselle pantuna, Iisakin, uhrasi ainoan poikansa, hän, joka oli lupaukset vastaanottanut

11:18 ja jolle oli sanottu: "Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläisen",

11:19 sillä hän päätti, että Jumala on voimallinen kuolleistakin herättämään; ja sen vertauskuvana hän saikin hänet takaisin.

Tässä jaksossa tarkoitetaan Jumalalla tietysti isää, ei kolmiyhteistä jumalaa tai poikaa. Kirjoittaja puhuu siitä, miten muinaiset uskon sankarit tavoittelivat tulevaa isänmaata ja tulevaa kaupunkia, taivaallista Jerusalemiä ja sitä maata, jossa vanhurskaus asuu (Ilm 21-22). Aabraham uskoi siihen, että Jumala on voimallinen herättämään ylös kuolleet ja oli sen vuoksi valmis uhraamaan poikansa Iisakin Jumalalle, mikä tapahtuma on esikuva kristuksen uhrista, jonka Jumala on aivoitellut valittujen pelastukseksi.

Huomaa, että Jeesus viittaa tähän edeltä näkemiseen, kun sanoi Abrahamin nähneen edeltä "hänen päivänsä" (Joh 8:52-59). Jeesus ei tarkoittanut sitä, että Aabraham olisi nähnyt kristuksen elävänä

olentona vielä eläessään. On eri asia nähdä edeltä profetiana tai ilmestyksenä "herran päivä" kuin nähdä itse kristus elävänä olentona edessään.

Huomaa myös se, että nämä Vanhan testamentin valitut Jumalan palvelijat kuolivat uskossa saavuttamatta luvattua kaupunkia tai uutta maata, jotka ovat meilläkin vielä edessäpäin (Hebr 11:13; 1Tess 4:13-18).

11:20 Uskon kautta antoi Iisak Jaakobille ja Eesaulle siunauksen, joka koski tulevaisiaakin.

11:21 Uskon kautta siunasi Jaakob kuollessaan kumpaisenkin Joosefin pojista ja rukoili sauvansa päähän nojaten.

11:22 Uskon kautta muistutti Joosef loppunsa lähetessä Israelin lasten lähdöstä ja antoi määräyksen luistansa.

11:23 Uskon kautta pitivät Mooseksen vanhemmat häntä heti hänen syntymänsä jälkeen kätkössä kolme kuukautta, sillä he näkivät, että lapsi oli ihana; eivätkä he peljänneet kuninkaan käskyä.

11:24 Uskon kautta kieltäytyi Mooses suureksi tultuaan kantamasta faraon tyttären pojan nimeä.

11:25 Hän otti mieluummin kärsiäkseen vaivaa yhdessä Jumalan kansan kanssa kuin saadakseen synnistä lyhytaikaista nautintoa,

11:26 katsoen "kristuksen pilkan" suuremmaksi rikkaudeksi kuin Egyptin aarteet; sillä hän käänsi katseensa palkintoa kohti.

11:27 Uskon kautta hän jätti Egyptin pelkäämättä kuninkaan vihaa; sillä koska hän ikään kuin näki sen, joka on näkymätön, niin hän kesti.

11:28 Uskon kautta hän pani toimeen pääsiäisenvieton ja verensivelyn, ettei esikoisten surmaaja koskisi heihin.

11:29 Uskon kautta he kulkivat poikki Punaisen meren ikään kuin kuivalla maalla; jota yrittäessään egyptiläiset hukkuivat.

"Kristuksen pilkka" jakeessa 26 ei todista sitä, että Jeesus olisi ollut Mooseksen luona elävänä olentona Egyptistä lähdön aikana. Paavali sanoo tosin, että Israel sai juoda erämaassa hengellistä juomaa hengellisestä kalliosta, joka seurasi heitä, ja se kallio oli "kristus" (1Kor 10:1-4). Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että Jeesus kristus olisi ollut elävänä olentona Israelin keskellä ja nämä olisivat juoneet hänen ruumiistaan vettä. He joivat vettä kalliosta, joka pysyi paikallaan, ja johon Mooses löi sauvallaan (4Moos 20:10-11).

Tällaisia hengellisiä esikuvia kristuksesta ei pidä tulkita väärin kirjaimellisesti niin, että Jeesus olisi ollut fyysisesti läsnä Israelin kansan keskellä. Paavali todistaa yksinkertaisesti siitä, että Israelin valitut joivat samaa hengellistä juomaa eli pyhää henkeä kuin mitä me uuden liiton valitut ja pyhät saamme juoda (1Kor 12.13; 1Joh 3:24-4:15; Joh 7:37-39). Hän ei väittänyt vastoin Raamatun muuta todistusta, että Jeesus olisi ollut elävä olento erämaassa Israelin kansan keskellä.

"Kristuksen pilkka" on kielikuva, jolla tarkoitetaan samanlaista pilkkaa, jota kaikki vanhurskaat Jumalan palvelijat joutuvat kärsimään syntisiltä ja jumalattomilta, kun emme astu heidän kanssaan samaan riettauden lätäkköön (1Piet 4:1ss.).

11:30 Uskon kautta kaatuivat Jerikon muurit, sitten kuin niiden ympäri oli kuljettu seitsemän päivää.

11:31 Uskon kautta pelastui portto Raahab joutumasta perikatoon yhdessä uppiniskaisten kanssa, kun oli, rauha mielessään, ottanut vakoojat luoksensa.
11:32 Ja mitä minä vielä sanoisin? Sillä minulta loppuisi aika, jos kertoisin Gideonista, Baarakista, Simsonista, Jeftasta, Daavidista ja Samuelista ja profeetoista,
11:33 jotka uskon kautta kukistivat valtakuntia, pitivät vanhurskautta voimassa, saivat kokea lupauksien toteutumista, tukkivat jalopeurain kidat,
11:34 sammuttivat tulen voiman, pääsivät miekanteriä pakoon, voimistuivat heikkoudesta, tulivat väkeviksi sodassa, ajoivat pakoon muukalaisten sotajoukot.
11:35 On ollut vaimoja, jotka ylösnousemuksen kautta ovat saaneet kuolleen takaisin. Toiset ovat antaneet kiduttaa itseään eivätkä ole ottaneet vastaan vapautusta, että saisivat paremman ylösnousemuksen;
11:36 toiset taas ovat saaneet kokea pilkkaa ja ruoskimista, vieläpä kahleita ja vankeutta;
11:37 heitä on kivitetty, kiusattu, rikki sahattu, miekalla surmattu; he ovat kierrelleet ympäri lampaannoissa ja vuohennahoissa, puutteenalaisina, ahdistettuina, pahoinpideltyinä -
11:38 he, jotka olivat liian hyviä tälle maailmalle -; he ovat harhailleet erämaissa ja vuorilla ja luolissa ja maakuopissa.
11:39 Ja vaikka nämä kaikki uskon kautta olivat todistuksen saaneet, eivät he kuitenkaan saavuttaneet sitä, mikä oli luvattu;
11:40 sillä Jumala oli varannut meitä varten jotakin parempaa, etteivät he ilman meitä pääsisi täydellisyyteen.

Raamatun historiassa on muutamia henkilöitä, jotka on herätetty ylös kuolleista, mutta jotka ovat sitten kuolleet uudelleen. Jakeessa 35 puhutaan heistä (1Kun 17:17-23; 2Kun 4:36). Ylösnousemus ei ollut kuitenkaan vielä toteutunut, kun apostolit elivät (2Tim 2:18). Me odotamme vielä ruumiin ylösnousemusta, joka toteutuu kristuksen tulemuksessa (1Kor 15:12-58; 1Tess 4:13-17). Tästä syystä kirjoittaja sanoo, että Vanhan testamentin uskon sankarit eivät saavuttaneet luvattua, eivätkä päässeet ilman meitä täydellisyyteen, ylösnousemukseen kuolleista.

Hebrealaiskirje:

12:1 Sentähden, kun meillä on näin suuri pilvi todistajia ympärillämme, pankaaamme mekin pois kaikki, mikä meitä painaa, ja synti, joka niin helposti meidät kietoo, ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa,

12:2 silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle.

Jotkut luulevat, että poisnukkuneet pyhät ovat henkinä ympärillämme tai näkevät taivaasta alas maan päälle, mutta eihän tässä niin sanota! Suuri pilvi todistajia ympärillämme tarkoittaa edellisen luvun uskon sankareita, jotka ovat kuolleet eivätkä ole päässeet vielä ylösnousemukseen vaan odottavat kristuksen tulemusta niin kuin mekin (1Tess 4:13-17; 1Kor 15:12-58). Kirjoittaja puhuu siis kuvaannollisesti, ei kirjaimellisesti. Nämä edesmenneet uskon sankarit ovat todisteena meille siitä, miten Jumalan lasten tulee olla uskollisia kuolemaansa asti. Tässä ei ole mitään viittausta taivaasta alas maan päälle näkeviin vanhurskaksiin henkiin.

Jakeessa kaksi erotetaan taas Jumala ja Kristus Jeesus selvästi toisistaan, niin kuin kaikkialla Raamatussa tehdään, ja sanotaan vain isää Jumalaksi; poikaa ei sanota isän vertaiseksi Jumalaksi missään kohdassa Raamattua.

12:3 Ajatelkaa häntä, joka syntisiltä on saanut kärsiä sellaista vastustusta itseensä kohtaan, ettette väsyisi ja menettäisi toivoanne.

12:4 Ette vielä ole verille asti tehneet vastarintaa, taistellesanne syntiä vastaan,

12:5 ja te olette unhottaneet kehotuksen, joka puhuu teille niin kuin lapsille: "Poikani, älä pidä halpana Herran kuritusta, äläkä menetä toivoasi, kun hän sinua nuhtelee;

12:6 sillä jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa; ja hän ruuskii jokaista lasta, jonka hän ottaa huomaansa."

12:7 Kuritukseksenne te kärsitte; Jumala kohtelee teitä niin kuin lapsia. Sillä mikä on se lapsi, jota isä ei kurita?

12:8 Mutta jos te olette ilman kuritusta, josta kaikki ovat osallisiksi tulleet, silloinhan te olette äpäriä ettekä lapsia.

12:9 Ja vielä: meillä oli ruumiilliset isämme kurittajina, ja heitä me kavahdimme; emmekö paljoo ennemmin olisi alamaiset henkien isälle, että eläisimme?

"Henkien isä" on tietysti isä Jumala, ei poika ja pyhä henki hänen kanssaan. Raamattu ei tunne kolmiyhdistä jumalaa muuten kuin ennustuksena: lopun ajan väkevänä eksytyksensä (2Tess 2; Ilm 16:13ss.).

12:10 Sillä nuo kurittivat meitä vain muutamia päiviä varten, oman ymmärryksensä mukaan, mutta tämä kurittaa meitä tosi parhaaksemme, että me pääsisimme osallisiksi hänen pyhydestään.

12:11 Mikään kuritus ei tosin sillä kertaa näytä olevan iloksi, vaan murheeksi, mutta jälkepäin se antaa vanhurskauden rauhanhedelmän niille, jotka sen kautta ovat harjoitetut.

12:12 Sentähden: "Ojentakaa hervonneet kätenne ja rauenneet polvenne";

12:13 ja: "tehkää polut suoriksi jaloillenne", ettei ontuvan jalka nyrjähtäisi, vaan ennemmin parantuisi.

12:14 Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa;

12:15 ja pitäkää huoli siitä, ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta, "ettei mikään katkeruuden juuri pääse kasvamaan ja tekemään häiriötä", ja monet sen kautta tule saastutetuiksi,

12:16 ja ettei kukaan olisi haureellinen tahi epäpyhä niinkuin Eesau, joka yhdestä ateriasta myi esikoisuutensa.

12:17 Sillä te tiedätte, että hänet sittemminkin, kun hän tahtoi päästä siunausta perimään, hyljättiin; sillä hän ei löytänyt tilaa peruutukselle, vaikka hän kyynelin sitä pyysi.

Tässä on varoitus niille, jotka luopuvat elävästä Jumalasta. Kerran menetettyä pelastusta ei voi saada enää takaisin. Tunnen ja tiedän silti monia henkilöitä, jotka ovat eläneet kauan lankeemuksessa ja Jumala on nostanut heidät vielä takaisin vanhurskaaseen elämään. He eivät olleet luopuneet kokonaan Jumalasta vaan olivat pitäneet kiinni sillä pienellä uskolla ja vähäisellä voimalla herrasta Jeesuksesta, mikä heillä oli vielä jäljellä.

Raamatussa on itse asiassa esimerkki kahdesta hyvin suuresta armosta. Kuningas Daavid sai anteeksi aviorikoksen ja salaliiton kautta tehdyn murhan ja monien sivullisten surman siinä samassa yhteydessä (2Sam 11-12). Kuningas Salomo piti itsellään pakanakansoista valittuja 700

ruhtinaallista vaimoa ja 300 jalkavaimoa, joiden viettelemänä palveli vuosikausia epäjumalia (1Kun 11). Hän uudistui elämänsä ehtoolla uskossa ja sen seurauksena saamme lukea Saarnaajan kirjaa, jonka hän kirjoitti elämänsä lopussa. Jumala ei myöskään hylännyt Daavidin lankeemusta edeltäviä kirjoituksia ja siunasi häntä lankeemuksen jälkeen monilla uusilla kirjoituksilla, jotka sisältävät Jumalan sanan ilmoitusta ravintona meidän hengellemme.

12:18 Sillä te ette ole käyneet sen vuoren tykö, jota voidaan käsin koskea ja joka tulella palaa, ettekä synkeyden, ette pimeyden, ette myrskyn,

12:19 ette pasunan kaiun ettekä äänen tykö, joka puhui niin, että ne, jotka sen kuulivat, pyysivät, ettei heille enää puhuttaisi;

12:20 sillä he eivät voineet kestää tätä käskyä: "Koskettakoon vuorta vaikka eläinkin, se kivitettäköön";

12:21 ja niin hirmuinen oli se näky, että Mooses sanoi: "Minä olen peljästyneet ja vapisen";

12:22 vaan te olette käyneet Siionin vuoren tykö ja elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin tykö, ja kymmenien tuhansien enkelien tykö,

12:23 taivaissa kirjoitettujen esikoisten juhlejoukon ja seurakunnan tykö, ja tuomarin tykö, joka on kaikkien Jumala, ja täydellisiksi tulleet vanhurskusten henkien tykö,

12:24 ja uuden liiton välimiehen, Jeesuksen, tykö, ja vihmontaveren tykö, joka puhuu parempaa kuin Aabelin veri.

12:25 Katsokaa, ettette torju luotanne häntä, joka puhuu; sillä jos nuo, jotka torjuivat luotaan hänet, joka ilmoitti Jumalan tahdon maan päällä, eivät voineet päästä pakoon, niin paljoa vähemmän me, jos käännyimme pois hänestä, joka ilmoittaa sen taivaista.

12:26 Silloin hänen äänensä järkytti maata, mutta nyt hän on luvannut sanoen: "Vielä kerran minä liikutan maan, jopa taivaankin."

12:27 Mutta tuo "vielä kerran" osoittaa, että ne, mitkä järkkyvät, koska ovat luotuja, tulevat muuttumaan, että ne, jotka eivät järky, pysyisivät.

12:28 Sentähden, koska me saamme valtakunnan, joka ei järky, olkaamme kiitolliset ja siten palvelkaamme Jumalaa, hänelle mielihyväksi, pyhällä arkuudella ja pelolla;

12:29 sillä meidän Jumalamme on kuluttavainen tuli.

Tässä jaksossa on hieman vaikeampaa erottaa sitä, kenestä milloinkin puhutaan. Ennalta totena pidetty ja lukkoon lyöty tulkinta vaikuttaa tietysti siihen, miten tätä kohtaa tulkitaan. Se, mistä voimme olla varmoja, on kuitenkin se, että Jumala tuomitsee ylimmäisenä tuomarina tämän maailman poikansa kautta ja Jeesus tuomitsee meidät isänsä tahdon mukaan, ei oman tahtonsa mukaan.

Jeesus on saanut tuomiovallan isältään niin kuin kaiken muunkin, jopa elämän, että hänellä olisi elämä itsessään, ja että hän voisi herättää kuolleet ylös puhumalla isänsä Jumalan sanoja suunsa kautta (Joh 5:17-30; 6:63; 14:9-11; Apt 17:30; 1Piet 1:17). Niinpä se tuomari, joka on kaikkien Jumala, on jakeessa 23 isä, niin kuin muuallakin tässä jaksossa: Jumalan kaupunki (isän kaupunki), Jumalan tahto (isän tahto), ääni, joka kuuluu taivaasta ja järkyttää maata (isän Jumalan ääni), palvelkaamme Jumalaa (isää), Jumalamme on kuluttavainen tuli (isä).

Jeesusta sanotaan tässä uuden liiton välimieheksi (j.24), jonka veri puhuu parempaa kuin Aabelin veri. Aabelin veri huusi maasta kostoja veljelleen Kainille, mutta Jeesuksen veri puhuu anteeksiantamuksen kieltä sovituksen merkeissä.

Hebrealaiskirje:

13:1 Pysyköön veljellinen rakkaus.

13:2 Älkää unhottako vieraanvaraisuutta; sillä sitä osoittamalla muutamat ovat tietämättään saaneet pitää enkeleitä vierinaan.

13:3 Muistakaa vankeja, niin kuin olisitte itsekin heidän kanssaan vangittuina; muistakaa pahoinpideltyjä, sillä onhan teillä itsellännekin ruumis.

13:4 Avioliitto pidettäköön kunniaa kaikkien kesken, ja aviovuode saastuttamattomana; sillä haureelliset ja avionrikkojat Jumala tuomitsee.

13:5 Älkää olko vaelluksessanne ahneita; tyytykää siihen, mitä teillä on; sillä hän itse on sanonut: "En minä sinua hylkää enkä sinua jätä";

13:6 niin että me turvallisin mielin sanomme: "Herra on minun auttajani, en minä pelkää; mitä voi ihminen minulle tehdä?"

13:7 Muistakaa johtajianne, jotka ovat puhuneet teille Jumalan sanaa; katsokaa, kuinka heidän vaelluksensa on päättynyt, ja seuratkaa heidän uskoansa.

13:8 Jeesus kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti.

13:9 Älkää antako monenlaisten ja vieraiden oppien itseänne vietellä; sillä on hyvä, että sydän saa vahvistusta armosta eikä ruuista, joista ne, jotka niitä menoja ovat noudattaneet, eivät ole mitään hyötynneet.

Kirjoittaja antaa tässä seurakunnalle ohjeita elämää varten. Sitten hän sanoo "Jeesus kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti." Kirjoittaja tarkoittaa tällä sitä, että Jeesuksen sanat ja ohjeet seurakunnalle ovat samat kaikkina aikoina. Ne eivät ole muuttuneet.

Kolmiyhteiseen jumalaan ja Jeesuksen edeltä olemiseen uskovat näkevät tässä viittauksen Jeesuksen edeltä olemiseen tai hänen asemaansa Jumalana kaikkina aikoina. Mitään sellaista tässä ei ole sanottu. Miksi kirjoittaja olisi alkanut kesken seurakunnalle antamien ohjeidensa puhua jumaluusopista ja korottaisi Jeesuksen kaikkivaltiaaksi Jumalaksi vastoin aiempaa kirjoitustaan ja Raamatun kokonaisilmoitusta? Tai miksi hän nyt ensimmäistä kertaa koko kirjeessään sanoisi Jeesuksen olleen elävänä olentona jo ennen maailman luomista?

Kaikki tuollainen on edeltä totena pidetyn opin tukemista tarkoitushakuisella tavalla. Lukijat yrittävät sisällyttää tekstiin sellaista, mitä siinä ei alun perin lue ja mitä sillä ei alun perin ole tarkoitettu. Jos nyt olisi kuitenkin niin, että nämä sanat olisivat viittausta Jeesuksen olemukseen, niin nehän todistaisivat vain sen, mitä kirjoittaja on aiemmin sanonut! Jeesus kristus on ollut ihminen ennen kuolemaansa ristillä ja on ihminen vielä sen jälkeen, kun Jumala on herättänyt hänet ylös kuolleista ja panee hänet ihmisenä hallitsemaan "tulevaa maailmaa" (Hebr 2:5ss.).

Jeesus on myös uuden liiton Jumalan kansan ylimmäisenä pappina ikuisesti ihminen (Hebr 7:24-25). Mitään muuta nämä sanat eivät siinä tapauksessa voisi tarkoittaa. Sitä paitsi sana "eilen" viittaa aika lyhyeen aikaan menneisyydessä, ei iankaikkisuuteen, jolla ei ole alkua, ja josta asti vain isä Jumala on ollut olemassa – ja tietysti hänen henkensä, joka ei ole kuitenkaan Jumalan kolmas persoona vaan se on "Jumalan henki".

13:10 Meillä on uhrialttari, josta majassa palvelevilla ei ole valta syödä.

13:11 Sillä niiden eläinten ruumiit, joiden veren ylimmäinen pappi syntien sovituksiksi kantaa kaikkein pyhimpään, poltetaan ulkopuolella leirin.

13:12 Sentähden myös Jeesus, pyhittääkseen omalla verellensä kansan, kärsi portin ulkopuolella.

13:13 Niin menkäämme siis hänen tykönsä "ulkopuolelle leirin", hänen pilkkaansa

kantaen;

13:14 sillä ei meillä ole täällä pysyväistä kaupunkia, vaan tulevaista me etsimme.

Jumala kutsuu näinä viimeisinä aikoina kansaansa ulos suuresta Babylonista, joka perustuu kolmiyhteisen jumalan oppiin ja sen mukaiseen uskontunnustukseen. Jokainen Jumalan lapsi, jonka silmät Jumala avaa näinä päivinä, tulee erotetuksi kolmiyhteiseen jumalaan uskovien keskuudesta.

Me pääsemme siten "ulkopuolelle leirin" kristuksen pilkkaa kantaen, sillä niin kuin eivät juutalaiset ottaneet Jeesusta kansakuntana vastaan kuninkaanaan ja messiaanaan, niin eivät nykyisen ajan kolmiyhteiseen jumalaan uskovat ota meitä vastaan Jumalan lähettiläinä ja totuuden sanan puhujina vaan pitävät meitä harhaoppisina saatanan palvelijoina ja erottavat meidät keskuudestaan niin kuin pahan. Mutta meille on totuudessa pysyminen tärkeämpää kuin "veljesyhteyden" säilyttäminen.

Me emme itse lähde pois heidän keskuudestaan, mutta kun me tuomme heille julki sen, että he ovat vielä kolmiyhteistä jumalaa tunnustavina sisällä Babylonissa, erottavat he meidät keskuudestaan ja kääntävät selkensä totuudelle ja herralle Jeesukselle kristukselle. Me olemme syyttömät siihen, sillä olemme varoittaneet heitä porttoa kohtaavasta tuhosta ja kutsuneet heitä ulos portosta (Ilm 17:16-18:21). Joka ei kuule meitä, ei ole Jumalasta, eikä voi siten välttyä Jumalan ja karitsan vihalta.

13:15 Uhratkaamme siis hänen kauttansa Jumalalle joka aika kiitosuhria, se on: niiden huulten hedelmää, jotka hänen nimeänsä ylistävät.

13:16 Mutta älkää unhottako tehdä hyvää ja jakaa omastanne, sillä senkaltaisiin uhreihin Jumala mielistyy.

13:17 Olkaa kuuliaisat johtajillenne ja tottelevaiset, sillä he valvovat teidän sielujanne niin kuin ne, joiden on tehtävä tili, että he voisivat tehdä sitä ilolla eikä huokailten; sillä se ei ole teille hyödyllistä.

13:18 Rukoilkaa meidän edestämme; sillä me tiedämme, että meillä on hyvä omatunto, koska tahdomme kaikessa hyvin vaeltaa.

13:19 Vielä hartaammin kehotan teitä näin tekemään, että minut sitä pikemmin annettaisiin teille takaisin.

13:20 Mutta rauhan Jumala, joka on kuolleista nostanut hänet, joka iankaikkisen liiton veren kautta on se suuri lammasten paimen, meidän herramme Jeesuksen,

13:21 hän tehköön teidät kykeneviksi kaikkeen hyvään, voidaksenne toteuttaa hänen tahtonsa, ja vaikuttakoon teissä sen, mikä on hänelle otollista, Jeesuksen kristuksen kautta. Hänelle kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen.

Tässä sanotaan selvästi, että Jumala on herättänyt Jeesuksen ylös kuolleista. Muista, että on suuri rikos viedä isältä Jumalalta kunnia poikansa Jeesuksen kuolleista herättämisestä: siitä, että isä on pelastanut poikansa kuolemasta (Hebr 5:7). Jokainen, joka väittää Jeesuksen olevan Jumala, riistää isältä tämän kunnian ja jakaa samalla Jumalan kunnian luomisesta pojan kanssa, vaikka isä on luonut yksin kaiken, mitä on olemassa ja on ainoa Kaikkivaltias Jumala (Jes 42:1-8; Apt 4:24-31; 17:22-31; Ilm 4:8-11; 14:6-8). Ethän sinä tahdo kuulua niihin, jotka riistävät isältä sen kunnian, joka kuuluu yksin hänelle? Ethän sinä tahdo kuulua niihin, jotka tekevät Jeesuksesta kristuksesta maailman suurimman syntisen, kun korottavat hänet isän vertaiseksi jumalaksi ja väittävät Jeesuksen itse olevan sen takana (Jes 14:1-27; Hes 28:1-19; 2Tess 2; 2Kor 11:4; Ilm 13:11-18).

13:22 Minä pyydän teitä, veljet: kestäkää tämä kehotuksen sana; sillä lyhykäisesti minä olen teille kirjoittanut.

13:23 Tietäkää, että veljemme Timoteus on päästetty vapaaksi; ja jos hän pian tulee, saan minä hänen kanssaan nähdä teidät.

13:24 Sanokaa tervehdys kaikille johtajillenne ja kaikille pyhille. Tervehdyksen lähettävät teille ne, jotka ovat Italiasta.

13:25 Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne.

Minä en ole kirjoittanut lyhykäisesti vaan pitkästi, sillä näitä asioita ei voi tyhjentävästi tai edes riittävän selvästi muutamalla sanalla kertoa. Olen sen vuoksi kirjoittanut ja kirjoitan vielä lisää Raamatun selitystä, jotta valitut ja kutsutut saavat apua Raamatun ymmärtämiseen. Tavan uskovaisella ei ole käytössään samoja apuvälineitä ja lahjoja kuin minulla on, joten toivon näistä kirjoituksista ja selityksistä olevan lukijalla apua.

Voit lukea seuraavaksi vaikka [uskontunnustukseni](#), johon sinun ei tarvitse yhtyä, mutta joka on ehkä hyvä tietää. Jumalahan ei vaadi sinulta mitään muuta suun tunnustusta iankaikkisen elämän saamiseksi kuin tämän: Jeesus Kristus on Jumalan poika ja Jumala on herättänyt hänet ylös kuolleista (Joh 20:31; Room 10:8-10).

Löydät aihetta käsittelevän hakemiston [täältä](#).

Petteri Haipola 18.1.2016 – 6.3.2016, muokattu 26.7.2016